

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET**

5. JUNI 2013

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013

SAKSLISTE

Sak 1/2013

Åpning av møte.

Sak 2/2013

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2013

2.1 Bunnfisk nord for 62°N

2.1.1 Torsk

2.1.2 Hyse

2.1.3 Sei

2.2 Pelagiske fiskerier

2.2.1 NVG-sild

2.2.2 Sild sør for 62°N

2.2.3 Kolmule

2.2.4 Vassild

2.2.5 Makrell

2.2.6 Brisling

2.2.7 Lodde i Barentshavet

2.3 Fiskeriene i Nordsjøen

2.3.1 Tobis

2.3.2 Torsk

2.3.3 Sei

Sak 3/2013

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2013/2014

Sak 4/2013

Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2014

Sak 5/2013

Beskrivelse av åpen gruppe i de ulike fiskeriene

Sak 6/2013

Eventuelt

Sak 2

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2013

2.1

Bunnfisk nord for 62°N

2.1.1 torsk

2.1.2 hyse

2.1.3 sei

SAK 2/2012

UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIER I 2013

1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1 TORSK

1.1.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter torsk nord for 62°N. Det gjenstod ca. 950 tonn ved årsskiftet, og det vil si under 0,3 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi ³ (1.000 kr)
Trål totalt	112 166	111 005	1 161	99,0 %	1 158 595
Gruppekvote torskestrål	108 994	108 779	215	99,8 %	1 138 626
Bonusordning torskestrål	2 422	1 904	518	78,6 %	16 322
Avsetning seistrål	750	322	428	42,9 %	3 647
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	227 730	231 197	-3 467	101,5 %	2 485 885
Lukket gruppe ¹ :	176 915	177 864	-949	100,5 %	1 859 552
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>	44 393	44 996	-603	101,4 %	483 116
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>	42 774	47 723	-4 949	111,6 %	528 084
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>	43 832	43 826	6	100,0 %	494 749
<i>Bifangst under 21 meter hj.lengde</i>	13 559	8 272	5 287	61,0 %	
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>	31 659	32 765	-1 106	103,5 %	353 603
<i>Bifangst over 21 meter hj.lengde</i>	698	282	416	40,4 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy	28 542	28 863	-321	101,1 %	373 555
Konvensjonelle havfiskefartøy - bonuskvote	630	553	77	87,8 %	5 425
Åpen gruppe:	21 643	23 917	-2 274	110,5 %	247 353
<i>Gruppekvote åpen gruppe</i>	19 613	23 045	-3 432	117,5 %	
<i>Bifangst åpen gruppe</i>	2 030	872	1 158	43,0 %	
Bonus levendelagring	300	164	136	54,7 %	
Forskning og forvaltning	7 000	5 796	1 204	82,8 %	60 480
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	18 880
Kystfiskeutvalget for Finnmark	3 000	744	2 256	24,8 %	
Annet		339	-339		3 240
Totalt	357 196	356 245	951	99,7 %	3 727 080

Kilde: Landings- og sluttbedelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 12. mai 2013

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 788 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levende lagring og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen gruppe og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

Totalt 17 339 tonn torsk ble overført fra avsatt tredjelandskvote til nasjonalkvote i 2012, og norsk kvote ble da på 357 196 tonn.

Det ble avsatt 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendelagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2012, og levende lagret fangst ble avregnet med 80 % av kvantumet på sluttseddelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister er totalt 841 tonn registrert som levende lagret fangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 21 tonn registrert som forskningsfangst. De resterende 820 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 164 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Torsketrålere ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering og fikk to kvoteøkninger i løpet av året. Dette var på bakgrunn av refordeling fra seitrålere som ikke tok hele avsetningen på 750 tonn, samt refordeling av ubenyttet kystfiskekvote.

Fiskeri- og kystdepartementet innførte en bonusordning knyttet til leveranse av fersk torsk for konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere i 2012. Målsettingen var å øke leveranser av fersk torsk om høsten for å opprettholde aktivitet i fiskeindustrien langs kysten. Bonusordningen hadde oppstart 3. september, og det var avsatt 630 tonn til konvensjonelle havfiskefartøy og 2 422 tonn til torsketrålere i forbindelse med ordningen og fiske på ordningen utløste egne kvotetillegg. 4 konvensjonelle havfiskefartøy og 12 torsketrålere deltok i ordningen, og det gjenstod henholdsvis 77 tonn og 518 tonn av bonuskvotene ved årets slutt.

Fartøy som fisket med konvensjonelle redskaper overfisket kvoten med nesten 3 500 tonn i 2012. Overfisket skyldes et "eventyrlig" godt fiske med god tilgjengelighet og høy fisketakt. Det var god tilgang på kystnær torsk utover høsten, og en stor del av den minste flåten kunne delta i fisket også om høsten. Bifangstordning med anledning til å kombinere fartøykvoter og bifangst bidro også til at kystflåten kunne fiske utover høsten. Fisket i åpen gruppe ble stoppet på maksimalkvotetillegget 23. april, mens fisket i hele kystgruppen ble stoppet 18. desember.

Det er estimert landet vel 9 400 tonn torsk landet innenfor bifangstordningen i åpen og lukket gruppe kyst i 2012. Bifangst i åpen gruppe er estimert til å utgjøre i overkant av 870 tonn. Fartøy under 21 meter hjemmelslengde hadde fritt fiske i en periode ut på høsten og da ble all fangst ført på gruppekvoter og ikke bifangstordningen.

Det ble avsatt 3 000 tonn til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning, heretter kalt kystfiskekvoten, og det ble fisket i underkant av 750 tonn på denne ordningen i 2012. På grunn av lav kvoteutnyttelse refordelte Fiskeridirektoratet denne avsetningen til den øvrige flåten utover høsten.

1.1.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 1 021 000 tonn, inkludert 21 000 tonn "murmanskorsk" og 21 000 tonn kysttorsk. Av totalkvoten er 139 520 avsatt til tredjeland, og

det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2013

Land	Kvote (tonn)
Norge	446 740
Russland	434 740
Tredjeland	139 520
Sum	1 021 000

Det ble ved årsskiftet tilbakeført 15 000 tonn torsk fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote. Fiskeri- og kystdepartementet overførte i mars ytterligere 10 600 tonn av ubenyttet tredjelandskvantum og den nasjonale kvoten på torsk utgjør nå 472 340 tonn.

Av den norske kvoten er 7 000 tonn disponert til forsknings- og forvaltningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget og 1 000 tonn til kvotebonus for levende lagret torsk. Videre er 600 tonn avsatt for å dekke innblanding av torsk i fisket etter lodde, konvensjonelle havfiskefartøy er kompensert med 2 200 tonn ekstra som følge at vi ikke har noen bilateral fiskeritavtale med Færøyene og åpen gruppe er styrket med 2 000 tonn før fordeling mellom trål og konvensjonell. Den resterende kvoten på 449 540 tonn er fordelt etter den vedtatte "trålstigen" med 148 348 tonn (33 %) til trålere og 301 192 tonn (67 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

1.1.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

1.1.3.1 Reguleringsopplegget

Reguleringsopplegget er likt fjorårets opplegg for havfiskeflåten med fartøykvoter uten overregulering og med mulighet for å oppnå kvotetillegg innenfor bonusordningen ved ferske leveranser etter 2. september. Avsatt kvantum til bonusordningen er på 3 500 tonn, jf. punkt 1.1.3.6.

Kystfiskefartøy i lukket gruppe er fremdeles innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde. Alle fartøy i lukket gruppe er regulert med fartøykvoter med en viss overregulering.

Det er avsatt 21 501 tonn torsk til en ferskfiskordning for fartøy i lukket og åpen gruppe. Ferskfiskordningen er en videreutvikling av den tidligere bifangstordningen og er beskrevet nærmere i avsnitt 1.1.3.3.

Samfiskeordningen fra fjoråret er i all hovedsak videreført, jf. avsnitt 1.1.3.4.

Kystfiskekvoten er videreført i 2013, jf. avsnitt 1.1.3.5.

1.1.3.2 Gruppekvoter, oppfisket kvantum mv

Tabell 3 viser gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi for 2013 pr. 12. mai 2013. Vi ser at det gjenstår nesten 200 000 tonn av årets kvote, og det vil si 42 %. Torskefisket hittil i år har vært utfordrende som følge av den rekordhøye torsk kvoten. Stikkord er mottaks- og leveringsproblemer, oppbygging av fiskelagre, markedsutfordringer og lave priser.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi ³ (1.000 kr)
Trål totalt	148 348	41 951	106 397	28,3 %	288 355
Gruppekvote torsketrål	144 848	41 585	103 263	28,7 %	286 543
Bonusordning torsketrål	2 750		2 750	0,0 %	
Avsetning seitrål	750	366	384	48,8 %	1 812
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	305 392	229 248	76 144	75,1 %	1 720 777
Lukket gruppe ¹ :	233 985	193 156	40 829	82,6 %	1 438 861
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>	59 980	46 145	13 835	76,9 %	358 469
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>	57 359	54 470	2 889	95,0 %	422 927
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>	58 412	51 618	6 794	88,4 %	401 919
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>	39 077	34 253	4 824	87,7 %	255 546
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	19 157	6 670	12 487	34,8 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	40 783	15 945	24 838	39,1 %	135 992
<i>Gruppekvote konvensjonelle havfiskefartøy</i>	40 033	15 945	24 088	39,8 %	135 992
<i>Bonusordning konvensjonelle havfiskefartøy</i>	750		750	0,0 %	
Åpen gruppe:	30 624	20 147	10 477	65,8 %	145 924
<i>Gruppekvote åpen gruppe</i>	28 280	19 028	9 252	67,3 %	145 924
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	2 344	1 119	1 225	47,7 %	
Bonus levendelagring	1 000	349	651	34,9 %	
Forskning og forvaltning	7 000	2 026	4 974	28,9 %	15 505
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	438	6 562	6,3 %	4 457
Kystfiskeutvalget for Finnmark	3 000	129	2 871	4,3 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket⁴	600	352	248	58,7 %	
Annet					
Totalt	472 340	274 493	197 847	58,1 %	2 029 094

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 12. mai 2013

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 438 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas i løpet av året

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levende lagring og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verdital på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen gruppe og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

⁴ Total mengde torskinnblanding er estimert til å utgjøre 352 tonn

Det er avsatt 1 000 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levende lagret torsk. Levende lagret torsk skal bare kvoteavskrives med 50 % på fartøyet i 2013 mot 80 % tidligere. Hittil er det levert 698 tonn torsk fra kommersielt fiske (kystfiskefartøy i lukket og åpen gruppe), og dette gir en kvotebonus på 349 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Trålkvoten på 148 348 tonn er fordelt med 147 598 tonn til fartøy med torskestråltillatelse og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seistråltillatelse. Av torskestrålernes kvote er det avsatt 2 750 tonn til bonusordning. Trålerne har pr. 12. mai 2013 landet nesten 41 600 tonn torsk, og det gjenstår således om lag 103 000 tonn (71 %) av årets kvote. På tilsvarende tidspunkt i 2011 og 2012 stod det 63 % igjen av trålernes kvote, henholdsvis 63 000 tonn og 70 000 tonn. Torskestrålerne er regulert med fartøykvoter uten overregulering.

Fartøy med seistråltillatelse kan ha bifangst på inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. På bakgrunn av problemer med innblanding av torsk, er det i perioden 1. januar til 31. mai tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk og hyse. Så langt i år er det landet 366 tonn torsk av denne fartøygruppen.

Konvensjonelle fartøy har totalt landet nesten 230 000 tonn torsk pr. 12. mai i år, og det gjenstår ca. 25 % (76 000 tonn) tonn på alle kvoteordninger i de ulike fartøygruppene eksklusive kystfiskekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2011 og 2012 stod henholdsvis 15 % (33 000 tonn) og 16 % (33 000 tonn) av kvoten igjen.

Konvensjonelle havfiskefartøy har en gruppekvote på 40 783 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten og i tillegg en kompensasjon på 2 200 tonn som følge av at Norge ikke har inngått en bilateral avtale med Færøyene for 2013. Av gruppekvoten er det avsatt 750 tonn til bonusordning. Gruppen er regulert med fartøykvoter uten overregulering basert på sum kvotefaktorer pr. fartøy. Kompensasjonen på 2 200 tonn er delt ut som en tilleggskvotepå 70 tonn pr. fartøy uavhengig av sum kvotefaktorer. Pr. 12. mai er det landet nesten 16 000 tonn i denne fartøygruppen, og det gjenstår dermed vel 24 000 tonn (60 %) av gruppekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2011 og 2012 gjenstod henholdsvis 52 % (14 000 tonn) og 52 % (14 400 tonn) av de konvensjonelle havfiskefartøyene sine kvoter.

Lukket gruppe har pr. 12. mai landet nesten 194 000 tonn torsk, og det gjenstår således vel 40 000 tonn (17 %) av kvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2011 og 2012 gjenstod henholdsvis 15 % (22 000 tonn) og 13 % (23 000 tonn) av kvotene. For å legge til rette for at de minste kystfartøyene skal ta sin gruppekvote ble det refordelt den 7. mai. 14 % økning i kvoten for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter og 8 % økning i kvoten for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter, og kvotetilleggene ble gitt som maksimalkvoter.

Fartøy i åpen gruppe har pr. 12. mai landet vel 20 100 tonn og det gjenstår ca. 10 500 tonn av gruppekvoten (inklusive ferskfiskordning). I 2011 og 2012 ble fisket på maksimalkvotene stoppet i april/mai og gruppekvoten har vært overfisket de siste årene. For å legge til rette for at åpen gruppe skal ta sin gruppekvote i 2013 har det blitt refordelt i gruppen ved to anledninger. Fiskeri- og kystdepartementet økte kvotene med 25 % i mars og Fiskeridirektoratet økte kvotene ytterligere med 20 % i mai.

Se tabell 6 for kvoter i åpen gruppe fordelt på lengdegrupper.

Fartøy i lukket gruppe kyst har fartøykvoter/maksimalkvoter med noe overregulering. Tabellen nedenfor viser overreguleringen og kvoteenheter for fartøy i denne gruppen.

Tabell 4: Overregulering og kvoteenheter for kystfiskefartøy i lukket gruppe pr. 12. mai 2013

Hj. lengde	St. lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 528,2000	27,92 %	59 980	60,0 %	37,9590
	Over 11 m				30,0 %	30,8417
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 417,4400	26,70 %	57 359	10,0 %	26,0999
	Over 11 m				5,0 %	24,9135
15 - 20,9 m	Under 11 m	2 462,6120	27,19 %	58 412	10,0 %	26,0915
	Over 11 m				5,0 %	24,9055
21 m - 500 ³	Under 11 m	1 647,5240	18,19 %	39 077	2,0 %	24,1930
	Over 11 m				1,0 %	23,9558
		9 055,7760		214 828		

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2013

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Tabell 5 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromskapasitet under 500 m³ ved årets begynnelse og pr. 14. mai 2013 fordelt etter hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 5: Antall deltakeradganger (aktive og passive) for konvensjonelle kystfartøy i lukket gruppe fordelt på lengdegrupper pr. 1. januar og pr. 14. mai 2013

Antall deltakeradganger 01.01.2013	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99	11-14,99	15-20,99	Over 21	Totalt
0-10,99	1 031	127	11	4	1 173
11-14,99	27	397	24	20	468
15-20,99	2	22	104	61	189
Over 21		5	4	80	89
Totalt	1 060	551	143	165	1 919
Antall deltakeradganger 14.05.2013	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99	11-14,99	15-20,99	Over 21	Totalt
0-10,99	1 026	132	11	4	1 173
11-14,99	27	399	22	18	466
15-20,99	1	23	105	60	189
Over 21		4	4	81	89
Totalt	1 054	558	142	163	1 917

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 14. mai 2013

1.1.3.3 Ferskfiskordning

Fiskeri- og kystdepartementet har avsatt 21 501 tonn til en ferskfiskordning i fisket etter torsk nord for 62°N, og fisket på ordningen åpnet 8. april. Ordningen innebærer at kystfiskefartøy i åpen og lukket gruppe med lasteromskapasitet under 500³ som fisker med konvensjonelle redskaper og lander all fangst fersk får et kvotetillegg på torsk. Kvotetillegget gis uavhengig av om fartøyet har torskekvote igjen. Det er avsatt 2 344 tonn i åpen gruppe og 19 157 tonn i lukket gruppe i forbindelse med ordningen.

Fra og med 8. april har kvotetillegget vært 20 % av fangsten på ukebasis, og kvotetillegget øker til 30 % 1. juli. Ordningen er ny av i år, er en videreutvikling av den tidligere bifangstordningen og er mer fleksibel siden man kan tenke seg kvotetillegg på over 50 % ved behov ut på høsten. I tillegg er det ingen begrensninger med hensyn til andel torsk i enkeltlandinger så lenge man holder seg innenfor tillatt torskeprosent på ukebasis.

Pr. 12. mai er det estimert fisket ca. 7 800 tonn på denne ordningen, hvorav nesten 6 700 tonn i lukket gruppe.

1.1.3.4 Samfiske

Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Adgangen til å drive samfiske med to fartøy med samme eier ble i april 2013 utvidet slik at ordningen gjelder for fartøy med samme eier før 22. mars 2013 (mot 1. januar 2011 tidligere). En tilsvarende skjæringsdato er ikke satt for fartøy som deltar i samfiske med ulike eiere.

Pr. 14. mai 2013 var 157 samfiskelag påmeldt (314 fartøy). Til sammenligning var det på tilsvarende tidspunkt i 2012 (2011) 2010 påmeldt 147 samfiskelag (134) samfiskelag 51 samfiskelag. Antall påmeldinger (samfiskelag) har således økt vesentlig siden 2010.

I likhet med i 2012 kan hvert fartøy kun drive samfiske med ett annet fartøy i 2013. Dersom et fartøy som deltar i et samfiskelag blir skiftet ut, kan det nye fartøyet imidlertid gå inn i samfiskelaget. Dersom et fartøy A som deltar i et samfiskelag der samfisket er påbegynt selges og ikke blir erstattet, kan fartøy B i samfiskelaget ikke finne seg et nytt fartøy å samfiske med.

1.1.3.5 Kystfiskekvoten

I 2011 besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å sette av et tilleggskvantum til fartøy i åpen gruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Ordningen omtales også som kystfiskekvoten, og årets ordning er en videreføring av tidligere reguleringer. Eiere av fartøy i området som omfattes av kystfiskekvoten får dermed en tilleggskvote. Kvoteøkningen i år er gitt som et tillegg på 12 tonn i forhold til de ordinære fartøykvotene i åpen gruppen, mens tillegget i maksimalkvotene varierer fra 6 til 9 tonn avhengig av fartøylengde.

Tabellen nedenfor viser kvoter i åpen gruppe kyst.

Tabell 6: Kvoter i åpen gruppe kyst 2013

Fartøylengde	Ordinære maksimalkvoter	Ordinære garanterte kvoter	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 meter	26	15	35	27
8-9,99 meter	37	21	44	33
10 m og over	40	24	46	36

Pr. 12. mai i år er det estimert fisket 129 tonn på denne ordningen, og 79 fartøy er påmeldt.

1.1.3.6 Bonusordning

For å sikre landinger av fersk torsk til landindustrien om høsten besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å etablere en bonusordning for havfiskeflåten i 2012, og ordningen er videreført i årets regulering. Det er til sammen avsatt 3 500 tonn til bonusordningen som gjelder fra 2. september for konvensjonelle havfiskefartøy og torsketralere.

Fartøy som ønsker å delta i ordningen, må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 27. august. Det er avsatt 750 tonn til konvensjonelle havfiskefartøy og 2 750 tonn til torsketralere. Fiskeridirektoratet vil fastsette maksimalkvoter når deltakelsen er kjent. Kvoteillegget må leveres som rund eller sløyd og hodekappet fersk torsk.

Avsetningene avskrives fortløpende så langt de rekker. Ved behov kan det foretas refordeling utover høsten.

1.2 HYSE

1.2.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter hyse nord for 62°N. Vi ser at den norske kvoten ble overfisket med nesten 1 400 tonn, og dette innebærer et overfiske på vel 0,8 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	58 588	66 552	-7 964	113,6 %	532 918
Seitrål	750	257	493	34,3 %	2 057
Konvensjonelle	96 815	90 935	5 880	93,9 %	750 071
Lukket gruppe ¹ :	71 643	59 312	12 331	82,8 %	398 743
<i>U 11 m hj.l</i>		9 416			69 298
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		13 490			98 668
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		18 831			121 459
<i>21 m og over</i>		17 575			109 318
Konvensjonelle havfiskefartøy	17 427	29 325	-11 898	168,3 %	335 608
Åpen gruppe	7 745	2 298	5 447	29,7 %	15 720
Forskning og forvaltning	2 000	1 715	285	85,8 %	13 894
Rekreasjons- og ungdomsfiske ²	300	300		100,0 %	580
Annet/ufordelt		32	-32		190
Totalt	158 453	159 791	-1 338	100,8 %	1 299 710

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 12. mai 2013

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 85 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

Vi ser at konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere overfisket gruppekvotene i 2012. På bakgrunn av store restkvoter i kystgruppen var kvotene til konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere overregulerte for å sikre at totalkvoten ble tatt i løpet av året.

1.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2013

Land	Kvote (tonn)
Norge	98 154
Russland	89 154
Tredjeland	12 692
Totalt	200 000

Tabell 2 viser totalkvoten av hyse fordelt på Norge, Russland og tredjeland i 2013 etter en overføring på 4 500 tonn fra Russland til Norge. Kvoten ble redusert med 37 % fra 2012 til 2013.

Totalkvoten inkluderer 4 000 tonn hyse til hver av partene som kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, og 300 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske). Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 95 854 tonn.

Den norske kvoten er videre fordelt med 36 425 tonn (38 %) til trål og 59 429 tonn (62 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

1.2.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 3 viser fangstutviklingen for hyse pr. 12. mai 2013.

Av trålkvoten på 36 425 tonn er 35 675 tonn avsatt til torsketrålerne, mens 750 tonn er avsatt til å dekke bifangst av hyse i seitrålfisket. Torsketrålerne ble fra årsskiftet regulert med maksimalkvoter på 446 tonn pr. kvotefaktor, hvorav 406 tonn er garantert. Maksimalkvoten var overregulert med 10 %. I samråd med fiskerinæringen ble fisket stoppet på maksimalkvoten den 7. mars som følge av at det er lite sannsynlig at det vil bli en disponibel restkvote i kystflåten i 2013. Det er derfor heller ikke rom for overregulering i havfiskeflåten.

Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst på inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. På bakgrunn av problemer med innblanding av torsk, er det i perioden 1. januar til 31. mai tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk og hyse. Så langt i år er det landet 199 tonn hyse i denne fartøygruppen.

For trålerne totalt er det landet vel 13 500 tonn, og det gjenstår nesten 23 000 tonn av kvoten, det vil si vel 63 %. På samme tid i 2011 og 2012 stod henholdsvis ca. 56 % (31 000 tonn) og 60 % (36 000 tonn) igjen av gruppekvoten.

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, det vil si 10 697 tonn. Fartøy med kvotefaktor 1,00 kunne fra årets begynnelse fiske og lande en maksimalkvote på 150 tonn, hvorav 120 tonn er garantert. Maksimalkvotene var overregulerte

med om lag 25 %. Fisket ble stoppet på maksimalkvotene 7. mars, jf. argumentasjon ovenfor. Pr. 12. mai har denne fartøygruppen landet nesten 5 200 tonn, og det betyr at nesten 52 %, vel 5 500 tonn, står igjen av gruppekvoten. På samme tid i 2011 og 2012 stod henholdsvis 40 % (6 500 tonn) og 43 % (7 400 tonn) igjen av gruppekvoten.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvotet (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	35 675	13 436	22 239	37,7 %	100 717
Seitrål	750	199	551	26,5 %	1 716
Konvensjonelle	59 429	24 224	35 205	40,8 %	178 361
Lukket gruppe ¹ :	43 978	18 111	25 867	41,2 %	117 220
<i>U 11 m hj.l</i>	11 619	2 773	8 846	23,9 %	18 566
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>	11 680	4 117	7 563	35,2 %	27 574
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	13 044	6 865	6 179	52,6 %	41 174
<i>21 m og over</i>	7 635	4 356	3 279	57,1 %	29 906
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 697	5 155	5 542	48,2 %	56 562
Åpen gruppe	4 754	958	3 796	20,2 %	4 579
Forskning og forvaltning	2 000	428	1 572	21,4 %	3 045
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	23	277	7,7 %	150
Annet/ufordelt		91	-91		662
Totalt	98 154	38 401	59 753	39,1 %	284 651

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 12. mai 2013

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 23 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas i løpet av året

Konvensjonelle kystfiskefartøy har hatt fritt fiske etter hyse de siste årene og havfiskeflåten har fisket en del av kystflåten sine andeler. Som følge av stor nedgang i hysekvoten i 2013, er fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde regulert med maksimalkvoter i gjeldende regulering. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde og i åpen gruppe kan fremdeles fiske hyse uten noen begrensninger i kvoten. Fartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter basert på summen kvotefaktorer i den enkelte lengdegruppen, jf. tabell 4.

Tabell 4: Kvotefaktorer og gruppekvote i fordelt på lengdegrupper lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2013

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer	Andel	Gruppekvote
Under 11 meter hj. lengde	2 317,10	26,42 %	11 619
11 - 14,99 meter hj. lengde	2 329,34	26,56 %	11 680
15 - 21,99 meter hj. lengde	2 600,62	29,66 %	13 044
Over 21 meter hj. lengde	1 522,52	17,36 %	7 635
Totalt	8 769,58	100,00 %	43 978

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2013

Fartøy i lukket gruppe har 74 % (43 978 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i lukket gruppe har pr. 12. mai landet vel 18 000 tonn, og det gjenstår således nesten 26 000 tonn av kvoten og det vil si nesten 59 %.

Fartøy i åpen gruppe har de resterende 8 % (4 754 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i åpen gruppe har pr. 12. mai landet nesten 1 000 tonn. På samme tid i 2011 og 2012 hadde fartøy i åpen gruppe landet henholdsvis 690 tonn og 650 tonn.

Blandingsforholdet mellom torsk og hyse nord for 62°N er endret. Tabell 5 viser kvotestørrelser og blandingsforholdet mellom torsk og hyse de siste 10 årene, og vi ser at hyseandelen var på hele 46 % i 2011, mens den nå ligger på 21 %. Mye tyder på at denne utviklingen vil holde fram, og endringer i blandingsforholdet gir utfordringer med hensyn til å avveie direkte fiskerier etter hyse versus hyse som bifangst i fisket etter torsk.

Tabell 5: Torske- og hysekvoter nord for 62°N i perioden 2003 til 2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Torsk	195 550	224 600	225 700	219 700	199 500	202 413	244 100	282 729	337 269	357 196	461 740
Hyse	57 500	71 500	65 300	67 650	74 050	76 500	97 050	122 859	155 470	158 453	98 154
Hyse-andel	29 %	32 %	29 %	31 %	37 %	38 %	40 %	43 %	46 %	44 %	21 %

Erfaringer fra torskefisket de siste årene tilsier at torsketrålere, konvensjonelle havfiskefartøy og en del kystfiskefartøy over 21 meter hjemmelslengde er såpass mobile at de kan fiske etter torsk i områder der det stort sett er rene torskeforekomster utover sommer/høst. For den mindre kystfiskeflåten kan fisket etter torsk resten av året bli vanskelig dersom de er ferdige med hysekvotene.

Fartøy under 11 meter hjemmelslengde i lukket gruppe og fartøy i åpen gruppe har hatt fritt fiske med garanterte kvoter i bunn dersom det skulle bli behov for å stoppe fisket, mens fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde er regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Tabell 6 viser kvoteenheter og overregulering i fisket etter hyse nord for 62°N i 2013, mens tabell 7 viser kvotestige i gjeldende regulering.

Tabell 6: Kvoteenheter og overregulering fordelt på lengdegrupper lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2013

Hjemmelslengde	Kvoteenhet maksimalkvote	Overregulering
Under 11 meter hj. lengde	Ubegrenset	
11 - 14,99 meter hj. lengde	35,00	598 %
15 - 21,99 meter hj. lengde	21,10	321 %
Over 21 meter hj. lengde	25,50	409 %

Tabell 7: Kvotestige i lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2013

Hjemmels - lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimal- kvote
4 - 4,99	1,12	6,00	Ubegrenset
5 - 5,99	1,12	6,00	Ubegrenset
6 - 6,99	1,12	6,00	Ubegrenset
7 - 7,99	1,31	7,00	Ubegrenset
8 - 8,99	1,56	8,00	Ubegrenset
9 - 9,99	1,93	10,00	Ubegrenset
10 - 10,99	2,06	10,00	Ubegrenset
11 -11,99	2,85	14,00	100,00
12 - 12,99	3,38	17,00	118,00
13 -13,99	4,10	21,00	144,00
14 -14,99	4,67	23,00	163,00
15 -15,99	7,83	39,00	165,00
16 -16,99	7,83	39,00	165,00
17 -17,99	7,83	39,00	165,00
18 18,99	7,83	39,00	165,00
19 -19,99	7,83	39,00	165,00
20 -20,99	7,83	39,00	165,00
21 -21,99	7,83	39,00	165,00
22 -22,99	7,83	39,00	200,00
23 -23,99	7,83	39,00	200,00
24 -24,99	7,83	39,00	200,00
25 -25,99	7,83	39,00	200,00
26 -26,99	7,83	39,00	200,00
27 - 500 ³	7,83	39,00	200,00

Tabell 8 inneholder kvoter og fangst i lukket gruppe kyst i 2011 og 2012, og det gjenstod ved årets slutt henholdsvis ca. 19 000 og 12 000 tonn som havfiskeflåten fikk refordelt for å legge til rette for at totalkvoten ble tatt. I tillegg gjenstod ca. 5 600 og 5 400 tonn i åpen gruppe ved årets slutt i 2011 og 2012.

Tabell 8: Kvoter og fangst i lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2011 og 2012

Hjemmelslengde	Kvote 2011	Fangst 2011	Restkvote 2011	Kvote 2012	Fangst 2012	Restkvote 2012
Under 11 meter hj. lengde		7 595			9 416	
11 - 14,99 meter hj. lengde		10 780			13 490	
15 - 21,99 meter hj. lengde		17 259			18 831	
Over 21 meter hj. lengde		15 603			17 575	
Totalt	70 412	51 237	19 175	71 643	59 312	12 331

Tabell 9 inneholder oversikt over fangst og restkvoter pr. uke 18 de siste tre årene. Vi ser at total fangst pr. uke 18 i 2013 ligger over fangstnivået i 2011, men under nivået for 2012. Som følge av den drastiske reduksjonen i hysekvoten for 2013, ble det innført kvotebegrensninger i den større kystflåten sitt hysefiske for inneværende år etter flere år med fritt fiske.

Sammenlignet med landete kvanta av hyse pr. uke 18 i 2011 og 2012, ser det ikke ut til at maksimalkvotene i hysefisket har utgjort noen begrensning i kystfisket så langt i år.

Restkvoten pr. uke 18 er halvert fra vel 50 000 tonn i 2011 og 2012 til vel 25 000 tonn i 2013. Sentrale problemstillinger framover er om 25 000 tonn hyse er tilstrekkelig kvantum for at kystflåten kan gjennomføre torskefisket ut året og om vi må ta noen grep for å hindre et overfiske av hysekvoten i 2013.

Tabell 9: Fangst og restkvoter i lukket kystgruppe pr. uke 18 2011 til 2013 i fisket etter hyse nord for 62°N

Hjemmelslengde	Fangst 2011 uke 18	Restkvote 2011 uke 18	Fangst 2012 uke 18	Restkvote 2012 uke 18	Fangst 2013 uke 18	Restkvote 2013 uke 18
Under 11 meter hj. lengde	1 788		2 515		2 773	8 846
11 - 14,99 meter hj. lengde	3 237		3 885		4 117	7 563
15 - 21,99 meter hj. lengde	5 622		7 449		6 865	6 179
Over 21 meter hj. lengde	6 394		7 693		4 356	3 279
Totalt	17 041	53 371	21 542	50 101	18 111	25 867

Tabell 10 viser antall deltakeradganger i lukket gruppe kyst, samt antall fartøy som er ferdige med garanterte kvoter og maksimalkvoter i gjeldende regulering. Vi ser at noen fartøy er ferdige med den garanterte kvoten, mens bare to fartøy er ferdig med maksimalkvoten.

Tabell 10: Kvoteutnyttelse og antall deltakeradganger lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N

Hjemmelslengde	Antall deltakeradganger	Antall fartøy som har fisket garantert kvote	Antall fartøy som har fisket maksimalkvote
Under 11 meter hj. lengde	1 173	49	-
11 - 14,99 meter hj. lengde	466	39	2
15 - 21,99 meter hj. lengde	189	49	
Over 21 meter hj. lengde	89	28	
Totalt	1 917	165	2

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2013 og tall fra Norges Råfisklag pr. 15. mai 2013

Fiskeridirektoratet får henvendelser vedrørende § 18 i reguleringen som omhandler bifangst av hyse i lukket kystgruppe. Bestemmelsen innebærer at fartøy som er ferdig med maksimalkvoten ikke kan ha bifangst. Dersom fisket stoppes, kan fartøy som ikke har fisket den garanterte kvoten ved fiske etter andre arter ha inntil 25 % bifangst av hyse regnet av all fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00:00 til søndag kl. 23:59. Det er påregnelig at en del fartøy vil få problemer med å fiske torsk i andre halvår dersom det ikke åpnes for bifangst for fartøy som har utnyttet maksimalkvotene uten at fisket er stoppet.

Det er vanskelig å lage noen god prognose for landet kvantum av hyse i kystgruppen ut året. Det ble landet i gjennomsnitt 36 000 tonn hyse etter uke 18 i 2011 og 2012 i lukket kystgruppe med fritt fiske hele året. Maksimalkvotene vil nok begrense noe av uttaket framover, men maksimalkvotene er kraftig overregulert, jf. tabell 6. Ved å se på differansen mellom fangsttallene i tabell 8 og 9, finner vi at samtlige lengdegrupper også har hatt et godt fiske etter uke 18 de siste årene. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde har fisket i gjennomsnitt 8 500 tonn i 2011 og 2012, så det er ikke sannsynlig med et overfiske av gruppekvoten i denne fartøygruppen. Vi kan også forvente ca. 2 000 tonn i ubenyttet kvote i åpen gruppe.

Det ble landet i gjennomsnitt 26 000 tonn torsk og 16 000 tonn sei etter uke 18 i 2011 og 2012 i lukket kystgruppe. Dette betyr at hyse utgjorde 46 % i gjennomsnitt i 2011 og 2012 av totalfangsten av torsk, hyse og sei etter uke 18. Det gjenstår ca. 40 000 tonn torsk (inklusive ferskfiskordning), 26 000 tonn hyse og 19 000 tonn sei i lukket kystgruppe pr. 12. mai. Dette innebærer 31 % hyse som andel av totalfangsten av torsk, hyse og sei. En høyere hyseandel enn 31 % vil føre til et overfiske av årets hysekvote.

Man kan se for seg tre ulike alternativ med hensyn til å regulere kystgruppens hysefiske nord for 62°N i andre halvår:

I. Ingen endring i reguleringsopplegget

Vi kan velge å avvende situasjonen og så stoppe fisket på maksimalkvotene når gruppekvotene er beregnet oppfisket og samtidig ta høyde for forventet bifangst av hyse ut året. Fartøy som har utnyttet maksimalkvotene vil da være avskåret fra å ha hyse som bifangst inntil fisket stoppes.

Denne løsningen kan resultere i en stopp i fisket i midten av september. Det gjenstår ca. 26 000 tonn av kvoten pr. 12. mai, og det ble fisket i gjennomsnitt godt over 20 000 tonn hyse i kystgruppen i perioden 12. mai til midten av september i årene 2011 og 2012. Det vil være vanskelig å lage en god prognose på forventet bifangstfiske etter en eventuell stopp, og vi risikerer derfor et overfiske av totalkvoten.

II. Bifangstadvang for fartøy som er ferdige med maksimalkvoten

Vi kan velge alternativ I, men samtidig innføre bifangstadvang for fartøy som er ferdige med maksimalkvoten på 10 % slik at de kan fortsette fisket etter andre arter. Denne løsningen vil i likhet med alternativ I øke risikoen for en stopp i fisket i september. Med en stopp i hysefisket i september kan det bli vanskelig for kystflåten å utnytte ferskfiskordningen i andre halvår optimalt, og det vil være i konflikt med målsettingen om mest mulig fersk fisk til landindustrien i andre halvår.

III. Stopp i fisket på maksimalkvoten

Vi kan velge å stoppe hysefisket på maksimalkvotene for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde allerede nå og tillate bifangst på 25 % for fartøy som er ferdige med garantert kvantum. Denne løsningen vil legge til rette for at fartøy kan fiske torsk både innenfor fartøykvoter og ferskfiskordning resten av året. Vi har samtidig bedre kontroll på at totalkvoten av hyse nord for 62°N ikke overfiskes.

Fiskeridirektøren anbefaler å stoppe fisket etter hyse på maksimalkvotene for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde med umiddelbar virkning.

Fiskeridirektøren foreslår å tillate bifangst på 25 % for fartøy som er ferdige med garantert kvantum, og at bifangsten av hyse regnes av all fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00:00 til søndag kl. 23:59.

Det er viktig at all bifangstavgregning av hyse framover følger en ukeavgregning på lik linje med ferskfiskordningen for å holde orden i kvoteregnskapet.

Ved en stopp i fisket nå kan det bli vanskelig å gjennomføre det tradisjonelle fløylinefisket på Øst-Finnmarka blant annet fordi forskjellen mellom maksimalkvote og garantert kvantum er svært stor. Tabell 11 viser fangst av hyse tatt med ulike krokredskap på Øst-Finnmarka (statistikkhovedområde 03) i juli, august og september for årene 2008 til 2012. Fangstmengde varierer fra over 7 000 tonn i 2011 til ca. 600 tonn i 2009. Hysefangst registrert med redskap *flyteline* på landings-/sluttseddel ligger opp mot 2 000 til 3 000 tonn i de ”beste” årene.

Tabell 11: Fangst(tonn) av hyse med ulike krokredskap på Øst-Finnmarka i juli, august og september 2008 til 2012 fordelt på redskap, fangstmåned og fangstår

	2008				2009				2010			
Redskap	Juli	Aug	Sept	Tot	Juli	Aug	Sept	Tot	Juli	Aug	Sept	Tot
Flyteline	484	163	38	685	67	2	8	76	893	187	102	1 182
Andre liner	191	137	114	442	71	60	102	232	404	334	346	1 083
Autoline	74			74	22	150	124	296	279	65		344
Juksa/pilk	2	1	2	5	1	1	1	3	5	2	1	7
Totalt	752	301	154	1 207	160	212	234	607	1 580	588	449	2 617
	2011				2012							
Redskap	Juli	Aug	Sept	Tot	Juli	Aug	Sept	Tot				
Flyteline	2 042	611	268	2 921	1 626	562	108	2 295				
Andre liner	460	338	621	1 420	985	946	754	2 684				
Autoline	2 611	367	18	2 996	1 185	184	69	1 438				
Juksa/pilk	3	1	1	5	9	9	1	19				
Totalt	5 116	1 317	908	7 341	3 805	1 700	931	6 436				

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 30. mai 2013

Antall fartøy som deltar i fisket med flyteline i perioden juli til september varier også en del i de ulike årene:

2008: 40 fartøy

2009: 14 fartøy

2010: 35 fartøy

2011: 56 fartøy

2012: 63 fartøy

Det er stort sett de samme fartøyene som deltar i dette fisket hvert år. De fleste er mindre kystfartøy tilhørende både lukket og åpen gruppe.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkt på hvorvidt det bør avsettes et kvantum som gjør det mulig å gjennomføre det tradisjonelle fløytlinefisket på Øst-Finnmarka.

NOTAT

Saksnummer: 2013004473	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 14.05.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

SAK 2/13 UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIER I 2013

1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1 TORSK

Fiskeridirektøren viste til gjennomgangen av fisket i saksfremlegget. Hun viste videre til at det nylig hadde blitt foretatt en refordeling, og at det således var gjort en liten justering i forhold til informasjonen som fremkom i saksdokumentene. Hun åpnet deretter for kommentarer og innspill fra Reguleringsmøtet.

Fiskekjøpernes Forening og Norges Fiskarlag henviste til at situasjonen som har vært på vårparten i 2013 med mye rykter og påstander om juks i forbindelse med leveranse av fisk.

Fiskekjøpernes Forening mente at dagens kontrollsystem ikke fungerer og at situasjonen må tas tak i.

Norges Fiskarlag viste til at det markedsmessig er uheldig at denne form for rykter florerer, og ga uttrykk for at norsk fiskerinæring ikke fortjener stempel som juksenæring og at myndighetene og salgslagene må bidra for å unngå et slikt stempel.

Fiskeridirektøren informerte om at Fiskeridirektoratet hadde innkalt til et møte med næringen den 17. juni fordi man ønsket en dialog om hvordan situasjonen kunne løses på best mulig måte. Hun henviste ytterligere diskusjon vedrørende temaet til det planlagte møtet med næringen.

Pelagisk Forening mente at fartøy som fryser fisk om bord og som leverer fangst til landanleggene i Norge burde premieres på lik linje som fartøy påmeldt bonusordningen for konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere.

Norges Råfisklag pekte på at ferskfiskordningen er en god ordning, men at den er komplisert. Salgslaget understreket viktigheten av å ha fungerende register slik at fiskerne har muligheten til å se hva de har i restkvote til enhver tid.

Fiskeridirektøren var enig i at reguleringene - og da særlig torskereguleringen - har blitt mer og mer komplekse, og at kompleksiteten representerer store utfordringer for Fiskeridirektoratets registre. Direktøren informerte om at det var satt i gang et arbeid som innebærer en total omlegging av registrene, men at dette er et arbeid som vil ta tid.

Norges Fiskarlag viste til meldingene om ulovlig fiske, og sa at disse meldingene kunne tas som et signal til departementet om at de må se nærmere på reguleringsopplegget for torsk og på hvor mange ulike ordninger det er hensiktsmessig å ha innenfor denne reguleringen.

Fiskeridirektøren henviste til at hun under reguleringsmøtene i 2012 hadde stilt det samme spørsmålet.

Fiskeri- og kystdepartementet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Norges Kystfiskarlag viste til at det kom til å stå et stort restkvantum torsk igjen i åpen gruppe ved årets slutt. Organisasjonen ba om at det i 2014 ville bli refordelt tidligere enn det som ble gjort i 2013.

Fiskeridirektøren viste til at utviklingen i åpen gruppe i 2013 var annerledes enn utviklingen de to foregående årene, med blant annet et stort overfiske i 2012. Hun viste til at åpen gruppe i 2013 leverte 3 000 tonn mindre enn i fjor på samme tid da fisket ble stoppet i april. Hun stilte spørsmål ved om fartøy i åpen gruppe i år kunne ha hatt større problemer med å få levert fangst enn fartøy i lukket gruppe, og at fisketakten derfor var lavere enn tidligere år.

Kystfiskarlaget hadde ikke inntrykk av at det hadde vært vanskelig å få levert for fartøy i åpen gruppe.

Norges Fiskarlag var ikke i tvil om at det var en del mindre fartøy i Lofoten som hadde slitt med leveranser i vintersesongen i 2013 som slet med leveranser, og at det var en viss sammenheng mellom leveranseproblemene og endringen i fisketakt åpen gruppe sammenlignet med tidligere år.

FHL uttrykte bekymring for at det ikke ville være tilstrekkelig kvantum torsk igjen på ferskfiskordningen til høsten.

Fiskeridirektøren viste til at det var tatt ca halvparten av kvantumet avsatt til ferskfiskordningen. Hun pekte på at det kunne være fartøy som ikke kom til å ta avsetningene fullt ut, men at det var nødvendig å følge med på ordningen utover høsten.

1.2 HYSE

Fiskeridirektøren viste til de tre ulike alternativene som var skissert i reguleringsdokumentet vedrørende regulering av kystgruppens hysefiske nord for 62°N i andre halvår.

Norges Fiskarlag mente at det ikke var grunnlag for å stoppe fisket etter hyse allerede. Organisasjonen ønsket å avvete situasjonen og heller foreta justeringer i hysereguleringen. Fiskarlaget henviste videre til at organisasjonen hadde bedt om at man så nærmere på det udisponerte tredjelandskvantumet og at man tok opp muligheten for å øke hysekvoten i samsvar med det kvantumet ICES har åpnet opp for, og i forhold til forvaltningsregelen. Organisasjonen hadde tidligere fått negativt svar fra Fiskeri- og kystdepartementet, men tok spørsmålet opp igjen sammen med to russiske fiskarlag.

Pelagisk Forening støttet Fiskarlagets innspill om tredjelandskvoten og en økning av hysekvoten i henhold til anbefalingen fra ICES.

Fiskeri- og kystdepartementet sa at det ikke hadde vært diskusjon i departementet når det gjaldt den gjestående tredjelandskvoten på ca 3 000 tonn.

Fiskeridirektøren viste til at kvoteråd på hyse ville komme førstkommande fredag og at det var vanskelig å si hva som kom til å skje.

Norges Fiskarlag mente at tredjelandskvoten ikke ville avhjelpe problemstillingen opp mot hyse dersom den ble spredd utover alle fartøygruppene. Organisasjonen viste til at næringen gikk inn for å redusere kvoten på hyse fordi man var bekymret for bestanden. Det har imidlertid vist seg å være god tilgjengelig hyse. Både lineflåten og havfiskeflåten hadde fått mer hyse enn de hadde kvote, uansett hvilket fiskeslag de fisket etter. Organisasjonen informerte om at derfor var en stor utfordring å få avvirket torskefisket.

Fiskeridirektøren viste til at de gjeldende maksimalkvotene for kystfiskeflåten representerte en utfordring, og at man ville måtte stoppe hysefisket på et tidlig tidspunkt dersom det ikke ble foretatt endringer nå. Direktøren viste til at det per dags dato ikke var lagt inn en bifangstordning for hyse, og at det var behov for å redusere noe på fisketakten etter hyse. Hun presenterte deretter et fjerde alternativ, nemlig å redusere maksimalkvoten fremfor å stoppe fisket.

Pelagisk Forening registrerte store ulikheter innad i de ulike gruppene. Organisasjonen mente at fartøy over 21 meter hadde kommet uheldig ut, mens fartøy under 11 meter har fritt fiske. Som følge av at fartøy mellom 21 meter og 500 kubikk hadde store kostnader burde man la disse fiske kvoten sin før man refordeler fra denne gruppen til andre grupper.

Fiskeridirektøren bemerket at man de siste årene hadde kommet frem til at fartøy mellom 21 meter og 500 kubikk ikke har vært i stand til å ta sin kvote og man har derfor refordelt. Fartøyene har en overreguleringsgrad på 400 %, og denne overreguleringen er i overkant høy.

Norges Fiskarlag viste til at overreguleringsprosenten kunne virke dramatisk, men pekte på at man tidligere år hadde hatt fritt fiske. Organisasjonen henviste til at det gjestod ca. 25.000 tonn torsk igjen i lukket gruppe kyst, og at man selv med fritt handlingsrom tidligere ikke har brakt på land så stort kvantum som dette. Organisasjonen mente at en drastisk innstramning

ville føre til uheldige konsekvenser for blant annet fløytlinefiske, og organisasjonen var opptatt av at det ikke ble gjort for store justeringer i reguleringsopplegget.

Pelagisk Forening henviste til høstens reguleringsmøte og kvoter for 2014. Organisasjonen håpet at myndighetene så den store helhet og ikke foretok drastiske endringer i hysereguleringen.

Fiskeridirektøren presiserte at direktoratet ikke kunne forskuttere en TAC økning for inneværende år. En slik tilnærming ville være uansvarlig da en økning i TAC skjer relativt sjelden. Diskusjonen i reguleringsmøtet måtte derfor knyttes opp mot den TACen som lå til grunn under møtet. Kystflåten sin andel av kvoten på hyse var 37 % lavere i 2013 enn i 2012, og gruppen hadde således tatt en mye større andel av kvoten enn på tilsvarende tidspunkt i 2012. Spørsmålet ble med andre ord hvordan reguleringen kunne bidra til at fisket kunne gjennomføres om høsten. Fiskeridirektøren ba om en tilbakemelding på hva som skal ha høyest prioritert utover høsten: Avsetning til fløytlinefisket eller nok hyse utover høsten til å utnytte ferskfiskordningen. Hun signaliserte at det ikke ville være mulig å gjennomføre begge deler.

FHL og Fiskekjøpernes Forening var enige i forslaget om å avsette et kvantum til fløytlinefiske.

FHL foreslo en avsetning på 2 000 tonn til fløytlinefiske, men presiserte at det var viktig at det var nok hyse utover høsten til å utnytte ferskfiskordningen.

Fiskekjøpernes Forening påpekte at fløytlinefisket er et tradisjonelt fiske som har eksistert lenge, og at en stopp ville føre til radikale omveltninger både på land og hav. Foreningen støttet imidlertid FHL i at det var viktig at det var nok hyse utover høsten til å utnytte ferskfiskordningen.

Norges Fiskarlag mente at det var bedre å sette ned overreguleringen enn å foreta en stopp. På denne måten fikk hver enkelt fisker finne ut av om vedkommende ønsket å fiske med fløytline og avsette et kvantum til dette. Organisasjonen mente at en egen avsetning på 2 000 tonn ville bidra til å komplisere reguleringen ytterligere.

Norges Kystfiskarlag støttet FHL og Fiskekjøpernes Forening. Organisasjonen henviste til at linefisket hyse var av ypperste kvalitet, at det var et tradisjonelt fiske som hadde foregått i lange tider og at man burde ta hensyn til disse faktorene i vurderingen.

Fiskeridirektøren viste til at målet var at fartøyene får fiske innenfor sine grupper. Direktøren oppfattet at Reguleringsmøtet var skeptisk til å følge forslaget om å stoppe maksimalkvotene, mens det var mer sympati for å redusere overreguleringen. Det var videre veldig tydelig fra FHL at det er behov for å sikre at hyse var tilgjengelig utover sesongen. Kjøpersiden og Kystfiskarlaget støttet en egen avsetning til fløytlinefiske, mens Norges Fiskarlag var skeptisk til en slik avsetning. Direktøren informerte videre om at hvis det kom en anbefaling fra Havforskningsinstituttet om å øke TAC på hyse så ville Fiskeridirektoratets anbefaling være at denne ble fordelt etter faste grupper iht kvotestigen.

1.3 SEI

1.3.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og fangst i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei nord for 62°N. Tabellen viser at tilnærmet 100 % av kvoten ble utnyttet, og at det sto igjen nesten 600 tonn sei ved årets slutt.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2012

Fartøygrupper	Kvot (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	52 540	55 885	-3 345	106,4 %	482 718
Torsketrålere	42 032	47 473	-5 441	112,9 %	412 354
Seitrålere	10 008	8 235	1 773	82,3 %	70 323
Pelagiske trålere	500	177	323	35,4 %	41
Not	35 500	43 134	-7 634	121,5 %	226 469
Konvensjonelle	53 960	42 715	11 245	79,2 %	341 539
Lukket gruppe:	40 470	32 159	8 311	79,5 %	244 872
<i>U 11 m s.l.</i>		5 842			42 159
<i>11 - 14,99 m st.l.</i>		10 812			82 541
<i>15 - 20,99 m st.l.</i>		8 209			60 651
<i>21 m og over</i>		7 296			59 521
Åpen gruppe	7 554	4 084	3 470	54,1 %	31 065
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	5 936	6 472	-536	109,0 %	65 602
Forskning og forvaltning	800	634	166	79,3 %	3 580
Agn	400	257	143	64,3 %	798
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	2 000	0	100,0 %	3 895
Totalt	145 200	144 625	575	100 %	1 058 999

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 10. mai 2013

¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 4 654 tonn, mens 1 818 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 538 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

Vi ser at trålerne, konvensjonelle havfiskefartøy og fartøy som fisker med not har hatt en god kvoteutnyttelse. Notfartøy har overfisket gruppekvoten med vel 7 600 tonn, det vil si nesten 22 %. Fiskeri- og kystdepartementet valgte å la notfisket få fortsette da kvoten var beregnet oppfisket i primo august.

1.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Tabell 2: Seikvoter i 2013

Land	Kvote
Norge	122 625
Tredjeland	17 375
Totalt	140 000

Tabell 2 viser en TAC på 140 000 tonn hvorav 17 375 tonn er avsatt til tredjeland. Av den norske kvoten på 122 625 tonn er 1 275 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette gir en disponibel kvote på 119 000 tonn til norske fiskere.

1.3.3 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Oversikt over gruppekvoter og fangst for de ulike gruppene hittil i 2013 er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	44 030	19 090	24 940	43,4 %	115 348
Torsketrålere	35 224	16 470	18 754	46,8 %	102 760
Seitrålere	8 306	2 560	5 746	30,8 %	12 521
Pelagiske trålere	500	60	440	12,0 %	67
Not	29 750	6 240	23 510	21,0 %	24 899
Konvensjonelle	45 220	20 987	24 233	46,4 %	139 665
Lukket gruppe:	33 915	15 311	18 604	45,1 %	99 956
<i>U 11 m s.l.</i>		1 838			11 962
<i>11 - 14,99 m st.l.</i>		5 938			38 744
<i>15 - 20,99 m st.l.</i>		3 571			22 977
<i>21 m og over</i>		3 964			26 273
Åpen gruppe	6 331	2 112	4 219	33,4 %	13 121
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	4 974	3 564	1 410	71,7 %	26 588
Forskning og forvaltning	1 275	22	1 253	1,7 %	116
Agn	350		350	0,0 %	
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	67	1 933	3,4 %	438
Totalt	122 625	46 406	76 219	38 %	280 466

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 10. mai 2013

¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 3 479 tonn, mens 85 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Uregistrert fangst i rekreasjonsfisket kommer i tillegg

Tabell 3 viser at konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har utnyttet vel 46 % av gruppekvoten. Fartøy i denne gruppen som har kvotefaktor 1, er regulert med en maksimalkvote på 400 tonn sei. Denne fartøygruppen har sitt hovedfiske før påske. Det direkte fisket skal egentlig stoppes når det gjenstår 750 tonn slik at en har tilstrekkelig kvantum til dekning av bifangst av sei i fisket etter andre arter, men som følge av den romslige kvotesituasjonen for sei nord for 62°N totalt sett har man ikke hatt tradisjon for å stoppe dette fisket.

På grunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle fartøy under 500 m³.

Fartøy med pelagisk trål eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst, herunder også i fisket etter vassild. Så langt i år er det registrert 60 tonn sei som bifangst av de pelagiske trålerne.

Torsketrålerne og seitrålerne er regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn dersom fisket skulle bli stoppet.

Tabell 4: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for torsketrålere i 2013

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 01.01.2013	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	254	198
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	438	342
Fabrikktrålere	1,32	578	451

Tabell 5: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for seitrålere i 2013

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 01.01.2013	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	336	232
Fartøy med kvotefaktor	0,75	721	497
Fartøy med kvotefaktor	0,85	817	564
Fartøy med kvotefaktor	1,00	961	663

Maksimalkvotene til torsketrålerne er per 1. januar overregulert med 28 %, mens seitrålernes maksimalkvoter er overregulert med 45 %.

Fartøy som fisker med not er også regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. Maksimalkvotene er fastsatt med en overregulering på om lag 125 %.

Tabell 3 viser at den totale utnyttelsen er relativt lav, og fisketakten ser ut til å ligge litt under fjorårets nivå. Ettersom kvotene er lavere i år, er kvoteutnyttelsen omtrent på samme nivå som i fjor på samme tid. I 2011 sto vel 6 % av kvoten igjen ved årets slutt, mens i 2012 ble kvoten fullt utnyttet for første gang siden 2006. Totalkvoten i år er redusert med 22 575 tonn sammenliknet med 2012.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Tidspunktet for refordeling vil kunne ha betydning for den geografiske

fordelingen av fisket. Per 10. mai er det fisket vel 6 200 tonn i denne gruppen. Til sammenlikning var det på tilsvarende tidspunkt i 2012 (2011) fisket 7 600 (4 900) tonn sei innenfor denne fartøygruppen. Tilgjengeligheten har vært særdeles god siden 2010, og kvotene har blitt overfisket.

I 2009 sto det igjen hele 30 % av gruppekvoten til not, men da var det kun fisket rundt 2 000 tonn på tilsvarende tidspunkt. I årene 2007 og 2008 var det fisket rundt 5 000 tonn på tilsvarende tidspunkt, og i begge disse årene ble det etter flere refordelinger åpnet for et fritt fiske mot slutten av sesongen.

Så langt i år er fisketakten på nivå med de siste tre årene, kombinert med at kvoten er lavere. Dersom fisketakten opprettholdes framover, vil Fiskeridirektøren avvente med en eventuelle refordeling ettersom gruppekvoten har blitt overfisket de tre siste årene.

Refordeling de siste årene har vært gjort på grunn av lav kvoteutnyttelse av konvensjonelle fartøy, og med et godt seinotfiske i år kan dette spørsmålet igjen bli aktuelt.

På reguleringsmøtet 7. juni 2011 ble spørsmålet om refordeling av sei diskutert etter at Havforskningsinstituttet hadde kommet med en anmodning om ikke la notgruppen fiske over sin gruppekvote.

Fiskeridirektøren understreker at man i år ikke vil legge opp til en slik overføring fra konvensjonelle fartøy, og en eventuell refordeling vil bli vurdert innad i notgruppen.

NOTAT

Saksnummer: 2013004473	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 14.05.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT REGULERINGSMØTE VÅR 2013 - SAK 2.1.3 SEI NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren viste til at sei nord for 62°N er en orienteringssak, men pekte imidlertid på at FKD har gjennomført en høring om minstemålet på sei, samt at det har vært diskusjoner angående fjordlinjer både i media og fra næringens side.

Fiskeri- og kystdepartementet informerte om at Statsråden har besluttet ikke å endre minstemålet på sei, og at resultatet fra høringsprosessen snart vil foreligge.

Norges Fiskarlag viste til at fjordlinjene strekker seg langt sørover og at det kan være fiskeri som blir berørt uten at de har vært gjenstand for en grundig gjennomgang.

Fiskeridirektøren understreket at når det gjelder fisket med seinot, er Fiskeridirektoratet tydelig på at notfartøy ikke skal kunne fiske utover sin gruppekvote, og dermed ikke lengre "skli" på gruppekvoten til de konvensjonelle fartøyene.

Fiskekjøpernes Forening uttrykte bekymring for at mye sei som føres på land er ubløgget og således ikke å anse som høyverdig vare. Organisasjonen mener at dette ikke er en av verdens fremste sjømatnasjoner verdig.

Norges Kystfiskarlag foreslo å innføre påbud om bløgging.

Fiskeridirektøren henviste til at Mattilsynet har ansvaret for regelverket for bløgging.

Pelagisk Forening viste til at Havforskningsinstituttet har uttalt at det ikke betyr noe for bestanden at minstemålet blir stående. Organisasjonen mente videre at det er viktig at fjordlinjene ikke utgjør en begrensning for fartøy under 15 meter.

Norges Fiskarlag mente at Havforskningsinstituttet burde korrigere inntrykket av at minstemål ikke betyr noe, dersom de hadde gitt uttrykk for dette. Organisasjonen stilte spørsmål ved hvorfor man ellers hadde real time closure.

Havforskningsinstituttet informerte om at både minstemål og fiskedødelighet har betydning. De senere år har vi hatt relativ lav dødelighet i seifisket, så da betyr minstemålet mindre enn på 90-tallet da man hadde et helt annet fiske av småsei. Skal man maksimere uttaket i tonn så burde man ikke ha hatt dette fisket notfiske i det hele tatt.

Kystvakten viste til at den gjeldende regulering av minstemål sei medførte at det var ikke noen som hadde kontroll på når de 3 000 tonnene var oppfisket.

Fiskeridirektøren henviste til at ordningen i sin tid var praktisert slik at det var de første 3 000 tonnene uavhengig av størrelsen som var avgjørende. Etter at 3 000 tonn sei var oppfisket var det det ordinære minstemålet som gjaldt. Det ble videre vist til at Fiskeridirektoratet i sitt høringssvar til departementet hadde foreslått denne form for løsning.

Norges Fiskarlag stilte seg uforstående til at det ikke var andre løsbare måter enn å velge Fiskeridirektoratets forslag om å gå tilbake til tidligere regulering av de 3 000 tonnene. Organisasjonen viste til at fiskerne i andre fiskeri selv kan veie og måle.

Fiskeridirektøren henvendte seg til Norges Råfisklag, og sa at hun forstod det slik at salgslaget mente at størrelsessammensetningen ikke er til å stole på.

Norges Råfisklag viste til at salgslaget har fått henvendelse fra Norges Fiskarlag og besvart denne med at de ikke har noe system for en slik registrering per dags dato.

Fiskekjøpernes Forening viste til at seimarkedet fikk en betydelig knekk i 2012 fordi det var store mengder av småsei, og denne småseien var Nigeria ikke interessert i.

Norges Fiskarlag hadde vanskelig for å akseptere at det ikke er mulig å få til prøvetaking og registrering av størrelsessammensetning i seifisket når man har en ordning i sildefisket. Organisasjonen mente at det måtte være mulig å få til en løsning dersom det var et ønske om det.

Sak 2.2

Pelagiske fiskerier

2.2.1 NVG-sild

2.2.2 sild sør for 62°N

2.2.3 kolmule

2.2.4 vassild

2.2.5 makrell

2.2.6 brisling

2.2.7 lodde i Barentshavet

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 FISKET I 2012

Tabellen nedenfor viser kvoter og fangst av norsk vårgytende sild for kvoteåret 2012, fordelt på flåtegrupper. I 2012 hadde Norge en totalkvote på 497 142 tonn norsk vårgytende sild.

Tabellen viser fangsten i 2011, 2012 og 2013 som belaster kvoteåret 2012. Dersom et fartøy har fisket mer enn tildelt kvote innenfor gjeldende kvoteår, vil den overskytende fangsten automatisk belaste fartøyets kvote neste år. Sum fangst skal derfor være lik disponibel kvote. Imidlertid vil det forekomme overfiske som belastes gruppeknoten og ikke fartøyets individuelle kvote, for eksempel der fartøyet fisker mer enn det som kan forskutteres innenfor 10 % av kvoten. Verdien blir i slike tilfeller inndratt, og kvantumet belastes neste års gruppekvote.

Fisket i 2012 på forskudd av kvoten for 2013 er ikke tatt med i denne tabellen, da dette skal belaste kvoteåret 2013.

Tabell 1: Kvoter i 2012, fangst relatert til kvoteåret 2012, ufisket kvote 2012, samt justering av gruppekvote i 2013

Fartøy-grupper	Kvote 2012 (t)	Utdelt kvote 2012 (t) ¹	Kvoteåret 2012 - Fangst (t) i 2011 og 2012				Ufisket kvote 2012 (kvotefleks inntil 10%)	Justering gruppe-kvote 2013 (t)
			Fangst i 2011 på kvoten for 2012 ²	Ordinær fangst 2012	Overfiske utover 10% kvotefleks	Sum fangst		
Ringnot	240 276	238 416	12 949	221 448	417	234 397	4 022	-420
Trål	46 924	46 941	1 398	44 575	196	45 973	969	-197
Kyst – lukket	204 102	200 856	12 544	189 399	540	201 943	1 838	-3 465
• ≥ 15 m.hj.l	165 343	164 074	12 544	151 714	295	164 258	1 838	-2 317
• < 15 m.hj.l.	38 759	36 782		37 685	245	37 685		-1 148
Kyst – åpen	2 000	2 000		2 361		2 361		
Agn	750	750		750		750		
Forskning- og undervisning	3 090	3 090		2 972		2 972		
Totalt	497 142	492 053	26 891	461 505	1 153	488 396	6 829	-4 082

Kilde: Norges Sildesalgslag per 22. mai 2013

¹ Utdelt kvote gjennom faktor og kvoteenhet. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet foregående år, samt avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

² Fangst i 2011 på kvoten for 2012 – på fartøynivå

Kystgruppen ble i 2011 delt i to grupper med skille ved 15 meter hjemmelslengde. Gruppen ble delt med bakgrunn i antall kvotefaktorer med hjemmelslengde under 15 meter og 15 meter og over. På bakgrunn av dette fikk fartøy med hjemmelslengde under 15 meter 18,99 % av gruppekvote, mens fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter fikk en andel på 81,01 %.

Kvotestigen og fordelingsnøkkelen fra 2011 ble videreført i 2012. Kvoteenheterne ble fastsatt ved årets start med bakgrunn i summen av kvotefaktorene per 1. januar 2011 og gruppekvote uten justering for overfiske. Fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter ble regulert med en overregulering på ca. 40 %. Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter og største lengde på 15 meter og større ble regulert med halv overregulering. Fartøy med hjemmelslengde og største lengde på eller over 15 meter ble regulert med ca. 2 % overregulering. Fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter, men største lengde under 15 meter, hadde ca. 4 % overregulering.

Med bakgrunn i korrigert gruppekvote og summen av kvotefaktorene per 1. januar 2012 var faktisk overregulering av kvotene for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter ca. 2 %, mens for gruppen med hjemmelslengde under 15 meter hadde en faktisk overregulering på ca. 45 %.

Det var også bestemt at dersom gruppekvote for reguleringsgruppen under 15 meter ikke ble oppfisket i 2012, skulle det overskytende restkvantum, over de 10 % som kan overføres til reguleringsgruppen under 15 meter, overføres til 2013-kvoten til kystgruppen samlet. Dette kvantumet skulle fordeles mellom reguleringsgruppene etter samme fordelingsnøkkel som gruppekvote for øvrig.

Det var et godt fiske og deltagelsen var bra. Det var derfor ikke behov for justering av kvoteenheterne for kystgruppen. Fartøy under 15 meter fisket 1 148 tonn over gruppekvote sin, mens fartøy på eller over 15 meter hadde et estimert overfiske på 2 317 tonn (se tabell 1) over gruppekvote i 2012. Disse kvantum trekkes fra kvoten i 2013.

Tabell 2 gir en oversikt over fangst og førstehåndsverdi av norsk vårgytende sild i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene, uavhengig av kvoteår.

Tabell 2: Fordeling, fangst og verdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. brukte adganger.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)
Ringnotgruppen	240 276	79	236 241	1 528 708
Trålgruppen	46 924	24	47 545	293 491
Kyst – lukket gruppe	204 102	293	201 196	1 147 215
• < 15 m.hj.l.	38 759	153	38 761	183 841
• ≥ 15 m.hj.l.	165 343	140	162 435	963 374
Kyst – åpen gruppe	2 000	52	2 282	10 036
Forskning/skolekv.	3 090	24	2 919	18 587
Agnkvote	750	2	750	1 141
Annet (inkl. fritidsfiske)			72	334
Totalt	497 142	474	491 005	2 999 513

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 22. mai 2013

2.1.2 TOTALKVOTER OG SONEFORDELING I 2013

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge møttes i London 18. og 19. oktober 2012 til forhandlinger om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2013. Færøyene krevde en høyere andel av totalkvoten for norsk vårgytende sild, noe som ble avvist av de fire andre partene. Partene tok pause i forhandlingene og var enige om å videreføre forhandlingene i London 14. desember 2012. Heller ikke da kom partene til enighet.

Ny forhandlingsrunde fant sted i London 23. januar 2013. Færøyene ønsket ikke å være med på en kyststatsavtale for inneværende år som viderefører den avtalte fordelingen fra 2007. EU, Island, Norge og Russland inngikk da en firepartsavtale om forvaltning av norsk vårgytende sild for 2013. Totalkvoten for 2013 ble satt til 619 000 tonn, i tråd med forskernes anbefaling. Norges kvote ligger fast på 61 %. For 2013 utgjør dette en kvote på 377 590 tonn. Partene satte av et kvantum av den totale kvoten for færøysk fiske, i samsvar med deres andel fra rammeavtalen fra 2007. EUs soneadgang til å fiske sild i NØS ble redusert inneværende år, som følge av at EU reduserte norske fartøys adgang til å fiske kolmule i EU-sonen.

I henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskerisonen rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2012 har Norge overført 833 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2013. Dette følger av at Island fisket mindre enn 16 660 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2012. Dette medfører at 833 tonn norsk vårgytende sild er trukket fra norsk totalkvote før fordeling.

Tabell 3 viser Norges adgang til å fiske norsk vårgytende sild i andre lands soner. Tabellen viser også de andre kyststatenes muligheter til å fiske sild i områder under norsk jurisdiksjon.

Tabell 3: Norges adgang til å fiske norsk vårgytende sild i andre lands soner, samt de andre kyststatenes adgang til å fiske sild i områder under norsk jurisdiksjon i 2013

Nasjon	Område	Fiskeadgang (tonn)
Norge	EU-sonen	34 695
	Islands økonomiske sone	43 523
EU	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	34 695
Russland	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	79 356
Island	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	89 817
	Herav i NØS nord for 62°N	16 713

Fiskeadgangen angitt i tabell 3 fremgår av de bilaterale avtalene inngått i forbindelse med firepartsavtalen om norsk vårgytende sild for 2013.

Under fempartsforhandlingene høsten 2011 ble det bestemt å nedsette en arbeidsgruppe som skulle foreta en revisjon av forvaltningsplanen for norsk vårgytende sild. Kyststatene møttes i London 11. og 12. juni 2012 og det ble utformet en felles forespørsel til ICES.

Det er avtalt at partene skal møtes i London 13-14. juni i år for å drøfte forvaltningsplanen for norsk vårgytende sild.

2.1.3 NORSK TOTALKVOTE I 2013

Norges andel i 2013 utgjør 377 590 tonn. Samtlige kvoter, uansett anvendelse, skal avregnes norsk totalkvote.

I tillegg til overføring av 833 tonn norsk vårgytende sild til Island er det avsatt 3 100 tonn til forsknings- og undervisningskvoter og 700 tonn til agn. Disse kvanta ble trukket fra den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Norsk totalkvote i 2013 er da på 372 957 tonn. Dette kvantum ble fordelt mellom fartøygruppene i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07.

Fiskebåtrederne Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag sin avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen er videreført i 2013. Endelig fordeling, etter alle justeringer som nevnt over, er vist i tabell 4.

Tabell 4: Fordeling av norsk totalkvote i etter eksternt og internt bytte av kvantum.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Ringnotfartøy	174 581	46,81
Trålere	32 224	8,64
Kystfartøy	166 152	44,55
Sum	372 957	100,00
Forsknings- og undervisningskvote	3 100	
Agn	700	
Overføring til Island	833	
Totalt	377 590	

2.1.4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Det generelle inntrykket er at fisket har forløpt bra hittil i 2013. I midten av februar observerte Kystvakten enkelte notsprenginger og kast av en slik størrelse at fartøyene hadde vanskeligheter med å få om bord all fangst. Flåten ble anmodet om å vise spesiell aktsomhet ved utøving av fisket på dagtid.

Innføring av kvotefleksibilitet har ført til større fleksibilitet for flåten, men innebærer krevende oppfølging fra myndighetene for å sikre at korrekte kvantum blir delt ut ved årets begynnelse. Det er ikke lenger behov for å underregulere kvotene for å kompensere for at fartøyene overfisker de individuelle kvotene. Eventuelle justeringer skal foretas på gruppekvote neste år. Kvotefleksibilitet på fartøynivå blir imidlertid justert automatisk i kvoteavregningen av Norges Sildesalgslag.

Det er utfordrende å kartlegge disse elementene. Norges Sildeslagslag bruker store deler av januar med å avslutte forrige kvoteår og kvalitetssikre dataene sine. Det er vanskelig for Fiskeridirektoratet å fastsette endelige faktorer før grunnlagsdataene er skikkelig

kvalitetssikret. Det ble derfor ved årets begynnelse bestemt å trekke fra et "bufferkvantum" på gruppekvote og fastsette foreløpige faktorer/kvoteenhet for flåten.

Tabell 5 viser norsk kvote, fangst og restkvote relatert til kvoteåret 2013, fordelt på fartøygrupper.

Tabell 5: Norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2013

Fartøy-grupper	Kvote 2013 (t)	Utdelt kvote 2013 (t) ¹	Kvoteåret 2013 - Fangst (t) i 2012 og 2013				Restkvote 2013 (t)
			Fangst i 2012 på kvoten for 2013 ²	Ordinær fangst 2013	Overfiske utover 10% kvotefleks	Sum fangst	
Ringnot	174 581	171 251	10 437	13 748	-	24 185	147 066
Trål	32 224	30 259	2 148	16 842	192	18 990	11 269
Kyst – lukket	164 152	158 152	11 295	87 000	335	98 295	59 857
Kyst – åpen	2 000	2 000		706		706	1 294
Agn	700	700		107		107	593
Forskning- og undervisning	3 100	3 100		-		-	3 100
Totalt	376 757	365 462	23 880	118 403	527	142 283	223 179

Kilde: Norges Sildesalgslag per 22. mai 2013

¹ Utdelt kvote gjennom faktor og kvoteenhet. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet foregående år, samt avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

² Fangst i 2012 på kvoten for 2013 – på fartøynivå

Per 22. mai 2013 er det fisket totalt 142 283 tonn norsk vårgytende sild av den norske kvoten for 2013. Det ble fisket totalt 23 880 tonn på forskudd i 2012 på 2013 kvoten. Samtidig var det fartøy som ikke utnyttet kvotene sine for 2012, men overførte deler av den til 2013.

2.1.5 KVOTEFLEKSIBILITET PÅ FARTØYNIVÅ

Ringnot- og trålgruppen har full kvotefleksibilitet på fartøynivå. I kystgruppen har alle fartøy med faktisk lengde over 15 meter full kvotefleksibilitet. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er imidlertid betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år. På grunn av høy overregulering for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 15 meter kan disse fartøyene kun overfiske fartøykvoten (den garanterte kvoten) av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2013. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

2.1.6 RINGNOTGRUPPEN

Ved faktorfastsettelsen januar 2013 trakk man fra et bufferkvantum på 3 000 tonn ved fastsettelse av foreløpig faktor. Faktoren ble så satt flatt på bakgrunn av 80 ringnottillatelser. Den foreløpige kvotefaktoren ble satt til 4,1.

2.1.7 TRÅLGRUPPEN

For trålgruppen trakk man fra et bufferkvantum på 2 000 tonn fra gruppeknoten ved fastsettelse av foreløpig faktor. Justert gruppekvote ble fordelt flatt på 24 aktive tråltillatelser og foreløpig faktor ble satt til 2,63.

2.1.8 KYSTFARTØYGRUPPEN

2.1.8.1 Lukket gruppe

I 2013 er kystgruppen igjen regulert som én reguleringsgruppe. Kvotestigen fra 2012 er videreført. Fiskeridirektoratet har fastsatt en garantert kvote (uten overregulering) for alle fartøyene uavhengig av hjemmelslengde og største lengde. Det er videre fastsatt en høyere overregulering for fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. Dersom det skulle oppstå en situasjon med fare for overfiske av gruppeknoten kan Fiskeridirektoratet stoppe fiske på den overregulerte kvoteenheten.

Man har for kystgruppen, som for trål- og ringnotgruppen, holdt tilbake et bufferkvantum ved fastsettelse av kvoteenheten. For kystgruppen er dette kvantumet 6 000 tonn sild. Med bakgrunn i gjeldende kvoteenhet og summen av kvotefaktorene per 5. desember 2012 er faktisk overregulering for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 15 meter ca. 38 %.

Ifølge Norges Sildesalgslag per 22. mai har 74 fartøy fisket på kvotefleksen for 2014.

2.1.8.2 Åpen gruppe - landnot og garn

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsmøtet høsten 2012 ble det også i 2013 avsatt 2 000 tonn til fartøy som fisker i åpen gruppe med landnot eller garn. Tabellen under viser antall deltakende fartøy og fangst i åpen gruppe i årene 2005 -2013.

Tabell 6: Fiske i åpen gruppe i 2005-2013

År	Ant. delt. Fartøy	Fangst (tonn)
2005	36	1 809
2006	17	579
2007	12	1 082
2008	8	764
2009	21	1 707
2010	29	2 777
2011	35	2 070
2012	52	2 282
2013	17	700

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 22. mai 2013

Tabell 6 viser at både deltakelsen og fangsten i den åpne gruppen har variert de siste årene. Hovedårsaken til dette er sildas endrede vandringsmønster, noe som gjør at silda i perioder ikke har vært så tilgjengelig for fiske med landnot eller garn. I 2009 og 2010 pågikk det et større kystnært sildefiske sør for 62°N, noe som førte til at avsetningen i 2010 ble overfisket allerede første halvår. Tradisjonelt foregår hovedfisket på høsten. I 2011 ble 94 % av kvantumet tatt i november. I 2012 deltok i alt 52 fartøy i åpen gruppe.

2.1.8.3 SMS-melding ved fiske innenfor fjordlinjene med fartøy under 15 meter

Fartøy som fisker etter norsk vårgytende sild med not innenfor fjordlinjene har fra og med 2012 hatt plikt til å sende melding om inn- og utseiling per SMS. I år ble meldingsrutinene noe forenklet. Ordningen benyttes aktivt av Sjøgående ressurskontroll nord for å ha oversikt og kontroll med fartøy som ikke driver automatisk posisjonsrapportering. I perioden 5. januar – 9. februar ble det mottatt 228 meldinger. Ordningen skal evalueres i løpet av 2013.

2.1.8.4 Samføring av samfisket og låssatt fangst

I reguleringsmøtet høsten 2012 tok Fiskeridirektøren til orde for å opprette en arbeidsgruppe for å vurdere samfiske/samføring i pelagiske fiskerier. Fiskeridirektoratet vil invitere næringen til å delta i en slik gruppe i løpet av 2013.

NOTAT

Saksnummer: 13/4473	Fra: Inger-Anne Arvesen
Dato: 14.06.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 46802857
	E-post: inarv@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Trond Ottemo

**REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013, SAK 2.1.1 NORSK
VÅRGYTENDE SILD**

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene jf. Sak 2.1 Norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlag tok opp ordningen med kvotefleksibilitet i pelagiske fiskerier og problemet vedrørende overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet. Dersom ordningen skal fungere bør overfiske utover 10 % bli inndratt og i tillegg bli belastet fartøyets kvote neste år. Slikt overfiske bør ikke belastes gruppekvoten, slik det gjøres etter gjeldende ordning. Pelagisk Forening sluttet seg til dette. Fiskeridirektøren påpekte at det ikke er snakk om store kvanta men at man har registrert dette overfisket. Det vil uansett ikke bli endring av reguleringen inneværende år. Det ble videre påpekt fra Fiskeridirektoratet at det også finnes andre måter å håndtere dette problemet på. For eksempel kan de enkelte organisasjonene prøve å disiplinere egne medlemmer. Det vil være naturlig å ta en grundigere diskusjon om dette på reguleringsmøtet til høsten.

Fiskeridirektøren tok videre opp problemstillingen vedrørende overføring av fangst. Det ble informert om at det snarlig vil bli sendt ut et høringsnotat. Inntil videre vil man følge samme praksis som kystvakten.

Norges Fiskarlag etterlyste evaluering av samføring av samfisket og låssatt fangst. Fiskeridirektøren informerte om at det vil bli tatt initiativ til innkallelse til arbeidsgruppe rett etter sommerferien.

Norges Fiskarlag informerte om at de har fått henvendelser fra enkelte fiskere som har problemer med å sende sms ved fiske innefor fjordlinjene med fartøy under 15 meter. Fiskarlaget ba om at enkelte fiskere som har problemer får lov til å rapportere via telefon til FMC. Eikemo sa at dette er en ordning Fiskeridirektoratet vil ha men at dersom enkelte fiskere har problemer med å sende meldinger så kan de ringe FMC.

Norges Fiskarlag spurte om det skal etableres en egen arbeidsgruppe når det gjelder evaluering av sms-ordningen. Fiskeridirektøren informerte om at detaljene ennå ikke er klar men at Region Troms antagelig vil ha en sentral rolle. Det vil ikke bli etablert noen arbeidsgruppe, men fiskeridirektøren noterte seg at Norges Fiskarlag gjerne kommer med innspill.

2.2 SILD SØR FOR 62°N

2.2.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N. Vi ser at 98 % av totalkvoten ble utnyttet.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i fisket etter sild sør for 62°N i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. adg. ¹	Antall brukte adg.	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	96 927	80	79	93 853	3 074	97 %	452 809
Ringnotfartøy u/konsesjon (SUK)	6 186	17	17	6 096	90	99 %	27 484
Trål	7 992	38	24	8 355	-363	105 %	27 783
Trål – bifangstavsetning ²	500			500	0		
Kystnot lukket gruppe	9 555	89	47	9 589	-34	100 %	44 508
Kystnot åpen gruppe	150		69 ³	108	42	72 %	679
Forskning og forvaltning	1 220			1 198	22	98 %	5 670
Annet (inkl. fritidsfiske)				4	0		
Totalt	122 530			119 703	2 827	98 %	558 934

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 8. mai 2013

¹ Antall adganger per 30. desember 2011

² Fiskeridirektoratet legger til grunn at bifangstavsetningen er uttømt.

³ I åpen gruppe er det oppgitt antall fartøy som har deltatt i fisket

18. september ble fisket i EU-sonen stoppet, da soneadgangen var beregnet oppfisket. Det ble fisket 61 464 tonn i EU-sonen i 2012¹.

2.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Sild sør for 62 ° N er en bestand som forvaltes av EU og Norge i fellesskap. Ettersom forhandlingene mellom Norge og EU om en bilateral kvoteavtale for 2013 ikke ble avsluttet i desember 2012, fastsatte Fiskeri- og Kystdepartementet foreløpige norske totalkvoter i Nordsjøen og Skagerrak på henholdsvis 134 146 tonn og 3 451 tonn. Det ble fastsatt foreløpige gruppekvoter for fartøygruppene i Nordsjøen og Skagerrak på bakgrunn av disse kvotene.

¹ Landings- og sluttseddelregisteret per 11. april 2013.

I januar 2013 ble Norge og EU enige om de bilaterale avtalene for 2013 og partene fastsatte totalkvoten for Nordsjøen til 478 000 tonn, det vil si en økning på 18 % fra 2012. Videre er totalkvoten for Skagerrak fastsatt til 55 000 tonn, en økning på 10 000 tonn fra 2012. Tabell 2 viser kvotesituasjonen i Nordsjøen og Skagerrak i 2013.

Tabell 2: Kvotesituasjonen i 2013 (tonn)

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk totalkvote (iht. bilaterale avtaler) ¹	138 620	7 335
Kvoteoverføring til Sverige (iht. bilateral avtale) ²	922	
Kvoteoverføring fra Skagerrak til Nordsjøen	+ 3 668	-3 668
Norsk kvote (iht. reguleringsforskriften)	141 366	3 667
Avsatt til forskning og undervisning	- 1 240	
Disponibel kvote til fordeling	140 126	3 667

¹ Kvotavtalen mellom Norge og EU av 18. januar 2013 gav Norge en kvote på 138 620 tonn, mens Skagerrakavtalen av 18. januar 2013 Norge en kvote på 7 335 tonn.

² Iht. "Sverigeavtalen" av 18. januar 2013 overfører Norge en kvote på 922 tonn til Sverige.

Av totalkvoten kvoten i Nordsjøen er det avsatt 1 240 tonn til forsknings- og undervisningsformål og det er overført et kvantum på 922 tonn til Sverige. Dette er en økning fra 2012 på 20 tonn. Det er ikke inngått bilateral avtale mellom Norge og Færøyene for 2013, og det er dermed ikke avsatt noe kvantum til Færøyene.

Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at en prosentandel av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. Tilsvarende som i 2011 og 2012, ble det enighet om at 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen i 2013. Kvoteene er fordelt ut i fra den forutsetning at hele den overførbare delen av Skagerrakandelen på 3 668 tonn fiskes i Nordsjøen.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Kvoteene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % (eller minst 7 000 tonn) og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

Tradisjonelt har kystgruppen fisket om lag 1000 tonn av sin kvote i Skagerrak og med denne avsetningen til kystgruppen står det igjen 2 000 tonn til ringnotgruppen (hvorav SUK-gruppen får 6 %).

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote i 2013

	Ringnot (tonn)	SUK (tonn)	Trål³ (tonn)	Kyst⁴ (tonn)	Totalt (tonn)
Nordsjøen ¹	112 384	7 173	10 066	10 503	140 126
Skagerrak ²	2 507	160		1 000	3 667
Totalt	114 891	7333	10 066	11 503	143 793
Fartøygruppens andel av total kvote (cirka %)	80	5	7	8	100

¹ Tallene viser Nordsjøkvoten inkludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten.

² Tallene viser Skagerrakkvoten ekskludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten som kan tas ut i Nordsjøen.

³ Av dette kvantumet avsettes 1 000 tonn til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

⁴ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Tilsvarende som tidligere år er soneadgangen i EU-sonen i 2013 på 50 000 tonn, som kan økes til 60 000 tonn ved behov. For å legge til rette for at avsetningen til forsknings- og undervisningsformål skal kunne fiskes i EU-sonen ble det avsatt en andel av soneadgangen til dette formål. Andelen er prosentvis tilsvarende det som kan fiskes i EU-sonen av den norske kvoten i Nordsjøen, det vil si 35,4 % eller 439 tonn. Dette er tilsvarende som i reguleringen av fisket etter kolmule.

Tabell 4 gir en oversikt over hvordan den soneadgangen, etter avsetning til forsknings- og undervisningsformål, er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Fordelingen er basert på andelen fartøygruppene kan fiske av kvoten i Nordsjøen.

Tabell 4: Fordeling av soneadgangen i EU-sonen i 2013

Fartøygrupper	Andel (%)	Andel (tonn)
Ringnot	80,2	39 748
SUK	5,1	2 528
Trål	7,2	3 568
Kyst	7,5	3 717
Totalt	100,0	49 561

2.2.3 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

På bakgrunn av de foreløpige norske kvotene fastsatt av Fiskeri- og Kystdepartementet desember 2013 ble det fastsatt foreløpige kvotefaktorer og kvoteenheter i fisket etter sild. I februar ble disse økt på bakgrunn den inngåtte kvoteavtalen for 2013 mellom Norge og EU.

Ved fastsettelse av delkvotefaktorer i EU-sonen er det tatt utgangspunkt i en soneadgang i EU-sonen på 60 000 tonn. Dette vil si at delkvotefaktorene er overregulert med 20 %. Det er presisert ovenfor næringen at Norge per dags dato har en soneadgang i EU-sonen på 50 000

tonn. Når eventuelt soneadgangen nærmer seg oppfisket kan Fiskeri- og Kystdepartementet be EU om at den økes til 60 000 tonn.

Reguleringen i EU-sonen er basert på maksimalkvoter og fiske kan bli stoppet når soneadgangen er oppfisket.

2.2.3.1 Konesjonspliktig ringnotfartøy

For konsesjonspliktige ringnotfartøy ble faktoren i Nordsjøen satt til 2,63 i februar. Dette innebærer en underregulering på 2,1 %, det vil si 2 378 tonn. Gjennomsnittlig overfiske av gruppekvote de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen. Videre ble det fastsatt en faktor for beregning av maksimalkvotene i Skagerrak på 0,5.

2.2.3.2 Ringnotfartøy uten konsesjon

For ikke konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) ble faktoren i Nordsjøen økt til 1,76 i februar. Faktoren er tilnærmet flatt regulert. Videre ble det fastsatt en faktor for beregning av maksimalkvotene i Skagerrak på 0,5

2.2.3.3 Trålgruppen

For trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen ble faktoren økt til 0,76 i februar. Faktoren er tilnærmet flatt regulert. Delkvotefaktoren i EU-sonen er satt til 0,36 tonn.

Av trålgruppens gruppekvote i Nordsjøen er et kvantum på 1 000 tonn avsatt til å dekke innblanding av sild i andre fiskerier. Dersom estimert fangst av sild i ovennevnte trålfiske blir mindre enn trålgruppens kvote, vil Fiskeridirektøren etter 1. desember tilbakeføre eventuelt kvantum til direktefiske etter sild for å sikre at gruppekvote blir oppfisket.

For å unngå fiske av sild under minstemålet er det forbud mot trålfiske etter sild i Skagerrak. Dette er tilsvarende som tidligere år.

2.2.3.4 Kystfartøygruppen

Maksimalkvotene ble i februar økt til 14,6 tonn per kvotefaktor med et garantert kvantum på 9,9 tonn, hvilket tilsier en overregulering på 48 % eller 5 239 tonn.

Også i 2013 er det avsatt 500 tonn til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Kun fartøy med deltakeradgang i lukket gruppe har mulighet til å delta i dette fisket. Avsetningen skal sikre at det etter 1. september gjenstår 500 tonn av kystgruppens kvote til å benytte i dette låssettingsfisket. Fartøy kan drive låssettingsfiske innenfor sin maksimalkvote. For at flest mulig fartøy skal få mulighet til å benytte seg av ordningen er det i tillegg en øvre begrensning på maksimalt 100 tonn per fartøy.

2.2.3.5 Oppfisket kvantum

Per 8. mai 2013 er det fisket 28 534 tonn sild. Dermed gjenstår det 116 498 tonn sild, det vil si ca. 80 % av totalkvoten. Til sammenligning gjenstod det på samme tidspunkt i fjor om lag 120 624 tonn, det vil si ca. 98 %. Tabell 5 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene.

Tabell 5: Fangst¹ og restkvantum i Nordsjøen og Skagerrak 2013

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	114 891	19 704	95 187	83 %
Ringnotfartøy u/konsesjon (SUK)	7 333	1 435	5 898	80 %
Trål	10 066	4 986	5 080	50 %
Kystfartøygruppen	11 503	2 342	9 161	80 %
Forskning og undervisning	1 240	67	1 173	95 %
Totalt	145 033	28 534	116 499	80 %

¹ Kilde: Norges Sildesalgslag per 8. mai 2013

NOTAT

Saksnummer: 13/4473	Fra: Ida K. Omenaas Flaageng
Dato: 10.06.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 98088595
	E-post: ida.flaageng@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen
Maja Kirkegaard Brix
Thord Monsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2013, SAK 2.2 SILD SØR FOR 62° N

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. Sak 2/2013 punkt 2.2

Pelagisk forening anmodet de som forhandler den bilaterale kvoteavtalen mellom Norge og EU om full soneadgang i EU-sonen i 2014.

Fiskeridirektøren viste til at Norge i 2013 har en soneadgang i EU-sonen på 50 000 tonn sild, som kan økes til 60 000 tonn sild ved behov.

Norges Fiskarlag viste til bestemmelsen om geografiske sperreområder (§ 25, 1. ledd i reguleringsforskriften). Norges Fiskarlag har fått forespørsel fra en del fartøy som registrerer sild i dette området. På den bakgrunn ble det nylig rettet en henvendelse til Fiskeridirektoretat om det fremdeles var grunnlag for å ha forbud mot å fiske sild i dette området hele året. Det ble bedt om en rask avklaring i saken.

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeridirektoratet har begynt å se på henvendelsen og har en dialog med Havforskningsinstituttet om saken. Det ble pekt på at bakgrunnen

for forbudet var biologiske og kontrollensyn. De ble vist til at dersom det ikke lenger er en gyldig begrunnelse for bestemmelsen er det ikke noen grunn til fortsatt å ha den. Fiskeridirektoratet vil komme tilbake med en avklaring i saken.

For øvrig var det ingen kommentarer til saksdokumentet.

2.3 KOLMULE

2.3.1 FISKET I 2012

Norske fartøy fisket og landet i alt 118 831 tonn av en kvote på 118 614 tonn kolmule i 2012. Fartøy med kolmuletråltillatelse kunne i 2012 fiske 72 436 tonn av gruppekvoten på 88 540 tonn i EU-sonen. Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse kunne fiske totalt 26 574 tonn i NØS og internasjonalt farvann. Av dette kvantumet kunne 20 431 tonn fiskes i EU-sonen. Norsk fiske etter kolmule i 2012 er angitt i tabell 1.

Tabell 1: Norske områdekvoter og fangst av kolmule i 2012

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		424	
	EU-sonen	72 436	70 795	1 641
	Færøysonen ³		0	0
	Internasjonalt		16 812	
	Totalt	88 540¹	88 030	509
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		4 777	
	EU-sonen	20 431	21 580	-1 149
	Færøysonen ³		0	0
	Internasjonalt		2 006	
	Totalt	26 574¹	28 363	-1 790
Bifangst og forskning	NØS	3 500	2 438 ²	1 062
Totalt norske fartøy		118 614	118 831	-217

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per. 14. mai 2013

¹Totalkvoten for gruppen tilsvarer områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann

²Fordeelingen av fangsten er 2 066 tonn forskningsfangst og 372 tonn bifangst

³I 2012 ble det ikke aktuelt å fordele soneadgangen på 16 302 tonn på de to fartøygruppene

2.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

EU, Færøyene, Island og Norge ble 23. januar 2013 enige om en kyststatsavtale om forvaltning av kolmule for 2013. Bestandssituasjonen viser en økning inneværende år og kyststatene avtalte en totalkvote for 2013 på 643 000 tonn. Dette er en økning fra kvoten fra 2012.

Kyststatene ble også enige om en utvidelse av kvotefleksibilitetsregimet i fisket etter kolmule. Dette innebærer at hver part kan overføre opptil 10 % av ubenyttet kvantum av kyststatsandelen tildelt for 2013 til 2014. I tillegg kan partene planlegge et overfiske med inntil 10 % av kyststatsandelen i 2013. Et eventuelt overfiske skal trekkes i sin helhet av kyststatsandelen for 2014. I kyststatsavtalen er det ikke åpnet for at de enkelte kyststatene kan fiske utover soneadgangen i andre lands økonomiske soner. Kvotefleksibiliteten kan som følge av dette i utgangspunktet kun benyttes i norske farvann og i internasjonalt farvann.

Den norske kyststatsandelen på kolmule er på 155 324 tonn i 2013. I tillegg har Norge byttet fra seg 11 192 tonn kolmule til Russland og til seg 45 000 tonn kolmule fra EU. Den norske totalkvoten før trekk for overfiske i 2012, blir derfor på 189 132 tonn hvorav 144 408 tonn kan fiskes i EU-sonen. Inkludert i den fastsatte kvoten er estimert bifangst på 1 500 tonn og forsknings- og undervisningskvoter på 2 000 tonn. I tabell 2 vises Norges kvote i 2013 når en tar hensyn til bilaterale avtaler og overføringer mellom år.

Tabell 2: Norsk kolmulekvote i 2013 (tonn)

TAC:		643 000
Norges kyststatsandel		152 365
+ 0,5 % fra EU		2 959
Norsk kvote		155 324
Kvotebytter		
Norge får:		
	EU	45 000
	Færøyene	0
Norge gir:		
	Russland:	-11 192
	EU	0
	Færøyene	0
Overføring mellom år		
	Totalt inntil	-218
Norsk totalkvote etter overføring		188 914

Norske fartøy fisket 218 tonn over den totale kvoten i 2012, og dette kvantumet går derfor til fratrekk for den norske kvoten i 2013. Utgangspunktet for beregningen av overføringen mellom år er kvoteutnyttelse ved utgangen av desember 2012. De kvotetallene som fremkommer i reguleringsforskriften er alle før overføring av fangst fra 2012. I fastsettelsen av kvotefaktorer og kvoteenheter tas det imidlertid høyde for et eventuelt ufisket eller overfisket kvantum fra det foregående året.

Etter kvotebytter og overføringer fra 2012 kan norske fartøy fiske inntil 188 914 tonn kolmule i 2013, hvorav 1 500 tonn er avsatt til bifangst i andre fiskerier og 2 000 er avsatt til forsknings- og undervisningsformål.

Det norske kvotefleksibilitetsgrunnlaget er tilsvarende kyststatsandelen på 155 324 tonn. Dette vil si at det kan planlegges et overfiske på inntil 15 532 tonn i 2013, og at en ved en eventuelt gjensstående kvote kan overføre inntil tilsvarende kvote til 2014.

For kolmuletrålerne og pelagisk- og nordsjøtrålerne utgjør kvotefleksibiliteten henholdsvis 12 115 og 3 417 tonn. Som tidligere nevnt kan kvotefleksibiliteten i utgangspunktet kun benyttes i norske farvann og i internasjonalt farvann. Som følge av at det utover i sesongen ble klart at det ville stå igjen et restkvantum i EU-sonen endret Fiskeridirektoratet på reguleringen av fisket etter kolmule slik at kvotefleksibiliteten, som en prøveordning, kunne benyttes også i EU-sonen.

Norske fartøy kan fiske 64 % av den norske kyststatskvoten i EU-sonen i 2013, noe som er en nedgang sammenlignet med tidligere år hvor soneadgangen har vært på 68 %. I tillegg

kommer kvantumet som Norge har byttet til seg fra EU. Etter fratrekk for soneadgang til forskning betyr dette at norske fartøy kan fiske 142 881 tonn i EU-sonen i 2013. Norske fartøy har ikke soneadgang i Færøysonen i 2013.

2.3.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Den norske kvoten er fordelt mellom fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk- eller nordsjøtråltillatelse. Fordelingen er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2013

Fartøygruppe	Andel (%)	Gruppekvote før trekk eller overføring (tonn)	Gruppekvote etter trekk og overføring (tonn)
Kolmuletrål	78	144 793	146 131
Pelagisk- og nordsjøtrål	22	40 839	39 284
Totalt	100	185 632	185 415

Tabell 4 fremstiller fangst fordelt på fartøygruppe og fangstområde hittil i år. Som tidligere år kan norske fartøy fiske hele totalkvoten i NØS og internasjonalt farvann. Eventuell fangst i EU-sonen vil imidlertid avregnes områdekvoten i NØS og internasjonalt farvann.

Tabell 4: Norske områdekvoter og fangst i 2013

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		296	
	EU-sonen	111 447	97 262	14 185
	Internasjonalt		54 099	
	Totalt	144 793¹	151 656	-6 863
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		2 566	
	EU-sonen	31 434	31 093	341
	Internasjonalt		1 976	
	Totalt	40 839¹	35 635	5 204
Bifangst og forskning	NØS	3 500	2 237 ²	1 263
Totalt norske fartøy		189 132	189 528	-396

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og slutseddelregister pr. 15. mai 2013

¹ Totalkvoten for gruppen tilsvarer områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann.

² Fordelingen av fangsten er 1 948 tonn bifangst og 289 tonn bifangst.

2.3.3.1 FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

Kolmuletrålerne er regulert med fartøykvoter med en kvoteenhet på 3 084 tonn. Dette gir en svak overregulering på 19 tonn.

Delkvoteenheten i EU-sonen ble fra årets start satt til 2 338 tonn, tilsvarende en underregulering på ca 0,6 %. Ved sesongstart bestod gruppen av totalt 45 fartøy. 41 av disse har kvotefaktor 1, to fartøy har kvotefaktor 1,27 og to fartøy har kvotefaktor 1,425. I tillegg er det ett fartøy i nybyggingsordningen med kvotefaktor 1. Flåten kan fiske i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen og i internasjonalt farvann. Kolmuletrålerne kan fiske inntil 146 131 i 2013, hvorav inntil 111 447 tonn kan fiskes i EU-sonen.

Kolmuletrålernes totale kvotefleksibilitetsgrunnlag er på 121 153 tonn. På fartøynivå beregnes kvotefleksibilitetsgrunnlaget på grunnlag av en kvoteenhet på 2 557 tonn. Fartøy med kolmuletråltillatelse kan underfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013. Etter at tildelte kvoter er utnyttet kan fartøy med kolmuletråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Ettersom et relativt stort kvantum ble tatt i internasjonalt farvann tidlig i sesongen, ble delkvoteenheten i EU-sonen den 26. februar økt til 3 084 tonn. Dette innebar at resten av gruppekvoten kunne fiskes i EU-sonen.

Som oversikten i tabell 4 viser har gruppen per 15. mai 2013 fisket 6 863 tonn over gruppekvoten. På samme tidspunkt hadde gruppen 14 185 tonn i rest på kvoten i EU-sonen. Norsk fiske i EU-sonen er per 15. mai 2013 ikke stoppet.

2.3.3.2 FARTØY MED PELAGISK- OG NORDSJØTRÅLTILLATELSE

I gruppen av fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse var det i begynnelsen av året 38 fartøy hvorav 6 fartøy med nordsjøtråltillatelse. Gruppen er regulert med en fartøykvotefaktor på 1,4. Dette tilsvarer en overregulering på 2 %. Maksimalkvotefaktoren i EU-sonen ble i begynnelsen av sesongen satt til 1,3, noe som var en overregulering på 18 %. Denne delkvotefaktoren var basert på tilbakemelding fra næringen på hvilke fartøy som ville gå på et fiske i EU-sonen. Gruppen kan fiske inntil 31 434 tonn i EU-sonen.

Pelagisk- og nordsjøtrålere sitt totale kvotefleksibilitetsgrunnlag er på 34 171 tonn. På fartøynivå beregnes kvotefleksibilitetsgrunnlaget på grunnlag av en kvotefaktor på 1,19 tonn. Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse kan, etter at tildelte kvoter er utnyttet, overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Grunnet gruppens fiske i internasjonal sone i begynnelsen av sesongen ble det den 5. mars funnet grunnlag for at delkvotefaktoren i EU-sonen skulle økes til 1,4. Dette kom som følge av at det ble klart at kolmuletrålerne ikke ville ta hele sin delkvote i EU-sonen.

Gruppen har per 15. mai gjenstående 341 tonn i EU-sonen. Av gruppens totalkvote gjenstår det 5 204 tonn per 15. mai.

NOTAT

Saksnummer: 2012010925

Dato: 12.11.2013

Side 1 av 1

Fra: Rune Mjørlund

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 95259448

E-post: rune.mjorlund@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Trond Ottemo

Ida K. Omenaas Flaageng

**REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013
SAK 2.3 KOLMULE**

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.3/2013 kolmule.

Det fremkom ingen innspill i saken

2.4 VASSILD I NORGES ØKONOMISKE SONE I 2013

2.4.1 FISKET I 2012

Tradisjonelt har fisket etter vassild vært regulert nord for 62°N, mens fisket sør for 62°N har vært uregulert. Havforskningsinstituttets tilråding for 2010 og en overveiende sannsynlighet for at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, førte til at man i Reguleringsmøtet høsten 2009 tok opp spørsmålet om regulering av fisket etter vassild i 2010 skulle omfatte hele Norges økonomiske sone (NØS). Resultatet ble at all fangst av vassild i NØS skulle avregnes totalkvoten. Dette ble videreført i 2012. Tabell 1 viser kvoter og fangst av vassild i 2012.

Tabell 1: Kvote, fordeling og fangst av vassild i 2012

	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
Totalt 2012	12 000	
Forskningskvote ¹	300	115
Kvote til fordeling	11 700	
Fangst vassildtrålere nord for 62°N		
1. Periode	9 945	11 588
2. Periode	1 755	236
Totalt vassildtrålere		11 824
Bifangst nord for 62°N		64
Bifangst sør for 62°N (inkl. vassildtrål)		33
Totalfangst 2012 (inkl. forskningsfangst)		12 035
Overfiske		35

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 13. mai 2013

¹ Fiskeridirektoratet benyttet seg kun av 115 tonn av forskningskvoten i 2012, de resterende 185 tonnene ble overført til fisket i andre periode.

Tabell 2 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi fordelt på første og andre periode i fisket etter vassild i 2012. Dette gjelder fangst for fartøy med vassildtråltillatelse.

Tabell 2: Fordeling, fangst og verdi av norsk kvote i 2012

Periode	Kvote (tonn)	Ant. rettigheter	Ant. brukte rettigheter	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)
Første periode	9 945	30	24	11 588	36 254
Andre periode	1 755	30	4	236	790
Totalt	11 700	30	24	11 824	37 044

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 13. mai 2013

Ønsket om å sikre industrien jevn råstofftilførsel av god kvalitet førte til at åpningsdatoen i 2012, som i foregående år, ble satt til medio februar. Periodiseringen fra 2011 ble også videreført med en første periode fra 13. februar til 31. mai og en andre periode fra 1. juni til 31. desember. Fisket ble regulert med maksimalkvoter på 600 tonn.

Den 27. april hadde norske fartøy med vassildtråltillatelse landet totalt 10 396 tonn vassild. På bakgrunn av dette ble fisket stoppet samme dag. Etter hvert som sluttseklene ble registrert ble det klart at de 21 fartøyene som deltok i direktefisket etter vassild i første periode hadde fisket totalt 11 588 tonn. Periodekvoten ble dermed overfisket med 1 643 tonn.

Fiskeridirektoratet benyttet seg av 115 tonn av den avsatte forskningskvoten for undersøkelse av størrelse og artssammensetning i fangstene av vassild. Dette frigjorde 185 tonn til andre periode.

I første periode ble det registrert 8 tonn vassild som bifangst sør for 62°N. Til sammenligning ble det registrert hhv. 225, 149 og 540 tonn vassild som bifangst i første periode i 2011, 2010 og 2009. Nedgangen i bifangst kan blant annet forklares med at kolmulefisket nå i stor grad foregår i EU-sonen og i internasjonal sone vest for Irland, samt at det ikke var et øyepålfiske i 2012.

I andre periode ble det fisket 236 tonn vassild av fartøy med vassildtråltillatelse. Det ble registrert fangst på 4 fartøy, hvorav to av disse drev et direktefiske. Det ble fisket 64 tonn vassild som bifangst nord for 62°N i andre periode.

Den 8. oktober var totalkvoten beregnet oppfisket. På bakgrunn av dette ble fisket stoppet samme dag. Totalkvoten på 12 000 tonn var da overfisket med 35 tonn.

2.4.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

For 2013 er det fastsatt en totalkvote på 12 000 tonn vassild, og all fangst av vassild i NØS avregnes denne totalkvoten. Av dette er det avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst og 400 tonn til bifangst ut ifra forventet bifangst i fisket etter kolmule og øyepål i 2013. Totalkvote til utdeling blir etter disse avsetningene på 11 300 tonn.

I Reguleringsmøtet høsten 2012 ble det foreslått å oppheve periodiseringen av fisket. Begrunnelsen for å gå vekk fra ordningen med to perioder var at deltakelsen i andre periode var svært lav, samt at det tidligere argumentet om å støtte en spesialisert landindustri på Trøndelagskysten ikke lenger veide like tungt som følge av at nær all vassild de senere årene ble fryst ned og eksportert. I reguleringen for 2013 ble ordningen med periodisering opphevet.

2.4.3 REGULERINGSOPPLEGG OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild i Norges økonomiske sone.

På grunn av fare for innblanding av sild, samt at industrien er opptatt med produksjon av sild i januar og et godt stykke ut i februar ble oppstartsdatoen for fisket etter vassild satt til 18. februar.

Fisket er regulert med maksimalkvoter på 550 tonn vassild per vassildtråltillatelse.

Regulering av fisket etter vassild har en usikkerhetsfaktor knyttet til antall deltagende fartøy. For årene 2008, 2009, 2010, 2011 og 2012 er det registrert fangst på henholdsvis 20, 19, 20, 21 og 24 vassildtråltillatelser med varierende grad av kvoteutnyttelse. Maksimalkvoten i 2013 ble satt med utgangspunkt i deltakelsen i 2012, samt utviklingen i fisket de foregående årene.

I år er det registrert fangst på 21 fartøy, hvorav alle har utøvet et direktefiske etter vassild. Antall fartøy som har drevet direktefiske etter vassild er på samme nivå som i 2012. I 2013 er det blitt omsatt 1 170 tonn (1 225 tonn i 2011) vassild gjennom Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag og 10 126 tonn (10 599 tonn i 2011) gjennom Norges Råfisklag.

Tabell 3: Fangst av vassild fordelt på de første fem månedene i periode 2006 -2013

Leveringsmåned	Fangst (tonn)							
	2006	2007	2008 ¹	2009 ¹	2010 ¹²	2011 ¹²	2012 ¹²	2013 ²
Januar	0	11	0	0	0	0	0	
Februar	803	800	693	1 912	1 424	1 693	1 932	938
Mars	6 737	6 956	6 409	4 075	1 342	3 263	4 184	6 638
April	8 753	2 092	2 663	4 029	6 781	3 603	5 471	3 990
Mai	1 292	88	141	197	685	518	0	0
Totalt	17 585	9 947	9 906	10 213	10 232	8 784	11 588	11 297

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 13. mai 2013.

¹ For 2008, 2009, 2010, 2011 og 2012 - fangst første periode.

² For 2010, 2011, 2012 og 2013 - fangst i hele NØS

Norske fartøy med vassildtråltillatelse hadde per 19. april fisket totalt 11 297 tonn vassild, og fisket ble derfor stoppet samme dag. 14 fartøy fisket over kvoten med totalt 495 tonn, det vil si et gjennomsnittlig overfiske på 35 tonn per fartøy. Til sammenligning var det et gjennomsnittlig overfiske på 21 tonn per fartøy i 2012. Overfisket i 2013 var høyere enn det som ble lagt til grunn ved fastsettelsen av maksimalkvoten. Årets overfiske, samt en høy deltakelse, er med på å forklare den tidlige stoppen i årets fiske.

Det er hittil i 2013 registrert 29 tonn vassild som bifangst sør for 62°N. I tidligere år er det registrert mest bifangst av vassild i månedene juni, juli og august og det er ventet en lignende utvikling i år.

Av den totale avsetningen til forskningsfangst på 300 tonn er det i år blitt fisket 269 tonn.

Det har tidvis på enkelte felt vært et problem med bifangst under vassildfisket i 2013. Kontrollører har avdekket stor innblanding av uer og hyse. I fisket etter vassild i 2014 vil det som følge av dette være grunnlag for økt kontroll både på sjø- og landsiden for å få en bedre kartlegging av bifangstproblematikken.

Tabell 4: Førstehåndsverdi, fangst og kilopris januar-april.

År	Verdi (1000 kr)	Fangst (tonn)	Pris/kg
2009	35 396	10 373	3,41
2010	25 889	9 696	2,67
2011	30 169	8 569	3,52
2012	36 254	11 588	3,13
2013	35 030	11 297	3,10

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 13. mai 2013.

NOTAT

Saksnummer: 2012013323	Fra: Rune Mjørlund
Dato: 12.11.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 95259448
	E-post: rune.mjorlund@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Trine-Benedikte Opdal

Terje Halsteinsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013 - SAK 2.4 VASSILD

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.4/2013 vassild. Fiskeridirektøren viste spesielt til at man i år hadde gått over til et enperiodesystem. Spørsmål om hvorvidt en burde gå tilbake til et toperiodesystem i 2014 hører til høstens reguleringsmøte. Fiskeridirektøren uttrykte bekymring for den store bifangsten av blant annet hyse og uer ved årets vassildfiske.

Kystvakten delte Fiskeridirektørens bekymring vedrørende bifangst i fisket etter vassild.

Fiskekjøpernes Forening mente at det var uheldig å gå vekk fra et toperiodesystem. De viste videre til at stoppen i fisket førte til at to fartøy ikke fikk tatt sin maksimalkvote.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening viste til at hovedmarkedet for fryst vassild er i Egypt, hvor hovedkonsumet er i desember. Egypt godtar kun 6 måneders holdbarhet på fryst vassild.

Pelagisk Forening sa seg enig med kjøpersiden og viste til innspill fra Ivar Ulsund Rederi. De mente videre at kunnskapen om bestandssituasjonen er svært usikker og at norske myndigheter står fritt til å sette en høyere kvote enn det Havforskningsinstituttet legger til grunn.

Fiskarlaget mente at den tidlige stoppen i fisket var uheldig for både fartøyene og markedet. De påpekte også at den tidlige stoppen dels skyldtes at flere av fartøyene overfisket sine maksimalkvoter.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening mente at man burde vurdere fartøykvoter i dette fisket for å unngå et kappfiske.

2.5 MAKRELL

2.5.1 FISKET I 2012

I 2012 hadde Norge en totalkvote på 180 843 tonn makrell.

Tabell 1 gir en oversikt over all fangst av makrell i 2012 tatt av norske fartøy fordelt på fartøygruppene. I tillegg fremgår førstehåndsverdi av makrell landet samme år.

Tabell 1: Fordeling, fangst og verdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. adg. ¹	Ant. brukte adg.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)
Ringnot	122 878	80	80	116 372	875 937
SUK	11 122	17	17	11 507	85 544
Trål	6 968	23	23	7 525	50 194
Kyst – lukket gruppe	32 726			34 164	237 868
• not < 13 m.st.l	5 387	153	139	6 121	48 270
• not ≥ 13 m.st.l	16 235	58	53	16 449	122 895
• garn- og snøre	11 104	215	169	11 594	66 703
Kyst – åpen gruppe	400		190 ²	350	3 718
Kyst - landnot	100		12 ²	118	1 731
Agnkvote	1 300			1 328	2 148
Forskning og undervisning	5350			4 673	32 534
Annet (inkl. fritidsfiske)				16	127
Totalt	180 844			176 053	1289 801

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 8. mai 2013

¹ Antall adganger per 30. desember 2011

² I kyst - åpen gruppe og landnot er det oppgitt antall fartøy som har deltatt i fisket

Av tabell 1 fremgår det at det er landet 176 053 tonn makrell i 2012. Dette kvantumet består av overført kvote fra 2011, ordinær kvote for 2012 og fiske på forskudd av kvoten i 2013 (jf. kvotefleksibilitetsordningen).

Tabell 2 viser kvoter og fangst av makrell relatert til kvoteåret 2012. Med kvoteåret menes fangst som belastes den norske totalkvoten i 2012 angitt i reguleringsforskriften.

Det nevnes at dersom et fartøy har fisket mer enn sin tildelte kvote innenfor gjeldende kvoteår, vil den overskytende fangsten automatisk bli belastet fartøyets kvote neste år. Sum fangst skal derfor være lik disponibel kvote. Imidlertid vil det forekomme overfiske som skal belaste gruppekvoten og ikke fartøyets individuelle kvote, for eksempel der fartøyet fisker mer enn det som kan forskutteres innenfor 10 % av kvoten. Verdien blir i slike tilfeller inndratt, og kvantumet belastes neste års gruppekvote.

Fisket i 2012 som er gjort på forskudd av kvoten for 2013 er ikke tatt med i tabell 2, da dette skal belastes kvoteåret 2013.

Tabell 2: Kvoter i 2012, fangst relatert til kvoteåret 2012, udfisket kvote 2012, justering gruppekvote 2013

Fartøygrupper	Kvote 2012 (t)	Utdelt kvote 2012 (t) ^{1,3}	Kvoteåret 2012 - Fangst (t) i 2011 og 2012				Udfisket kvote 2012 (kvotefleks på inntil 10 %)	Justering gruppekvote 2013 (t)
			Fangst i 2011 på kvoten for 2012 ²	Ordinær fangst 2012	Overfiske utover 10 % kvotefleks	Sum fangst		
Ringnot	122 878	122 554	9 609	110 246	799	120 654	2 363	-463
SUK	11 122	11 652	822	10 748	69	11 639	98	-85
Trål	6 968	7 107	264	6 672	206	7 142	80	-115
Kyst – lukket	32 726	33 569	0	32 711				
not < 13 m.st.l	5 387	5 471	0	5 863	18	5 881		-410
not ≥ 13 m.st.l	16 235	16 613	0	15 672	101	15 773	444	840
garn- og snøre	11 104	11 485	0	11 176	15	11 191		294
Kyst – åpen	400	400		321		321		
Kyst - landnot	100	100		116		116		
Agn	1 300	1 300		1 328		1 328		
Forskning- og undervisning	5350	5350	695	4673		5368		
Totalt	180 844	182 032	11 390	166 815	1 208			

Kilde: Norges Sildesalgslag per 13. februar 2013

¹ Utdelt kvote gjennom faktoren for havfiskefåten. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksbillett foregående år, avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv. tonn.

² Udfisket i 2011 i lukket gruppe kyst er hensyntatt. Kystnot ut/13 m. st. l. 84 tonn, kystnot på eller over 13 m. st. l. 378 tonn og garn- og snøre 381

³ Fangst i 2011 på kvoten for 2012 – på fartøynivå for ringnot- og trålgruppen

2.5.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Tradisjonelt har det totale uttaket av makrell blitt fastsatt i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene mellom Norge, EU og Færøyene om forvaltning av makrell. De tradisjonelle kyststatene har ikke oppnådd enighet om forvaltning av bestanden de fire siste årene. Siden 2010 har Island deltatt i kyststatsforhandlingene.

Siden kyststatene ikke har blitt enige om forvaltning av makrell har Norge og EU inngått bilaterale kvoteavtaler siden 2010. Ettersom forhandlingene mellom Norge og EU om en bilateral kvoteavtale for 2013 ikke ble avsluttet før årsskifte, fastsatte Fiskeri- og Kystdepartementet en foreløpig norsk totalkvote på 100 000 tonn for 2013. Det ble fastsatt foreløpige gruppekvotes for fartøygruppene på bakgrunn av denne totalkvoten.

I januar 2013 ble Norge og EU enige om de bilaterale avtalene for 2013. Norges kvote er satt til 153 597 tonn, hvorav 242 tonn går til Sverige i henhold til nabolandsavtalen. Den norske disponible totalkvoten i 2013 er derfor på 153 355 tonn. Av dette er 4 650 tonn satt av til forsknings- og forvaltningsformål og 1 450 tonn til agn. Dette innebærer at det står igjen 147 255 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Hele kvoten kan fiskes i ICES-område IVa.

Fordelingen av disponibel kvote er i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, samt avtale mellom Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag av 15. desember 2009. Fordelingen er vist i tabell 3.

Tabell 3: Fordeling av norsk makrellkvote i 2013

Fordeling grupper	Fordelingsnøkkel (%)	Gruppekvote	Faktisk andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	28 242¹	19,2
Trålfartøy	4,0 % av totalkvoten	5 890	4,0
Ringnotgruppen:	Det resterende	114 123	
Ringnot uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote ²	9 389	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote ²	103 733	70,4
Totalt		147 255	100

¹ Inkluderer 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde

² Etter overføring av 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen

2.5.3 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Reguleringen av fisket i 2012 er i all hovedsak videreført til 2013.

Fiskeridirektoratet vil i løpet av kort tid sende på høring et forslag til presisering av bestemmelsen om overføring av fangst i de pelagiske fiskeriene.

Det er per 8. mai 2013 ikke meldt inn nevneverdige fangster av makrell for inneværende år.

NOTAT

Saksnummer: 13/4473	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 03.07.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

Kopi til:
Maja Kirkegaard Brix
Thord Monsen
Eva-Kristin Varheim

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 05.06.2013 - SAK 2.5 MAKRELL

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2/2013 punkt 2.5.

Fiskeridirektoratet orienterte om prøveordningen for føring av fangst i låssettingsfiske for kommende sesong.

Fiskeridirektoratet vil ha en pool med føringsfartøy som kan hente låssatt makrell eller sild fangstet av andre fiskefartøy. Fiskeridirektoratet fatter vedtak på hvert av fartøyene om dispensasjon fra veieplikten jf. Forskrift om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk § 7, som gjelder en viss tid eller ut sesongen. Vi går bort fra at det må søkes om dispensasjon for hver enkelt tur. Kontrollseksjonen sender fartøylisten til Sjøfartsdirektoratet som saksbehandler og dispenserer etter behov etter sitt regelverk for klassering av lasteskip. Som tidligere melder kjøperen behov til Norges Sildesalgslag om føringsfartøy, eller foreslår selv et fartøy. Norges

Sildesalgslag tildeler kjøperen et fartøy fra poolen, skriftlig. Fiskeridirektoratets FMC orienteres samtidig om tildelingen sammen med opptakslisten.

Nytt av året er at skipper på føringsfartøy ringer Fiskeridirektoratets FMC og gir orientering i samsvar med vilkår som knyttes til dispensasjonen, i stedet for den lokale ressurskontrollen. Det er imidlertid ikke noe i veien for at skipper forholder seg lokalt dersom navn og telefonnummer er kjent, og den lokale kontrollen får tilstrekkelige opplysninger til å kunne vurdere kontrollgjennomføring. Opplysninger om antatt opptak og landingstidspunkt fremgår ikke av DEP-meldinger og kommer derfor i tillegg til disse. Fiskeridirektoratet dispenserer kun fra veieplikten, alle andre plikter gjelder.

Kontrollseksjonen vil samle reglene som er aktuelle for fiskeriet i en egen regelsamling. Denne vil være gyldig ut året, med forbehold om endringer. Fiskeridirektoratet regnet med at det går ca. 14 dager før alt er på plass. I mellomtiden dispenserer det for enkeltturer slik som før med orientering til aktuelle regioner.

Pelagisk Forening tok opp problemstillingen om avregning av bifangst av makrell i andre fiskerier. I det pågående fiske etter sild i Nordsjøen fås det en del makrell som avregnes fartøyets makrellkvote.

Norges Fiskarlag anmodet om at det enkelte fartøy må være ansvarlig for egen bifangst. Slik som det er i dag, belastes eventuell bifangst av makrell fellesskapet når fartøyet ikke har makrellkvote igjen. Dette må man se nærmere på.

Norges Kystfiskarlag støttet Norges Fiskarlag sin anmodning og poengterte at det ikke var ønskelig at fellesskapet må betale for overfiske utover kvotefleksibilitetsordningen.

Fiskeridirektøren oppsummerte diskusjonen med at næringen ønsket at spørsmålet om kvoteavregning av fangst utover kvotefleksibilitetsordningen tas opp på ny.

Havforskningsinstituttet viste til at det er stort fokus på forskning på makrell inneværende år (eggtellingstokt og merketokt) og håpte dette vil klargjøre hvor stor makrellbestanden er.

Pelagisk Forening stilte spørsmål om status for arbeidet med § 48 i utøvelsesforskriften.

Fiskeridirektøren viste til at § 48, siste setning i utøvelsesforskriften ikke har vært håndhevet de siste 2 årene. Videre ble det vist til sak 4/ 2013 hvor arbeidet med denne bestemmelsen var omtalt. Havforskningsinstituttet og Utviklingsseksjonen

har utarbeidet en rapport som Fiskeridirektoratet vil ta stilling til i løpet av juni måned.

For øvrig var det ingen kommentarer til saksdokumentet.

2.6 BRISLING

2.6.1 FISKET I 2012

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2012 har Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og ringnottillatelse har adgang til å delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen. I samråd med næringen ble det før årsskiftet foretatt loddtrekning med sikte på deltakerrekkefølge og utseiling i 2012, og påfølgende ”rullering” videre på listen i 2013.

Fisket i EU-sonen ble åpnet 1. januar, og maksimalkvoten ble satt til 700 tonn. Norges Sildesalgslag sendte ut om lag 15 fartøy, men det ble bare noen få fangster ved årets begynnelse. Etter anmodning fra næringen ble trekningslisten opphevet 19. januar, og etter anmodning ble også rulleringsbestemmelsen for 2013 opphevet fire dager senere. Fisket foregikk hovedsakelig fra september til og med november. Totalt fisket norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen 9 126 tonn i 2012.

Fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket kunne i 2012 fiske og lande 3 900 tonn brisling i Skagerrak. Det tradisjonelle kysbrislingsfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantum. I 2012 fisket norske fartøy 482 tonn kystbrisling øst for Lindesnes. Kystbrislingfisket vest for Lindesnes er ikke regulert ved kvantumsbegrensning. I 2011 ble det fisket 747 tonn i dette området¹.

Det lave fangsttallet i 2012 skyldtes blant annet at den større brislingen har vært lite tilgjengelig. Fiskerne observerte imidlertid en del småbrisling inne i fjordene. Innslaget av småbrisling førte til at fiskerne trakk seg ut av de fjordene hvor småbrislingen ble observert.

2.6.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål- og nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 10 000 tonn havbrisling i EU-sonen. Fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket kan fiske og lande 3 120 tonn brisling i Skagerrak. Det tradisjonelle kystbrislingfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantumet.

¹ Tallene er hentet fra Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 13. mai 2013

2.6.3 UTVIKLINGEN I FISKET

2.6.3.1 HAVBRISLING

Utseilingsordningen fra 2012, der Norges Sildesalgslag administrerte utseiling, daglig rapportering, største antall fartøy og eventuell utseilingsstopp, ble videreført i 2013.

Maksimalkvoten ble også i år satt til 700 tonn, samt at fredningsperioden fra og med 1. april til og med 31. juli ble videreført.

Kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2013 ble først inngått 18. januar 2013. Dette førte til at norske fartøy ikke hadde anledning til å fiske havbrisling i EU-sonen før denne datoen. Kun ett fartøy valgte å ta utseiling når avtalen forelå. Etter noen dagers aktivitet på feltet returnerte fartøyet med en fangst på 106 tonn. Dette er foreløpig den eneste fangsten av havbrisling i EU-sonen som er registrert.

2.6.3.2 KYSTBRISLING

Kystbrislingfisket er fredet frem til og med 31. juli 2013. Det ble imidlertid gitt dispensasjon til et begrenset kystbrislingfiske de første ukene av 2013. To fartøy, med en totalfangst på 120 tonn, deltok i dette fisket². Fisket foregikk i Oslofjorden.

2.6.3.2.1 LYSFISKE

Norges Fritids og Småfiskerforbund har ved brev av 2.5.2013 reist krav om stans i alt lysfiske etter sild og brisling i Oslofjorden. Forbundet gjentar et krav fra 2011. Vi viser til brevet, der kravet blant annet begrunnes med artenes viktige rolle som næring, særlig for torsk og annen hvitfisk. NFSFs krav har vært behandlet i reguleringsmøte tidligere, senest under sak 5/2012 ved vårmøtet i 2012. Det vises til saksdokumentet med Fiskeridirektoratets gjennomgang, og til Havforskningsinstituttets brev av 10.5.2012 til saken. I brevet foretok instituttet en betraktning av spørsmålet vedrørende kystbrisling, forvaltning og biologi mv.

Havforskningsinstituttet kunne ut fra disse betraktninger ikke se at det var grunnlag for endring av forvaltningsråd på brisling.

² Tallene er hentet fra Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 13. mai 2013

Fiskeri- og kystdepartementet anmodet samme år, i juni 2012, om Havforskningsinstituttets vurdering av økosystemeffekter av lysfisket. I sitt svar 27.9.2012 (se vedlegg) vurderte Havforskningsinstituttet hvilken effekt lysfiske og pelagiske fiskerier har på kommersielle bunnfiskbestander i økosystemene. Når det gjelder kunnskap om bestander, populasjonsstruktur, vekst og vandringsmønster mv peker Havforskningsinstituttet på at kunnskapen er mangelfull.

I Havforskningsinstituttets sammenstilling av sine vurderinger, skriver instituttet at det ikke har grunnlag for å konkludere med at fisket hadde skadevirkning på andre bestander.

Fiskeridirektoratet fastholder derfor at regulering av fisket etter kystbrisling og sild står ved lag.

NOTAT

Saksnummer: 12/14830	Fra: Eilif Sund
Dato: 18.06.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 46803279
	E-post: eilif.sund@fiskeridir.no

Til Stein-Åge Johnsen

Sak 2/2013 UTVIKLING I DE ENKELTE FISKERIER I 2013

2.2. Pelagiske fiskerier

2.2.6 Brisling

Fiskeridirektør Holmefjord viste til at fisket inneholder to elementer, havbrisling og kystbrisling. Ved årets begynnelse var det ikke noe havbrisling å snakke om i EU-sonen, og avbrislingfisket er sånn sett ikke kommet i gang. Diskusjonen har de siste årene konsentrert seg om kystbrisling spesielt.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund (NFSF) uttalte at de var bekymret for bestanden, det var en reduksjon på 50 % til tross for et ganske intensivt fiske, det forelå registrert økning i lysstyrke, og i antall lysbåter i bruk. Videre var det blitt levert undermåls kystbrisling til oppmaling. Kystbrisling er næring for andre fiskeslag. Medlemmene fisket ikke brisling selv, men viste til at andre fiskeslag i Oslofjorden har behov for brislingen. Vedlagt saksdokumentet var det en del uttalelser fra HI. Forbundet fant ikke igjen Havforskningsinstituttets sin bekymringsmelding fra 2007, og det kommer tydelig frem i reguleringsmøtet 2007 at noe må gjøres, men ingenting er gjort. Og det har nå gått 6 år. Dem som bor rundt Oslofjorden var opprørt. Fikk stadig tilbakemelding med spørsmål om hvorfor det ikke var skjedd noe med lysfiske. Det var videre snakk om nasjonalpark i Oslofjorden.

Fiskeridirektøren viste til nevnte vedlegg til saken; dokumentasjon fra HI, for igjen så har vi hatt den tilbakevendende diskusjonen om lysfiske og effekten av lysfiske/brislingfiske. Fiskeridirektoratet har spurt HI direkte om de har noe annet råd til oss, og fått tilbakemelding om at de ikke har noe annet råd. Når det gjelder

2007 så ble det gjennomført eget møte og en egen runde, bl.a. gjaldt det Hardangerfjorden.

Fiskeridirektoratet fortok deretter en gjennomgang av det rettslige grunnlag, herunder forvaltningsprinsippet som nevnt i havressurslova § 7, og til sist imøtegåelse av NFSF' krav om stopp av fiske av brisling (og sild) i Oslofjorden med lys.

Havressurslova § 7 bokstav a), b) og f)

Innledningsvis viste Fiskeridirektoratet til at regulering av brisling er delegert til Fiskeridirektoratet. Direktoratets oppfatning er prinsipielt sett at skal en stoppe eller forby kystbrislingfisket eller deler av dette, så vil det være naturlig at avgjørelse om opphør av fiske ligger til Fiskeri- og kystdepartementet. Fiskeridirektoratets kompetanse er avgrenset til regulering og utøvelse av fisket.

Forvaltningsprinsippet

Fiskeridirektoratet fortsatte videre med at kystbrislingfisket – som andre fiskerier – reguleres etter forvaltningsprinsippet, jfr havressurslova § 7 bokstav a.), b) og til dels bokstav f).

Fundamentet i all reguleringer er at norsk fiskeriforvaltning er forskningsbasert.

Havforskningsinstituttet (HI) har hatt biologisk kunnskap fra 1900 tallet, og det biologiske miljøet i Bergen før år 1900. I 1990 ble HI selvstendig fra Fiskeridirektoratet, og fikk derved også formelt status som institutt med fri forskning. Forståelsen av instituttets frie rolle er viktig. Fiskeridirektoratet viste videre til at HI arbeider også internasjonalt, bl.a. i Det internasjonale forskningsrådet i København (ICES). I arbeidet i de flernasjonale arbeidsgruppene i ICES var en tidlig forpliktet av den folkerettslige utvikling om bærekraft og føre-var-prinsippet. Disse hensyn ligger derfor allerede inne som råd til forvaltningen. Så langt HI's funksjonelle rolle.

Fiskeridirektoratet trakk derpå fram kompetansen til de personer som forsker på dette feltet. Vedkommende, som også bidrar overfor Reguleringsmøtet, er programleder for fiskebestandene i Nordsjøen, har derfor internasjonal erfaring, som forskeren tar med videre ved tilrådning for norske fiskebestander. HI's tilrådning om

lysfiske viser - etter Fiskeridirektoratets vurdering - en viss ydmykhet. Instituttet skulle gjerne hatt mer kunnskap. Men med det grunnlag instituttet har, heter det i vedlagte brev 27.9.2012 at instituttet "ikke har grunnlag for å konkludere med at lysfiske etter sild og brisling har skadevirkning på bestander av annen fisk".

Havressurslova § 7 bokstav d) og e).

Fiskeridirektoratet fortsatte videre med at i ht havressurslova § 7 og forvaltningsprinsippet, skal også *andre* momenter tillegges vekt. Bosetting, sysselsetting, verdiskaping og marked kan også tas med i vurderingen og Fiskeridirektoratet har blant annet vektlagt følgende:

Det gjelder et strengt konsumpåbud. Det er bare brisling og sild som Norges Sildesalgslags kan få omsatt, som fiskes.

Det er et lite antall fartøy som driver med fisket. Få aktører gir lite press.

Flere vintre har fjordene vært frosset igjen. Det betyr at brisling og eller sild har hatt et faktisk vern i de periodene.

Videre, Fiskeridirektoratet viste til at "Den norske rødlisten" nok i liten grad omfatter lokale bestander, men fant det riktig i denne sammenheng å konstatere at brisling er strøket fra rødlisten.

Overordnet myndighet.

Fiskeridirektoratet viste til at etaten er underlagt et over- og underordningsforhold i forhold til departementet. 2 saker om innskrenkninger i brislingfisket hadde de senere år vært fremsendt til Fiskeri- og kystdepartementet; én sak i 2007 om fiskeforbud i Hardangerfjorden, og én sak i 2011 om avslag på en søknad om et begrenset fiske i januar 2012. I begge saker ble det gitt adgang til å fiske. Fiskeridirektoratet tar slike signaler fra overordnet myndighet med i sin vurdering ved fastsettelse av forskrift om regulering av fisket.

NFSF's krav om forbud mot lysfiske.

Fiskeridirektoratet viste til begrunnelsen for kravet om at lysfiske handler om (sitat)

...”å la det stå igjen brisling og sild som føde for torsk og annen hvitfisk”.

Fiskeridirektoratet imøtegikk begrunnelsen, og viste til vedlegg til reguleringsmøtet sist vår; ”Fisken og Havet” nr 5/2008 Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten, side 21 og 22. I kapitlet om mageinnholdet hos torsk, opplyser HI at mageinnholdet er grundig undersøkt, at 63 % av mageinnholdet i vekt var krepsdyr (storparten strandkrabber) og at 1-2 % av totalinnholdet som kunne identifiseres, var sild eller brisling.

Fiskeridirektoratet mente at HI’s undersøkelser ikke ga grunnlag for å si at sild og brisling er fødegrunnlag for torsk.

Fiskeridirektør Holmefjord viste til den litt uvanlig lange gjennomgangen, men det hadde noe å gjøre med at saken var kommet opp.

Norges Fiskarlags Kåre Heggebø er brislingfisker og har vært det siden 80 tallet: Det som er å si er at det er veldig mye mindre torsk å se, ikke engang til middag om bord. Han opplyste at det er garantert ikke lysfisket som er årsaken til at torsken er borte. Brislingen holder seg ikke bare i Oslofjorden, det er en vandrende bestand som vi deler med svenskene og i alle fall med danskene. Det blir aldri fisket til oppmaling i Oslofjorden. Ett tilfelle i 2012 som blir referert til i fjor, er muligens fra Sogn og Fjordane.

NFSF svarte at en ble litt fortvilt når man blander sammen 3 ulike saker, slik som ble gjort av Fiskeridirektoratet her. Isforholdene har ikke betydning for brislingfisket. Inspektørordningen var fiskerimyndighetenes påfunn, ikke NFSF. Det ble reist spørsmål om Norge hadde studert brisling fra Sverige, og forskning derfra? Forbundet ønsket ikke å være negative, men konstruktive. Mageprøver fra torsk ville forøvrig variere i løpet av året.

Norges Fiskarlag mente at det var veldig lite brisling i torsken.

NFSF uttalte at forbundet hadde vært på reguleringsmøtene mange ganger, og syntes det hadde vært en fantastisk saklig tone og grundige analyser. Det var litt leit å sitte og høre tonen i innlegget fra Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren opplyste at går en 2-3 år tilbake, så kom det spørsmål om plassen i økosystemet og hvorvidt fiskerne når de fisket på brisling tok føden til torsken. Hun viste til Havforskningsinstituttets tre siste uttalelser der det sies relativt tydelig at man ikke har grunnlag for å konkludere med at lysfisket har skadevirkninger på annen fisk, og det er det Fiskeridirektoratet har å forholde oss til.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	330
14 MAI 2013	
SAKSNR.	DOK.NR.
2013 / 4470	
U.O. §	

Deres ref:

Vår ref: 2013/557
Arkivnr. 012
Løpenr: 4279/2013

His 13.05.2013

KYSTBRISLING- OG SILDEFISKET I SKAGERRAK - REGULERINGSMØTE 05.06.2013

Viser til faks av 07.05.2013 hvor Fiskeridirektoratet ber Havforskningsinstituttet avklare om de vurderinger og konklusjoner som ble gitt i brev av 10. mai 2012, fremdeles står ved lag.

Havforskningsinstituttet har ikke ny informasjon som gir grunnlag for endringer i forvaltningsrådet for brisling.

Vennlig hilsen

Reidar Toresen
Forskningsdirektør

Fiskeri- og kystdepartementet
 Postboks 8118 Dep
 0032 Oslo

Deres ref: 200900096

Vår ref: 2012/954

Bergen 27.09.2012

Arkivnr: 321.3

Løpenr: 7877/2012

BESTILLING - VURDERING AV ØKOSYSTEMEFFEKTER AV LYSFISKET OG FISKET ETTER BRISLING OG SILD I SKAGERRAK OG I FJORDENE PÅ VESTLANDET

Vi viser til bestilling fra FKD, datert 12. juni 2012, hvor det bes om en vurdering av økosystemeffekter av lysfisket og fisket etter brisling og sild i Skagerrak og i fjordene på Vestlandet.

Havforskningsinstituttet har lest bestillingen slik at det spørres om en vurdering av hvilken effekt lysfiske har på økosystemet og hvilken effekt notfisket på sild og brisling har på økosystemet. De økosystemene som bes vurdert, er Vestlandsfjordene og Skagerrak, alle store og komplekse systemer. Et økosystem er komplekst og krever omfattende kunnskap om de ulike prosesser, ulike ledd i næringskjeden fra plankton til fisk og sjøpattedyr og interaksjoner mellom disse. I vår vurdering av "økosystem" har vi tolket departementets forespørsel som å vurdere hvilken effekt lysfiske og pelagiske fiskerier har på kommersielle bunnfiskbestander i økosystemene.

Vedlagte dokument, som er utarbeidet av forsker Else Torstensen i samarbeid med forsker Svein A. Iversen, gir bakgrunn for våre vurderinger. En sammenstilling av viktige elementer i vurderingene, er gitt nedenfor:

- *Etter påståtte skadevirkninger på annen fisk enn sild og brisling ved bruk av kunstig lys, gjennomførte havforskningsinstituttet undersøkelser på Vestlandet høsten 1964-1966 og i Oslofjorden høsten 1979.*
- *Fangstsammensetningen i 62 notkast/steng, fordelt på fem områder, ble undersøkt på Vestlandet og 20 notkast i Oslofjorden. Fangst av andre arter enn sild og brisling varierte mellom notkast, område og år. Hvitting, som er en stor predator på brisling var den mest tallrike i begge områder, mens andre torskefisk som torsk, lyr, hyse, sei, lysing, forekom sporadisk. F.eks ble torsk påvist i syv av 62 steng/notkast på Vestlandet, i et antall fra 1- 30. For Oslofjorden er ikke resultatene gitt pr kast, men som gjennomsnitt (16 kg pr kast).*
- *Havforskningsinstituttet har ikke grunnlag for å konkludere med at lysfiske etter sild og brisling har skadevirkning på bestander av annen fisk.*
- *Fisket på brisling foregår på høsten og er begrenset av industriens krav til kvalitet. Vårt fjordtokt har vist at det står brisling igjen i fjordene etter fisket og som overintrer. Sildefisket i Vestlandsfjordene er i hovedsak på mussa av nvg. Forekomstenav mussa i*

Havforskningsinstituttet

Postboks 1870 Nordnes, 5817 Bergen
 Tlf.: 55 23 85 00
 Faks: 55 23 85 31
 E-post: post@imr.no

Avdeling: Forskningsdirektør for program og prosjekt
 Saksbehandler: Harald Loeng
 Tlf.: 55 23 84 66
 E-post: harald.loeng@imr.no
 Besøk: Nordnesgaten 33

Org.no. NO 971 349 077

Bank: 7694.05.00849
 Swift-adr.: DNBANOKK
 IBAN: NO74 7694 0500 849
 www.imr.no

fjordene varierer fra år til år, avhengig av gyteaktivitet på Karmøyfeltet og larvedrift inn fra kyststrømmen. Fisket på sild og brisling på Skagerrakkysten foregår på bestander som synes å vandre innenfor et større område.

- *Sild og brisling vandrer ut og inn av fjordene og trekker større predatorer (sei, makrell, hva) inn i fjordene og beriker derved artsmangfoldet*
- *Havforskningsinstituttet har mangelfull kunnskap om fiskebestander i fjordene og dynamikken i de enkelte fiskebestander, deres dynamikk, interaksjoner, sesongmessige og årlige variasjoner. Dette gjelder spesielt for bunnfiskarter.*
- *Havforskningsinstituttet har mangelfull kunnskap om populasjonsstruktur i sild og brisling i fjordene, vekst og vandringsmønster.*
- *Det har de siste decenier vært storstilte endringene i planktonsamfunnet i Nordsjøen som følge av temperaturøkning. Det er uvisst hvilken effekt disse endringene har /har hatt for næringstilgang, vekst, overlevelse og rekruttering i viktige bestander både i Skagerrak og i vestlandsfjordene.*

Havforskningsinstituttet har mangelfull kunnskap om økosystemene, fiskebestander, fiskerier og miljø i fjordene på Vestlandet og på Skagerrakkysten. Dersom det i fremtiden vil være behov for mere rådgiving på de utfordringer som ligger her, må kunnskapsgrunnlaget styrkes. Dette vil kreve at det stilles tilstrekkelige ressurser til disposisjon.

Hilsen

Harald Loeng
Forskningsdirektør

Else Torstensen
Programleder

VURDERING AV ØKOSYSTEMEFFEKTER AV LYSFISKET OG FISKET ETTER BRISLING OG SILD I SKAGERRAK OG I FJORDENE PÅ VESTLANDET.

Utarbeidet av
Else Torstensen og Svein Iversen

Lysfiske

Havforskningsinstituttet tidligere vurderinger av lysfiskets effekt på bestander av annen fiske i fisket etter sild/brisling, har vært basert på resultatene fra instituttets to undersøkelser på 1960-og 1970 tallet. Undersøkelsene den gang ble gjennomført etter påståtte skadevirkninger på annen fisk enn sild og brisling ved bruk av kunstig lys og er de eneste som er dokumentert fra norskekysten. Skadevirkninger på annen fiske tolker vi som negativ effekt på respektive bestander.

De to undersøkelsene så på fangstsammensetning i notfangster fra lysfisket på Vestlandet i 1964-1966 og i Oslofjorden i 1979. På Vestlandet ble notkast og steng undersøkt i fem områder, ytre Sogn, Sognefjorden, midt-Hordaland, Sunnhordland og Hardangerfjorden. Resultatene er fra 70 notkast/steng, hvorav 62 fra lysfiske. Notkastene ble tatt i områder hvor dybden gjennomgående var større enn 100 m. Undersøkelsene viste fangster av andre arter, men omfanget varierte mellom notkast, område og år (Tabell 1). Artssammensetningen i de få kastene tatt grunnere enn 100 m, viste samme bilde som øvrige kast/steng, med gjennomgående små innslag av annen fisk. Det ble således konkludert med at fangstene i forbindelse med lysfiske etter sild og brisling, ikke hadde noen skadevirkning på annen fisk. Hvis det medførte riktighet som det ble hevdet, at dette fisket hadde skadevirkninger for annet fiske, måtte det i så fall være fra fiske i innestengte områder, grunne fjorder og sund. Det vises til ett lyskast tatt i Lindåspollen hvor torsk sto i eget steng, men det er uklart om dette var tatt i lyskastet etter sild, var en oppsamlingsmør el.l, og er ikke tatt med her. Forøvrig ble torsk ble tatt i syv steng i et antall fra 1- 30.

Tabell 1. Områder undersøkt under lysfiske på Vestlandet, 1964-1966. Fangster av sild og brisling er i tonn, mens andre arter er gitt som antall. Alle verdiene er middelverdier.

Område	År	Antall steng	Brisling (tonn)	Sild (tonn)	Antall											
					Torsk	Hvitting	Lyr	Hyse	Sei	Kolmule	Øyepål	Makrell	Taggmakrell	Pigghå	Ørret	Rognkjeks
Ytre Sogn	1965-66	5	51.7	56.0	1.0	44.0	1.6	0.2	0.0	0.0	0.0	2.2	7.6	1.8	0.0	0.6
Sognefjorden	1964-66	5	14.6	71.4	0.0	40.6	0.0	20.0	0.0	56.4	3.6	0.4	0.4	0.4	0.0	0.2
Nordhordland	1965-66	20	25.7	150.3	8.6	145.0	3.0	71.4	0.4	536.2	0.0	11.4	55.2	29.8	0.2	0.0
Sunnhordland	1964-66	18	25.8	277.8	6.2	252.4	0.6	8.8	0.2	0.0	0.0	52.4	4.6	1.6	0.0	1.2
Hardanger	1964,1966	14	41.3	112.2	0.0	263.2	0.0	3.4	0.0	0.4	0.0	250.8	0.2	0.0	0.0	2.4

I Oslofjorden ble 20 kast undersøkt i to perioder høsten 1979, i september i indre Oslofjord og i oktober i ytre fjordområde og Lyngør (Tabell 2). I ytre område ble det undersøkt to kast på Østfoldsiden og seks kast på Vestfold-kysten. Resultatene herfra viste det samme bildet som undersøkelsene i vestlandsfjordene og det ble konkludert med at lysfiske ikke hadde negativ effekt på bestander av annen fisk. Dataene fra Vestlandet er gitt i antall og for Oslofjorden i kg, slik at det er vanskelig med direkte sammenlikning, men det er lite som tyder på at det er store forskjeller i resultatene fra de to undersøkelsene.

Tabell 2. Områder undersøkt under lysfiske på I Oslofjorden, 1979. Fangstene er i kg, gitt som middelverdier.

Område	År	Antall steng	Brisling (kg)	Sild (kg)	kg						
					Torsk	Hvitting	Lyr	Hyse	Kolmule	Lysing	Sypike
I. Oslofjord	3.-14.09.1979	11	1256.0	124.0	16.0	95.0	7.0	1.0	18.0	4.0	4.0
Y. Oslofjord	15.-25.10.1979	9	2334.0	301.0	16.0	55.0	12.0	0.0	3.0	4.0	6.0

Havforskningsinstituttet har ikke foretatt noen oppfølging av disse undersøkelsene fra 1960- og 1970-årene. Dette var kanskje noe vi burde ha gjort, særlig når vi ser utviklingen i brislingforekomstene. Imidlertid har resultatene fra Fiskeridirektoratets Observatørordning i 2010-2011 gitt samme bilde som de tidligere undersøkelsene

Lys har vært en del av notfiskernes utstyr siden 1930-tallet og har siden vært brukt på høsten i sild og brislingfisket. Bruk av lys i brislingfisket synes ikke å ha hatt noen effekt på utviklingen i totale brislingfangster (Figur 1). Det er store årlige variasjoner og først fra midten av 1970-tallet til 2005 ser vi en nedadgående trend. Bestanden av kystbrisling består av få årsklasser og fisket foregår i hovedsak på én årsklasse, noe som forklarer de store årlige variasjonene. Dette har vært rapportert siden de første kartleggingene av brisling tidlig i forrige århundre og synes ikke å være en endring grunnet fiskepress.

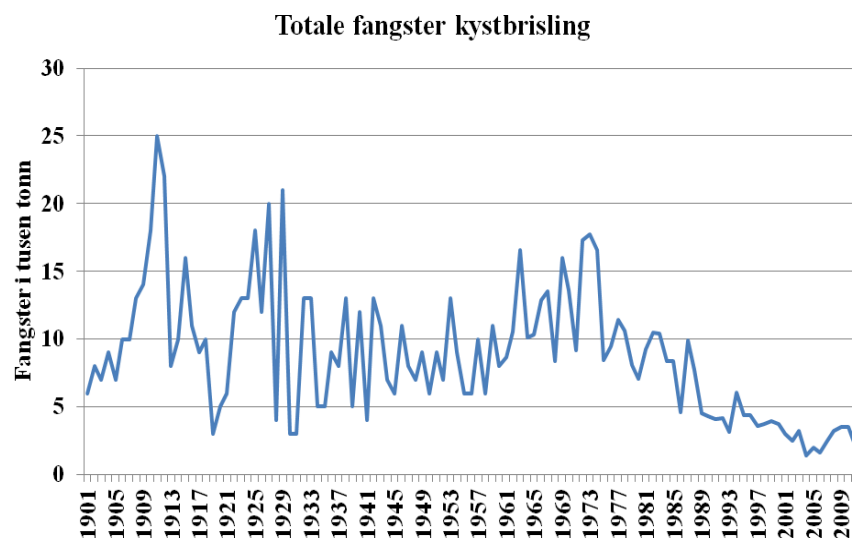

Fig. 1. Utviklingen i fangster av kystbrisling (1000 tonn), 1901-2011.

Ut fra dokumenterte resultater har Havforskningsinstituttet ikke grunnlag for å konkludere med at lysfiske etter sild og brisling har skadevirkning på bestander av annen fisk.

Fiskeressurser i Vestlandsfjordene og i Skagerrak

Havforskningsinstituttet er bedt om å vurdere økosystemeffekten av fisket etter sild og brisling i Skagerrak og i Vestlandsfjordene. Vi har minimal kunnskap om disse fiskebestandene, om deres dynamikk og årlige variasjoner, spesielt gjelder dette for bunnfiskbestandene. Vi har noe bedre kunnskap for Skagerrak enn for Vestlandsfjordene, men kunnskap om vekst og modning og interaksjonen mellom de ulike ledd i næringskjeden, er mangelfull. Vi håper at videre analyser av EPIGRAPH-dataene fra 2009-2010 kan gi oss ytterligere ny kunnskap, da særlig på variasjoner i beiteaktivitet og næringstilgang og vekst hos brisling og hvilke mekanismer som styrer variasjonen i brislingbestanden.

I siste del av 1950-tallet ble det foretatt en studie på fiskefaunaen i Hardangerfjorden, som del av "The natural history of the Hardangerfjord". Arbeidet var å beskrive faunaen (ikke sild). Det ble ikke foretatt studier av populasjonsdynamikk eller artenes økologi. I forbindelse med EPIGRAPH var det en oppdatering av denne studien, med fokus på dypvannsarter. Det er dokumentert en endring i utbredelsen av enkelte dypvannsarter i de femti årene. Samme tendens er kommunisert for mer grundtlevende arter som kan være potensielle predatorer på sild og brisling.

Fjordtoktene som Havforskningsinstituttet gjennomførte senhøstes 1969-2008, hadde fokus på rekrutteringen av sild og brisling for å kunne gi prognoser for neste års brislingfiske. Vi har et arbeid på gang for å se på utviklingen i brislingforekomstene i Hardangerfjorden i perioden 1993-2010. Det var årlige variasjoner i forekomst av yngel og eldre brisling. En foreløpig analyse av sildeforekomsten tyder på at den var betydelig i 2000 og 2001. Dette var i hovedsak musa av nvg-sild fra gyting på Karmøyfeltet og driftet inn i fjorden. Disse vil holde seg i fjorden i ett års tid før de vandrer ut. Lokale sildebestander ble ikke påvist i Hardangerfjorden, men ser ut til å eksistere f.eks i Sognefjorden.

Kunnskap om brislingens populasjonsstruktur og vandringer innen og mellom fjorder, er begrenset. Genetiske studier har vist at brisling i Nordsjøen er signifikant forskjellig fra den kystnære brislingen, men vi mangler sammenlignende studie for brisling i Skagerrak. Ut fra dette kan en anta at det er liten eller ingen utveksling mellom populasjoner i fjordene og Nordsjøen, men en mulig rekruttering fra Skagerrak kan ikke utelukkes.

Gjennom modellering har vi sett på mulig drift av egg/larver fra Skagerrak til Hardangerfjorden for to eksempelår. De fleste egg-partiklene ble værende i eller nær Skagerrak innen deres passive driftsperiode fra gyting til oppvekstområde (maks. 40 dager i våre simuleringer). Strømbevegelse på tvers av den raskt drivende Kyststrømmen i form av virvler og buktninger bremsset den vest- og nordgående driften for de fleste av egg-partiklene. Noen av partiklene som drev videre med Kyststrømmen ble ført ut fra kysten for så å bli fanget opp av andre strømsystemer og ført tilbake til Skagerrak. I denne analysen ble maksimum 4-6 % av partiklene vurdert som potensielle rekrutterer til Hardangerfjorden. Dette lave anslaget er overvurdert ettersom ikke alle potensielle vil havne i Hardangerfjorden. Ut fra dette mener vi å slutte at rekruttering fra Skagerrak er av mindre betydning for brislingbestanden i fjorden, sammenliknet med lokal gyting.

Utviklingen i de internasjonale fangstene av pelagiske bestander i Skagerrak fra 1996 til 2011 økte frem til 2002 da det var en topp på 460 000 t (Figur 2). Dette ble etterfulgt av en nedgang til ca 250 000 t i 2006 men har senere vist en oppadgående trend. Dette er først og fremst en økning i makrellfangstene. Makrell har utgjort 80-90% av de totale pelagiske fangstene i

denne perioden. Dette er fisk som gyter der om sommeren og er på næringsvandring i området om høsten. Den eter zooplankton, fiskelarver og småfisk.

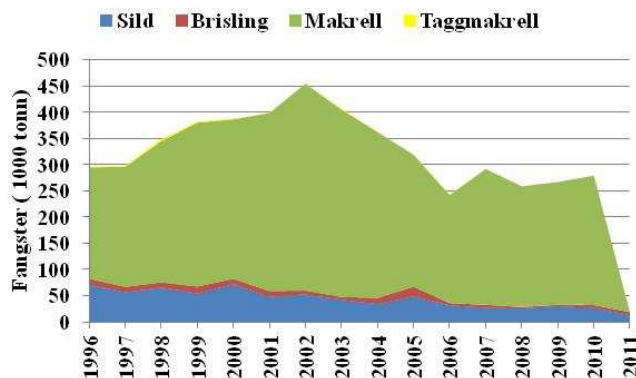

Fig. 2. Utviklingen av pelagiske fangster i Skagerrak, 1996-2011. Makrelldata var ikke tilgjengelig for 2011.

Sild i Skagerrak består av flere bestander, både vår - og høstgytere. Her er lokal sild Skagerraksild, sild fra vestlig Baltikum som foretar næringsvandring gjennom Skagerrak og vi har transport/innvandring av larver/ungel av Nordsjøild. I hvilken grad larver av nordsjøild havner i Skagerrak, er svært avhengig årets produksjon og av transporten fra gyteområder vest i Nordsjøen. Småsild (0-1 gr) i Skagerrak og på kysten, er antatt å tilhøre Nordsjøbestanden. Vi har ingen kunnskap om hvor store de forskjellige komponentene er, ei heller kjenner vi til dynamikken i bestandene. Både Nordsjøild og vestlig baltisk sild har produsert svake årsklasser i flere år, noe som har ført til reduserte kvoter og reduserte fangster.

Det har vært en reduksjon i internasjonale sildefangster i Skagerrak, fra ca 200 tusen tonn i 1988 til ca 13 tusen tonn i 2011 (Figur 3). Store årlige variasjoner i vandringsmønster og omfanget av vandringene er alders- og sesongavhengig og lite forutsigbart. Status i bestandene Vestlig Baltere og Nordsjøild blir vurdert hver for seg, det gis ingen status for sild i Skagerrak. De norske landingene av sild fra Skagerrak utgjør mindre enn 15% av totalen.

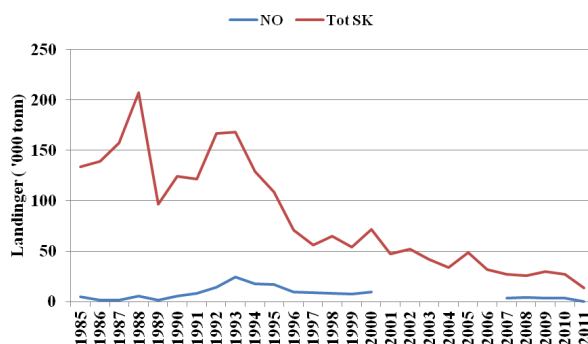

Fig. 3. Norske og internasjonale landinger av sild fra Skagerrak, 1985-2011.

Brisling finnes utbredt i Skagerrak og på norskekysten. De siste årene har fisket stort sett foregått i ytre Oslofjorden (ansjosbrisling) sent på året. Ellers står det brisling over det meste av fjorden, oftest mindre brisling. Det er store årlige variasjoner i de norske brislingfangstene på Skagerrakkysten (Figur 4), med et skifte på slutten av 1980-tallet. Fra en topp på omlag 4 700 t i 1981, var fangstene 420-480 t i 1987-1988. Deretter har fangstene variert uten trend rundt 860 tonn. Det er ikke gjort studier på vandring hos brislingen i dette området, men det er rimelig å anta at den vandrer mellom kystfarvannene på svenske- og norskekysten. Nye genetiske studier indikerer små forskjeller mellom kystbrislingen og brislingen i åpent farvann, men vi kjenner ikke til bestandsdynamikken og vandringer innen og mellom lokaliteter i området.

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har ikke kunnet evaluere brislingbestanden i Skagerrak på mange år, grunnet mangelfulle og dårlige data. Dette gjør at status i bestanden ikke er kjent.

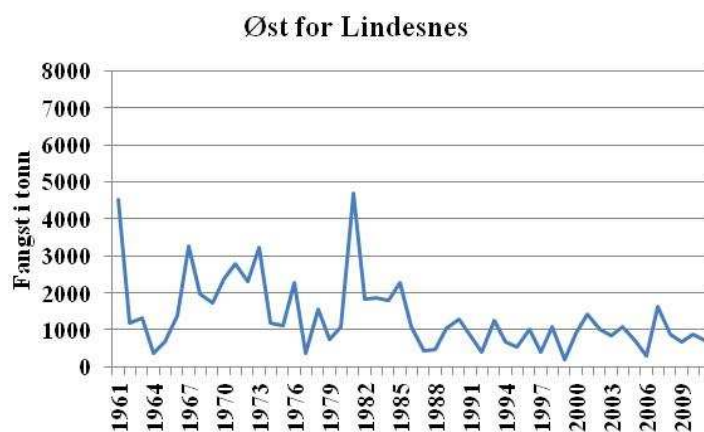

Fig 4, Utviklingen i brislingfangster på norske Skagerrakkysten, 1961-2011.

Totale landinger av kystbrisling for årene 1901-2011 er vist i Fig. 1. Det har vært store årlige variasjoner i totale landinger fra norskekysten. Mens det var en oppadgående trend fra 6 000 tonn på midten av 1950-tallet til ca 18 000 tonn i 1970, har trenden gått raskt nedover til de laveste fangstene i perioden på 1 400 tonn i 2004. I denne perioden har det vært en sterk reduksjon i antall fartøy og fiskere. Tar vi landingene fordelt på områder for perioden 1961-2011 (Figur 5), ser vi at landingene i Vestlandsfjordene (Rogaland-Nordfjord) dominerte de totale landingene frem til midten av 1970-årene. På Østlandet ser vi at landingene siden midten av 1980-årene har holdt seg jevnt lave. Dette ser vi også for Hardangerfjorden. Det er uklart om endringene i fiskemønster utelukkende skyldes fangstgrunnlag eller hvorvidt endringer også kan forklares med industriens behov og/eller mottaksforhold ol.

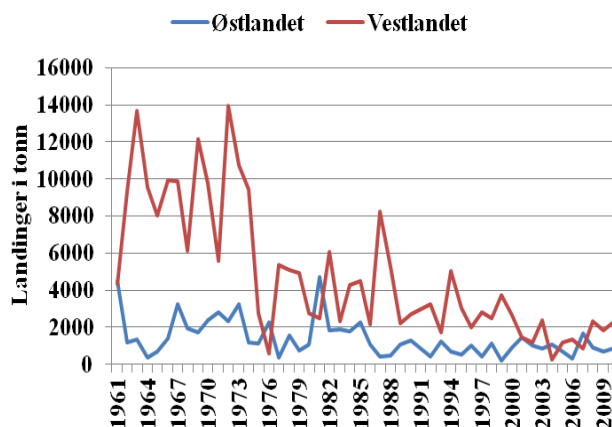

Fig. 5. Landinger av kystbrisling fordelt på Øst-og vestland.

Brisling er fredet fra 1.januar til 31.mai, men myndighetene har anledning til å gi dispensasjon eller til å sette senere åpningsdato for fisket. I praksis har hovedtyngen av fisket startet sensommeren, men fra 2007 har fredningstiden vært satt til 31.juli. Dette innebærer en beskyttelse av gytebestanden som får gytt og restituert seg før den høstes. I Oslofjorden har det vært gitt dispensasjon til å fiske ansjosbrisling (stor brisling > 12 cm) i de første ukene av året. Brislingfisket er et konsumfiske. Det meste som tas i vestlandsfjordene går til hermetikkproduksjon av brisling-sardiner. I Oslofjordområdet har fisket gått fra å være et "sardin"-fiske til et fiske på stor brisling for ansjosproduksjon. I dag foregår dette hovedsakelig i tiden oktober-desember. Denne endringen har først og fremst sammenheng med forandringer på leverings- og mottakssiden, men også med endringer i kapasitet og marked. Ansjosbrislingen er et nisjeprodukt, og i dag går fangstene hovedsakelig til eksport. Markedssituasjonen vil derfor være avgjørende for hvor mye som tas.

Det har vært fokusert på torsk som en viktig predator på brisling. Publiserte arbeid på diett (mageundersøkelser) hos torsk på norskekysten, viser imidlertid at brisling utgjør en svært liten del av torskens føde. For torsk i området Oslofjorden-Skagerrakkysten er dette undersøkt over flere år (Gjøsæter et al. 2007), og resultatene her viser det samme. En langt viktigere predator på brisling, er hvitting.

Resultater over antall 0-gr torsk, voksen torsk og hvitting i strandnottrekk på skagerrakkysten (Figur 6), viser en nedadgående tren fra 1970-1980. Den dårlige rekrutteringen de siste tiårene kan ha sammenheng med påviste endringer i planktonsamfunnet i Nordsjøen og Skagerrak, som igjen er påvirket av skifter i klima.

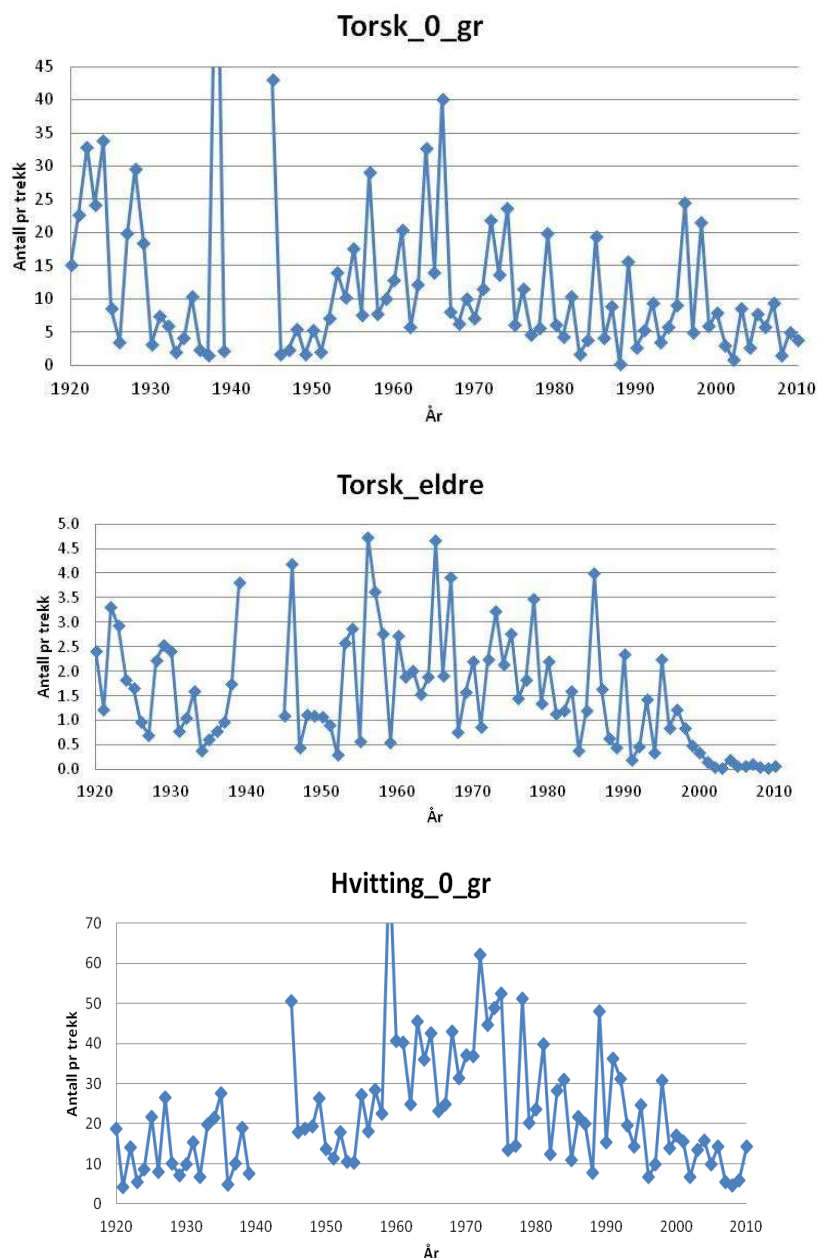

Fig. 6 . Utviklingen i antall 0-gr torsk og hvitting, og voksen torsk i standnottrekk på Skagerrakkysten.

Data fra merkeforsøk med torsk utført i tre områder i Aust-Agder, Risør, Arendal og Lillesand i perioden 2005-2011 er nå under opparbeidelse og analyse. Dataene peker mot at fritidsfiskere tar ca 70 % av torsken i disse områdene .

Miljø og næringstilgang

Temperaturmålinger som er foretatt i Kyststrømmen mellom Torungen og Lista er brukt som et representativt mål på klimautviklingen i det aktuelle området. Utviklingen viser tydelig at

temperaturen, særlig vinterstid, økte på slutten av 1980-tallet og at verdiene har holdt seg relativt høye. Vintrene 2010 og 2011 var derimot kalde i forhold til de to foregående dekadene, men normale i forhold til perioden 1940-1987. Der har også vært en økning i sommertemperaturene de siste to tiår, og i tillegg har vi opplevd noen ekstremt varme somre, som i 1997, 2002 og 2006, med førstnevnte som varmest.

Variasjonen i planteplankton langs kysten av Skagerrak har vært systematisk overvåket siden midt på 1980-tallet. I de senere årene har det blitt registrert betydelige endringer. Frem til 2002 var det gjennomgående en kraftige våroppblomstringer rundt mars og kraftige høstoppblomstringer rundt september. Etter 2001 har våroppblomstringen i mars gjennomgående vært litt mindre og kommet litt tidligere, mens høstoppblomstringene, som tidligere særlig bestod av en algegruppe som kalles fureflagellater (dinoflagellater), nærmest har uteblitt. Årsakene til dette kan tenkes å ha sammenheng med skiftet både i temperaturforhold og næringstilførsler. Dette skiftet i forekomster av planteplankton kan ha gitt ringvirkninger høyere opp i næringskjeden og for sedimentasjonen til fjordbasseng langs kysten.

Dyreplankton er et viktig bindeledd mellom planteplankton og organismer høyere oppe i næringskjeden. Dyreplankton er næringsgrunnlag for flere kommersielt viktige fiskearter. I tillegg er noen former for dyreplankton rovdyr på fiskeegg og -larver. Variasjoner i dyreplankton vil derfor ha store konsekvenser for rekruttering og vekst av fisk. Småsild og brisling opp til omlag 10 cm har tilnærmet samme preferanse for næringsorganismer, mens silda deretter skifter til større byttedyr. Brislingen fortsetter å beite på mindre nærings-organismer hele livet. Vi har vist at spiseaktiviteten hos brisling, indikert ved magefylling, varierte med størrelse, år, sesong og tid på døgnet. Mellom-år variasjoner i zooplanktonforekomster relatert til fysiske prosesser, kan ha stor innvirkning på fødeforholden. Havforskningsinstituttets lange tidsserie (fra 1940-årene til nå) med temperaturmålinger ved Utsira, indikerer klimatiske endringer. Det er ikke funnet klare indikasjoner på hvorvidt temperaturendringer kan forklare variasjoner i fiskeforekomster eller vekst.

Fiskelarver er i stor grad avhengig av størrelse, timing og forekomst av aktuelt bytte. Det har vært et dramatisk skifte i planktonsammensetningen Nordsjøen (Figur 7), og det har vært fremsatt hypoteser om regimeskifte med tildels store endringer i plankton og fiskebestander. Særlig gir endringene i forekomsten av de to *Calanus*-arten *C.finmarchicus* og *C.helgolandicus* grunn til bekymring (Figur 8). Den mer varmekjære arten, *C.helgolandicus*, har blitt mer vanlig på 1980-tallet og fra tidlig på 1990-tallet dominert forholdet.

De to artene har vært vanlig i zooplanktonet i våre farvann. *C.finmarchicus* har hatt stor forekomst på våren, mens *C.helgolandicus* har sin topp senere i sesongen og i mindre antall. vært den tallrike. Med økende temperatur, vil vekslingen mellom de to komme tidligere. Dette fører til lavere total *Calanus*forekomst og forsinket tilgang av *Calanus* som bytte for fiskelarver. Sesongmessig økning i temperaturen trigger et skifte fra C.f dominert system til et C.h dominert skifte. Dette er dårlige nyheter for fiskelarver av vårgytende fisk, feks. Larver av torsk, som har C.f som favoritt.

Forekomsten av *Calanus* i fjordene er avhengig av advektiv transport fra kystområdet. Utvekslingen mellom kystvann og fjordsystemer er i hovedsak drevet av prosesser på kysten. Det betyr at vekstforholdene for ulike stadier av fisk vil variere og være vanskelig å forutsi, tilsvarende for overlevelsen.

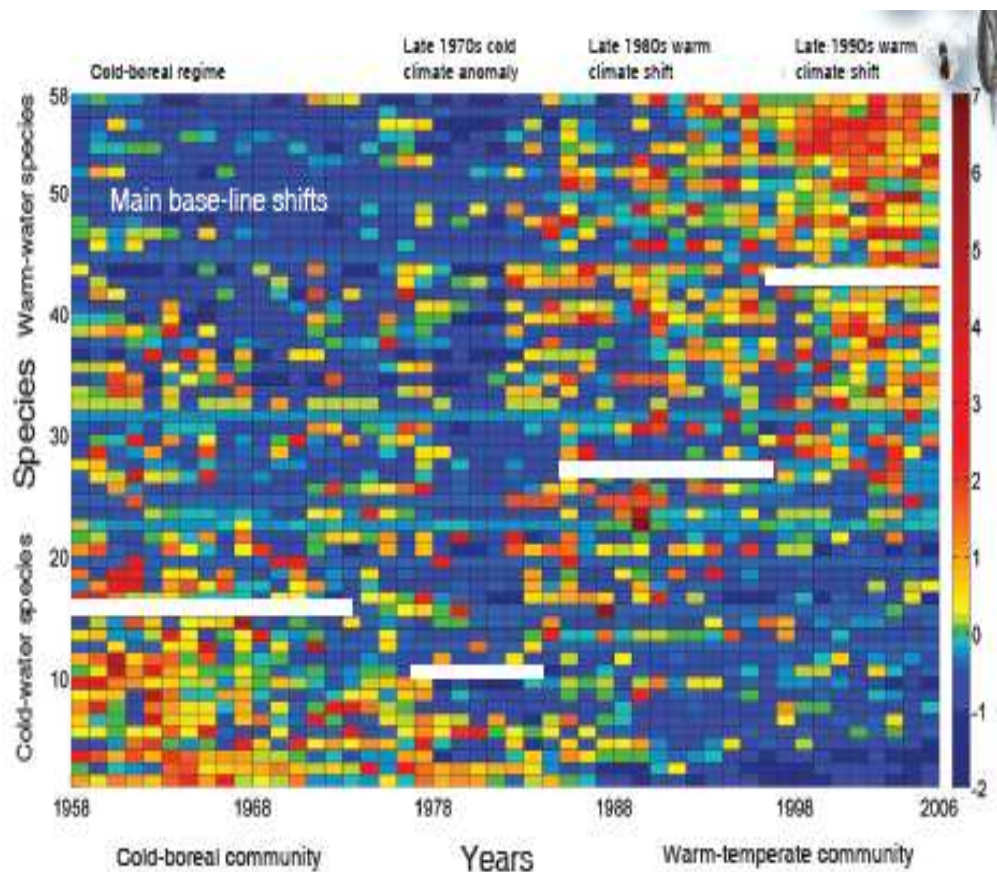

Fig. 7. Endringer i planktonsamfunn, sentrale Nordsjøen, 1958-2006. (Edwards et al: 2009, Ecological Status Report: results from the CPR survey 2007/2008).

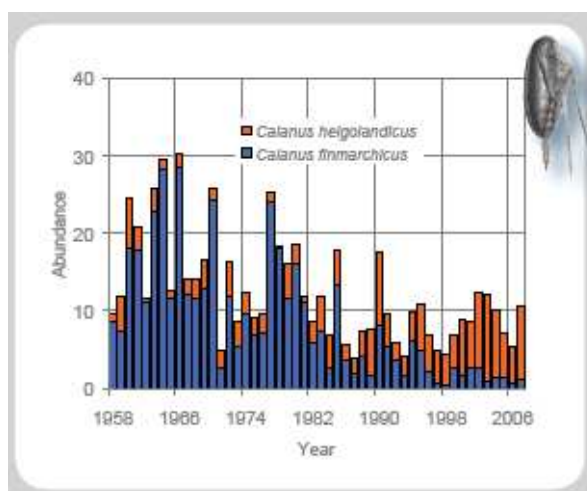

Fig.8. Forholdet mellom *C. finmarchicus* og *C. helgolandicus* i sentrale Nordsjøen, 1958-2008. (Edwards et al. 2009. Ecological Status Report: results from the CPR survey 2007/2008)

2.7 LODDE I BARENTSHAVET I 2013

2.7.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2012 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. Adg. ¹	Fangst (tonn)	Andel fangst	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Ringnot	158 832	80	170 936	78 %	-12 104	108 %	299 005
Trål	27 408	14	14 877	7 %	12 531	54 %	22 675
Kyst	29 760	71	29 115	13 %	645	98 %	48 077
Forskning og undervisning	5 000	13	3 456	2 %	1 544	69 %	5 688
Totalt	221 000	178	218 384	100 %	2 615	99 %	375 445

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 29. mai 2013.

¹Antall benyttede adganger. For kyst, forsknings og undervisning – antall deltagende fartøy

I tillegg har et fartøy fisket på russisk forskningsfangstskvot.

2.7.2 KVOTESITUASJONEN I 2013

Under den 42. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2013 med en TAC på 200 000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 114 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 76 000 tonn lodde (40 %). I tillegg kommer 5 000 tonn øremerket forsknings- og forvaltningsformål.

De siste år har Norge og Russland inngått avtale om å bytte lodde fra den russiske kvoten mot norsk værgytende sild. Det ble ikke avtalt et slikt bytte for 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet bestemte at 1 000 tonn av kvoten til forsknings- og forvaltningsformål skulle tilfalle fiskerne. Norsk kvote ble da 115 000 tonn og fordelt i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen.

Fordeling og fangst på gruppenivå er vist i tabell 2.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2013

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	82 800	83 149	-349
Trålere	13 800	13 911	-111
Kystfartøy	18 400	19 686	- 1 286
Totalt	115 000	116 746	-1 746
Forskning og undervisning	4 000	3 950	49
Totalt	119 000	120 696	-1 697

Kilde: Norges Sildesalgslag per 29. mai 2013

Per 29. mai 2013 har norske fartøy (inkl. forskning og undervisning) ifølge Norges Sildesalgslag fisket totalt 120 696 tonn lodde i Barentshavet i 2013. Av disse har ringnotgruppen fisket 83 149 tonn lodde, trålgruppen 13 911 tonn lodde og kystgruppen 19 686 tonn lodde. Norsk kvote ble overfisket med totalt 1 697 tonn. I 2012 ble norsk kvote underfisket med 2 615 tonn.

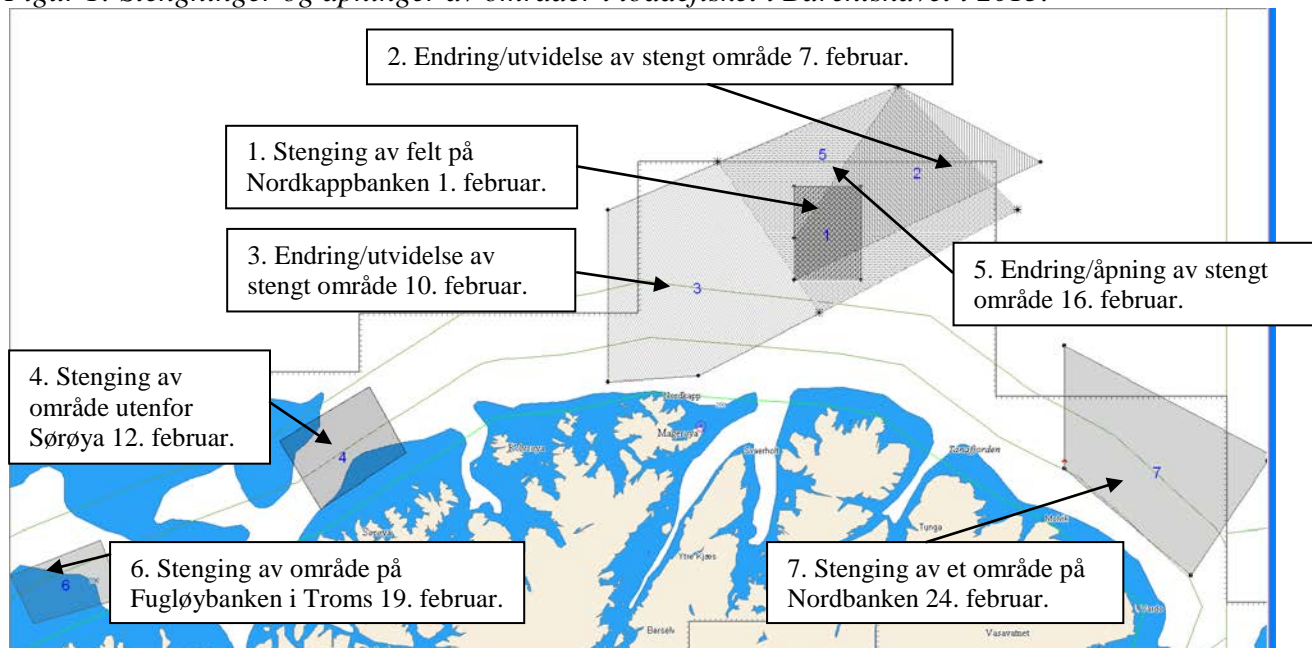
2.7.3 ÅPNING OG OVERVÅKNING AV FISKET

Fisket ble åpnet 21. januar 2013 sør for 74°N og vest for 32°Ø. Datoen ble fastsatt på bakgrunn av erfaringer om at stor lodde på dette tidspunkt hadde skilt seg fra små lodde og startet gytevandringen mot land. Det var nødvendig å fastsette en østlig grense for å sikre at det ikke ble fisket på småsild. Erfaringene fra tidligere år har vist at det periodevis i enkelte områder øst for denne grensen kan være relativt mye småsild oppblandet i fangstene etter lodde. Dersom fartøy ønsket å lete etter lodde øst for 32°Ø måtte dette være avklart med Fiskeridirektoratets overvåkningstjeneste.

De første fartøyene var i fiske den 25. januar på Tiddlybanken. I begynnelsen var det lite innblanding av torsk. Etter hvert som fartøyene beveget seg mot vest og nærmere land økte innblanding av torsk betraktelig. Dette resulterte i 7 stengninger/endringer av stengt område, se figur 1. På mange av feltene har torskeinnblandingen vært svært høy. Overvåkningstjenesten har estimert en foreløpig torskeinnblanding på 350 tonn.

Figur 1 på neste side viser stengninger og åpninger i årets loddefiske i Barentshavet.

Figur 1: Stengninger og åpninger av områder i loddefisket i Barentshavet i 2013.

Kilde: Overvåkningstjenesten

2.7.4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøy i trål- og kystgruppen være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 6. januar 2013. 21 trålfartøy (22 rettigheter) og 141 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2013. Flere kystfartøy hadde imidlertid meldt seg på dobbelt i den tro at kystgruppen hadde adgang til å benytte seg av dispensasjonsadgangen med hjemmel i §3 Kvoteutnyttelse.

Kvotefaktoren for ringnotfartøy ble fra starten av året fastsatt til 1,92, da ble det tatt høyde for et gjennomsnittlig overfiske per fartøy på ca. 31 tonn, dvs. totalt 2 500 tonn lodde. I følge tall fra Norges Sildesalgslag fisket ringnotgruppen totalt 556 tonn over sin gruppekvote.

Kvotefaktoren for trålfartøyene ble fastsatt til 1,28, dvs. en underregulering på totalt 304 tonn. Trålgruppen ønsket heller ikke i år en siste utseilingsdato. Et fartøy trakk seg senere fra fisket mens man 7. mars ble kjent med at to av de påmeldte fartøyene (rettighetene) ikke ville bli brukt. Da hadde de fleste deltagende fartøyene avsluttet fisket og gått over i annet fiskeri. Fiskeridirektoratet fant da grunnlag for å øke faktoren til 1,78 for å få fisket det siste gjenstående kvantumet. Ett fartøy fisket på den nye faktoren. Man ser at det fremdeles knytter seg usikkerhet om faktisk deltagelse i denne gruppen. Man bør derfor neste år fastsette en siste utseilingsdato for denne gruppen for å kunne fange opp frafall på et tidligere tidspunkt.

Kystgruppen ble regulert med like maksimalkvoter, med garantert kvantum i bunn. Maksimalkvoten ble fastsatt til 190 tonn, noe som innebar en overregulering på 46 %, dvs. 8 390 tonn. Man tok da som utgangspunkt at 97 av 141 påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2013. Den garanterte kvoten ble fastsatt til 130 tonn.

Fisket ble åpnet 21. januar. Ringnotgruppen meldte inn første fangst 27. januar. Kystgruppen meldte inn første fangst 2. februar mens trålgruppen meldte inn første fangst dagen etter, 3. februar.

Fiskeridirektoratet sendte 21. februar ut melding om siste frist for utseiling for fartøy i kystgruppen. Fristen ble satt til 28. februar 2013 klokken 24.00. Fartøyene måtte sende melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt landet annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøyet måtte i tillegg være utrustet for loddefisket.

88 kystfartøy meldte utseiling innen fristen og ett fartøy fikk utsatt utseilingsfrist på grunn av havari. Basert på antall utseilte fartøy og innspill fra Norges Fiskarlag fant Fiskeridirektoratet grunnlag for å justere maksimalkvoten. Maksimalkvoten ble økt fra 190 til 220 tonn med virkning fra 1. mars 2013 kl. 15.00. Med utgangspunkt i 89 deltagende fartøy gav dette en overreguleringsgrad på 6,4 %. På grunn av fiskets utvikling, loddas kvalitet og anmodning fra Norges Fiskarlag, ble maksimalkvoten økt til 370 tonn 7. mars. Den garanterte kvoten ble opphevet samme dag.

Fisket ble stoppet for trål- og kystgruppen den 11. mars 2013. 15. mars var de siste ringnotfartøyene ferdige med kvotene sine.

NOTAT

Saksnummer: 13/4473
 Dato: 02.05.2014
 Side 1 av 2

Fra: Inger-Anne Arvesen
 Seksjon: Reguleringsseksjonen
 Telefon: 46802857
 E-post: inger-anne.arvesen@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Terje Halsteinsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013, SAK 2.2.7 LODDE I BARENTSHAVET I 2013

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene jf. Sak. 2.7 Lodde i Barentshavet i 2013.

Fiskeridirektøren orienterte om årets loddefiske og problemstillingen vedrørende problemet med for stor innblanding av torsk. Det ble avsatt 600 tonn fra torskekvoten for å dekke bifangst av torsk i loddefisket.

Fiskarlaget synes også det var problem med innblanding og sa at dette er en utfordring både for forvaltning og fisker. Det ble spurt om det var vurdert å sette i verk et sommerloddefiske slik at fartøyene kunne fiske kvotene ute i havet med mindre innblanding av torsk. Dette fisket ville i så fall være et oppmalingsfiske men prisen vurderes å være god.

Fiskarlaget viste til at et av problemene med sommerloddefiske var at man må bruke forrige års assessment. Dersom man åpnet for et fiske med en gang Norge og Russland var enige om kvoteråd kunne man åpne fisket i oktober. Dersom man flyttet toktet frem kunne det bli før høstens reguleringsmøte.

HI sa at man hadde 40 år forskningshistorie for lodde i Barentshavet. Å flytte overvåkingstidspunktet frem i tid ville føre til problemer med eksisterende historie. Når kvoterådet først er gitt er det ikke noe problem å ta høyde for når kvoten blir

tatt, om det er i slutten av oktober eller januar/februar. I den perioden det ble avviklet sommerloddefiske måtte man basere seg på prognosen fra året før.

Pelagisk Forening sa at de hadde hatt besøk av en islandsk havforsker. De registrerte at HI ikke var helt fjern fra å se til Island og se at ting kan gjøres annerledes. De ba videre om at kystgruppen ble deltagerregulert og oppfordret Fiskeri- og kystdepartementet om å se på dette. Dette er et vanskelig fiskeri som burde bli mer lønnsom og forutsigbart.

Kystfiskarlaget viste til problemet med bifangst av torsk i loddefiske og viste til at fiskerne burde vise mer aktsomhet. Det ble videre stilt spørsmål om innblandingsprosenten i år i forhold til tidligere år.

Fiskeridirektøren viste til reguleringsdokumentet der Overvåkningstjenesten har estimert en foreløpig torskeinnblanding på 350 tonn torsk i 2013. Gjennom prosjektet vedrørende kvantifisering av utkast og uregistrert bifangst vil man på et senere tidspunkt komme med et endelig estimat for 2013.

Sak 2.3

Fiskeriene i Nordsjøen

2.3.1 tobis

2.3.2 torsk

2.3.3 sei

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

3.1.1 FISKERIENE I 2012

I 2012 fisket norske fartøy totalt 40 486 tonn tobis, jf tabell 1. Svenske fartøy fisket 745 tonn tobis i norske farvann. Utover det hadde utenlandske fartøy ikke anledning til å fiske tobis i norske farvann. I tillegg til dette har utenlandske fartøy landet 2 625 tonn tobis i norske havner ifølge informasjon fra NSSL.

Tabell 1: Norske fartøys kvoter, fiske og fangstverdi i 2012

Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)
Norges økonomiske sone	42 000 ¹	40 486 ²	83 734
EU-sonen	2 300	1 994	4 129
Totalt	44 300	42 480	87 863

¹ Av dette ble 2 000 tonn satt av til et prøvefiske i område 5a.

² Hvorav 336 tonn ble tatt i prøvefisket i område 5a.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 15. mai 2013.

Fisket ble regulert i tråd med forvaltningsplanen som ble implementert i 2010 og 2011. I henhold til et foreløpig råd fra Havforskningsinstituttet ble det før sesongstart fastsatt en kvote på 40 000 tonn. Det var adgang til å fiske i perioden fra 23. april til 23. juni 2012, og fisket kunne foregå på tre områder (1b, 2b og 3b – se figur 1). I tillegg ble det åpnet for et kontrollert fiskeri på inntil 2 000 tonn i område 5a.

Havforskningsinstituttet gjennomførte et tokt på de historisk viktigste tobisfeltene i NØS i perioden fra 23. april til 13. mai 2012. Revidert råd forelå 16. mai 2012, der Havforskningsinstituttet ikke anbefalte noen endringer av det foreløpige rådet.

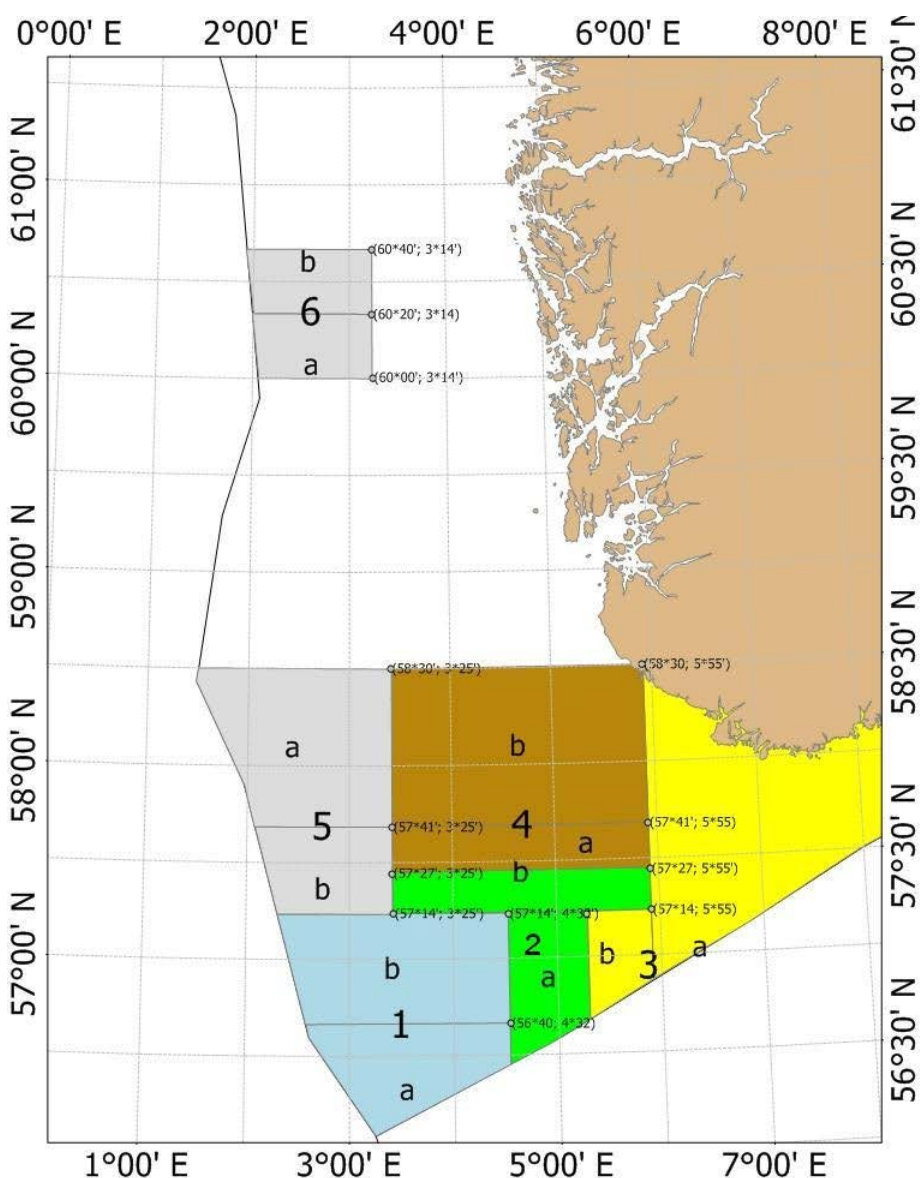
I de bilaterale forhandlingene mellom EU og Norge for 2012 ble partene enige om at Norge kunne fiske 20 000 tonn tobis i EU sonen. Rådgivingen fra ICES ble imidlertid på kun 23 000 tonn. Norge gikk derfor med på å redusere overføringen til 2 300 tonn.

Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og representanter fra næringen avholdt et møte 10. september 2012 for å evaluere forvaltningsregimet og inneværende års sesong. Det var enighet om at regimet burde videreføres i 2013.

3.1.2 FISKERIENE I 2013

I februar ga Havforskningsinstituttet et foreløpig råd om tobisfisket i Norges økonomiske sone i 2013. Havforskningsinstituttet foreslo at totalkvoten ble begrenset til 20 000 tonn, og at underområdene 2a og 3a (se figur 1) ble åpnet for tobisfiske i perioden fra 23. april til 23. juni 2013. I tillegg ble det anbefalt å åpne for et begrenset prøvofiske i underområde 4a, innenfor fastsatt kvote. Formålet var å innhente informasjon og biologisk data fra feltet. Havforskningsinstituttets anbefalinger er blitt fulgt i reguleringsforskriften.

Figur 1: Kart over områder i den områdebaserte forvaltningen

Havforskningsinstituttet har gjennomført et tokt i tobisområdene 25. april til 13. mai. Resultatet fra dette toktet forelå 15. mai 2013. Den dårlige rekrutteringen i 2010 og 2011 samt svak rekruttering (2012 årsklassen), har medført en bratt tilbakegang i både utbredelse og bestandsstørrelse. Havforskningsinstituttets anbefaling etter toktet er ikke å øke kvoten utover de 20 000 tonn som allerede er fastsatt, og heller ikke å åpne nye områder.

Etter påmelding har Fiskeridirektoratet trukket 5 fartøy som kan fiske i underområde 4a på gitte vilkår.

Tabell 2: Norske fartøys fiske etter tobis i 2013

Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
Norges økonomiske sone	20 000	226
EU-sonen	22 450	1 848
Totalt	42 450	2 074

Kilde: ERS innmeldinger til fiskeridirektoratet per 15. mai 2013

3.1.3 FISKE I EU-SONEN

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU ble det avtalt etter at ICES hadde gitt råd om tobiskvoter at norske fartøy kunne fiske inntil 22 450 tonn tobis i område 1 i EU-sonen i 2013. Dette området omfatter Doggerbanken.

3.1.4 OMRÅDEBASERT FORVALTNING

I norsk sone er tobis siden 2011 blitt forvaltet i henhold til den områdebaserte forvaltningsplanen. Denne planen ble i sin tid utviklet av Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet i samråd med representanter fra næringen.

Pelagisk forening har fremmet et ønske om at denne forvaltningsmodellen blir nøye vurdert, og at andre mulige forvaltningsmodeller blir sett på, i samråd med fiskere og forskere. Det pekes blant annet på at ICES i sin rådgivning for tobisfisket i 2013, anbefaler en TAC på 78 000 tonn i område 3 (se figur 2) som omfatter NØS.

Havforskningsinstituttet peker på at forvaltningsplanen har som siktemål å bygge opp gytebiomasse av tobis på alle historisk viktige tobisfelt i NØS for å sikre et langsiktig bærekraftig tobisfiskeri.

Uavhengig av forvaltningsmodell vil ikke Havforskningsinstituttet kunne tilrå åpning av de tilnærmet tomme områdene før det foreligger sikre observasjoner av bærekraftige mengder tobis.

En områdebasert forvaltning vil derimot kunne tillate et fiske i et underområde selv om bestandsestimatene er noe usikre for området som helhet; områdebegrensningene hindrer flåten å fiske et område helt tomt. Dagens forvaltning vil med andre ord ha høyere sannsynlighet for å gi en årlig kvote enn for eksempel metodikken som brukes av ICES (jf ICES sine råd om null fangst i 2011 og 2012).

Fiskeridirektoratet støtter denne tilnærmingen.

Når det gjelder anbefalingen fra ICES om TAC i område 3 (se figur 1) i Nordsjøen heter det i ICES sitt råd at:

” The advised catch for 2013 is mainly driven by young fish represented by a relatively strong recruitment in 2012.”

Havforskningsinstituttet viser til at dette rekrutteringsestimatet av nullåringer (2012-årsklassen) er basert på det danske skrapetoktet som ble gjennomført i desember 2012. Videre skriver ICES:

” It should be noted that the estimated recruitment in 2012 is largely driven by extremely high survey catch rates at a single position in the southwestern corner of SA 3. Despite this fact, the survey results are considered reliable enough to provide catch advice for 2013.”

Havforskningsinstituttet peker på at dette tilsier at det er stor usikkerhet angående den reelle styrken av 2012-årsklassen. Fiskeridirektoratet gjør også oppmerksom på at det eksisterer viktige tobisområder i område 3 som ligger i EU sonen.

Havforskningsinstituttet har utviklet akustisk metode for å måle utbredelse og mengde av tobis. Samtidig er det anerkjent at det vil knytte seg noen usikkerheter til disse målingene. En utfordring er at andelen tobisindivider som står i sanden kan variere. For å undersøke denne variasjonen måles mengde tobis i sanden ved hjelp av en skrape. Evalueringer viser at på tross av disse utfordringene er kvaliteten på toktestimatene god, slik at tokresultatene avdekker reelle endringer i mengde og geografisk fordeling av tobis.

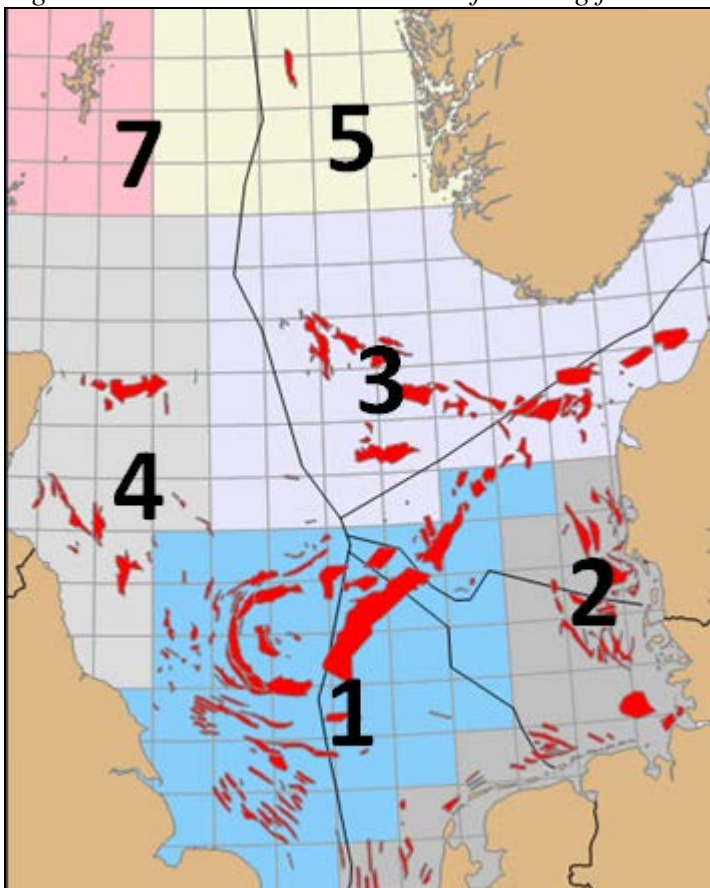
Fiskeridirektoratet er av den oppfatning av den områdebaserte forvaltningen som er blitt gjennomført er hensiktsmessig tilnærming til forvaltning av tobis i NØS, og at den bør videreutvikles. I særdeleshet er det viktig å jobbe videre med mengdemålingsmetoder slik Havforskningsinstituttet har gjort de siste årene. Det er imidlertid klart at det er nødvendig å fortsette å ha en grundig gjennomgang av forvaltningsmetoden etter sesongen for å diskutere eventuelle endringer i opplegget.

Fiskeri- og kystdepartementet har i svarbrev til Pelagisk forening drøftet samme sak, og konkluderer med at:

” det ikke er noen ny kunnskap som tilsier at den norske modellen bør endres. Havforskningsinstituttet foretar løpende vurderinger og vil etter årets sesong invitere til

møte for å evaluere tobisreguleringen. Pelagisk forening vil inviteres til denne evalueringen.”

Figur 2: Oversikt over ICES områdefordeling for kvoteråd

NOTAT

Saksnummer: 13/4473

Dato: 07.10.2013

Side 1 av 1

Fra: Maja Kirkegaard Brix

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 41691457

E-post: maja-

kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Andreas Haugstvedt

Elin Winsents

Snorri Palmason

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2013, SAK 2.3.1 TOBIS

Fiskeridirektøren bemerket at 2013 er det tredje året der tobis forvaltes på grunnlag av et områdebasert forvaltningsplan. Denne har vært diskutert med næringen etter hver sesong, Pelagisk forening blir invitert til høstens evalueringsmøte. Pelagisk forening hadde sent inn et innspill før reguleringsmøtet, der de blant annet ber om at flere områder (Klondyke) blir åpnet for regulært fiske.

Espen Johnsen HI, informerte om at Havforskningsinstituttet ikke har noen ny informasjon som tilsier at forvaltningsområde 4a burde åpnes for hele flåten. Det ble åpnet for et begrenset fiske for å innhente biologisk informasjon som instituttet trengte. Fra Fiskebåt ble det bebudet at de vil sende brev for å be om at sesongen blir forlenget med en uke.

Fiskeridirektøren noterte innspillene og viste til evalueringsmøtet til høsten.

3.2. TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

3.2.1 FISKERIENE I 2012

En oversikt over det norske torskefiske sør for 62°N og i Skagerrak i 2012 er gitt i tabell 1. Totalt var Norges kvote i Nordsjøen 4 659 tonn etter avsetning til tredjeland. Av dette kvantum ble 125 tonn satt av til forskningsfangst. I Skagerrak (utenfor grunnlinjer) kunne norske fartøy fiske inntil 138 tonn, hvorav 88 tonn var avsatt til konvensjonelt fiske.

Det bemerkes at fangst med snurrevad i Skagerrak økte fra 2 tonn i 2011 til 45 tonn i 2012.

Tabell 1: Kvoter, fangst og verdi av torsk i Nordsjøen og Skagerrak (utenfor grunnlinjer) i 2012.

Nordsjøen					
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Konvensjonell	3 234	3 890 ¹	-	-	63 984
Trål	1 000 ²	668	-	-	9 288
Totalt	4 659	4 558	101	98%	73 236

¹ inkl. avsetning til forskningsfangst og bifangst og uutnyttet bifangstavsetning til trål
² avsetning til bifangst

Skagerrak					
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Konvensjonell	88	80	-	-	1 666
Trål	50 ¹	31	-	-	634
Totalt	138	111	27	80%	2 300

¹ avsetning til bifangst

Kilde: Fiskeridirktoratets Landings- og sluttseddelregister per 14. mai 2013

3.2.2 FISKERIENE I 2013

3.2.2.1 Nordsjøen

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene med EU som ble avsluttet 18. januar 2013 ble det totale uttaket av torsk i Nordsjøen i 2013 fastsatt til 26 475 tonn. Norges andel er 4 501 tonn. I tillegg ble det besluttet å tildele 3 177 tonn torsk som ekstra kvote til partene, hvorav Norge fikk 540 tonn. Norges totalkvote ble dermed 5 041 tonn.

I henhold til den bilaterale avtalen skal EU tildele sin del av ekstrakvoten til fartøy som deltar i et pilotprosjekt hvor det installeres CCTV kameraer om bord, som overvåker fiskeoperasjonen og produksjonen. Intensjonen er at dette tiltaket skal redusere utkast og det totale uttaket av torsk.

Fordelingen av den norske kvoten i 2013 er gitt i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av den norske kvoten i 2013 (5 041 tonn)

Norsk andel av TAC i 2012	5 041
Avsetning til tredjeland	382
Avsetning til bifangst til trål	1 000
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	300
Forsknings- og undervisningsformål	125
Til fordelingen i et direkte fiskeri	3 234

Det er fastsatt maksimumkvoter for konvensjonelle kystfartøy i lukket og åpen gruppe med garantert kvote i bunn, jf tabell 3 og 4.

Tabell 3: Kvoter i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Maksimumkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 15 m	50	5
15 – 21 m	100	10
=> 21 m	200	20

Tabell 4: Kvoter i åpen gruppe

Største lengde	Maksimumkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 10 m	5	4
10 – 21 m	10	4
=> 21 m	15	4

I inneværende år er det per uke 19 fisket 1 204 tonn torsk. Herunder har fartøy som fisker med konvensjonell redskap tatt 813 tonn i år. Fartøy som fisker med trål har foreløpig tatt 379 tonn i år. I forhold til samme tid i 2012 har fangster tatt med konvensjonell redskap blitt redusert med vel 450 tonn, mens trålfangstene er økt med knapt 100 tonn år.

Fiskeridirektoratet vil se an fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

3.2.3.1 Skagerrak

I forbindelse med de bilaterale forhandlinger for 2013 ble Norge og EU enige om en totalkvote på 3 783 tonn torsk i Skagerrak. I tillegg fastsatte partene en tilleggskvote på 454 tonn torsk, hvorav Norge har en andel på 15 tonn. Dette innebærer at den norske kvoten utenfor grunnlinjen i Skagerrak er på 138 tonn i 2013, hvorav 88 tonn er avsatt til fiske med konvensjonelle redskap.

I henhold til Fiskeridirektoratets Landings og sluttseddelregister har norske fartøy fisket 73 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjen hittil i år. På samme tid i fjor var fangstene imidlertid 56 tonn.

Fiskeridirektoratet vil se an fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

3.2.3 BIFANGST

I reguleringsmøtet 8. og 9. november 2012 anbefalte Fiskeridirektoratet en økning av tillatt bifangst av torsk i trålfisket med stormasket trål eller reke-trål fra 2,5 % til 5 %. Hovedgrunnen for denne anbefalingen var at en grense på 2,5 % skapte tidvis reelle problemer for trålfisket etter reke. Samtidig ble det konstatert at fangstene i trål har ligget godt under det kvantum som settes av til bifangst i trålfisket.

Tillatt bifangst ble dermed økt fra 2,5 % til 5% i 2013.

Norges Fiskarlag har ønsket økt bifangst for fartøy som fisker med konvensjonell redskaper, men som ikke kan drive direktefiske etter torsk.

Hovedutfordringen for denne gruppen er at det i enkelte perioder kan være mye bifangst av torsk i fangstene.

Denne gruppens fiske etter torsk har økt betydelig i 2012 sammenholdt med tidligere år. Økningen registreres både i forhold til antall fartøy som leverer torsk samt at det enkelte fartøys fangster av torsk øker. Mellom 15 og 18 fartøy uten deltakeradgang har levert torsk de siste årene. Fra 2009 til 2011 var det 4 til 5 fartøy som landet mer enn 20 tonn. Dette utgjorde 80 til 90 % av denne gruppens torskefangst i denne perioden. I 2012 var det imidlertid 7 fartøy som tok mer enn 20 tonn hver, og totalt utgjorde dette omtrent 90 % av totalfangsten av torsk. Likevel utgjorde ikke torsk mer enn 10 % av disse fartøyenes totalfangster i Nordsjøen i hele perioden. Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe har derimot hatt en reduksjon i fangstene fra 2010, mens fartøy i åpen gruppe hadde en økning i 2011 og siden reduksjon i forhold til det i 2012.

Fangststatistikken viser videre at fisket etter torsk i EU sonen har økt de siste årene. I 2010 ble det tatt 1211 tonn i EU sonen. I 2012 var dette økt til 1 716 tonn. Dette bidrar til å forklare noe av endringene som er beskrevet. Det vises til at de største fartøyene har mulighet til å fiske i EU sonen. Økt tilgjengelighet av torsk i EU sonen kan forklare økte fangster av torsk i fisket etter andre arter som lange og brosme i EU sonen. Konvensjonelle fartøy kunne fisket betydelig mer torsk innenfor de gjeldende bifangstreguleringene. At innslaget av torsk ikke utgjør mer enn 10 % av totalfangsten, tyder på at fartøy i denne gruppen ikke driver et målrettet fiske etter torsk innenfor tillatte bifangstregler.

Det er vanskelig å estimere hvor mye en økning i bifangstprosenten vil bety for uttaket av torsk av fartøy som ikke har rett til å drive direktefiske med konvensjonelle redskaper. Dersom torskebestanden fortsatt har en vestlig utbredelse i 2013, vil det mest sannsynlig bety økte torskefangster. Hvis den flytter seg østover igjen, kan det bety mindre fangster. Samtidig er det uklart hvilken betydning økte torskekvoter i Barentshavet vil ha for innsatsen i fisket i Nordsjøen, og hvordan nye muligheter for strukturering vil påvirke de fartøyene som driver dette fisket.

En økning av tillatt bifangst fra 20 % til 30 % innebærer en økning på 50 %. Det kan muligens gjøre at skipperne blir mindre aktsomme i forhold til å unngå felt hvor det er mye torsk. Det er også uklart hva det reelle behovet er. En økt bifangstgang vil kunne medføre at det allerede registrerte uttaket utover avsettingen vil øke enda mer, og at det kan bli behov for å vurdere en økt avsetting på sikt.

Fiskeridirektoratet mener at økt bifangstprosent ikke er nødvendig for at gruppen skal kunne gjennomføre andre fiskerier. for å bedre rammevilkårene foreslo Fiskeridirektoratet likevel å øke tillatt bifangst av torsk i Nordsjøen til 25 % i det gjenværende av inneværende år.

Fiskeri- og kystdepartementet økte bifangstprosenten til 25 % 8. mars.

NOTAT

Saksnummer: 13/4473	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 07.10.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

Kopi til:
Andreas Haugstvedt
Snorri Palmason

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2013, SAK 2.3.2 TORSK SØR

Fiskeridirektøren nevnte at bifangst i konvensjonelt fiske for fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske er blitt økt fra 20 % til 25 %. Eller er reguleringen den samme som fjorårets.

Næringen var positiv til denne økningen, men ønsket at dette ble avregnet på ukebasis eller per landing, mot dagens regler som er på hal basis. De påpekte at denne bifangstgangen var nødvendig for å kunne utnytte andre ressurser i Nordsjøen, som lange og brosme.

Fiskeridirektøren opplyste at formålet er at dette skal gjelde uunngåelig bifangst. Derfor må regelen være på hal basis, ellers vil det oppstå kontrollproblemer, og fiskerne vil bli mindre aktsomme i forhold til innblanding av torsk. Kystvakten sa seg enig i Fiskeridirektørens betraktninger, og pekte på at avregning på ukebasis eller per landing kunne initiere et ”bifangstfiske”.

Bifangstreglene blir ikke endret.

3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERAK I 2013

3.3.1 FISKET I 2012

Oversikt over kvoter og fangst fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei sør for 62°N i 2012 er gjengitt i tabell 1. Tabellen viser at det ved årets slutt gjensto 6 454 tonn av totalkvoten. Dette tilsvarer en kvoteutnyttelse på om lag 84 %

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Not	5 500	4 715	785	85,7 %	20 283
Konvensjonelle totalt	8 000	5 686	2 314	71,1 %	57 271
Konvensjonelle havfiskefartøy		3 211			36 329
Andre konvensjonelle fartøy		2 474			20 942
Trål	26 916	23 587	3 329	87,6 %	213 834
Torsketrålere	15 999	16 358	-359	102,2 %	158 505
Seitrålere	4 164	3 060	1 104	73,5 %	28 531
Nordsjøtrålere/pelagisk tråltillatelse	4 200	972	3 228	23,1 %	7 356
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 553	2 197	-644	141,5 %	19 443
Bifangst industritrål ¹	1 000	1 000	-	100,0 %	-
Forskning/skole	250	2	248	0,7 %	7
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)	-	222	-222	-	1 428
Totalt	40 666	34 212	6 454	84,1 %	292 823

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 16. mai 2013

¹Det foreligger ikke eksakte tall for bifangst, det er lagt til grunn at avsetningen er tatt

Gruppekvoten for torsketrålere og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse var beregnet oppfisket sensommeren 2012. Fisket fikk imidlertid fortsette siden det stod igjen en betydelig andel av totalkvoten.

Maksimalkvotene i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble opphevet den 11. oktober.

3.3.2 KVOTER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2013 enige om en TAC for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak på 91 220 tonn, hvorav Norge har en andel på 46 854 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette er det avsatt 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. Dette har ikke blitt fordelt mellom fartøygruppene. Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere er etter dette 46 604 tonn.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Not	5 500	696	4 804	12,7 %	875
Konvensjonelle totalt	8 000	4 206	3 794	52,6 %	31 419
Konvensjonelle havfiskefartøy		2 980			23 053
Andre konvensjonelle fartøy		1 225			8 366
Trål	33 104	18 893	14 211	57,1 %	84 857
Torsketrålere	20 516	13 487	7 029	65,7 %	67 060
Seitrålere	5 340	1 099	4 241	20,6 %	4 517
Nordsjøtrålere/pelagisk tråltillatelse	3 581	572	3 009	16,0 %	1 189
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 667	1 734	-67	104,0 %	12 091
Bifangst industritrål ¹	2 000	2 000	-	100,0 %	-
Forskning/skole	250	-	250	0,0 %	-
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)	-	25	-25	-	115
Totalt	46 854	23 819	23 035	50,8 %	117 266

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 16. mai 2013

¹ Det foreligger foreløpig ikke bifangstestimat for 2013, det er lagt til grunn at avsetningen vil bli tatt.

Notfisket avvikles som et fritt fiske innenfor gruppekvoten på 5 500 tonn, og per 16. mai er om lag 13 % av gruppekvoten oppfisket.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 600 tonn. Den 22. februar ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvoten til 800 tonn. Gruppen har per 16. mai fisket i underkant av 3 800 tonn av kvoten på 8 000 tonn.

Fartøy med torsketråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 1 050 tonn. For øvrige torsketrålere, samt seitrålere ble maksimalkvoten satt til 750 tonn. Den 15. april ble maksimalkvotene økt til henholdsvis 1 400 og 1 000 tonn.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse reguleres innenfor en samlet gruppekvote fra og med 2013.

Gruppekvoten fordeles med 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 23 % til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, som har fisket mer enn 325 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008, har en kvotefaktor på 1. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har en kvotefaktor på 0,5.

I begynnelsen av 2013 kunne fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Den 15. april økte Fiskeridirektoratet maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 til 600 tonn. For andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse økte maksimalkvoten i det samme fisket til 300 tonn. Det har ikke blitt foretatt endringer i maksimalkvotene for fartøy som fisker sei i Nordsjøen og Skagerrak etter dette.

Den 6. mai var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde VIa beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

NOTAT

Saksnummer: 2012015835

Dato: 12.11.2013

Side 1 av 1

Fra: Rune Mjørlund

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 95259448

E-post: rune.mjorlund@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Andreas Haugstvedt

**REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013
SAK 2.3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK**

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.3.3/2013 sei i Nordsjøen og Skagerrak.

Det fremkom ingen innspill i saken.

Sak 3

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen sesongen
2013/2014

SAK 3/2013

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2013/2014

3.1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra loddefisket på Island i 2012/2013.

3.2 LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2012/2013

3.2.1 KORT HISTORIKK

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen, inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomiske sone (IØS) og Grønlands økonomiske sone. Vinterfisket foregår kun i IØS. I 2005 ble det ikke fisket sommerlodde, og vinteren 2006 ble det fisket et svært begrenset kvantum i IØS. Det ble heller ikke fisket lodde sommeren 2006. Vinteren 2007 og vinteren 2008 ble imidlertid hele den norske loddekvoten i IØS fisket av norske fartøy. I sesongen 2008/2009 var det ikke grunnlag for å fiske lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen. Fra og med 2009/2010-sesongen ble det igjen funnet grunnlag for et begrenset fiske, fisket ble åpnet på kort varsel 29. januar 2010. Sesongen 2010/2011 hadde Norge en totalkvote på 38 611 tonn, der 27 171 tonn lodde kunne fiskes i IØS. Fisket ble åpnet 11. januar 2011 og de norske fartøyene var ferdig med kvotene sin 7. februar. Sesongen 2011/2012 ble fisket i fiskerisonen ved Grønland og Jan Mayen åpnet 8. juli. I Islands økonomiske sone ble fisket åpnet 1. oktober 2011.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Grønland, Island og Jan Mayen i perioden 1978/1979 til og med 2013/2014.

3.2.2 LODDESESONGEN 2012/2013

ICES anbefalte i juni 2012 at det ikke ble åpnet for fiske etter lodde før ny informasjon om bestanden var tilgjengelig. På bakgrunn av tokt foretatt av islandsk Havforskningsinstitutt i perioden 3 – 20. oktober anbefalte Havforskningsinstituttet på Island å åpne fisket innefor en TAC på 300 000 tonn. Norske myndigheter mottok brev fra islandske myndigheter 2. november der Island informerte om at TAC var blitt fastsatt.

En foreløpig TAC på 300 000 tonn ga Norge et kvantum på 24 000 tonn i henhold til ”trepartsavtalen”. Av dette kunne 35 % fiskes i islandsk økonomisk sone (IØS), dvs. 8 400 tonn. I tillegg hadde Norge et

kvantum på 26 111 tonn lodde som kunne fiskes i henhold til avtalen mellom Russland, Island og Norge ("smutthullavtalen"). Hele dette kvantumet kunne fiskes i IØS.

Dette ga da en totalkvote til Norge på 50 111 tonn lodde. Av kvoten på 50 111 tonn lodde kunne 34 511 tonn fiskes i IØS. Resterende 15 600 tonn måtte fiskes i grønlandsk sone (GØS) eller Jan Mayenssonen (JM).

På grunn av loddens tilgjengelighet, is- og værforhold i GØS og JM på høsten/vinteren har norske fartøy tradisjonelt ikke hatt anledning til å utnytte dette kvantumet. Høsten 2012 var det mindre is i Grønlands sone, noe som gjorde at enkelte norske fartøy meldte sin interesse for å fiske lodde i november/desember. Fiskeridirektoratet var da i kontakt med næringen for å lage en regulering tilpasset et slikt fiske. Interessen dabbet imidlertid av.

De første to norske fartøyene meldte utseiling til fiske etter lodde i islandsk sone den 16. januar. Faktoren ble satt til 0,83, maksimalkvoten varierte mellom 213 tonn og 540 tonn. Basert på tidligere erfaringer vedrørende faktisk deltagelse ble kvoten fordelt ut på alle fartøy med ringnottillatelse, uten å ta høyde for individuelt overfiske. Det var imidlertid svært stor interesse for å delta i dette fisket. Det var et høyt overfiske av maksimalkvotene blant fartøyene som til da deltok i fisket. På bakgrunn av utseilt kapasitet og restkvote så Norges Sildesalgslag seg derfor nødt til å stoppe utseilingen til loddefisket ved Island natt til 1. februar. Stoppen rammet 5 fartøy som skulle delta. 4 fartøy ville ikke delta i dette fisket.

Basert på resultat fra tokt fra januar og delvis i februar ble TAC økt fra 300 000 tonn til 450 000 tonn den 6. februar. Norsk kvote i islandsk sone økte med 4 200 tonn. Med bakgrunn i den økte kvoten opphevet Norges Sildesalgslag 6. februar utseilingsstoppen for fartøy som ikke hadde tatt utseiling da stoppen kom 1. februar. Utseilingstillatelse ble også gitt til samtlige fartøy som ikke hadde fisket sin tildelte maksimalkvote. Det ble poengtert at fartøy som allerede hadde fisket maksimalkvoten ikke kunne ta ny utseiling.

8. februar ble maksimalkvoten økt til 1,53, dette med bakgrunn i et ufordelt kvantum på 2 000 tonn. Fartøy kunne ikke ta utseiling uten tillatelse fra Norges Sildesalgslag. Fartøy som hadde avsluttet fisket innenfor sin opprinnelige maksimalkvote kunne ikke ta ny utseiling. Slumpfiskeordningen ble samtidig opphevet.

12. februar økte TAC til 570 000 tonn, noe som førte til at den norske kvoten i IØS økte med 3 360 tonn. Det ble bestemt å åpne for ny utseiling innenfor en kvotefaktor på 1,53. Siste frist for utseiling ble satt til kl. 22 samme dag. 8 fartøy meldte utseiling innen fristen.

På grunn av dårlig vær de siste dagene klarte de gjenværende norske fartøyene ikke å fiske kvotene sine innen midnatt 15. februar. I følge Norges Sildesalgslag per 14. mai står det derfor igjen 1 467 tonn av den norske kvoten denne sesongen.

Norske myndigheter har gjentatte ganger gjennom hele sesongen tatt kontakt med islandske myndigheter for å forbedre rammevilkårene for de norske fiskerne, men uten resultat. Islandske myndigheter har imidlertid stadfestet at norske fiskere kan fiske lodde i islandsk sone til og med 15. februar.

Fordelingen av kvoten følger av tabell 1.

Tabell 1: Norsk kvote fordelt på sone i slutten av sesongen 2012/2013

	Kvote (tonn)	Kvote (tonn)		
		GØS	IØS	Jan Mayen
Trepartsavtalen (Artikkel 3)	45 600	45 600	15 960	45 600
Smutthullavtalen	26 111	-	26 111	-
Totalt	71 711	45 600	42 071	45 600

Totalt ble det fisket 40 603 tonn av kvoten på 42 071 tonn lodde i islandsk sone. I alt 76 fartøy deltok i dette fisket.

3.3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET SESONGEN 2013/2014

3.3.1. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2013/2014

Dette fiskeriet er forvaltet i overensstemmelse med en totrinns forvaltningsplan. Først blir det fastsatt en foreløpig TAC basert på akustiske målinger på den umodne del av bestanden (1- og 2-åringene). Startkvoten blir satt til 2/3 av den foreløpige TAC, basert på forutsetningen av at 400 000 tonn av gytebestanden skal stå igjen for å gyte på slutten av sesongen. Neste trinn er basert på resultatet av målinger gjennomført gjennom sesongen på de samme årsklassene. Resultatet blir brukt for å revidere TAC, fremdeles basert på forutsetningen om at det skal stå igjen 400 000 tonn gytemoden lodde på slutten av sesongen. På grunn av at gytebestanden er avhengig av bare to aldersklasser er den svært variabel.

ICES anbefalte februar 2013 at det ikke blir åpnet for fiske etter lodde før ny informasjon om bestanden er tilgjengelig. Rådet var basert på resultat fra målinger på den umodne del av bestanden høsten 2012.

3.3.2 AVTALESITUASJONEN

3.3.2.1 "Trepartsavtalen"

Grønland, Island og Norge inngikk en ny "trepartsavtale" 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004, men inneholder en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2013.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11 % til Grønland, 81 % til Island og 8 % til Norge.

Norge har i år et gjenstående kvantum på 1467 tonn. Ifølge "trepartsavtalen" har Norge ikke krav på kompensasjon for dette kvantumet neste sesong.

I henhold til avtalen har Grønland og Norge etter sesongstart 20. juni adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen anledning til å fiske inntil 12 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8 % av den forventede TAC.

I IØS har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35 % av kvoten som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N, i tillegg må fisket avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands økonomiske sone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

3.3.2.2 "Smutthullavtalen"

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge ("smutthullavtalen"), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning i forhold til den tidligere "trepartsavtalen" fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 fartøy i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. Overføringen for sesongen 2013/2014 vil være på 34 921 tonn lodde til Norge.

3.3.2.3 Norge/EU

Til og med 2004 var et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU en overføring av lodde i Grønlands økonomiske sone til Norge. Kvoten fra EU måtte fiskes innenfor kalenderåret, og var i 2004 fastsatt til 15 000 tonn. Dette loddekvantumet har referanse til Grønlands andel i "trepartsavtalen". På grunn av den spesielle biologiske situasjonen i 2004, hvor en hadde problemer med å estimere bestanden og at TAC ble satt til 335 000 tonn lodde, var det ikke overensstemmelse mellom Grønlands loddekvote på 36 850 tonn og det kvantumet som ble overført til EU. EU hadde dermed ikke stor nok loddekvote for å oppfylle sine forpliktelser overfor Norge. Dette førte til at Norge og EU ble enige om en løsning hvor overføringen av lodde i Grønlands økonomiske sone ble redusert til 7 035 tonn i 2004. Dermed hadde Norge 7 965 tonn lodde til gode fra 2004. Dette kvantum ble lagt til kvoten for 2011/2012-sesongen. I 2012/2013 ble det spesifisert i punkt 7.2.1 i den bilaterale avtalen mellom Norge og EU at de første 20 000 tonnene lodde som ble tilgjengelig til EU fra Grønland skulle tilbys Norge. Til gjengjeld skulle Norge tilby et tilsvarende kvantum torsk og hyse i NØS for ICES-områdene I og II. Dette punktet er ikke videreført i avtalen for 2013.

3.3.2.4 Kompensasjonsdelen

I henhold til ”trepartsavtalens” art. 6 skal Norge ha kompensasjon dersom den endelige TAC settes høyere enn den forventede TAC, og denne tilleggskvoten fiskes av Island. Kompensasjonen tilsvarer 8 % av Islands fangst av tilleggskvoten, og skal tildeles den påfølgende sesongen.

TAC ble økt til 570 000 tonn 12. februar. Norske myndigheter kjenner ikke til at TAC har økt ytterligere.

3.3.3 KVOTESITUASJONEN FOR SESONGEN 2013/2014

Norge har, som følge av ”smutthullavtalen”, en kvote på 34 921 tonn som kan fiskes i IØS.

3.4 REGULERING AV FISKET SESONGEN 2013/2014

3.4.1 DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er også fastsatt i Islands nasjonale regulering at utenlandske fartøy må fiske med not i Islands økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2013/2014.

3.4.2 ÅPNINGSDATO

Ifølge ”trepartsavtalen” kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2. Det er ikke vitenskapelig grunnlag for at fisket skal åpnes sommeren 2013. Dersom fisket åpnes på et senere tidspunkt foreslår Fiskeridirektøren at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren foreslår at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

3.4.3 PÅMELDING OG UTSEILING

Det kan være behov for en påmeldingsordning for å kartlegge deltagelsen i fisket. Fiskeridirektoratet mener derfor at det er hensiktsmessig å videreføre muligheten til å innføre en påmeldingsordning neste sesong, uavhengig av størrelsen på kvoten.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at Norges Sildesalgslag i tråd med tidligere år vil kunne administrere en påmeldingsordning.

Fiskeridirektøren kan innføre påmelding til fisket etter lodde i Islands økonomiske sone dersom det er hensiktsmessig.

For å regulere fisket på en mest mulig rettferdig og effektiv måte, samt muliggjøre økonomisk lønnsomhet for de som deltar i fisket, har det enkelte år med små kvoter vært benyttet loddtrekning som reguleringsmetode. Dersom kvoten som eventuelt blir tilgjengelig for norske fartøy sesongen 2013/2014 er av en slik størrelse at det er hensiktsmessig å regulere deltagelsen i fisket kan Fiskeridirektoratet, i dialog med næringen, vurdere andre reguleringsformer for å avvikle fisket.

For at ingen fartøy skal melde utseiling før de reelt er klare for utseiling, foreslås det en videreføring av ordningen at ingen fartøy kan ta utseiling før de er utlosset og har loddenot om bord. Norges Sildesalgslag administrerer utseilingen og gir melding til de påmeldte fartøy om utseilingsrekkefølgen. Uttrukne fartøy som ikke ønsker eller har mulighet til å delta, skal straks melde skriftlig fra til Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling. Dette for å få en mest mulig effektiv og hensiktsmessig avvikling av dette fisket.

Ingen fartøy kan foreta utseiling før de er utlosset, har loddenot om bord og forlatt kai. Fartøyene kan ikke foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling.

Norges Sildesalgslag eller Fiskeridirektoratet kan fastsette hvor mange fartøy som kan ta utseiling og fastsette utseilingsstopp.

3.4.4 MAKSIMALKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

Som hovedregel har dette fisket vært fordelt etter ”universalnøkkelen”. Det har vært satt en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt en egen faktor for fisket i Islands økonomiske sone. I februar 2006, i januar 2007, i februar 2010 samt i januar 2011 var den norske kvoten så liten at fisket ble regulert med like maksimalkvoter. Kvoten for 2007/2008 var også liten. Imidlertid ble dette fisket etter ønske fra næringen regulert med maksimalkvoter fordelt etter ”universalnøkkelen”. Loddefisket sesongen 2011/2012 ble regulert på tilsvarende måte, med to kvotekomponenter; en delkvote i IØS og en for Grønland og Jan Mayen. Også sesongen 2012/2013 ble fisket regulert med maksimalkvoter fordelt etter universalnøkkelen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene blir tildelt maksimalkvoter basert på universalnøkkelen.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene kan nytte faktisk lastekapasitet i fisket.

3.4.5 ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER, SAMT RAPPORTERING

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i Islands økonomiske sone samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS. I tillegg kommer 5 fartøy som kan delta i henhold til ”smutthullavtalen”. I Grønlands økonomiske sone er det ingen begrensninger i antall fartøy i sonen samtidig.

Også i kommende sesong vil det være behov for en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i ”smutthullavtalen” og ”trepartsavtalen”. Det forutsettes som tidligere at denne bestemmelsen ved inngangen til sonen blir administrert av den islandske kystvakten. Fisket i IØS kan ikke påbegynnes uten en bekreftelse fra islandsk kystvakt om at antall aktive fartøy i IØS er innenfor maksimumsgrensen.

For å sikre en hensiktsmessig avvikling av fisket har Norges Sildesalgslag i mange år hatt hjemmel til å administrere en innseilingsordning til IØS. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag bemyndiges til å administrere innseilingen for det enkelte fartøy som kan drive fiske etter lodde i IØS.

Fartøy som har tatt utseiling skal melde fra til Norges Sildesalgslag ved inngang til Islands økonomiske sone IØS.

3.4.6 STENGNING AV FELT VED INNBLANDING AV SMÅLODDE

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Dersom det blir åpnet for å fiske lodde i fiskerisonen rundt Jan Mayen bør norske myndigheter ha mulighet for å begrense fisket av lodde under minstemål.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde i fiskerisonen rundt Jan Mayen.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2013.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

År ¹	Jan Mayen sonen	Omtvistet område ²	Herav i Trekanten	Grønlands Sone (GS)	Islands sone (IØS)	Totalt sommerlodde	Totalt vinterlodde (IØS)	Totalt året
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			120		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004				33	1	34	15	49
2005							66	66
2006							2	2
2007							39	39
2008							36	36
2009							0	0
2010							28	28
2011				58		58	31	89
2012							46	
2013				0	0	0	41	
SUM	540	598	130	723	508	2370	684	3056

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

2.4.12

Advice February 2013

ECOREGION Iceland and East Greenland
STOCK Capelin in Subareas V and XIV and Division IIa west of 5°W
 (Iceland–East Greenland–Jan Mayen area)

Advice for 2013/2014

ICES advises on the basis of precautionary considerations that there should be no fishery until new information on stock size becomes available that predicts SSB to be above the escapement threshold.

State of the stock

F (Fishing Mortality)	
	2011
MSY (F_{MSY})	Undefined
Precautionary approach (F_{pa}, F_{lim})	Undefined

SSB (Spawning-Stock Biomass)	
	2012
MSY ($B_{trigger}$)	Undefined
Precautionary approach (B_{pa}, B_{lim})	Undefined
Qualitative evaluation	Stable near average

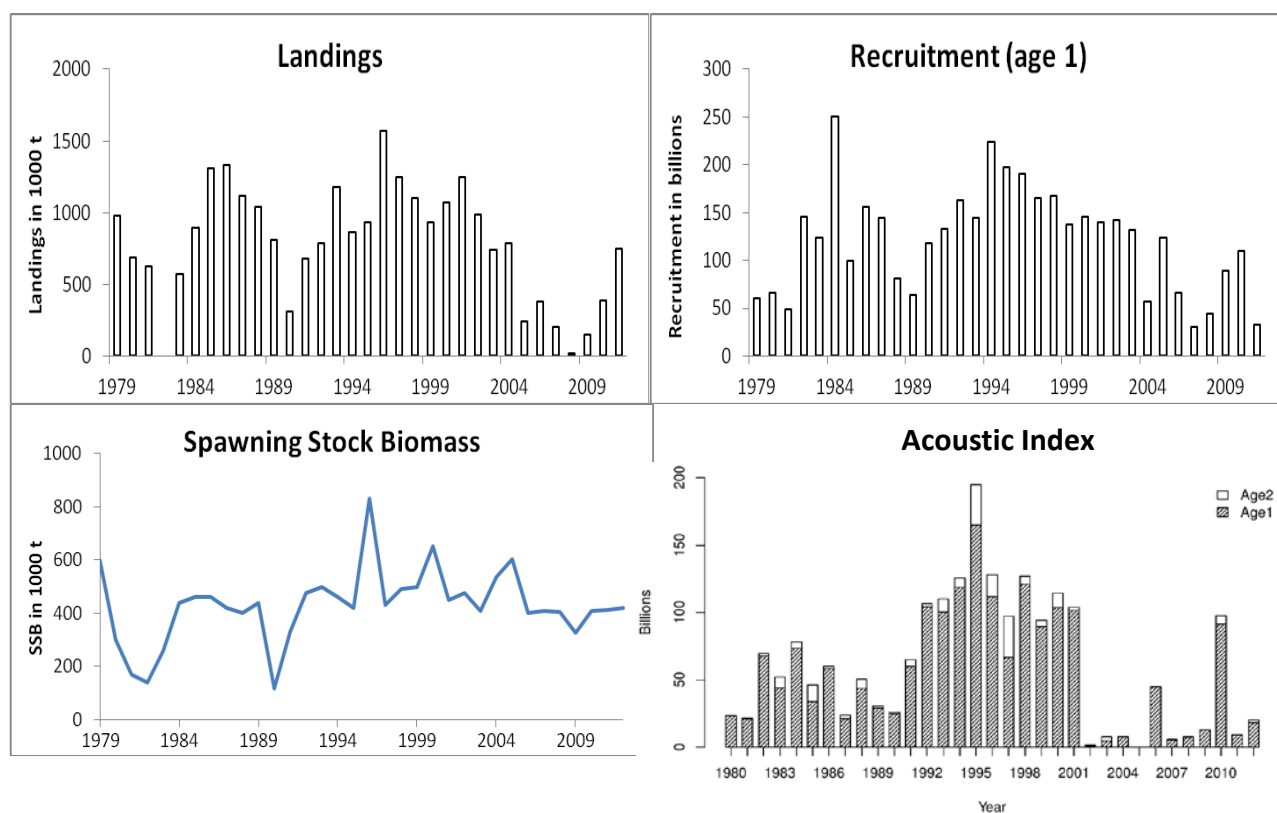

Figure 2.4.12.1 Capelin in Subareas V and XIV and Division IIa west of 5°W (Iceland–East Greenland–Jan Mayen area). Landings and assessment results (weights in thousand tonnes). Acoustic index of immature capelin at ages 1 and 2 (numbers in billions) from autumn surveys.

The annual acoustic autumn survey that took place in October 2012 was used to predict the SSB of capelin. The predicted SSB in March 2014 is likely to be below the 400 000 t escapement threshold.

Management plans

Since 1980 the TAC has been set in accordance with a 400 000 t SSB escapement strategy management plan. In June 1989 Greenland, Iceland and Norway signed an agreement on the division of the TAC between the parties involved in the fishery. This agreement has been revised several times since then, most recently in 2003.

ICES has not evaluated the management plan.

Biology

Capelin is a short-lived species that dies after spawning (age 3–4). The SSB is comprised of only one or two age groups and is therefore highly dependent on the recruitment from a single year. Before the spawning migration starts, adult capelin is mostly found in Arctic seawater, north of Iceland, where the temperature is usually lower than 3°C. Juveniles can be found on the Icelandic continental shelf, in Denmark Strait and along the shelf of East Greenland. Capelin is an important forage species for cod.

Environmental influence on the stock

In the years 2002–2005 and 2007–2012 it is likely that the juveniles only partly occupied the usual areas on the Icelandic continental shelf. In this period, the quarterly monitoring of environmental conditions of Icelandic waters shows a rise in sea temperatures north and east of Iceland, which probably also reaches farther north and northwest. A northward shift in the conditions may have affected the productivity of the Icelandic shelf system.

The fisheries

The fishery in recent years has largely been confined to the period January–March, which coincides with the last three months of the capelin lifespan. In 2011 a summer fishery took place, for the first time since 2004. No capelin fishery took place during summer in 2012 and only a limited fishery in autumn 2012. The fishery is ongoing in early February 2013.

Catch distribution Total landings (2011/12) = 747 kt (75% purse-seine, 25% pelagic trawl). Discards are negligible. Information on catches for 2012/13 are not yet available and is expected to be updated in 2014.

Effects of the fisheries on the ecosystem

Capelin is an important forage fish and a decline in the stock may be expected to have implications on the productivity of their predators.

Quality considerations

Natural mortality used in the projection models is considered to be an underestimate (WKSHORT 2009). The projection models that have presently been used for the estimation of the stock in relation to the escapement threshold are therefore not considered reliable as basis for a robust estimate of an SSB.

Scientific basis

Assessment type	Acoustic survey in October 2012.
Input data	Abundance of immature-at-age 1 and immature-at-age 2.
Discards and bycatch	Not included in the assessment – considered to be negligible.
Indicators	None.
Other information	This assessment is only for advising the preliminary TAC for the fishing year 2013/14. The assessment was benchmarked at WKSHORT 2009 (ICES, 2009).
Working group report	NWWG

2.4.12

Supporting information February 2013

ECOREGION **Iceland and East Greenland**
STOCK **Capelin in Subareas V and XIV and Division IIa west of 5°W**
(Iceland–East Greenland–Jan Mayen area)

Reference points

Reference points have not been defined for this stock. An escapement SSB target of 400 000 t can be considered as preliminary precautionary. This should be evaluated.

Outlook for 2013/2014

There should be no fishery unless new information on stock size becomes available, showing a predicted SSB of at least 400 000 t in March 2014.

Management plan

Since 1980 the TAC has been set in accordance with a 400 000 t escapement strategy management plan. In June 1989 Greenland, Iceland and Norway signed an agreement on the division of the TAC between the countries. This agreement has been revised several times since then, most recently in 2003.

The fishery is managed according to a two-step management plan which requires a spawning-stock biomass of no less than 400 000 t by the end of the fishing season (mid to late March). The first step in this plan is to set a preliminary TAC, based on the results of an acoustic survey carried out to evaluate the immature 1-group and immature part of the 2-group in the autumn (October–November), almost a year before the fishing season starts. The initial quota is set at two thirds of the predicted TAC, calculated on the condition that 400 000 t of the SSB should be left for spawning. The second step is based on the results of another survey conducted during the fishing season for the same year classes. This result is used to revise the TAC, still based on the condition that 400 000 t of the SSB should be left for spawning.

There is no agreed method for the estimation of SSB from the autumn acoustic survey almost one and a half years ahead. The regression method used since 1992 was rejected by WKShort in 2009 and has not yet been replaced by an alternative method. This year's index value is low making the regression method particularly uncertain with an estimate of SSB at 488 kt. In addition to the regression method two alternative estimation methods were carried out and gave estimates of SSB at 220 000 t or 318 000 t, both of these estimates are below the threshold for setting a non-zero preliminary TAC, these methods are less prone to low index estimation bias. Based on these considerations ICES considers that predicted SSB cannot be reliably estimated but that it is likely to be below the threshold of 400 000t.

Precautionary approach

There should be no quota until new survey estimates have proven SSB to be above the escapement threshold.

Additional considerations*Management considerations*

Historically, the fishing season for capelin begins in the period from late June to July/August. The availability of plankton is then at its highest and the fishable stock of capelin feeds very actively over large areas north of Iceland between Greenland and Jan Mayen, increasing rapidly in size, weight, and fatness.

Results from the summer and autumn surveys often show mixing of juveniles and adult capelin. In Icelandic waters, only purse-seine is allowed in areas where such conditions are likely to protect juveniles (see regulations), but in Greenlandic waters purse-seine and pelagic trawl are both allowed. The pelagic trawls used in the capelin fishery are very large and filter enormous volumes of seawater during normal operation. Einarsson *et al.* (2007) shows that these trawls only retain about 20% of the capelin passing through the opening of the trawl. At present it is not known what effect this filtering of the schools has on mortality but it seems reasonable to assume it is considerable, especially if the same schools are filtered (passed through) repeatedly. Therefore, as a precautionary measure to protect the juveniles, all fishing with pelagic trawl has been banned in the Icelandic waters where juveniles are generally found, either separately or mixed with the adults. This measure should also be considered in other areas where juvenile capelin occur, i.e. East Greenland.

Regulations and their effects

It is permissible to transfer catches from the purse-seine of one vessel to another vessel, in order to avoid slippage. However, if the catches are beyond the carrying capacity of the vessel and no other vessel is nearby, slippage is allowed. In recent years, reporting of such slippage has not been frequent. Frequently there are observers onboard vessels during autumn fisheries in areas where juveniles are likely to occur and they have not reported discards. Industrial trawlers do not have the permission to slip capelin in order to harmonize catches to the processing. Catch sensors are installed at the codend to avoid too large catches.

In Icelandic waters, capelin is fished mainly with purse-seine. To protect capelin juveniles pelagic trawls are only allowed in limited areas along the northeast Icelandic coast (fishing in January).

A regulation calling for immediate, temporary area closures when a high abundance of juveniles is measured in the catch (i.e. more than 20% of the catch is composed of fish less than 14 cm) is enforced in Icelandic waters, using on-board observers. Areas with high abundances of juvenile age 1 and 2 capelin (on the shelf region off northwest, north, and northeast Iceland) have usually been closed to the summer and autumn fishery.

Since the capelin fishery began in the mid-1960s it has been closed during April until late June. The season has started in July/August or later, depending on the state of the stock.

Information from the fishing industry

Based on the magnitude of the echo signals received when using pelagic trawl, fishers have found that catches are often poorer than expected in areas where juveniles are mixed with adults, compared to areas with only adult capelin. This may indicate that the escapement of juveniles through meshes is greater than the escapement of adults.

Comparison with previous assessment and advice

The basis for the advice has not changed.

Sources

Einarsson, H. A., Hreinsson, E., and Jónsson, S. Þ. 2007. Direct observations of large mesh capelin trawls; evaluation of mesh escapements and gear efficiency. ICES CM 2007/Q:12.

ICES. 2009. Report of the Benchmark Workshop on Short-lived Species (WKSHORT), 31 August–4 September 2009, Bergen, Norway. ICES CM 2009/ACOM:34. 166 pp.

[ICES 2013 Report of North-Western Working Group \(NWWG\) 2013/ACOM:07 \(In press\)](#)

Table 2.4.12.1 Capelin in Subareas V and XIV and Division IIa west of 5°W (Iceland–East Greenland–Jan Mayen area). ICES advice, management, and landings.

Year	ICES Advice	Predicted catch ¹ corresp. to advice	Agreed ² TAC	ICES landings ³
1986	TAC	1100	1290	1333
1987	TAC ¹	500	1115	1116
1988	TAC ¹	900	1065	1036
1989	TAC ¹	900	*	808
1990	TAC ¹	600	250	314
1991	No fishery pending survey results ¹	0	740	677
1992	Precautionary TAC ¹	500	900	788
1993	TAC ¹	900	1250	1179
1994	Apply the harvest control rule	950	850	864
1995	Apply the harvest control rule	800	1390	930
1996	Apply the harvest control rule	1100	1600	1571
1997	Apply the harvest control rule	850	1265	1245
1998	Apply the harvest control rule	950	1200	1100
1999	Apply the harvest control rule	866	1000	934
2000	Apply the harvest control rule	650	1090	1071
2001	Apply the harvest control rule	700	1300	1250
2002	Apply the harvest control rule	690	1000	988
2003	Apply the harvest control rule	555	900	741
2004	Apply the harvest control rule	*335	985	784
2005	Apply the harvest control rule	*No fishery	235	238
2006/07	Apply the harvest control rule	*No fishery	385	377
2007/08	Apply the harvest control rule	*207	207	202
2008/09	Apply the harvest control rule	*No fishery		15**
2009/10	Apply the harvest control rule	*No fishery	150	151
2010/11	Apply the harvest control rule	*No fishery	390	391
2011/12	Set the TAC at 50% of the initial quota in the HCR	366	765	747
2012/13	Precautionary approach	*No fishery	570	
2013/14	Precautionary approach			

Weights in thousand tonnes.

¹)TAC advised for the July–December part of the season.

²)Final TAC recommended by national scientists for the whole season.

³)July–March of following year.

*Preliminary TAC set according to the results of a preliminary assessment.

** Only scouting quota was allocated in the latter half of February 2009.

Table 2.4.12.2

Capelin in Subareas V and XIV and Division IIa west of 5°W (Iceland–East Greenland–Jan Mayen area). Summary of assessment results (a fishing season, e.g. 1978/79, starts in summer 1978 and ends in March 1979). Recruitment of 1-year-old fish (in billions at 1 August); spawning-stock biomass (thousand tonnes at spawning time in March next year, at the end of a fishing season); landings (thousand tonnes) are the sum of the total landings in the season that starts in the summer/autumn of the year indicated and ends in March of the following year.

Season (Summer/winter)	Recruitment	Landings	Spawning-stock biomass
1978/79	164	1195	600
1979/80	60	980	300
1980/81	66	684	170
1981/82	49	626	140
1982/83	146	0	260
1983/84	124	573	440
1984/85	251	897	460
1985/86	99	1312	460
1986/87	156	1333	420
1987/88	144	1116	400
1988/89	81	1037	440
1989/90	64	808	115
1990/91	118	314	330
1991/92	133	677	475
1992/93	163	788	499
1993/94	144	1179	460
1994/95	224	864	420
1995/96	197	929	830
1996/97	191	1571	430
1997/98	165	1245	492
1998/99	168	1100	500
1999/00	138	933	650
2000/01	146	1071	450
2001/02	140	1249	475
2002/03	142	988	410
2003/04	132	741	535
2004/05	57	783	602
2005/06	124	238	400
2006/07	66	377	410
2007/08	31	202	406
2008/09	44	15	328
2009/10	89	151	410
2010/11	110*	391	411
2011/12	33*	747	418
2012/13**			

* Preliminary.

** Information not available yet.

NOTAT

Saksnummer: 2013004473

Dato: 02.05.2014

Side 1 av 1

Fra: Inger-Anne Arvesen

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 46802857

E-post: inger-anne.arvesen@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Terje Halsteinsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2013, SAK 3 REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2013/2014

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene jf. Sak 3 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2013/2014.

Norges Fiskarlag viste til de problematiske rammebetingelsene satt av Island og ba myndighetene om å jobbe videre for å forbedre betingelsene for det norske fisket i Islands økonomiske sone.

Fiskeridirektøren sa at man jobber videre med dette.

Sak 4

Økosystembasert forvaltning – diskusjon
av prioriteringer for 2014

SAK 4/2013**ØKOSYSTEMBASERT FORVALTNING – DISKUSJON AV PRIORITERINGER FOR 2014****1 INNLEDNING**

Bestands- og fiskeritabellen er utviklet for å få en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri som er aktuelle for norsk forvaltning. Tabellene er viktige prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet, og oversikten over prioriterte oppgaver oppdateres årlig i forbindelse med reguleringsmøtet som avholdes om våren. Prioriteringslisten vil ofte, direkte eller indirekte også ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer.

Formålet med fiskeridirektørens forslag til prioriteringer for 2014 er å ha et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres i 2014. Etter diskusjonen i reguleringsmøtet vil fiskeridirektøren utarbeide sine forslag til prioriteringer for 2014 og oversende disse til Fiskeri- og kystdepartementet. Formålet er å få de endelige prioriteringene inn i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides om høsten med utgangspunkter i føringer som regjeringen har lagt i forslaget til statsbudsjett for neste år.

2 PRIORITERINGER FOR 2013

Etter reguleringsmøtet 14. juni 2012 oversendte fiskeridirektøren sine forslag til prioriteringer for 2013 til Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 22. juni 2012. Prioriteringene er basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet tilgjengelig utredningskapasitet. Avhengig av tilgjengelig kapasitet og faglig kompetanse vil det kunne arbeides parallelt med flere av utviklingstiltakene, slik at en stram prioritering mellom tiltakene har ikke vært vurdert som hensiktsmessig.

2.1 PRIORITERTE BESTANDER I 2013

Følgende bestander ble foreslått oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak i 2013;

Tabell 2.1: Fiskeridirektørens forslag til prioriterte bestander i 2013.

Bestand	Merknad
Haiarter, havmusarter og skatearter	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Kveite (sør og nord)	Informasjonsinnhenting for å vurdere og gjennomføre tiltak
Kysttorsk (sør og nord)	Vurdere og gjennomføre tiltak
Leppefisker	Arbeidsgruppe som vurderer bærekraftig uttak og bruk av leppefisker
Pigghå	Sikre at samlet høsting holdes på et nivå som vurderes som forsvarlig
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Stillehavsøsters	Fremmed art som bør desimeres, utforming av en informasjonskampanje vurderes
Uer snabel (Sebastes mentella)	Etablering av reguleringsregime for snabeluer
Uer vanlig (Sebastes marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

I tabell 6.14 i Prop. 1 S (2012-2013) gir regjeringen en oversikt over hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot i 2013. Sammenlignet med fiskeridirektørens forslag til prioriteringer er kysttorsk (sør og nord) ikke inkludert på listen som er tatt inn i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2013. Oversikten over hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot i 2013 (tabell 6.14) er også tatt inn i tildelingsbrevet til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet, som prioriterte bestander som skal følges opp.

Tabell 2.2: Prioriterte bestander i 2013 (tabell 6.14 i Prop. 1 S).

Art/bestand	Merknad
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging.
Pigghå spesielt	Sikre at høstingen holdes på et forsvarlig nivå. Reguleringen må avveie hensynet til den antatte bestandssituasjonen og behovet for å kunne drive et rasjonelt fiske etter andre arter.
Hummer	Evaluerer eksisterende tiltak og vurdere nye.
Kveite	Vurdere og gjennomføre tiltak.
Leppefisker	Arbeidsgruppe vurderer bærekraftig uttak og bruk av leppefisk.
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan.
Stillehavsøsters	Fremmed art som bør desimeres, og det vurderes å lage en informasjonskampanje.
Uer (Sebastes marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang.
Snabeluer (Sebastes mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime

2.2 PRIORITERTE UTVIKLINGSTILTAK FOR ULIKE FISKERIER I 2013

Følgende problemstillinger knyttet til fiskeritabellen ble foreslått prioritert mht. utviklingstiltak for 2013;

Tabell 2.3: Fiskeridirektørens forslag til prioriterte utviklingstiltak i 2013, knyttet til fiskeritabellen.

Fiskeri	
4.2.1	Utvikling av program for å undersøke og beregne fangstsammensetning og utkast, herunder bifangst av sjøfugl og sjøpattedyr i utvalgte fiskeri:
	a) Kartlegge fangstsammensetning i trålfisket etter reker og i blandingsfiske med trål
	b) Vurdere og beregne omfanget av utkast i torske- og hysefisket
	c) Videreutvikle prøvetrekker til å fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	d) Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
4.2.2	Bidødelighet:
	a) Oppfølging av "kvitblåse" i makrellfisket
	b) Kartlegge og vurdere maskeseleksjon i havoverflaten i fisket med snurrevad
	c) Vurdere problemstillinger knyttet til fangstregulerende tiltak i pelagisk trål
	d) Reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket
4.2.3	Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn etter blåkveite
4.2.4	Harmonisering av teknisk regelverk i Skagerrak og Nordsjøen
4.2.5	Vurdere bruk av selektive innretninger i blandingsfisket med trål i Skagerrak
4.2.6	Følge opp utviklings- og regelverksarbeidet med friere redskapsvalg
4.2.7	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat
4.2.8	Vurdere kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
4.2.9	Vurdering av notfisket i kystnære områder
4.2.10	Vurdere bruk av flytetrål i fisket etter hestmakrell

Første versjon av fiskeritabellen ble presentert i 2011, og det er behov for å arbeide videre med fremstillingen av prioriterte oppgaver utledet av fiskeritabellen. Prioriterte utviklingstiltak basert på fiskeritabellen er ikke inkludert i forbindelse med fremlegging av statsbudsjettet (Prop. 1 S). Det er et mål å arbeide mot at også oversikten over disse tiltakene inkluderes i de årlige fremleggingene av statsbudsjettet, samt at de tas inn i tildelingsbrev til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet.

Noen av de prioriterte problemstillinger passet ikke inn i bestands- og fiskeritabellen, og fiskeridirektøren valgte å ha disse på en egen liste. Følgende problemstillinger som ikke passer inn i bestands- og fiskeritabellen ble prioritert for 2013;

Tabell 2.4: Fiskeridirektørens forslag til prioriterte utviklingstiltak i 2013 for problemstillinger som ikke omfattes av tabellene.

Merknad	
Fritids- og turistfiske	Oppfølging og evt. nye tiltak
Fremmedstoffer i fisk og skalldyr	Arbeid i forbindelse med lakselusmidler

3 FORSLAG TIL PRIORITERINGER I 2014

3.1 BESTANDSTABELLEN

3.1.1 Oppfølging av prioriterte bestander i 2013

For de prioriterte bestandene er det satt i gang arbeid med å utrede og foreslå forvaltningstiltak. Reguleringstiltakene for leppefisk, som ble innført første gang i 2011 er i hovedsak videreført i 2012 og 2013. Arbeidet med å vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk prioriteres også i 2014.

Kveitebestanden i sør anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. For kveitebestanden i nord er det registrert en positiv bestandsutvikling. En hadde imidlertid sett en utvikling av målrettet beskatning av kveite i nord, blant annet i turistfisket, noe som ga grunn til bekymring. Kveite i sør og nord er derfor prioritert i 2013.

I september 2012 arrangerte Fiskeridirektoratet et seminar om kveite, med deltakere fra forvaltning, næring, fritidsfiskere og forskning. Formålet med seminaret var å få en oversikt over kunnskapen om og utfordringer knyttet til kveite. En høring om regulering av fisket etter kveite og breiflabb er også gjennomført, og en oppsummering med forslag til tiltak er oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Et av de foreslåtte tiltakene er å identifisere gyteområder, dette for å kunne foreslå fredningstiltak på viktige gyteområder. Fiskeridirektoratet vil følge opp arbeidet med tiltak knyttet til kveite i sør, og kveite sør for 62°N er prioritert i 2014. Et av forslagene for å sikre at beskatningstrykket på kveite ikke blir unødvendig høyt, var å gjennomføre en holdnings- eller informasjonskampanje i samarbeid med Havforskningsinstituttet. Kveite i nord er ikke prioritert i 2014.

For kysttorsk sør har Fiskeridirektoratet utarbeidet forslag til tiltak som ligger til vurdering i Fiskeri- og kystdepartementet. Flere av forslagene er iverksatt. I ”Arbeidsgruppen Fiske i Sør” behandles blant annet kysttorsk i sør. Gruppen overleverte sin rapport til Fiskeri- og kystdepartementet 22. mai 2013. Den vedtatte gjenoppbygningsplanen for kysttorsk nord er godkjent av ICES, og legges til grunn for rådgivning. Arbeidet med kysttorsk nord for 62°N er inkludert i det ordinære arbeidet med regulering av fisket etter torsk nord for 62°N. Kysttorsk tas ikke inn på listen over prioriterte bestander i 2014.

For brusfisk generelt er det behov for å bygge opp mer kunnskap. Arbeidet med en nasjonal handlingsplan, samt å utarbeide felles forskrift er startet opp. Det er gjennomført en høring på forslag om forbud mot finning av hai og forslag om at salgslagene ikke skal kunne gi vederlag for kostnader ved ilandføring av brukte og håbrann. Denne høringen er under behandling. Fra januar 2011 ble det forbudt å fiske og lande pigghå. Forbudet gjelder også fritidsfiske. Forbudet har hatt betydning for utøvelsen av andre fiskeri, fordi fiskerne ved fiske etter andre arter får innblanding av pigghå. For å bidra til å opprettholde et kystfiske, samtidig som en sikrer at all fangst av pigghå blir registrert på landings- og sluttseklene, har myndighetene besluttet å innføre en bifangstregulering som tar hensyn til utfordringene med innblanding av pigghå i fiskeri med garn og line. Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i uttaket av bestanden, samtidig som det er behov for mer kunnskap om bestandsutviklingen. Dette arbeidet har ikke et høyt behov for nye eller reviderte tiltak i 2014, men pigghå er til ”observasjon”.

Arbeidet med å evaluere innførte tiltak for hummer er startet opp. Raudåte er oppført på listen over prioriterte bestander i 2013, og et arbeid med å utrede og foreslå en forvaltningsplan er påbegynt. Pga. ressursituasjonen hos Havforskningsinstituttet er dette arbeidet stilt i bero inntil videre. Raudåte inkluderes imidlertid i listen over prioriterte bestander i 2014, og vil starte opp igjen når det er rom for det.

Et informasjonsarbeid hvor publikum har blitt oppfordret til å plukke og spise stillehavsøsters har vært gjennomført av Havforskningsinstituttet. Fiskeridirektoratet vil også delta på *nordisk workshop for stillehavsøsters* som avholdes i mai 2013. Arbeidet med en informasjonskampanje er gjennomført, og stillehavsøsters prioriteres ikke i 2014.

Fra og med 2012 er kvoterådene for snabeluer (*Sebastes mentella*) basert på en analytisk bestandsberegning og gytebestanden ble i 2012 beregnet til vel 800.000 tonn. På bakgrunn av dette anbefalte ICES for 2013 en kvote på 47.000 tonn og snabeluer er dermed ikke lenger å betrakte som en truet bestand. Det ble ikke åpnet for et direktefiske etter snabeluer på kontinentalsokkelen i Barentshavet i 2013. Det arbeides med et nytt reguleringsregime og med en ny forvaltningsplan. For vanlig uer (*Sebastes marinus*) må tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang vurderes. Fiskeridirektøren vil invitere næringen til å delta i en arbeidsgruppe for å gjennomgå mulige forvaltningstiltak. Snabeluer og vanlig uer er oppført med høyt behov for nye/reviderte tiltak også i 2014.

For å hindre økt deltakelse/fangstkapasitet som kunne svekket grunnlaget for et lønnsomt fiske og å beskytte den positive bestandsutviklingen som struktureringen i havfiskeflåten hadde medført, vedtok Fiskeri- og kystdepartementet å lukke deltakelsen i fisket etter lange og brosme for kystfartøy over 28 meter i 2011. Brosme og lange var høyt prioriterte i 2012 fordi Fiskeridirektoratet skulle følge opp beslutningen om deltakerregulering. Dette arbeidet er sluttført. Havforskningsinstituttet har gjennomført en kunnskapsinnhenting for brosme og lange og en rapport vil bli ferdigstilt i 2013.

3.1.2 Forvaltningsmål

Artsdatabanken har utarbeidet ”Fremmede arter i Norge – med norsk svartliste 2012”, som er en oversikt over fremmede arter i Norge og en oversikt over økologiske risikovurderinger av fremmede arter. IUCN’s definisjon av fremmede arter er lagt til grunn i dette arbeidet, og en art regnes som fremmed hvis den har fått hjelp inn i landet, aktivt eller passivt, via menneskelige aktiviteter. Artsdatabanken har ingen forvaltningsmyndighet og vurderer ikke om arten er ønsket i landet eller ikke. Artsdatabanken iverksetter heller ikke tiltak mot artene.

Artene vurderes etter sannsynlighet for å etableres, spres og deres effekt på naturmangfoldet, og plasseres i fem risikokategorier hvor de to kategoriene som indikerer høyest risiko¹ utgjør norsk svartliste 2012. Stillehavsøsters, snøkrabbe, kongekrabbe og amerikansk hummer er svartlistet og vurdert til å ha svært høy risiko (SE).

I bestandstabellen har svartlistede arter fått verdien 6 i kolonnen Rødliste/Fremmede arter. For å kunne utvikle passende forvaltningstiltak er det nødvendig å ha operative forvaltningsmål, slik at det er sammenheng mellom de tiltakene vi ønsker å sette i gang og målet for bestanden. Hva vi vil med disse artene som er ført på svartlisten må derfor konkretiseres i forvaltningsmålet.

Stillehavsøsters er registrert på norsk svartliste 2012 som en høyrisiko-art. Forvaltningsmålet til stillehavsøsters er å *desimere bestanden*. Ny informasjon tyder på at det drives oppdrett av stillehavsøsters på den svenske vestkysten. Dette er forhold som må undersøkes nærmere. En spredning fra bestander av stillehavsøsters i Sverige, påvirker Norges mulighet til å nå målet om å desimere bestanden, og er en indikasjon på at forvaltningsmålet bør vurderes på nytt.

Det er i dag en stor bestand av snøkrabbe i russisk del av Barentshavet. I de østlige delene av norsk sone i Barentshavet har det vært en jevn fangst av snøkrabbe siden 2004. Det norske forvaltningsmålet for snøkrabbe er uavklart. Norske fartøy har fisket og landet snøkrabbe.

Kongekrabbe er listet på norsk svartliste 2012 og det er myndighetenes målsetting å i størst mulig grad begrense en videre spredning av kongekrabbe i norske havområder, og å sikre lavest mulig bestand av kongekrabbe utenfor kommersielt fangstområde. I bestandstabellen er kongekrabbe registrert med forvaltningsmålet uavklart. Samtidig som kongekrabben er en fremmed art, er den også en viktig del av inntektsgrunnlaget for enkelte kystsamfunn. I det kommersielle området reguleres fisket med kvoter, mens vest for det kvoteregulerte området er det fritt fiske med det formål å desimere kongekrabben.

Per i dag er det stort sett de ovennevnte artene som har vært tema når en har diskutert hvordan nye arter som tidligere ikke har vært vanlig i norske farvann skal forvaltes. Blant annet kan klimaendringer føre til at flere nye arter etablerer seg i norske farvann, noe som kan gjøre denne utfordringen mer omfattende i fremtiden. Det er derfor behov for en mer grunnleggende diskusjon om forvaltningsmålet til fremmed/nye arter. For noen arter vil det være enighet om å desimere bestanden, for andre arter kan en komme til motsatt konklusjon. For noen arter vil det være uenighet om forvaltningsmålet.

¹ Svært høy risiko (SE) og høy risiko (HI).

Fiskeridirektøren ber reguleringsmøtet om å komme med synspunkter knyttet til å fastsette forvaltningsmål på arter som tidligere ikke har vært vanlige i norske farvann.

3.1.3 Eventuelle nye bestandsprioriteringer

Revisjon av forvaltningsplaner

Forvaltningsmålet er styrende for hvor ambisiøst forvaltningen av den enkelte bestand er. For flere bestander har en mer ambisiøse og eksplisitte mål med hensyn på økonomisk avkastning enn å bevare det biologiske mangfold og opprettholde økosystemets funksjon. Formålet med høstingsreglene er å sikre at uttaket fra fiskebestandene gir høyest mulig bærekraftig økonomisk avkastning. Høstingsregler er bl.a. viktige ved fastsetting av de årlige totalkvotene.

Vi har høstingsregler for de største kommersielle artene Norge forvalter, alene eller sammen med andre land, og flere av disse skal nå revideres;

Tabell 3.1: En oversikt over forvaltningsplaner som skal revideres.

Bestand	Forvaltnings mål 0-5	Tiltak iverksatt 1-3	Merknader
Kolmule	1	1	Revisjon av forvaltningsplan
Sild sør for 62°N	1	1	Revisjon av forvaltningsplan
Hvitting i Nordsjøen	1	1	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse Nordsjøen	1	1	Revisjon av forvaltningsplan
Sei Nordøstarktisk	1	1	Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	3	1	Revisjon av forvaltningsplan

Flere av forvaltningsplanene for bestander som inngår i det bilaterale samarbeidet med EU skal revideres.

Forvaltningsplanen for nordøstarktisk sei ble vedtatt i 2007. Denne forvaltningsplanen fastsetter ikke et revisjonstidspunkt, men det bør vurderes om planen bør revideres jevnlig etter samme mønster som andre forvaltningsplaner. Fiskeridirektoratet vil komme tilbake til hvordan en eventuell prosess knyttet til revisjonen skal legges opp for å bli mest mulig hensiktsmessig. Næringen bør inviteres med helt fra starten av.

Revisjon av forvaltningsplanene for kolmule skal iht. kyststatsavtalen skje før kvoteforhandlingene i 2014.

Forvaltningsplanene for lodde i Barentshavet, nordøstarktisk torsk og nordøstarktisk hyse skal iht. avtale med Russland revideres i 2015. Hoveddelen av dette arbeidet vil gjøres i 2015, og revisjon av disse forvaltningsplaner vil tas inn i listen over prioriterte tiltak i 2015.

Kongekrabbe

I henhold til Stortingsmelding nr. 40 (2006-2007) skal forvaltningen av kongekrabbe evalueres etter fem år, dvs. i inneværende år. Høringsnotat av 8. mai 2013 ber derfor om innspill til hele forvaltningsregimet for kongekrabbe, selv om dette ikke nødvendigvis vil påvirke neste sesong. Kongekrabbe prioriteres derfor i 2014.

3.1.4 Oversikt over prioriterte bestander i 2014

På listen over prioriterte bestander de siste årene har en hatt fokus på bestander av begrenset økonomisk betydning som det ikke står bra til med (herunder også rødlistede arter). For disse artene har en rekke tiltak blitt utviklet og iverksatt. I løpet av de siste ti årene er det etablert forvaltningsplaner for flere av de viktigste fiskeriene våre, og vi er nå i en fase hvor disse må revideres. Dette arbeidet vil måtte ha prioritet de neste årene.

Tabell 3.2: Oversikt over forslag til prioriterte bestander i 2014.

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Hvitting i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Kolmule	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell	Forhandle ny kyststatsavtale
Nordøstarktisk sei	Revisjon av forvaltningsplan
Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Sild sør for 62°N	Revisjon av forvaltningsplan
Snabel uer (<i>Sebastes mentella</i>)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Vanlig uer (<i>Sebastes marinus</i>)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

3.2 FISKERITABELLEN

3.2.1 Oppfølging av prioriterte utviklingstiltak i 2013

For flere av de utviklingstiltakene som var prioritert i 2013 har en satt i gang arbeid med å utrede, foreslå og gjennomføre tiltak. For noen av problemstillingene knyttet til fiskeritabellen er arbeidet avsluttet eller vil bli avsluttet i løpet av 2013, men i mange tilfeller er dette utviklingsarbeid som går over flere år. Flere av tiltakene som var prioritert i 2013, vil derfor også prioriteres i 2014.

Kartlegge fangstsammensetningen i trålfisket etter reker i Nordsjøen

For å kunne dokumentere den totale fangstsammensetningen i trålfisket etter reker i Nordsjøen, ble det i 2012 utført et forsøk ombord i en kommersiell reke-tråler. Forsøkene ble gjennomført på de sørlige rekefeltene i Nordsjøen. For å kunne slutføre denne kartleggingen vil det i 2013 bli gjennomført et tilsvarende forsøk på de nordlige rekefeltene av Nordsjøen. Resultatene fra denne kartleggingen vil være viktig i den videre diskusjonen om utkastforbud, landingsmuligheter og spørsmålet om tekniske løsninger i rekefisket. Arbeidet planlegges ferdigstilt i 2013.

Kartlegge fangstsammensetningen i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak

Den bilaterale avtalen mellom Norge og EU om teknisk reguleringer i Skagerrak åpner for at dersom ny viten foreligger kan det gjøres endringer etter nærmere konsultasjoner. De nye tekniske reglene for Skagerrak gjeldende fra 1. januar 2013 tilsier en minste tillatt maskevidde på 120 mm i fiske med stormasket trål og snurrevad. Alternativt kan det i fisket med trål benyttes en fiskepose med maskevidde ned til 90 mm forutsatt at det er innmontert et seleksjonspanel etter gitte spesifikasjoner. For å kunne sammenligne fangstsammensetningen i de ulike alternativene er det behov for å gjennomføre forsøk om bord i en kommersiell tråler. Resultatet fra denne kartleggingen av fangstsammensetningen i blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Skagerrak kan da legges til grunn for videre diskusjon om utkastforbud, landingsmuligheter og spørsmål om tekniske redskapsløsninger i dette fisket.

Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N

Arbeidet med å vurdere og beregne omfanget av utkast i torske- og hysefisket pågår, og prioriteres også i 2014.

Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetningen i industritrålfisket

Arbeidet med å videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne kontrollere fangstsammensetningen i landinger fra industritrålflåten er påbegynt. En arbeidsgruppe er nedsatt med medlemmer fra næringen og Fiskeridirektoratet. Gruppens mandat er å vurdere og å foreslå bedre løsninger for prøvetaking av industrifangster ved landing, og en rapport fra arbeidsgruppen er ventet medio juni 2013.

Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fisker

Fiskeridirektoratet bistår i arbeidet med kartlegging av omfanget av bifangst av sjøfugl i samarbeid med NINA, HI og DN. En foreløpig kartlegging av mulige problemområder er ferdigstilt, og neste fase som er en nærmere kartlegging av bifangst i kystlinefisket etter blåkkeite og i garnfisket etter rognkjeks er igangsatt. Dessuten er referanseflåten og overvåkingstjenesten involvert med sikte på en mer løpende og generell registrering av bifangst av sjøfugl.

Fiskeridirektoratet er også medlem av styringsgruppen for SEAPOP, som er et helhetlig og langsiktig overvåknings- og kartleggingsprogram for norske sjøfugler, med særlig fokus på effekter av menneskelig aktivitet.

Redusere faren for neddreping under notfiske etter makrell

Slipping av fangst (eller deler av fangst) i fisket med not har i flere år vært et diskutert tema. Diskusjonen har vært knyttet til overlevelsesnivået til fisk som slippes fra notkast, og da i særdeleshet for slipping av makrell, i den hensikt å redusere uønsket dødelighet av makrell. Observasjonsprosjektet som ble igangsatt høsten 2011 som et samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet, ble videreført høsten 2012. En rapport fra Observasjonsgruppen med en tydelig konklusjon og forslag til tiltak er ferdigstilt og oversendt direktøren for Havforskningsinstituttet og fiskeridirektøren som oppdragsgivere. Dette arbeidet avsluttes i 2013.

Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske

Prosjektet som ble igangsatt høsten 2012 med hensyn på identifisering av eventuelle kvalitetsforskjeller viste ingen signifikante forskjeller. Forsøket ble gjennomført med 2 kystnotbåter mot slutten av sesongen. Det kan være svært mange faktorer som kan påvirke eventuelle kvalitetsforskjeller i en slik sammenheng og derfor videreføres prosjektet høsten 2013, men da i starten av sesongen hvor åteproblematikken er høyaktuell.

Dette er et område som det foreligger svært lite nøytral dokumentasjon som begge parter (fisker og kjøper) kan støtte seg til. Dersom en slik grundig dokumentasjon kan fremskaffes kan dette bidra til redusert fare for dumping av restkvantum fra store kast. Resultatene fra prosjektet kan eventuelt føre til behov for ytterligere utprøving og/eller behov for regelverksendring som følges opp i 2014.

Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad

Fiskeridirektoratet vil vurdere praksisen med utsortering av fisk i stormasket trål og snurrevad når redskapen er i havoverflaten eller nær denne. Dette arbeidet er prioritert i 2014.

Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei

Størrelsen på trålene som benyttes i fisket etter torsk, hyse og sei har økt i de senere årene som følge av større fartøyer med større maskinkraft og økt produksjonskapasitet. Videre har det vært en utvikling hvor flytetrålkonseptet tilpasses for bruk som en bunntråd. Disse trålene har et areal i åpningen som er mange ganger større enn de ordinære trålene som har vært brukt frem til nå, og vil i perioder være mye mer fangsteffektive. Sorteringsristsystemene som er utviklet og påbudt er tilpasset de ordinære bunntrålene, og har dermed ikke tilsvarende seleksjonseffekt i de nyere tråltypene. Utfordringene i dag er spesielt knyttet til at sorteringsristkonseptene ikke har tilstrekkelig kapasitet i de tilfellene det tas store fangster. Problemstillingen er særlig relevant i fisket etter torsk og hyse i Barentshavet der

fangsttilgjengeligheten nå i perioder er svært god. I 2012 ble det satt i gang et arbeid med utvikling og forsøk av nye seleksjonskonsept med tanke på å forbedre seleksjonseffekten i de nye tråltypene. Dette arbeidet fortsetter i 2013 og 2014.

Reduksjon av tap i fangst og halingsdødelighet i banklinefisket

Sammenlignede forsøk mellom ulike halesystem i autolineflåten er gjennomført og avsluttet. Forsøkene har gitt kunnskap om reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket. Sluttrapporten er tilgjengelig på FHF og Universitetet i Tromsø sine hjemmesider. Resultatene har også i ulike fora blitt presentert for næringen. Dette arbeidet er ferdigstilt.

Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn etter blåkveite

Formålet med forsøk hvor en ser på røktingsfrekvensen i garnfisket etter blåkveite, har vært å opparbeide tilstrekkelig datagrunnlag for å kunne vurdere "riktig" røktingsfrekvens i garnfiske etter blåkveite, spesielt sett i lys av det ikke skal kastes ut fisk som er død eller døende. Dette arbeidet er ferdigstilt. På grunnlag av dette vil det bli laget et samlet vurderingsgrunnlag. Saken vil bli behandlet i reguleringsmøtet høsten 2013 under saken "Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62°N i 2014", og avsluttes dermed i 2013.

Harmonisering av det tekniske regelverket i Skagerrak og Nordsjøen

Arbeidet med harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak pågår. Her vurderes både mer bruk av selektive redskaper og andre tiltak i forbindelse med et fremtidig utkastforbud i EU farvann. Norge og EU har et godt bilateralt samarbeid på dette området. Fremdriften i arbeidet avhenger av andre pågående prosesser, og en har derfor valgt å ta dette ut av prioriteringslisten for 2014.

Følge opp utviklings- og regelverksarbeid med friere redskapsvalg

I forbindelse med arbeidet knyttet til fritt redskapsvalg, har blant annet muligheten til å benytte flytetrål som alternativ til de tradisjonelle bunnetrålene i fisket med stormasket trål etter torsk, hyse og sei vært vurdert. Slik bestandssituasjonen er i dag er flytetrål mest interessant i et direktefiske etter sei. Næringen og forvaltningen er derfor enige om at det for 2013 er tilstrekkelig at tillatelser til bruk av stormasket flytetrål nord for 64°N kun gis i et direktefiske etter sei. Fiskeridirektoratet vil fortsette å følge opp arbeidet knyttet til dette, men dette vil ikke bli ført på listen over prioriterte utviklingstiltak i 2014.

Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

Arbeidet med å kartfeste korallforekomster ut over de som allerede er beskyttet gjennom utøvelsesforskriften pågår. Kunnskapsnivået om koraller per i dag er lavt. I forbindelse med arbeidet som gjøres i MAREANO oppdages stadig nye koraller. Fiskeridirektoratet vurderer fortløpende om nyoppdagede korallrev bør gis spesiell beskyttelse i forhold til fiskeri.

På bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet har Havforskningsinstituttet utarbeidet rapporten *Effekter av fiskeri og havbruk på bunn og bunnfauna*². Denne gir en god gjennomgang av fiskerienes påvirkning på bunnhabitat, som Fiskeridirektoratet vil legge til grunn i videre arbeid. Direktoratet for naturforvaltning vurderer utvalgte naturtyper, og har som ledd i denne prosessen foreslått at det utarbeides et faggrunnlag for korallrev.

Arbeidet med å vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat prioriteres også i 2014.

Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket

En vurdering av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket nord for 62°N er gjennomført. Dette arbeidet vil bli fulgt opp i dialog med Russland.

Vurdering av notfisket i kystnære områder

En arbeidsgruppe som skal vurdere notfisket i kystnære områder er nedsatt og arbeidet som til nå er gjort ble oppsummert i sak 6/2012. Fiskeridirektoratet vil i samarbeid med Havforskningsinstituttet avslutte arbeidet i 2013.

Vurdering av bruk av flytetrål i fisket etter hestmakrell

Fiskeridirektoratet har som intensjon før årets sesong å gjøre en vurdering av ringnotflåten bruk av trål i fisket etter hestmakrell etter 1. september. Arbeidet avsluttes i 2013.

3.2.2 Nye utviklingstiltak som bør prioriteres i 2014

Opprensning av tapte redskap – posisjonsangivelse av tapte redskap

I fiskeridirektørens forslag til prioriterte utviklingstiltak for 2012 var redskapsopprensning inkludert. På bakgrunn av at opprenskingsprosjektene var samlet og organisert som en permanent og løpende driftsaktivitet valgte en å ta redskapsopprensning ut av prioriteringslisten for 2013.

Fiskeridirektoratet innhenter og mottar årlig et betydelig antall meldinger om tapte fiskeredskaper. På grunnlag av dette foretas det en prioritering av områder langs norskekysten og viktige fiskefelt utenfor kysten. Tapte garn og da spesielt blåkveitegarn har høyest prioritet av hensyn til fare for skjult beskatning. Det tas også opp betydelige mengder av andre fiskeredskaper som i sum utgjør en fare for ytterligere tap ved fastheking. Det tas også opp mye trålvaier som er dumpet på fiskefelt.

For å bidra til å øke effektiviteten i opprenskningsarbeidet vil det i 2013 bli foretatt uttesting av en innretning skal bidra til sikrere identifisering av posisjon på garn som er tapt.

² Fisken og havet nr. 2/2013.

Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei

Målrettede forvaltningstiltak og god hjelp fra naturens side har bidratt til at vi nå er kommet i en situasjon hvor rekordstore kvanta, spesielt av torsk, skal fiskes og håndteres ombord i fartøyene. I en situasjon hvor fisket skal gjennomføres på store kvanta med svært god fangsttilgjengelighet oppstår det en rekke nye utfordringer, spesielt i fisket etter torsk og hyse med trål og snurrevad hvor en erfarer at det til tider tas så store fangster at redskapsutforming og håndteringen av redskapen ikke står i forhold til de fangstene som tas. Dette innebærer en risiko for utkast/neddreping av fisk. For å møte denne problemstillingen har forskningsmiljøene satt i gang en del redskapsforsøk med formål å kunne redusere fangstmengden i fiskeposen. Blant annet er det ved Havforskningsinstituttet utviklet et fangstbegrensningssystem med et fiskeutslipp som monteres inn i selve trålen. I møtet avholdt mellom næring, forvaltning og forskning er en blitt enige om at dette fiskeutslippet må testes ut ytterligere før det kan tillates tatt i bruk på generell basis. I 2013 vil det bli utført flere forsøk med dette fangstbegrensningssystemet, og resultatene fra disse forsøkene vil bestemme veien videre.

Vurdere løsninger som kan bidra til å hindre faren for for store fangster i snurrevadfiske

Den gode bestandssituasjonen for spesielt nordøstarktisk torsk, kombinert med økt fangsteffektivitet og god tilgjengelighet fører nå stadig oftere til så store fangster også i snurrevadfisket at fartøyene kan ha problemer med å håndtere dem. Fiskeridirektøren vil invitere til en arbeidsgruppe som skal vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i fisket etter torsk og hyse med snurrevad.

Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak

I forbindelse med oppfølging av avtalen mellom Norge og EU om utkastforbud i Skagerrak, vil det bli arbeidet med å utarbeide en plan for og gjennomføre arbeidet med å etablere separate program eller system for å estimere/overvåke utkast.

Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild

I 2012 og 2013 er det gjennomført et arbeid med å kartlegge fangstsammensetningen i trålfisket etter vassild. Fiskeridirektoratet vil følge opp bifangstproblemene i trålfisket etter vassild i 2014.

Vurdere videre utvikling av RTC-systemet i Nordsjøen og Skagerrak

Vurdere videreutvikling av RTC (RealTimeClosure)-systemet. Herunder vurdere om RTC bør utvides til å omfatte flere arter eller flere redskapstyper.

3.2.3 Oversikt over prioriterte utviklingstiltak i 2014

Bestandstabellen leses i hovedsak linje for linje ved at en tar for seg den enkelte bestand og vurderer behovet for nye eller reviderte tiltak og prioriterer de enkelte bestander som har høyt behov for utvikling av tiltak. I fiskeritabellen derimot er utfordringer oftere knyttet til en eller flere kolonner, og kan gjelde for ett eller for flere fiskeri. Selv om problemstillingen gjelder for flere fiskeri, kan en for enkelte prioriterte tiltak finne henvisning til ett eller kanskje to fiskeri. Dette er fordi det er hensiktsmessig at innsatsen med å utvikle tiltak konsentreres på utvalgte fiskeri og for så å kunne arbeide seg videre til de andre fiskeriene etter hvert dersom det aktuelt.

I gjennomgangen av prioriterte utviklingstiltak i 2014 vil tiltakene bli gruppert basert på de problemene/utfordringene en ønsker å ha fokus på å forbedre. Et fiskeri kan ha flere utfordringer, og i mange tilfeller er disse utfordringene direkte relatert til hverandre. For eksempel kan problemer knyttet til utkast i mange tilfellene knyttes til problemer med selektivitet, der fisker kommer i en situasjon hvor utkast er en alternativ måte å løse situasjonen på. De prioriterte utviklingstiltakene er på denne bakgrunn gruppert på følgende måte; selektivitet og utkast, bidødelighet, og bunnhabitat.

Tabell 3.3: Oversikt over forslag tilprioriterte utviklingstiltak i 2014, basert på fiskeritabellen.

Utfordring	Utviklingstiltakene kan knyttes til	Merknad	
Selektivitet og utkast	Blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak	
	Diverse fiskeri	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri	
	Fiske etter torsk og hyse nord 62°N	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N	
	Fiske med trål etter vassild	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild	
	Reketrål nord for 62°N	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket	
	Trål og snurrevadfiske i Nordsjøen og Skagerrak	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak	
	Trålfiske i Skagerrak	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak	
	Trålfiske med småmasket trål	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket	
	Bidødelighet	Diverse (garn)fiskeri	Opprenskning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
		Fisket etter torsk, hyse, sei nord 62°N	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
Notfiske etter makrell		Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske	
Snurrevadfiske etter torsk og hyse nord 62°N		Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket	
Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N		Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei	
Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N		Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei	
Bunnpåvirkning	Diverse trålfiskeri	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat	

3.3 PROBLEMSTILLINGER SOM IKKE PASSER INN I TABELLENE

I rapporten *Turistfiske i sjø* foreslås det blant annet registreringsordninger for bedrifter og båter, samt ordninger for rapportering av fangst. Rapporten har vært på høring. For å kunne gjennomføre de sentrale forslagene i rapporten er det nødvendig med noen mindre lovendringer³. Fiskeri- og kystdepartementet arbeider med å følge opp høringen av rapporten *Turistfiske i sjø*. Dette prioriteres ikke i 2014.

Rapporten fra *Arbeidsgruppe om fremmedstoffer i fisk og skalldyr* er oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Det videre arbeidet med problemstillinger knyttet til lakselusmidler, er nå inkludert i forvaltningen av havbruksnæringen, og blir derfor ikke videreført på listen over prioriterte utviklingstiltak.

³ Meld. St. 22. Verdens fremste sjømatnasjon (s. 76).

4 OPPSUMMERING

Arbeidet med å utvikle og iverksette forvaltningstiltak for prioriterte bestander eller prioriterte utfordringer knyttet til fiskeritabellen varierer mye mht. innsats og fremdrift. Noen av oppgavene er ”enkle” og kan løses relativt raskt og greit, mens andre er mer komplekse og må arbeides med i forholdsvis lang tid. Fremdriften avhenger derfor ikke kun av tilgjengelig utredningskapasitet og faglig kompetanse, men også av andre forhold.

4.1 FORSLAG TIL PRIORITERTE BESTANDER I 2014

Tabell 4.1: Forslag til prioriterte bestander i 2014.

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Hvitting og hyse i Nordsjøen, kolmule, nordøstarktisk sei, sild sør, torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell og Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Snabel uer (<i>Sebastes mentella</i>)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Vanlig uer (<i>Sebastes marinus</i>)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det eventuelt er bestander som burde ha vært med på listen men som er utelatt, samt synspunkter på hvilke bestander som bør prioriteres først med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

4.2 FORSLAG TIL PRIORITERTE UTVIKLINGSTILTAK I 2014

Tabell 4.2: Forslag til prioriterte utviklingstiltak i 2014, knyttet til fiskeritabellen.

Utfordring	Merknad
Selektivitet og utkast	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
Bidødelighet	Opprenskning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket
	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei	
Bunnpåvirkning	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det er problemstillinger knyttet til fiskeritabellen som burde vært inkludert i opplistingen, men som er utelatt. Videre ønsker fiskeridirektøren reguleringsmøtets synspunkt på hvilke av problemstillingene i denne oversikten som bør ha høyest prioritet med hensyn til å utvikle forvaltningstiltak.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 13/5457
Deres referanse:
Vår dato: 20.06.2013
Deres dato:

Att:

ØKOSYSTEMBASERT FISKERIFORVALTNING – DISKUSJON AV PRIORITERINGER FOR 2014

Innledning

Det vises til sak 4/2013 ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2014” som ble behandlet i reguleringsmøtet 5. juni 2013. Basert på foreslåtte prioriteringer, mottatte innspill og diskusjonen i reguleringsmøtet har fiskeridirektøren utarbeidet et forslag til hvilke oppgaver som bør prioriteres i 2014.

Tabellene er viktige prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet, men disse prioriteringene vil imidlertid ofte også ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer. Oversikten over prioriterte oppgaver oppdateres årlig. Formålet er å få de endelige prioriteringene inn i de føringene som regjeringen legger i forslag til statsbudsjett for neste år og i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i forslag til statsbudsjett.

Forvaltningsmål

Artsdatabanken har utarbeidet ”Fremmede arter i Norge – med norsk svartliste 2012”. IUCN’s definisjon av fremmede arter er lagt til grunn i dette arbeidet, og en art regnes som fremmed hvis den har fått hjelp inn i landet, aktivt eller passivt, via menneskelig aktivitet. Stillehavssøsters, snøkrabbe, kongekrabbe og amerikansk hummer er svartlistet og vurdert til å ha svært høy risiko (SE). Disse artene har fått verdien 6 i kolonnen *Rødliste/Fremmede arter*.

Fastsetting av norsk forvaltningsmål konkretiserer hva vi ønsker med ressursene, og forvaltningstiltakene skal reflektere denne målsetningen. Hva vi vil med nye arter som etablerer seg i norske farvann må derfor besluttes før forvaltningstiltak kan utvikles. I kolonnen *Forvaltningsmål* har stillehavssøsters og amerikansk hummer forvaltningsmål 5 (desimering) og kongekrabbe og snøkrabbe forvaltningsmål 0 (uavklart/ikke entydig).

Fiskeridirektøren hadde ikke foreslått å endre disse forvaltningsmålene, men ønsket reguleringsmøtets synspunkter knyttet til det å fastsette forvaltningsmål på arter som tidligere ikke har vært vanlige i norske farvann.

Flere av høringsinstansene viste til dagens forvaltning av kongekrabbe. Pelagisk forening ga uttrykk for at kongekrabben spiste lodderogn og dermed er en fare for loddebestanden, og at kongekrabbe bør prioriteres høyt i arbeidet med prioriterte bestander. FHL stilte spørsmål ved hvorfor kongekrabbe står oppført med forvaltningsmålet uavklart i bestandstabellen. I stortingsmelding nr. 40 (2006-2007) er forvaltningsmålet til kongekrabbe avklart.

Fiskeridirektøren viste til at forvaltningen av kongekrabbe skal evalueres i inneværende år, og at innspill til kongekrabbeforvaltningen kunne gis i forbindelse høringsnotat av 8. mai 2013. Kongekrabbe er oppført med uavklart i kolonnen *Forvaltningsmål* fordi en har ulike forvaltningsmål avhengig av om en er innenfor eller utenfor et avgrenset område for kommersiell fangst.

Fiskekjøpernes forening stilte spørsmål ved om det faktisk ville være mulig å desimere snøkrabbe dersom en ønsket det. Havforskningsinstituttet viste til at det er urealistisk at artssammensetningen i norske farvann skal forbli uendret. Vi må heller forberede oss på at nye arter kommer. Det er derfor viktig å øke kunnskapen om sammenhengene i økosystemet, for å kunne forstå hvordan de nye artene påvirker miljøet.

Fiskeridirektøren ønsket å reise en begynnende debatt knyttet til forvaltningen av nye arter som har etablert seg norske farvann. Debatten har til nå dreid seg om et lite antall arter, men blant annet klimaendringer kan føre til at flere arter etablerer seg i norske farvann, noe som kan gjøre denne utfordringen mer omfattende i fremtiden. Fiskeridirektoratet vil arbeide videre med dette spørsmålet.

Reguleringsmøtet hadde ingen forslag til å endre forvaltningsmål, og fiskeridirektøren foreslår at de fastsatte forvaltningsmålene beholdes uendret.

Forslag til prioriteringer for 2014

Fiskeridirektøren hadde i forkant av reguleringsmøtet utarbeidet forslag til prioriteringer for 2014 som skulle være et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak som skal prioriteres.

Noen av de prioriterte oppgavene er ”enkle” og kan løses relativt raskt og greit, mens andre er mer komplekse og må arbeides med i forholdsvis lang tid. Fremdriften i arbeidet med å utrede, foreslå og iverksette tiltak vil også avhenge av tilgjengelige utredningskapasitet. Noen av de prioriterte oppgavene vil derfor måtte videreføres over flere år.

Når forslaget til prioriterte oppgaver ble utarbeidet i forkant av reguleringsmøtet, tok en hensyn til at enkelte av oppgavene som var prioriterte i 2013 er avsluttet eller vil bli avsluttet i 2013. Disse oppgavene vil ikke bli prioritert i 2014. For prioriterte bestander gjelder dette kveite nord for 62°N, kysttorsk, pigghå og stillehavsosters. For fiskeritabellen gjelder dette følgende utviklingsoppgaver; kartlegge fangstsammensetningen i trålfisket etter reker i Nordsjøen, slipping av fangst i notfisket etter makrell, reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket, konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn etter blåkveite, harmonisering av det tekniske regelverket i Skagerrak og Nordsjøen, følge opp

utviklings- og regelverksarbeid med friere redskapsvalg, vurdering av notfiske i kystnære områder samt vurdering av bruk av flytetral i fisket etter hestmakrell.

Bestandstabellen

Som grunnlag for diskusjonen i reguleringsmøtet foreslo fiskeridirektøren at følgende arter skulle prioriteres i 2014;

Tabell 1: Forslag til prioriteringer for 2014 som grunnlag for diskusjon i reguleringsmøtet.

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Hvitting i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Kolmule	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell	Forhandle ny kyststatsavtale
Nordøstarktisk sei	Revisjon av forvaltningsplan
Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Sild sør for 62°N	Revisjon av forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Vanlig uer (Sebastes marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

Norges Fiskarlag viste til raudåte som nå bare fiskes til forskningsformål. Det antas at raudåte snart vil kunne brukes til svært mange formål, og det ble stilt spørsmål ved om forskerne kan måle størrelsen på raudåtebestanden. Som svar på dette viste Havforskningsinstituttet til at ny teknologi (ekkolodd) kan måle bestandsstørrelsen bedre enn hva som var mulig tidligere. Samtidig må vi huske på at det er svært små individ som skal måles.

Fiskeridirektøren viste til at det er nødvendig å utvikle og implementere en forvaltningsplan før det eventuelt åpnes opp for et kommersielt fiske etter raudåte. Raudåte er prioritert i 2014, men fremdriften vil avhenge av Havforskningsinstituttets prioriteringer.

Norges Fiskarlag viste til at fiskerne får mye ål som bifangst, spesielt i fisket etter leppefisk, og stilte spørsmål ved mulighetene for å sette i gang et forskningsfiske på ål. Det er forbudt å fiske ål i sjøen og i norske vassdrag. Et forskningsfiske som skulle sikre datamateriale og overvåking av bestanden ble etablert i 2010, men er ikke videreført pga. omsetningsproblemer. Ål har derfor ikke vært en prioritert bestand i 2013 og er ikke foreslått prioritert i 2014.

Norges Fritids- og småfiskerforbund (NFSF) viste til deres innspill til sak 2.3.2 *Torsk i Nordsjøen og Skagerrak*, hvor det argumenteres for å innføre et forbud mot garnfiske etter torsk i Nordsjøen/Skagerrak i gyteperioden (februar, mars). De viste også til innspill av 2. mai 2013 til sak 4/2013, hvor det bes om Direktoratet for naturforvaltning sitt syn på økosystembasert forvaltning i Oslofjorden og Skagerrak.

Havforskningsinstituttet viste til at en ikke har kunnskap om årsaken til bestandsnedgangen på torsk i Nordsjøen/Skagerrak, men flere teorier har vært diskutert. Direktoratet for naturforvaltning viste til at dersom samlet belastningen på økosystemet er for høyt, kan en vurdere tiltak knyttet til enkeltelement med det formål å redusere den totale belastningen. Økosystembasert forvaltning forutsetter mye kunnskap og at en har kunnskap om flere arter på samme tid. Videre viste Direktoratet for naturforvaltning til at når en ikke har tilstrekkelig kunnskap om hva som påvirker torskebestanden, er det vanskelig å anbefale tiltak. Det ble så referert til Havforskningsinstituttets undersøkelser som viser at brisling ikke er viktig føde for kysttorsken i områder hvor disse undersøkelsene fant sted.

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeridirektoratet gjennomførte en høring om kysttorskforvaltningen på Vestlandet og langs Skagerrakkysten i 2009. En oppsummering av denne høringen, sammen med Fiskeridirektoratets forslag til tiltak ble oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Noen av disse forslagene er innført. Det er mulig at dette arbeidet må tas frem igjen. "Arbeidsgruppen Fiske i Sør" har levert sin rapport til Fiskeri- og kystdepartementet. Denne rapporten behandler også kysttorsk i sør. Fiskeridirektøren antar at det vil komme en bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet om det videre arbeid i denne saken.

Havforskningsinstituttet viste til at rapporten fra "Arbeidsgruppen Fiske i Sør" tar for seg alle aspekter ved fisket langs kysten. Havforskningsinstituttet har gjennomført et merkeforsøk i perioden 2005 til 2011. Resultatet fra dette forsøket viste at 70 % av gjenfanget torsk tas i fritidsfisket. Dette viser at fritidsfisket også må hensyntas ved utvikling av reguleringstiltak.

Pigghå er ikke foreslått på prioriteringslisten for 2014. Både Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag viste til gjeldende regulering for pigghå. Fiskere i enkelte område har problemer med å holde seg innenfor tillatt bifangst. Norges Fiskarlag ønsker avregning på årsbasis, samt bifangstregler i trålfiske etter reker. Pigghå er ført opp med "til observasjon" i kolonnen for nye eller reviderte tiltak, og Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i uttaket av bestanden. I fisket med rekestrål kan fiskerne fritt benytte sorteringsrist uten oppsamlingspose for å unngå bifangst av pigghå.

Havforskningsinstituttet viste til at de norske fiskerne står for halvparten av det totale uttaket fra pigghåbestanden. Det er derfor viktig at det legges vekt på prøvetaking av de norske fangstene for å gjøre ICES sine bestandsvurderinger bedre. Dersom myndighetene ønsker å bygge opp igjen bestanden må det innføres strengere reguleringer. Direktoratet for naturforvaltning viste til at pigghå er rødlistet som kritisk truet, og det er viktig å redusere uttaket så mye som mulig.

Norges Kystfiskarlag tok opp problemstillingen knyttet til bifangst av hummer i leppefisketeiner. Redskapen en fisker leppefisk med har ikke samme krav til fluktåpninger som det er i andre fiskeri hvor en benytter teiner. Hummer og leppefisk er oppført på prioriteringslisten for 2014.

Kysttorsk sør var ikke foreslått som en prioritert bestand i 2014, men basert på innspill og diskusjon i reguleringsmøtet har fiskeridirektøren valgt å prioritere kysttorsk i sør. Ved å prioritere kysttorsk i sør, vil Fiskeridirektoratet arbeide med å utarbeide og foreslå tiltak knyttet til kystfisket i sør, herunder også eventuell oppfølging av forslagene fra ”Arbeidsgruppen Fiske i Sør”. Med unntak av kysttorsk sør er listen over prioriterte bestander uendret.

Fiskeritabellen

Som grunnlag for diskusjonen i reguleringsmøtet foreslo fiskeridirektøren at følgende utviklingstiltak skulle prioriteres i 2014;

Tabell 2: Forslag til prioriteringer for 2014 som grunnlag for diskusjon i reguleringsmøtet.

Utfordring	Utviklingstiltakene kan knyttes til	Merknad
Selektivitet og utkast	Blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Diverse fiskeri	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Fiske etter torsk og hyse nord 62°N	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Fiske med trål etter vassild	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Reketrål nord for 62°N	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Trål og snurrevadfiske i Nordsjøen og Skagerrak	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Trålfiske i Skagerrak	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
	Trålfiske med småmasket trål	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
Bidødelighet	Diverse (garn)fiskeri	Opprensning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Fisket etter torsk, hyse, sei nord 62°N	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Notfiske etter makrell	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Snurrevadfiske etter torsk og hyse nord 62°N	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket
	Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N	Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Bunnpåvirkning	Diverse trålfiskeri	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

Norges Kystfiskarlag viste til trålfiske med småmasket trål, og hva en vet om artssammensetningen i disse fangstene. Da en nå har utviklet en teknologi med bruk av sorteringsrist og som fungerer bør det ikke gis dispensasjoner med fritak i å benytte denne teknologien.

Arbeidet med å videreutvikle prøvetrekkeren er i gang og fiskeridirektøren opplyste reguleringsmøtet om at det har vært avholdt to møter i arbeidsgruppen som behandler denne problemstillingen. Næringen deltar i arbeidet. Dette arbeidet forventes ikke avsluttet i 2013, og videreutvikling av prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetningen i industritrålfisket er derfor et prioritert utviklingstiltak i 2014.

Fiskeridirektoratet bistår i arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri. Naturvernforbundet viste til at flere sjøfugl er rødlistet, og stilte spørsmål ved hvordan en tok hensyn til sjøfuglens behov for føde. Fiskeridirektøren viste til at sjøfuglens konsum av fisk er indirekte inkludert i beregnet naturlig dødelighet i bestandsberegningene og derfor i prinsippet tatt hensyn til i kvoterådene. Norges Fiskarlag viste i denne sammenheng til bestandsstørrelsen på skarv, som de mener beskatter torskebestanden i Nordsjøen og Skagerrak hardt.

Norges Fiskarlag viste til at de prioriterte utviklingstiltakene tar opp i seg relevante spørsmål i forhold til utøvelsen av fisket som også Fiskarlaget er opptatt av. Det ble også vist til at det er viktig å ha kunnskap om den reelle fangstsammensetningen i de ulike fiskeriene, da dette vil få mer og mer fokus i de kommende årene.

Fiskeridirektøren opplyste at spørsmål knyttet til slipping av fangst i notfisket etter makrell vil bli avgjort i løpet av juni.

Innspillene i reguleringsmøtet ga ikke grunnlag for å endre de foreslåtte prioriteringene, og fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag til prioriterte utviklingstiltak knyttet til fiskeritabellen.

Oppsummering

Basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet utredningskapasitet i 2014, gir tabellene nedenfor en oversikt over hvilke utviklingstiltak fiskeridirektøren ønsker å prioritere i 2014. Rekkefølgen i tabellene gir ikke uttrykk for en innbyrdes prioritering.

Tabell 3: Prioriterte bestander i 2014

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluerer eksisterende tiltak og vurderer nye
Hvitting og hyse i Nordsjøen, kolmule, nordøstarktisk sei, sild sør, torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluerer forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Kysttorsk Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell og Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes Mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Vanlig uer (Sebastes Marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

Tabell 4: Prioriterte utviklingstiltak overfor fiskeri i 2014.

Utfordring	Merknader
Selektivitet og utkast	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Bistå i arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
Bidødelighet	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	Opprenskning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket
Bunnpåvirkning	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

I etterkant av reguleringsmøtet har Fiskeridirektoratet diskutert et utkast til oversendelsesbrev med Havforskningsinstituttet. Havforskningsinstituttet støtter i hovedsak forslagene til prioriteringer for 2014. Havforskningsinstituttet gjør oppmerksom på de vanskelige prioriteringene som instituttet må gjøre mellom forskningsinnsatsen på de store kommersielle bestandene og de mindre bestandene i bestandstabellen.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Aksel Eikemo
direktør

Kopi til:

Gunnstein Bakke

Aksel Eikemo

Fartøy- og deltakerseksjonen

Postboks 185 -
Sentrum

5804 BERGEN

Havforskningsinstituttet

Postboks 1870
Nordnes

5817 BERGEN

Grete Heegaard

Liv Holmefjord

Stein-Åge Johnsen

Kommunikasjonsstaben

Kontrollseksjonen

Postboks 185 -
Sentrum

5804 BERGEN

Dagfinn Lilleng

Robert Misund

Thord Monsen

Trond Ottemo

Snorri Palmason

Per Sandberg

Anne Kjos Veim

Mai 2013														
Bestand	Kunnskap sgrunnlag 1-3	Nøkke rolle 1-2	Tilstand 0-6	Fiskedeli ghet 0-5	Rødtliste Fremmede arter 0-6	Forurensni ng 0-2	Fangst verdi 1-5	Rekreasio n 1-3	Fritidsandel 1-4	Delt bestand 1-4	Forvaltning smål 0-5	Tiltak t 1-3	Nye tiltak 1-3	Merknader
Brisling Hav	2	2	0	0	0	1	3			2	4	1	1	
Brisling Kyst	2	2	0	0	0		4			3	4	1	1	
Kolmule	2	2	1	1	2		4			1	1	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Lodde Barentshavet	1	1	1	2	2	1	2		4	1	1	1	1	
Lodde Island	2	1	0	0	0		3			1	1	1	1	
Makrell	2	2	1	4	4		1		3	1	1	1	3	Forhandle ny kyststatsavtale
Polartorsk	2	2	3	2	2	1	5		4	4	4	1	1	
Sild sør for 62°N	1	2	1	2	2	1	3		2	1	1	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Sild NVG	1	1	1	2	2		1		2	1	1	1	3	Forhandle ny kyststatsavtale
Sild Trondheimsfjord	2	2	0	0	0		4			3	4	1	1	
Taggnakrell	2	2	0	4	4		3			2	4	2	1	
Tobis Nord	3	1	3	1	1		5			3	4	3	1	
Tobis Sør	2	1	5	2	2		3			2	3	1	1	
Vassild	2	2	3	3	3		3			2	2	1	1	
Øyepål	2	2	1	2	2		4			2	4	1	1	
Bilange	3	2	5	0	0	3	4			2	4	1	1	
Brosmø	2	2	0	0	0		2		4	2	4	1	1	
Hvilling	2	2	3	3	3		4			1	1	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse Nordsløen	1	1	1	2	2	1	3			1	1	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse Nordstaktisk	1	1	1	2	2		1			1	1	1	1	
Lange	2	2	0	0	0		2		4	2	3	1	1	
Lyr	3	3	3	3	3		3		2	3	4	3	1	
Lysing	3	3	3	3	3		3			3	4	3	1	
Søi Nordsløen	1	1	2	2	2		2		3	1	1	1	1	
Søi Nordstaktisk	1	1	1	2	2		1		3	3	1	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Kyst Nord	2	2	5	5	5		2		2	1	3	1	2	
Torsk Kyst Sør	2	2	6	5	5	2	4		1	1	3	1	2	
Torsk Nordsløen/Skagerakk	1	1	4	2	2		3		4	1	3	1	3	Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Nordstaktisk	1	1	1	2	2		1		4	1	3	1	1	
Blåkveite	2	2	2	4	4		2		4	2	3	1	1	
Kveite Nord	2	2	3	0	0		3		2	3	3	1	1	
Kveite Sør	2	2	5	5	5	2	4		2	3	4	1	3	
Rødspette Nord	3	3	3	3	3		3		4	3	4	3	1	
Rødspette Nordsløen	1	1	1	2	2		2		4	1	1	1	1	
Rødspette Skagerakk	3	3	3	0	0	1	3		4	1	1	1	1	
Armen flatfisk	3	3	0	0	0		4		3	3	4	3	1	
Brudge	3	3	5	1	1	3	5		4	2	4	1	1	
Håbrann	3	3	5	4	4		5		4	2	4	1	1	
Piggå	3	3	5	4	4		4		4	2	4	1	2	
Skaler og rokker	3	3	0	2	2	4	4		4	2	4	2	3	gråskate (NT), stør skate (CR), svartskate/nebbskate (NT)
Andre hårer og halier	3	3	0	2	2	1	4		4	2	4	2	3	svartskate/nebbskate (NT)
Breiflabb	2	2	3	3	3		3		4	2	3	1	1	
Dyphavsarter	3	3	0	0	0		4		4	4	4	1	1	
Leppesfisker	3	2	3	3	3	1	4		4	3	2	1	3	

Mai 2013		Kunnskap	Nøkke	Tilstand	Fiskedeli	Rødlise	Forurensni	Fangst	Rekreasio	Fritidsandel	Delt	Forvaltning	Tiltak	Nye tiltak	Merknader
Bestand	sgrunnlag	1-3	1-2	0-6	ghet	arter	g 0-2	1-5	n 1-3	1-4	bestand	s mål	t 1-3	1-3	
Makrelstørje	1	1	1	5	5	5	0	5	3	4	1	3	1	1	
Rognkjeks	2	2	2	0	3	3	0	3	3	3	2	2	1	1	
Steinbiter	3	3	3	3	0	3	0	3	2	3	3	4	3	1	
Uer Irmingerhavet	2	2	2	5	5	5	0	3	3	3	4	3	1	1	
															Nytt forvaltningsregime, nye tokt
Uer snabel	2	2	2	3	3	0	0	3	3	3	3	3	1	3	Friskmeldt av ICES i 2012.
Uer vanlig	2	2	2	6	5	3	0	4	2	1	2	4	1	1	Rødlise 2010: VU.
Al	2	2	2	5	5	4		4	2			4	1	1	
Amnen fisk	3	3	3	0	0	6		4				4	3	1	
Amerikansk hummer	3	3	3	0	0	6		5				5	2	2	Introdusert art
Hummer	2	2	2	5	5	1		3	1	1	3	3	1	3	3
Karnskjell	2	2	2	3	3	3		4	2	3	3	4	1	1	3
Kongekrabbe	2	2	2	3	3	6		3	2	4	2	0	1	1	Evaluerer forvaltningen
Kongsnejl	3	3	3	3	2	2		4			3	4	2	1	
Krill Antarktisk	2	2	2	1	2	2		2			4	2	1	1	
Raudtete	2	2	2	1	1	5		5			2	4	1	3	
Reker 3LM	2	2	2	3	3	3		3	3	4	4	2	1	1	
Reker Barentshavet	1	1	1	1	2	0		2	3	4	2	2	1	1	
Reker Nordsjøen/Skagerak	2	2	2	3	3	3		3	3	4	1	1	1	1	
Reker Øst Grønland	2	2	2	3	3	3	0	3	3	4	4	2	1	1	
Sjøkrapps	2	2	2	3	3	3		3	2	4	1	4	3	1	
Snøkrabbe	3	3	3	3	6	6		5			1	0	2	2	
Stillehavssøsters	2	2	2	3	3	6		5			3	5	1	1	
Taskerabbe	2	2	2	3	3	3		3	1	2	3	4	1	1	
Østers	3	3	3	0	2	3		4	2	3	3	4	1	1	
Andre skaldyr og bløtdyr	3	3	3	0	2	3		4	1	3	3	4	1	1	
Storfare	1	1	1	2	2	2		3	3	4	3	2	1	2	
Amnen tang og tare	2	2	2	2	2	3		4	3	4	3	4	3	1	
Grønlandssel Vestisen	2	2	2	1	2	1		4	3		2	4	1	1	
Grønlandssel Østisen	2	2	2	1	2	1		4	3		4	4	1	1	
Havert	2	2	2	1	2	3		5			2	4	1	2	
Hvalross	2	2	2	4	1	1		5	3		1	4	1	1	
Klappmyss	2	2	2	5	1	3		5	3		2	4	1	1	
Ringse	3	3	3	5	1	1		5	3		3	4	1	1	
Steinkobbe	2	2	2	5	5	2		4	2	1	3	4	1	2	
Vagehval	1	1	1	3	2	1		3			2	2	1	1	
Andre sløpattedyr	3	3	3	0	0	1		5	3			4	1	1	Narhval (EN), grønlandshval (CR), blåhval (NT)

Mai 2013				FISKERI				ARTSSELEKTIVITET							
Linje nr.	Redskap	Måltør(er)	Fangst område	Nasjonalitet	Redskaps spesifikasjoner	Truede fisk og skaldyr	Ikke truede fisk og skaldyr	Sjøl-patedyr	Sjøfugl	Størrelses selektivitet	Utkast-problem	Bi-dødelighet	Bunn-påvirkning	Merknader/ Utfordringer	
1	Bunntål	Torsk, sei, ryse etc.	I og II	B	130 mm nord 64°N, 120 mm sør 64°N, Splavst. 50/55 mm.	2	1	1	1	2	3	2	4		
2	Bunntål	Sei	IIa og IV	N	120 mm	2	2	1	1	2	2	2	3		
3	Bunntål	Blandingsfiske	IIa og IV	N	120 mm. Tiltatt med 70 mm i IIa dersom kvadratmaske.	4	3	1	1	4	3	2	3		
4	Bunntål	Blandingsfiske	IIa og IV	U	120 mm	4	5	1	1	4	5	2	3		
5	Bunntål	Øyepål	IIa, IV	B	16 mm Splavst. 40 mm	2	3	1	1	4	1	2	3		
6	Bunntål	Kolmule	IIa, IV	B	16 mm Splavst. 40 mm	2	2	1	1	2	1	2	3	Sorteringsrst.	
7	Bunntål	Tobis	I Va, b	B	<16 mm	2	2	1	1	3	1	2	2		
8	Bunntål	Flatfisk	IIa og IV	U	120 mm	0	0	1	1	0	5	2	3		
9	Bunntål	Vasslid	IIa	N	16 mm	1	0	1	1	0	0	2	4		
10	Bunntål	Reke	I og II	B	35 mm Splavst. 19mm	3	3	1	1	3	3	2	4		
11	Bunntål	Pandalus	IIa og IV	B	35 mm	3	5	1	1	5	4	2	4	Rist i IIa utenfor 4m fra 2013	
12	Bunntål	Reke	NAFO og Grønland		35 mm. Splavst. 22 mm	3	3	1	1	3	3	2	4		
13	Flyetål	Makrell	IIa og Va, b, VIa og IIIa	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1		
14	Flyetål	Hesmakrell	VIa	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1		
15	Flyetål	Nvg-slid	I, IIa, IVa	B	16 mm	2	3	1	1	2	2	2	1		
16	Flyetål	Nordspisid	IVa og IVb	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1		
17	Flyetål	Lodde Børensravet	I og II	B	16 mm	2	3	1	1	2	1	2	1		
18	Flyetål	Ler													
19	Flyetål	Kolmule	IIa, IVa, Vb, VI, VIIb, c	B	35 mm	2	2	1	1	2	1	2	1		
20	Flyetål	Vasslid	IIa	N	16 mm	3	3	1	1	2	1	2	1		
21	Flyetål	Krill	COMLAR	N		1	1	1	1	1	1	2	1		
22	Tareål	Storare	IIa, IV	N		1	2	1	1	1	1	1	3		
23	Not	Makrell	IIa og Va, b, VIa og IIIa	B		1	2	1	1	2	1	3	1		
24	Not	Hesmakrell	IIa, Iva	B		1	3	1	1	2	1	3	1		
25	Not	Nvg-slid	I, IIa, IVa	B		2	2	1	1	2	1	3	1		
26	Not	Nordspisid	IVa og IVb	B		1	2	1	1	2	1	3	1		
27	Not	Lodde Børensravet	I og II	B		2	2	1	1	2	1	3	1		
28	Not	Lodde Jlf, JØS, GRl	IIa, Va, XIV	B		1	1	1	1	2	1	2	1		
29	Not	Havbrisling	IVb	B		1	2	1	1	2	1	2	1		
30	Not	Kystbrisling	IIa, IIIa, IV	N		2	2	1	1	2	1	2	1		
31	Not	Sei	I og IIa	N		3	3	1	1	3	2	1	1		
32	Not	Sei	IIa og IV	N		3	2	1	1	3	1	1	1		
33	Notfiske med lys	Makrell, brisling, slid	grunntjen	N		2	2	1	1	2	1	2	1		

Mai 2013				FISKERI				ARTSSELEKTIVITET						
Linje nr.	Redskap	Måltør(er)	Fangst område	Nasjonalitet	Redskaps spesifikasjoner	Truede fisk og skaldyr	Ikke truede fisk og skaldyr	Sjø- patedyr	Sjøfugl	Størrelses selektivitet	Ukast- problem	Bi- dødelighet	Bunn- påvirkning	Merknader/ Utfordringer
34	Snurrevad	Torsk, sei, hyse	I og Ila	N	135 mm nord for 64°N, 125 mm kvadrat hele området nord 62°N	3	1	1	1	3	2	2	3	Forslag om påbud om bruk av kvadratnaskpose
35	Snurrevad	Blandingfiske	Iva og Ila	N	120 mm sør for 62°N	4	1	1	1	3	2	2	3	
36	Snurrevad	Blandingfiske	Iva og Ila	N	120 mm sør for 62°N	4	3	1	1	3	5	2	3	
37	Garn	Torsk, sei, hyse	I og Ila	N	156 mm (torsk)	3	1	2	2	2	2	2	2	
38	Garn	Blekveite	I og Ila	N	120 mm	1	1	2	1	1	2	4	2	
39	Garn	Uer	I og Ila	N	120 mm	1	1	2	1	2	2	3	2	
40	Garn	Breflabb	Alle	N	360 mm	3	1	2	1	2	2	2	2	
41	Garn	Kveite	Alle	N	470 mm	1	1	2	1	1	2	2	2	
42	Garn	Rognkjeks		N	267 mm	1	3	2	3	1	1	2	2	
43	Garn	Blandingfiske	Iva, Ila	N	148 mm utvalgte arter (torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr, lysing) utenfor 4 nm	3	1	2	2	2	2	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn
44	Garn	Blandingfiske	Iva, Ila	U		3	3	2	2	2	5	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn
45	Floyline	Hyse	I og Ila	N		2	1	1	4	4	4	2	2	
46	Line	Torsk, hyse	Nord 62°N utenfor 12 mil	B		3	1	1	3	3	2	2	2	
47	Line	Torsk, hyse	innenfor 12 mil	N		3	1	1	3	3	3	2	2	
48	Line	Lange, brosme	Ila, IV, V, VI, VII	N		3	1	1	3	2	2	2	2	
49	Line	Blekveite	II	N		2	1	1	3	2	2	2	2	
50	Line	Kveite	Ila	N		1	1	1	1	0	2	2	2	
51	Armen krok- redskap	Torsk, hyse m.m.	I, Ila	N		3	1	1	1	2	2	1	1	
52	Armen krok- redskap	Makrell	Ila, Ila, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	1	
53	Ruser	Torsk	Ila, Ila, Iva	N		1	1	1	1	2	1	2	2	
54	Ruser	Leppfiske	Ila, Ila, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	2	Forbud mot å fange al
55	Teiner	Hummer		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
56	Teiner	Taskekrabbe		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
57	Teiner	Kongekrabbe		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
58	Teiner	Leppfiske	Ila, Ila, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	2	

11.06.2012 Rev. 1.

Fiskeridirektoratet**Strategi for videre utvikling av norsk
fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en
økosystembasert forvaltning**

INNHOOLD:

1	INNLEDNING	3
1.1	<i>Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser.....</i>	3
1.2	<i>Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?</i>	3
1.3	<i>Ulike forvaltningsmål</i>	4
1.4	<i>Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus.....</i>	4
1.5	<i>Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere.....</i>	5
2	PRIORITERINGSHJULET	5
3	OVERSIKTSTABELLENE	7
3.1	<i>Bestandstabellen.....</i>	7
3.2	<i>Fiskeritabellen</i>	7
3.3	<i>Oppdaterte tabeller.....</i>	7
	VEDLEGG 1: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN.....	8
	VEDLEGG 2: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN.....	16
	VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN.....	23

1 INNLEDNING

1.1 Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser

I løpet av de siste 20–30 årene har det skjedd en dramatisk endring i forvaltningen av våre økonomisk viktigste fiskeressurser. Fisket har gått fra å være praktisk talt fritt til å være gjennomregulert. De åtte viktigste artene står for rundt 87 % av førstehandsverdien av norsk fiske.

Forvaltningen av de fleste bestandene av disse 8 artene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger og internasjonal rådgivning, i tillegg til omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. Gjennom stenging av allmenningen og gjennomgripende strukturtiltak har det lyktes å bremse veksten i fangstkapasitet. Forvaltningsstrategier og høstingsregler tuftet på føre-var-prinsippet, sammen med strenge regulerings- og kontrolltiltak har bidratt til oppbygging av nedfiskede bestander. Forvaltningsstrategiene er så langt hovedsaklig basert på énbestandsanalyser.

Den videre utvikling for å optimalisere forvaltningen av de økonomisk viktigste bestandene vil gå langs tre spor som må ses i sammenheng:

- Økt verdiskaping gjennom forbedringer i beskatningsmønster og reduksjon i alle former for uønsket dødelighet fra fiske
- Eventuell ytterligere optimalisering av det langsiktige økonomiske utbyttet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler
- Med ny kunnskap vil økosystembetragtninger gradvis bli inkorporert i forvaltningen, herunder flerbestandsinteraksjoner, effekter av fiske på bunnhabitat, effekter på bifangst av fisk, sjøfugl og sjøpattedyr, osv.

I sum ville disse tre kulepunktene kunne representere en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning for våre økonomisk viktigste ressurser.

1.2 Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?

I epoken vi har bak oss har målsettingen vært å sikre gjenoppbygging og bevaring av de økonomisk viktigste fiskeressursene. Ressurser av mindre økonomisk betydning har ikke vært gjenstand for den samme forsknings- og forvaltningsinnsatsen. Som et ledd i utviklingen av en økosystembasert forvaltning vil vi imidlertid fremover se et økt fokus og en styrket innsats i forvaltningen også av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi allerede har erfart de senere årene, jf. forvaltningstiltakene for kysttorsk, uer, breiflabb, vassild, hummer og ål. Men vi vil ikke få et forvaltningsregime for disse artene tilsvarende det vi har på de store bestandene.

Det er flere årsaker til det. Den viktigste er at det ikke vil lønne seg. Forsknings-, overvåkings-, forvaltnings- og kontrollkostnadene ved å optimalisere fangstuttaket vil langt overstige den merverdien som eventuelt kan oppnås fra en optimalt forvaltet bestand. Tildels er det snakk om arter med et begrenset økonomisk potensial, tildels bestandskompleks, jf. kysttorsk, der tradisjonell forvaltning ville måtte splittes opp på en lang rekke subpopulasjoner.

En annen viktig årsak er at i motsetning til de store oseaniske bestandene, som i det alt vesentlige beskattes av et avgrenset antall profesjonelle yrkesfiskere som drifter med registrerte fiskefartøy, dreier det seg her gjerne om ressurser som beskattes kystnært. Et stort og ukjent antall fritids- og turistfiskere kan stå for en betydelig del av den samlede beskatning, jf. kysttorsk, hummer og ål. Forvaltnings- og kontrolloppgavene blir altså vesentlig mer utfordrende og kostbare.

1.3 Ulike forvaltningsmål

Selvsagt vil det være arter, for eksempel blåkveite, uer eller tobis, hovedsaklig beskattet av yrkesfiskere, som vil kunne bli overvåket og forvaltet mer eller mindre på linje med de store bestandene med det som mål å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet. I sum burde arter og bestander som står for rundt 95 % av førstehåndsverdien kunne forvaltes med en slik maksimumsmålsetting for øye. Vassild, breiflabb og rognkjeks er eksempler på arter der en med begrenset forsknings- og forvaltningsinnsats har som mål å holde bestandene på et nivå som kan gi mulighet for en høy og mest mulig stabil avkastning over tid. Vi vil imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som en med mer kunnskap hadde ansett som det optimale.

For de mange arter og bestander som står for de siste 5 % av førstehåndsverdien vil vi imidlertid måtte regne med ikke å make så ambisiøse mål. Det samme gjelder for ikke-kommersielle arter, inklusive sjøfugl og sjøpattedyr. En generell og ufravikelig minimumsmålsetting for en økosystembasert fiskeriforvaltning må likevel være å sikre biologisk mangfold – konkret å sikre at utøvelsen av fiske verken skal true vedkommende art eller økosystemets funksjonsmåte. Enkelte arter, som for eksempel tobis og raudåte, kan i denne sammenheng ha en større økologisk betydning enn andre. Ut over dette miljøbetingede minimumsmål vil det være en politisk, økonomisk og praktisk forvaltningsmessig avveining i det enkelte tilfelle hvor langt en finner å ville strekke seg i retning av å optimalisere det langsiktige fangstutbyttet. Jo lenger en ønsker å gå her, jo mer vil det kunne koste, både i form av forsknings- og forvaltningsinnsats, men også i form av krevende reguleringsinngrep for næringsaktører og rekreasjonsfiske.

Fastsettelse av forvaltningsmål for de ulike arter og bestander vil dermed være en viktig del av utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning.

1.4 Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus

Fremover vil det være grunn til å ha en særlig oppmerksomhet på arter og bestander som det ut fra tilgjengelig kunnskap er grunn til å anta er i en så dårlig forfatning at beskatning på dagens nivå kan medføre fare for tap av biologisk mangfold.

Det vil helt sikkert kunne herske legitim uenighet om hvorvidt en konkret art hører hjemme i denne kategorien. Et særlig kjennetegn ved slike arter er jo nettopp at vi ikke har så mye kunnskap. Samtidig tilsier føre-var-prinsippet at i mangel på sikker kunnskap er det grunn til å utvise ekstra varsomhet.

I samme retning trekker forvaltningsprinsippet i den nye havressursloven. Dette prinsippet innebærer at myndighetene har en plikt til å foreta en vurdering, ut fra tilgjengelig kunnskap, om hvorvidt beskatning er tilrådelig, eller om tiltak må iverksettes, også for hittil uregulerte arter og bestander.

1.5 Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere

I den videre praktiske utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning må vi altså legge til grunn at et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger vil være relevante å ta hensyn til. Dette genererer et behov for å skaffe seg en forholdsvis enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over hva som måtte være av relevante problemstillinger. Med knappe ressurser til forskning og forvaltning vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp for å prioritere mellom ulike problemstillinger hva angår behovet for utvikling av nye forvaltningstiltak.

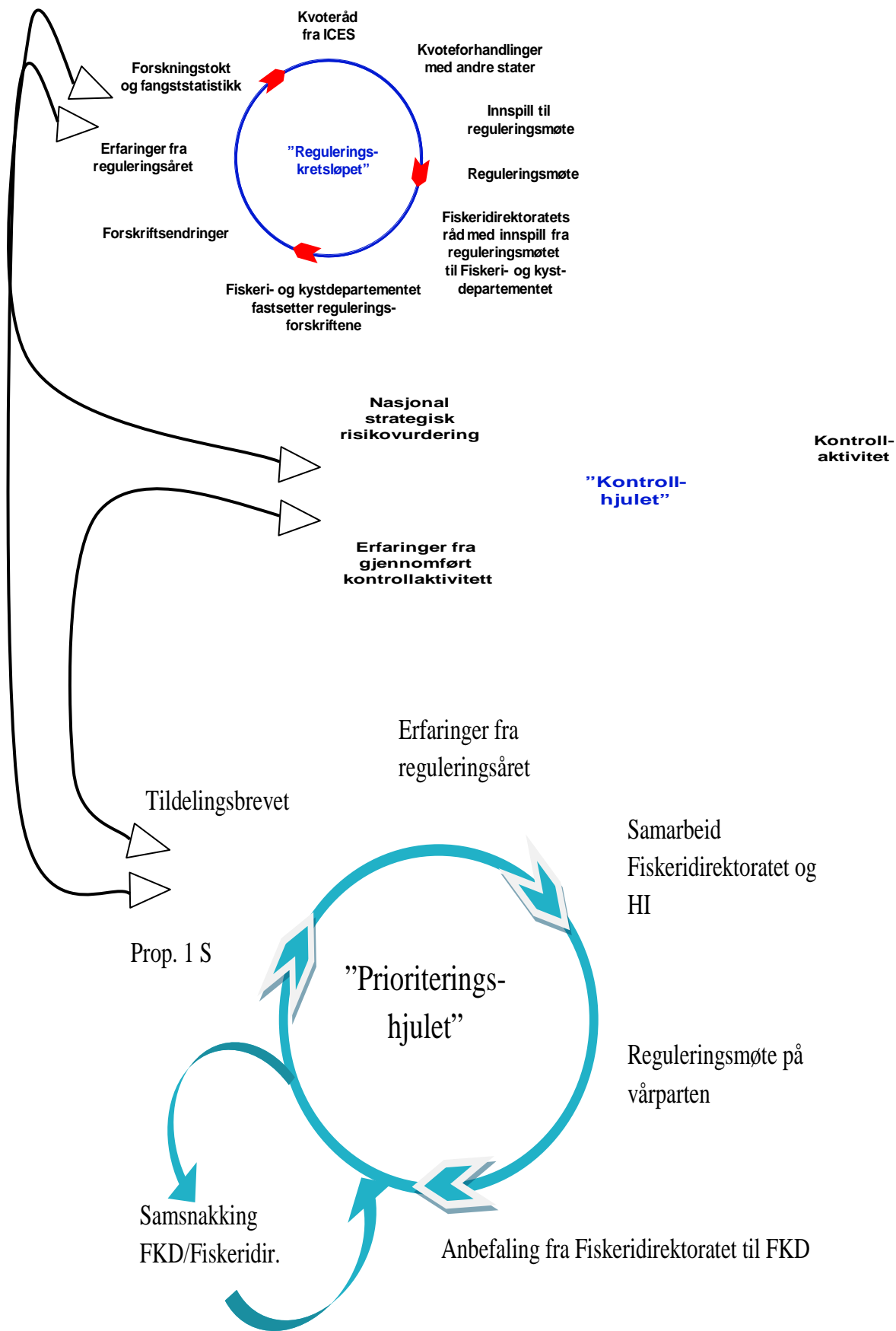
Som et verktøy for å skaffe en slik oversikt og kunne prioritere har Fiskeridirektoratet utviklet to tabeller – Bestandstabellen og Fiskeritabellen – som samlet skal gi en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri aktuelle for norsk forvaltning. Tabellene er bygget opp slik at de ved behov kan utvides med nye bestander eller fiskeri ved å øke antall linjer i tabellene, og med nye problemstillinger ved å føye til nye kolonner.

Tabellene tar ikke sikte på å dekke utviklingsbehov og problemstillinger knyttet til flåtekapasitet og flåtestruktur, ressursfordeling eller ressurskontroll. De tar heller ikke sikte på å dekke de løpende eller årlige justeringer i driften av allerede etablerte reguleringsordninger. I praksis vil det utvilsomt kunne dukke opp grensetilfeller der det må avklares internt i Fiskeridirektoratet hvorvidt en problemstilling ”kvalifiserer” til en plass i en av tabellene eller om den skal håndteres på annen måte. Likeledes når et utviklingsarbeid skal sies å være avsluttet for å gå over i ordinær drift. Vi regner med at dette vil gå seg til etter hvert.

2 PRIORITERINGSHJULET

De to tabellene vil bli oppdatert hver vår og gi grunnlag for en diskusjon med næringen i reguleringsmøtet i juni om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres kommende kalenderår. Vi ser for oss en prosess der de endelige prioriteringer vil bli nedfelt i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og/eller til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i det Statsbudsjettet som nettopp er vedtatt av Stortinget. I tillegg er prioriteringene av utviklingstiltak gjensidig påvirket av de årlige reguleringene og de årlige prioriteringene med hensyn til kontrollaktivitet.

Den årlige prosessen kan illustreres på denne måten:

3 OVERSIKTSTABELLENE

3.1 Bestandstabellen

Oversiktstabellen over arter/bestander som ble utviklet i 2009 gir grunnlag for Fiskeridirektoratets forslag til prioritering av tiltak knyttet opp mot en forbedret forvaltning av den enkelte bestand.

Tabellen inneholder alle arter som er registrert med fiskekode i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister og gir en oversikt over hver arts tilstand, beskatning, forvaltningsmål og prioritering av tiltak. Tabellen inneholder også bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO. Prioritering av utviklingstiltak knyttet opp mot forvaltning av de enkelte bestander er sentralt i bestandstabellen. Selv om tabellen er bygget opp rundt den enkelte bestand vil kunnskap om flerbestandsinteraksjoner kunne inkluderes ved revisjon av forvaltningsstrategier og høstingsregler.

3.2 Fiskeritabellen

Oversiktstabellen over fiskeri fokuserer på prioriteringer av tiltak overfor det enkelte fiskeri med sikte på eventuelle forbedringer av arts- eller størrelsesselektivitet, reduksjon av eventuelle problemer med bidødelighet (uregistrert dødelighet som følge av kontakt med fiskeredskap), reduksjon av utkast eller reduksjon av eventuelle uheldige påvirkninger av bunnhabitat.

Mens bestandstabellen tar mål av seg å gi oversikt over alt fiske på alle arter/artsgrupper er fiskeritabellen i utgangspunktet ikke heldekkende, men inkluderer de fiskeri som har et visst omfang og som en mener bør få oppmerksomhet med hensyn til eventuelle økologiske konsekvenser av selve utøvelsen av fisket. Slik den fremstår nå dekker den de fleste fiskeri, men der kan være fiskeri av liten økonomisk eller økologisk betydning som er utelatt. Ved behov vil nye fiskeri kunne defineres og inkluderes i tabellen.

Fiskeritabellen konsentrerer seg om kommersielle fiskeri som drives av norske og utenlandske fartøy i norske fiskerijurisdiksjonsområder, samt norske fartøys fiske i andre lands soner og på det åpne hav. Det kan argumenteres for at norsk fiske i andre lands økonomiske soner ikke skal ha en plass i tabellen. Det er imidlertid viktig å ha oversikt over fiskeriene norske fartøy driver, ikke minst med hensyn til det biologiske mangfoldet. Å inkludere informasjon om disse fiskeriene, åpner for muligheten til å komme med eventuelle innspill til mandat i forhandlinger med andre land eller i regionale fiskeriorganisasjoner. For totalitetens skyld tas disse fiskeriene med.

3.3 Oppdaterte tabeller

Bestands- og fiskeritabellen oppdateres årlig i forbindelse med reguleringsmøtet som avholdes om våren. Oppdaterte tabeller finnes som vedlegg til saken ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer”.

VEDLEGG 1: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN

Bestandstabellen er inndelt i grupper på følgende måte:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 4:	Tilstandsvariabler
5 – 10:	Beskatningsvariabler
11:	Delt bestand?
12:	Forvaltningsmål
13 - 14:	Tiltaksvariabler
15:	Merknader

Graderingen er vist i farger i de tilfellene det er relevant.

Kolonne 1: IDENTIFIKASJON AV ART/BESTAND

Her føres alle arter/bestander som utnyttes kommersielt, pluss andre arter (for eksempel raudåte), som det måtte synes viktig å ha med. Listen vil kunne forlenges etter hvert ved behov. Oppsplitting på arter og bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig. Tabellen kan også omfatte bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Kolonne 2: HVILKET KUNNSKAPSGRUNNLAG HAR VI OM BESTANDEN?

Kunnskapsgrunnlag	
1	Godt
2	Middels
3	Svakt

Her har HI bidratt til klassifiseringen. Distinksjonen mellom **middels** og **svakt vil i praksis måtte inneholde elementer av skjønn**, mens **godt** bør være enklere å definere, for eksempel godt nok til å foreta en analytisk bestandsvurdering.

Kolonne 3: HAR BESTANDEN EN VIKTIG ØKOLOGISK NØKKELROLLE?

Vi er her ute etter å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Det tas ikke sikte på å identifisere alle tenkelige sammenhenger og interaksjoner mellom bestander, men de sammenhengene vi i forvaltningsarbeidet må ta spesifikt hensyn til av økologiske årsaker. Typiske arter her vil være arter på lavere trofisk nivå som raudåte, lodde, tobis, sild.

Nøkkelrolle	
1	Meget viktig
2	Viktig

Kolonne 4: HVA ER TILSTANDEN I BESTANDEN?

Tilstand	
1	God
2	Middels god
3	Antatt ok
4	Dårlig, positiv trend
5	Dårlig, stabil / uviss trend
6	Dårlig, negativ trend
0	Usikker

Merk 1 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand over Bpa

Merk 2 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand mellom Blim og Bpa

Merk 3 Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i god eller middels god forfatning tilsvarende kriteriene for inndelingen under 1 og 2

Merk 4–6 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand under Blim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i tilsvarende dårlig forfatning

Merk 0 Bestander man er usikker på om hører hjemme enten i 3 eller i 4-6

Kolonne 5: HVILKEN FISKEDØDELIGHET ER BESTANDEN UTSATT FOR?

Fiskedødelighet	
1	Ingen / ubetydelig
2	Lav
3	Antatt ok
4	Middels
5	Høy
0	Usikker

- Merk 2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet under Fpa
- Merk 3** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha ingen eller lav fiskedødelighet tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1** og **2**
- Merk 4** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet mellom Flim og Fpa eller bestander vi har begrenset kunnskap om men som antas å ha middels fiskedødelighet
- Merk 5** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet over Flim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha en tilsvarende (for) høy fiskedødelighet
- Merk 0** Bestander vi er usikre på om hører hjemme enten i **3** eller **5**

Kolonne 6: ER ARTEN OPPEFØRT PÅ OFFISIELL NORSK RØDLISTE?

Den offisielle norske Rødlisten er utarbeidet etter Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine retningslinjer for rødlisting av arter. Rødlisten klassifiserer arter til kategorier avhengig av risiko for utdøing. Begrepet truede arter er av IUCN definert som et samlebegrep for kategoriene CR, EN og VU. Arter som ikke står på Rødlisten er i tabellen markert med grønn farge. Fremmede arter i Norge, med norsk svarteliste 2012 er utarbeidet av Artsdatabanken. Artene som vurderes med høy (HI) risiko og svært høy (SE) risiko utgjør norsk svarteliste 2012.

Rødliste/Fremmede arter		
0	Friskmeldt/uavklart	Friskmeldt/uavklart
1	NT	Nær truet
2	VU	Sårbar
3	EN	Sterkt truet
4	CR	Kritisk truet
5	RE	Regionalt utdødd
6	SE/HI	Svært høy (SE) og høy (HI) risiko

Kolonne 7: ER DET PÅVIST FORURENSING SOM KAN HA KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGEN AV BESTANDEN?

Er det på bestands-/artsnivå påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier? Spørsmålet omfatter ikke målinger relatert til lokale punktutslipp. Hensikten med denne kolonnen er å identifisere bestander der forurensingssituasjonen kan medføre behov for særlige grep i bestandsforvaltningen.

Forurensning	
1	Nei
2	Ja
0	Foreligger ikke tilstrekkelig med målinger

Ulike kilder til forurensning;

Tungmetaller:

Kritiske arter for **kvikksølv** med hensyn til øvre grenseverdiene for kvikksølv i fisk (0,5 mg/kg for de fleste arter, 1 mg/kg for noen arter) er relatert til alder, vekt, diett og trofisk nivå: Disse inkluderer blåkveite, Atlantisk kveite, men også andre dypvannsarter som haifisker (inkl. størje). I tillegg er brosme og lange over en viss alder kritiske, samt andre sentvoksende arter.

Kadmium: Skjell og snegler som østers og kongesnegl overstiger hyppig EUs øvre grenseverdi på 1,0 mg kadmium /kg våtvekt for skjell.

Organiske miljøgifter:

De mest kritiske artene som man vet idag er: blåkveite, Atlantisk kveite og torskelever. Av 100 analyser av blåkveite har ca. 20 % av prøvene verdier over EUs øvre grenseverdi på 8 ng TE/kg våt vekt for dioksiner og dioksinlignende PCB (nivået har noe med alder/vekt og trofisk nivå å gjøre, men det er fortsatt for få data). For Atlantisk kveite er høye verdier funnet i buken hos fisk med vekt over 60 kg.

Torskelever: Innholdet av dioksiner varierer med størrelse og posisjon av fisk fanget i Barentshavet. Datagrunnlaget er for dårlig, men i 2007 viste ca 20 av i alt 100 fiskelever verdier over 25 ng TE/kg som er EUs og Norges nylig foreslåtte øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinlignende PCB i torskelever. I 2008 var andelen overskridelser betydelig mindre. Basisundersøkelse på torsk fanget i Barentshavet er nødvendig for å kunne avgjøre om torskelever er trygg mat.

Kolonne 8: HVILKEN KOMMERSIELL BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Dette er en rangering etter registrert førstehåndsverdi, den høyeste av enten siste år eller eventuelt gjennomsnittet av fem siste år. Enkelte arter, som lodde i Barentshavet, kan tenkes behandlet særskilt pga. sin særegne sykliske variasjon. I første omgang prøver vi med følgende inndeling:

Fangstverdi		
1	Førstehåndsverdi: over 600 mill. kr.	Meget stor
2	Førstehåndsverdi: 120 - 600 mill. kr.	Stor
3	Førstehåndsverdi: 12 - 120 mill. kr.	Middels
4	Førstehåndsverdi: under 12 mill. kr.	Liten
5	Ingen førstehåndsverdi	Ingen

Grensene er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kr. Da tilsvarer kr 600 mill. 5 %, kr 120 mill. én % og kr 12 mill. 0,1 % av total norsk førstehåndsverdi.

Kolonne 9: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN FOR REKREASJON I NASJONAL MÅLESTOKK?

Med rekreasjon tenker vi i denne sammenheng både på turistfiske, det rene fritidsfiske, og ikke-mantallsførte fiskeres fangst for omsetning. Her må det foretas en skjønnsmessig vurdering basert på de opplysninger som foreligger om fritidsfiske. Inndelingen kan testes ut på fritidsfiskernes organisasjoner. Hensikten med kolonnen er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon. Merk at en bestand godt kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng.

Rekreasjon	
1	Stor
2	Middels
3	Liten eller ingen

Eksempelvis kan en tenke seg at bestander som kysttorsk, sei, lyr, makrell og krabbe merkes **1**, mens uer og hyse merkes **2** og lodde, kolmule og reke merkes **3**.

Kolonne 10: HVILKEN ANDEL UTGJØR FRITIDSFISKE AV DEN SAMLEDE BESKATNING AV BESTANDEN?

Ved innføring av eventuelle reguleringsiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av manglende data vil dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering. Følgende inndeling foreslås:

Fritidsandel		
1	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mer enn 25 % av samlet beskatning	Meget stor
2	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 10 og 25 % av samlet beskatning	Stor
3	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 1 og 10 % av samlet beskatning	Middels
4	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mindre enn 1 % av samlet beskatning	Liten / ingen

Kolonne 11: ER BESTANDEN DELT MED ANDRE LAND?

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet

med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene.

Delt bestand?	
1	Ja, med fellesforvaltning
2	Ja, uten fellesforvaltning
3	Nei, kan i praksis forvaltes som en norsk bestand
4	Ikke en norsk bestand

- Merk 1** Bestander der det er etablert fellesforvaltning.
- Merk 2** Der vi har kunnskap nok til å si at samme bestand har en utbredelse og/eller blir beskattet i et omfang utenfor norske farvann som tilsier at bestanden, ideelt sett, burde være forvaltet i felleskap med andre.
- Merk 3** Bestander som i sin helhet, eller for praktiske forvaltningsmessige formål, kan anses som norske bestander.
- Merk 4** Bestander som ikke skal forvaltes av Norge som kyststat.

Kolonne 12: HVILKET FORVALTNINGSMÅL ER FASTSATT FOR BESTANDEN?

Forvaltningsmål	
1	Optimalt økonomisk langtidsutbytte
2	Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
3	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå
4	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
5	Desimere bestanden
0	Uavklart

Her skal det angis hvilket forvaltningsmål vi de facto har for vedkommende bestand. Det må altså være samsvar mellom det vi faktisk har gjort, og eventuelt ønsker å gjøre, og den målsettingen vi angir for bestanden. **1** er det mest ambisiøse og **4** det minst ambisiøse målet. Forvaltningsmål **4** vil være oppfylt under forvaltningsmål **1–3**.

- Merk 1** Bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Eksempel nordøst-arktisk torsk, NVG sild osv.
- Merk 2** Bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som **1** om å kunne

oppretholde en høy avkastning over tid. Eksempel vassild, rognkjeks og stortare.

- Merk 3** Bestander som er/har vært overbeskattet og der en har et mål (ofte upresist med hensyn til tidshorisont) om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Eksempler her er kysttorsk, uerartene, blåkveite og hummer.
- Merk 4** Bestander der en ikke har et eksplisitt mål mht. økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning, og reguleringsinngrep er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.
- Merk 5** Fremmede arter som ønskes begrenset/reduisert/utryddet.
- Merk 0** Bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Prosessen rundt denne tabellen vil bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for slike bestander.

Kolonne 13: ER SÆRLIGE REGULERINGSTILTAK IVERKSATT FOR Å NÅ FORVALTNINGSMÅLET?

Tiltak iverksatt	
1	Ja
2	Nei
3	Ikke påkrevet

Det tenkes her på tiltak utover generelle bestemmelser vedrørende redskap osv.

Kolonne 14: HVOR AKTUELT ER DET MED NYE ELLER REVIDERTE REGULERINGSTILTAK?

Nye tiltak		
1	Ingen registrert bekymring / behov	Lav
2	Bestanden er til "observasjon"	Middels
3	Det er konstatert behov for nye eller reviderte tiltak	Høy

Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete reguleringstiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som merkes med 3 **høy** vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med kommende år. Det vil derfor være

nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Denne prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom HI, FDIR og FKD.

Kolonne 15: MERKNADER

Her kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av problem, type tiltak eller lignende.

VEDLEGG 2: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN

Fiskeritabellen er inndelt i følgende kolonner:

Kolonnennummer	Innhold
1 – 4:	FISKERI
1:	Redskap
2:	Målar(er)
3:	Fangstområde
4:	Nasjonalitet
5:	REDSKAPSSPESIFIKASJONER
6 – 9:	ARTSSELEKTIVITET
6:	Truede arter av fisk og skalldyr
7:	Ikke truede arter av fisk og skalldyr
8:	Sjøpattedyr
9:	Sjøfugl
10:	STØRRELSESSELEKTIVITET
11:	UTKASTPROBLEM
12:	BIDØDELIGHET
13:	BUNNPÅVIRKNING
14:	PRIORITERING
15:	MERKNADER/UTFORDRINGER

De fire første kolonnene utgjør til sammen det som vi i denne sammenheng har definert som et fiskeri. Hvert fiskeri vil utgjøre én linje i tabellen. Hvor langt en vil gå i opplisting/oppsplitting på fiskeri vil være et spørsmål om hva som er operasjonelt hensiktsmessig. I utgangspunktet vil alle viktige fiskeri være inkludert. Med viktig tenkes her i første rekke på omfanget av innsatsen i fisket i tråltimer, fiskedøgn etc. Mindre viktige fiskeri vil kunne inkluderes dersom det er grunn til å tro at utøvelsen av vedkommende fiskeri kan ha særlige økologiske konsekvenser.

Kolonne 5 er ment å gi noen sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften om redskapet som anvendes i vedkommende fiskeri; maskevidde, spilavstand, størrelse på fluktåpning etc.

I kolonne 6 – 13 skal en kunne gradere egenskaper og eventuelle effekter av fisket med hensyn til arts- og størrelsesselektivitet, utkastproblem, bidødelighet og påvirkning av bunnhabitat.

I kolonne 14 foretas det en grovsortering av fiskeriene med hensyn til behov for utviklingstiltak. I kolonne 15 vil det være mulig å utdype nærmere problemstillinger som er relevante for det enkelte fiskeri, eventuelt gi referanser til problemstillinger som måtte være relevante for flere fiskeri i et geografisk område (jf. revisjon/harmonisering av teknisk regelverk mellom Skagerrak og Nordsjøen). Når vi skal registrere en tallverdi for de enkelte fiskeri, kan det på objektivt grunnlag være vanskelig å henføre de enkelte fiskeri til riktig kategori. Med utgangspunkt i formålet om å prioritere mellom utviklingstiltak er det viktig at fiskeriene er korrekt rangert innbyrdes. Ved utfylling av tabellen har vi derfor valgt å vurdere de enkelte fiskeri kolonnevis, og lagt særlig vekt på den interne

rangeringen. I forbindelse med den årlige oppdateringen av tabellene vil vi basert på ny kunnskap, og på erfaring gjennom bruk, kunne foreta eventuelle justeringer av graderingen av elementene i tabellen. I den elektroniske versjonen vil en se at enkelte elementer i matrisen har en liten rød trekant oppi i det høyre hjørne. Ved å holde musepekeren over denne trekanten vil en få se stikkord som belyser graderingen av elementet.

Kolonne 1: REDSKAP

I praksis er det egenskaper ved fiskeredskapet som har størst betydning for selektivitet, omfang av bidødelighet, problem med utkast og mulig påvirkning på bunnhabitat. Følgende inndeling er valgt:

Kolonne 1: Inndeling i redskapsgrupper	
Bunntrål	Fløytrale
Flytetrål	Line
Not	Annen krokredskap
Notfiske med lys	Ruser
Snurrevad	Teiner
Garn	Annet

Kolonne 2: MÅLART(ER)

Her står en fritt til å beskrive og definere fiskeriet på best mulig og gjenkjennelig måte, enten ved å oppgi en spesifikk målart som for eksempel sild, eller en opplisting av flere arter som for eksempel torsk og hyse, eller en gruppe fiskeslag som for eksempel torskefisk, eventuelt bunnfisk, eller på annen hensiktsmessig måte. Blandingsfiske med bunntrål i fangstområdene IIIa og IV, sør for 64°N er krepsetrål fisket, hvor en får kreps, torsk, hyse, sei mv. i fangstene.

Kolonne 3: FANGSTOMRÅDE

Samme redskap anvendt på samme målart kan ha ulik maskevidde etc. i ulike områder. Fangstområde er således med å definere fiskeri. I denne kolonnen oppgis områdene fiskeriene foregår i, og vi har benyttet fangstområdene fra reguleringene. For å ha både tilstrekkelig fleksibilitet og presisjon oppgis relevante ICES-områder, for eksempel I og II, eller IIIa, eller IV, eller IIIa og IV osv. For noen fiskeri har vi benyttet innenfor/utenfor 12 nautiske mil og innenfor grunnlinjen.

Kolonne 4: NASJONALITET

Det kan ha relevans for organiseringen av utviklingsarbeidet om eventuelle tiltak vil måtte angå utelukkende norske, utenlandske eller begge kategorier fartøy. Her angis koden N, U eller B avhengig av hvem som driver vedkommende fiskeri. Noen fiskeri, spesielt i Nordsjøen, kan utøves under så forskjellige rammebetingelser (kvoter, utkastregime) at det er hensiktsmessig å splitte dem i to fiskeri etter nasjonalitet.

Kolonne 5: REDSKAPSSPESIFIKASJONER

I denne kolonnen kan en angi viktige parametre ved redskapen, og sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften er tatt inn som ren saksopplysning.

Opplysninger om maskevidde er relevant for fisket med trål, snurrevad og garn, og i denne kolonnen angis minste tillatte maskevidde i vedkommende fiskeri. I trålfiske der sorteringsrist er påbudt er minste spilavstand angitt, i teinefiske størrelsen på fluktåpninger osv.

Kolonne 6 - 9: ARTSSELEKTIVITET

De færreste redskap er i utgangspunktet spesielt artsselektive. Hvorvidt dette er å anse som et problem kan imidlertid avhenge av flere forhold, blant annet av hvordan redskapet anvendes i det praktiske fisket og hvorvidt eventuelle bifangster er å anse som bærekraftig beskattet. I noen fiskeri kan artssammensetningen være relativ stabil i tid og rom, mens det i andre fiskeri kan være meget store variasjoner.

I mange tilfeller vil en inndeling mellom målarter og bifangstarter være vanskelig og lite hensiktsmessig. Et operativt mer relevant skille kan være mellom uønsket bifangst og resten av fangsten. Uønsket bifangst kan da for eksempel defineres som "for stor" innblanding av fisk, skall- og bløtdyr eller "for stor" innblanding av sjøpattedyr eller sjøfugl. Det kan være ulik oppfatning av hvilke arter som er uønsket bifangst. Dette kan ha sin bakgrunn i gjeldende regelverk, hensynet til bærekraftig beskatning, fordelingsmessige hensyn samt praktiske og økonomiske hensyn.

For uønsket bifangst av fisk, skall- og bløtdyr skiller en mellom truede og ikke truede arter i to kolonner. En kan ha "for stor" innblanding av truede arter eller "for stor" innblanding av ikke truede arter. I kolonnene for uønsket bifangst av sjøpattedyr og sjøfugl, skiller vi foreløpig ikke mellom truede og ikke truede arter. Graderingen vil kunne ta hensyn til i hvilken grad sjøpattedyrene eller sjøfuglene er truet.

Hva som blir å anse som "for stor" bifangst i kolonne 6 – 9 vil måtte være gjenstand for (en løpende) vurdering i det enkelte fiskeri og reflekteres gjerne i størrelsen på tillatt bifangstandel osv. For denne tabellens formål bør det imidlertid være tilstrekkelig å foreta en inndeling etter i hvilken grad en etter en samlet, kvalitativ vurdering ser innblanding av uønsket bifangst som problematisk i vedkommende fiskeri. For truede arter vil grad av "truethet" også spille inn. Selv om det på objektivt grunnlag kan være vanskelig å henføre et enkelt fiskeri til riktig kategori vil vi anta at det er noe enklere å rangere fiskeriene innbyrdes. I prioritering av utviklingstiltak vil det være dette siste som er viktig.

Følgende gradering foreslås for kolonne 6 – 9. Graderingen er også vist med farger i tabellen:

Kolonne 6 – 9: Gradering	
1	Ingen eller helt ubetydelig innblanding av uønsket bifangst
2	Liten innblanding av uønsket bifangst
3	Middels innblanding av uønsket bifangst
4	Stor innblanding av uønsket bifangst
5	Meget stor innblanding av uønsket bifangst
0	Innblanding av uønsket bifangst usikker eller ikke vurdert

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Her graderes eventuell innblanding av truede arter av fisk, skall- og bløtdyr. Hva som er å anse som truede arter vil være gjenstand for løpende vurdering basert på rådgivning fra ICES, Havforskningsinstituttet, Artsdatabankens Rødliste osv. Tilsvarende gjelder også for sjøpattedyr og sjøfugl.

I kolonne 6 fokuseres det på artsselektivitet og innblanding av uønsket bifangst av truede fisk og skalldyr. Da det kan være vanskelig å gi fiskeriene korrekt gradering, rangeres fiskeriene innbyrdes etter i hvor stor grad det forekommer uønsket bifangst av truede fisk, skall- og bløtdyr. I de fiskeriene hvor målarten(e) er en truet art, fokuserer en kun på om det er uønsket bifangst av andre truede fisk og skalldyr. Dersom et fiskeri gjennomføres uten uønsket bifangst av andre truede marine arter enn målarten(e), anses innblandingen av truede arter som ingen eller helt ubetydelig (gradering 1). At målarten(e) eventuelt er en truet art, synliggjøres i bestandstabellen. Kolonne 6 fokuserer på artsseleksjon, og en vurderer uønsket bifangst uavhengig av størrelsen på fisken.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

I mange fiskeri vil konsesjoner og tillatelser begrense hvilke rettigheter den enkelte har til å beskatte ulike arter. For eksempel er det ikke tillatt å fiske torsk med not, eller det er begrensninger på innblandingen av konsumfisk i fisket med småmasket trål. Foruten rent fangsttekniske og miljømessige begrunnelser for slike begrensninger vil det også være klare fordelingsmessige årsaker til hvorfor en søker å begrense (uønsket) bifangst av kommersielle arter i enkelte fiskeri.

Det kan også være aktuelt å vurdere tiltak mot bifangst av ikke-kommersielle marine arter. Kolonne 7 vil kunne fange opp begge disse problemstillingene.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Her graderes eventuell bifangst av sjøpattedyr. Det er begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøpattedyr er. I tabellen er det foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøpattedyr i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøpattedyr er her nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses alle redskaper i tabellen, bortsett fra fiske med garn, å ha ingen eller helt ubetydelig innblanding av sjøpattedyr. Garn antas å ha noe høyere andel tilfeldig bifangst av sjøpattedyr, og får verdien 2 i cellene.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøpattedyret er truet, kan gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøpattedyr, vil bli prioritert fremfor de tilfellene hvor sjøpattedyret som er fanget ikke er en truet art.

Kolonne 9: SJØFUGL

Her graderes eventuell bifangst av sjøfugl. En har begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøfugl er. Det har vært gjennomført undersøkelser hvor en har forsøkt å estimere i hvilken grad sjøfugl fanges i fiskeredskaper. I tabellen har vi foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøfugl i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøfugl er nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses bifangst av sjøfugl i redskapene bunntål, flytetål, not, snurrevad, ruser og teiner som ingen eller helt ubetydelig (verdi 1). I garnfisket kan det i et begrenset omfang forekomme bifangst av sjøfugl, mens en i linefisket anser uønsket bifangst som å kunne utgjøre et større problem. Enkelte tilfeller vil avvike fra denne generelle innplasseringen, og cellen vil graderes opp eller ned avhengig av tilgjengelig informasjon.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøfuglen er truet, vil kunne gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Direktoratet for naturforvaltning har kompetanse på sjøfugler og må vurdere hvilke sjøfugler som er i områdene fiskeriene foregår i, samt i hvilken grad disse sjøfuglen er truet. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøfugl, vil bli prioritert fremfor bifangst av ikke truet sjøfugl.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

I denne kolonnen søkes det å få frem effekter av fiskeriet med hensyn til størrelsesselektivitet og potensial for forbedret beskatningsmønster. Vi vil beskrive i hvilken grad de ulike fiskeri i praksis kan ha problemer med innblanding av fisk og skaldyr under minstemål gitt gjeldende redskaps- og minstemålsbestemmelser. Dette kan gjelde for målarten så vel som for uønsket bifangst. Tiltak her vil kunne være enten å liberalisere bestemmelsene for å bringe dem i overensstemmelse med slik fisket faktisk utøves, eller å endre regelverk/skjerpe kontrollen slik at intensjonen bak gjeldende minstemålsbestemmelse kan bli nådd.

Vi ønsker også å kartlegge fiskeri som i og for seg ikke har problemer med regelverket slik det er, men som antas å kunne ha et potensial for økt fangstutbytte dersom beskatningsmønsteret endres/forbedres. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 10: Gradering av størrelsesselektivitet	
1	Ingen eller ubetydelig potensial for forbedret beskatningsmønster
2	Lite potensial for forbedret beskatningsmønster
3	Middels potensial for forbedret beskatningsmønster
4	Stort potensial for forbedret beskatningsmønster
5	Meget stort potensial for forbedret beskatningsmønster
0	Potensial for forbedret beskatningsmønster usikkert eller ikke vurdert

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

I denne kolonnen søker en å belyse eventuelle problemer knyttet til utkast (ilandføringsplikten). Med utkast menes her fisk som kastes ut etter at fangsten er tatt om bord i fartøyet (fangst tatt ombord som sorteres ut før en kommer til mottaket). Denne definisjonen stemmer overens med begrepsbruken i nasjonal strategisk risikovurdering. Problemstillingen slipping/sprenging i notfisket vil bli behandlet i sin helhet under kolonne 12 "Bidødelighet".

Gjennom utkastforbud, stenging av felt osv. er problemer knyttet til utkast vesentlig redusert i norsk fiskeri de siste 20 år. Dette betyr imidlertid ikke at det ikke fortsatt forekommer utkast i norske farvann knyttet til high-grading, undermålsfisk, kvalitetsforringet fisk osv. Dessuten er utkastforbudet fra 1.1.2009 utvidet til vesentlig flere arter enn før. I Nordsjøen og Skagerrak må vi på litt sikt ha lov til å forvente endringer i EUs utkastregime. Det vil derfor fortsatt være nødvendig å kunne vurdere nye eller reviderte tiltak knyttet til utkast i årene fremover. Vi er ute etter å kartlegge problemstillinger av vedvarende eller tilbakevendende karakter, ikke knyttet til enkeltstående hendelser. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 11: Gradering av utkastproblem	
1	Ingen eller helt ubetydelige problemer med utkast
2	Lite problemer med utkast
3	Middels problemer med utkast
4	Store problemer med utkast
5	Meget store problemer med utkast
0	Usikker

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I de fleste fiskeri vil det kunne forekomme at fisk og andre arter dør som følge av kontakt med fiskeredskap. I tabellen avgrenses bidødelighet til fisk som ikke har vært ombord i fiskefartøyet. Seleksjonsdødelighet i trålfiske, spøkelsesfiske med garn, halingsdødelighet i linefiske, dødelighet ved slipping og ved sprenging i notfiske er eksempler på dette. Ytterligere tiltak ut over dagens for å redusere omfanget av denne type dødelighet kan være aktuelt i enkelte fiskeri. Vi er i denne kolonnen ute etter å kartlegge problemer av vedvarende eller tilbakevendende karakter. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 12: Gradering av bidødelighet	
1	Ingen eller helt ubetydelig bidødelighet
2	Lite problemer med bidødelighet
3	Middels problemer med bidødelighet
4	Store problemer med bidødelighet
5	Meget store problemer med bidødelighet
0	Usikker

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

Ulike bunnhabitat spiller viktige roller for økosystemet funksjon. Å begrense eventuelle skadevirkninger fra fisket på økologisk viktige bunnhabitat blir således et viktig mål for utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Kolonne 13 skal kartlegge hvilke potensiell påvirkning ulike fiskeri kan ha på sårbare bunnhabitat. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 13: Gradering av bunnpåvirkning	
1	Ingen eller helt ubetydelig potensiell bunnpåvirkning
2	Lite problemer med potensiell bunnpåvirkning
3	Middels problemer med potensiell bunnpåvirkning
4	Store problemer med potensiell bunnpåvirkning
5	Meget store problemer med potensiell bunnpåvirkning
0	Usikker

Kolonne 14: MERKNADER/UTFORDRINGER

Her kan en i fritekst utdype nærmere hva som er utfordringene som det bør gripes fatt i innenfor de enkelte fiskeri. En slik utdyping er spesielt aktuelt for fiskeri som gis en høy prioritering i kolonne 14. Det kan også refereres til "vertikale" problemstillinger som er aktuelle for flere fiskeri, jf revisjon/harmonisering av teknisk regelverk for Skagerrak og Nordsjøen.

VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN

I dette vedlegget oppsummeres vurderingene som er gjort i forbindelse med fastsetting av tallverdi i den enkelte kolonnen. Det gis en oversikt over hvilke hensyn som er tatt ved gradering av det enkelte fiskeri gruppert etter redskap.

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Noen fiskeri er definert som blandingsfiske. For disse fiskeriene er det mer utfordrende å skille mellom uønsket bifangst og resten av fangsten og å definere fangst av truede arter som uønsket bifangst. En har i tabellen tilnærmet seg problemstillingen ved i utgangspunktet å gi verdien 3 i disse fiskeriene.

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er det et lite problem med uønsket bifangst av truede arter i fiske med stormasket trål. Unntaket kan være mindre bifangst av arter som uer, kveite og pigghå i trålfiske i enkelte områder.

Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår med trål i Nordsjøen og Skagerrak består fangstene av en rekke arter, som blant annet sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing og flatfisk arter. Ved fiske i Skagerrak med krepsetrål kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 4 for norske fartøy og verdien 4 for utenlandske fartøy.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Tobis: Fisket etter tobis er i stor utstrekning et rent fiskeri. Cellen får verdien 2.

Reker, I og II: I dette fiskeriet er det ristpåbud for å sortere ut stor fisk. En har imidlertid innblanding av snabeluer (mentella) yngel. For å bøte på problemet med yngelinnblanding, regulerer en i dag med åpne/stengte områder. Cellen får verdien 3.

Reker, IIIa og IV: I rekefisket sør for 62°N er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist og en kan få uønsket bifangst av nordsjøtorsk og kysttorsk, og denne cellen får derfor verdien 3.

Reker NAFO og Grønland: Samme vurdering som for reker i Barentshavet og cellen får verdien 3. Det kan imidlertid argumenteres for at der er flere truede arter i NAFO og ved Grønland enn i Barentshavet og at spilavstanden i risten på 22 mm sorterer dårligere enn 19 mm spilavstand.

Nvg-sild: Når fisket med bruk av pelagisk trål pågikk inne i Vestfjorden hadde en problemer med innblanding av sei og kysttorsk. De siste årene har imidlertid fisket foregått lengre ute til havs, hvor innblandingen av andre arter synes å være mindre. Spesielt gjelder dette faren for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 2.

Lodde, Barentshavet: I dette fiskeriet kan det være innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært. Denne cellen får verdien 2.

Kolmule, øyepål: I Norskehavet (internasjonalt farvann) kan en ha problemer med innblanding av uer i fangstene. I Færøysonen har det siden juni 2006 vært innført påbud om bruk av sorteringsrist i dette fisket grunnet relativ stor innblanding av uer og sei i fangstene. I Norges økonomiske sone (NØS) ble lignende påbud innført i mai 2010. I den nordlige delen av EU-sonen kan problemstillingen være den samme, men der er det ikke gitt lignende ristpåbud. I NØS kan det være innblanding av nordsjøtorsk i fangstene, spesielt i øyepålfisket. Disse cellene får verdien 2.

Vassild: I dette fiskeriet kan en ha innblanding av uer, og cellen får verdien 3.

I flytetral kan en få innblanding av yngel som går høyt i vannet. Lakseyngel er eksempel på dette.

For fiske med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, hestmakrell og nordsjø-sild: I disse fiskeriene får en ikke uønsket bifangst av truede fiskearter, og cellene får verdien 1.

Nvg-sild: I fisket etter nvg-sild kan en ha innblanding av kysttorsk, og cellen får verdien 2.

Lodde i Barentshavet: I loddefisket i Barentshavet kan en ha innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært, og cellen får verdien 2.

Sei, IIIa og IV: Det er lite notfiske igjen i sør (IIIa og IV). Dette er et relativt reint fiskeri, men en kan få innblanding av kysttorsk. Cellen får derfor verdien 3.

Sei, I og IIa: I dette fiskeriet vil det kunne være fare for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 3.

Notfiske med bruk av lys: Flere undersøkelser som er foretatt så langt, herunder også undersøkelser som er foretatt vinteren 2011 viser at det er ingen eller svært liten bifangst av andre arter i notfisket med lys etter sild og brisling i Skagerrak. Eventuell innblanding av andre arter i dette fisket i andre områder har en ikke tilstrekkelig kunnskap om. På grunn av liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i disse fiskeriene i øvrige områder, er cellen foreløpig gitt verdien 0.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, I og IIa: Her kan problemet være innblanding av kysttorsk i fangstene. Problemet med innblanding av kysttorsk er større for snurrevad enn for trål, da snurrevadfiske foregår mer kystnært. Cellen får verdien 3.

Blandingsfiske, IIIa og IVa: Snurrevadfisket i Nordsjøen og Skagerrak foregår både til havs og svært kystnært. Dette fisket kan benevnes som et blandingsfiskeri, da fangstene består av flere arter blant annet torsk og pigghå. Cellene får verdien 4.

For fiske med garn er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II: Denne cellen får verdien 3 på grunn av faren for innblanding av kysttorsk.

Blåkveite: I dette fiskeriet får en lite innblanding av andre arter, og cellen får verdien 1.

- Uer: I dette fiskeriet får en ikke uønsket bifangst av truede arter. Dette er et begrenset lite fiskeri som foregår på kanten og i dypet og som gir liten bifangst. Cellen får verdien 1.
- Breiflabb: I garnfisket etter breiflabb kan en få kveite som uønsket bifangst. I de nordlige områdene ser en økning i fangstene av kveite, mens det har vært en nedgang i fangstene i sør. Pga. bestandssituasjonen for kveite i sør, får cellen verdien 3 både for norske og utenlandske.
- Kveite: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en ikke får bifangst av fisk. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en får begrenset med bifangst. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I blandingsfisket med garn i Nordsjøen og Skagerrak får en bla. sei, torsk, diverse flatfisk arter, breiflabb og lysing. I fangstene kan en få innblanding av nordsjøtorsk og kysttorsk. I Skagerrak (IIIa) og i enkelte kystnære områder utenfor Rogaland og Vest Agder kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og utenlandske fartøy.

For fisket med line- og andre krokredskaper er følgende vurderinger gjort;

I linefisket og fisket med andre krokredskap kan en ikke selektene på bakgrunn av maskevidde og lignende redskapsspesifikasjoner, og en har derfor mindre mulighet til å unngå tilfeldig bifangst. Line- og krokfisket har derfor i utgangspunktet en høyere gradering.

- Hyse: I fløylinefisket etter hyse kan en få bifangst av kysttorsk. Cellen får verdien 2.
- Torsk, hyse: Når en ser på artssammensetningen i fangstene i dette fiskeriet, må en skille mellom fisket utenfor og innenfor 12 nautiske mil (kyst/hav). I havfisket etter torsk og hyse kan en ha innblanding av skater. Denne får verdien 3. I kystfisket får en uer, blålange og kysttorsk i fangstene, og alle disse er fiskeslag som det står dårlig til med. Cellen får verdien 3.
- Lange, brosme: I linefisket etter lange og brosme kan en få innblanding av blålange og skater. Cellen får verdien 3.
- Blåkveite: I dette fiskeriet kan en få uer i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Kveite: På grunn av de store krokene, har en ikke problemer med uønsket bifangst i dette fiskeriet. Cellen får verdien 1.
- Torsk, hyse m.m: I fisket etter nordøstarktisk torsk og hyse m.v. nord for 62°N med annen krokredskap kan en få innblanding av kysttorsk. Cellen får verdien 3.
- Makrell: I dette fiskeriet har en ikke registrert uønsket bifangst, og cellen får verdien 1.

For fiske med ruser og teiner er følgende vurderinger gjort;

I ruse- og teinefisket etter torsk, leppefisk og taskekrabbe kan det være problem med innblanding av fisk og skalldyr som kysttorsk, ål og hummer. Teiner og ruser regnes imidlertid som skånsomme redskaper, og truede arter fanget i ruser kan enkelt gjenutsettes i levende tilstand. På dette området er det derfor ikke nødvendigvis tekniske tiltak eller regelverksutforming som er aktuelle tiltak, men kontroll av fiskeriet for å sikre at fangsten faktisk settes ut igjen. Kontrollutfordringene blir vurdert i forbindelse med den årlige

rulleringen av nasjonal strategisk risikovurdering. Cellen får verdien 1 i alle disse fiskeriene.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, uer (som bifangst): Cellen får verdien 1. Fartøyene får ikke uønsket bifangst. Merk likevel at fartøy med seitrålkonsesjon har begrensede kvoter av torsk og hyse. Disse fartøyene var tidligere områdebegrenset og kunne ikke fiske nord for 67°N i NØS. Denne begrensingen er fjernet. Innblanding av torsk og hyse i fangstene kan derfor utgjøre et problem for disse fartøyene.
- Sei, IIIa og IV: I et direkte trålfiske etter sei i område IV er det liten innblanding av andre arter i fangstene. Imidlertid kan innblanding av makrell om høsten i perioder være et problem. Denne bifangsten blir mest sannsynlig kastet ut igjen da fartøyene ikke har kvote på makrell. Fiskebåtredernes Forbund har bedt om en avsetning til bifangst av makrell for denne fartøygruppen. Trålfisket etter sei i område IIIa kan være noe oppblandet med flere arter i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår i Nordsjøen og Skagerrak tas en rekke arter, som bla. sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing, lyr og diverse flatfisk arter. Norske og utenlandske fartøy har ulike rammebetingelser i fiskeriet, og blandingsfisket i Nordsjøen får derfor to linjer, en for norske fartøy og en for utenlandske fartøy. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.
- Flatfisk: Dette fiskeriet drives av utenlandske fartøy, og vi har i dette fiskeriet samme problemstilling som i blandingsfisket. Hva er utenlandske fartøy som fisker flatfisk sitt kvotegrunnlag, har de anledning til å levere alle artene de får som bifangst? Cellen får verdien 0.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål: Fisket etter øyepål foregår med småmasket trål på områder grunnere enn 200 meter. Historisk sett har det vært relativt stor innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av andre arter i dette fiskeriet. Videre kan det i høst- og vintermånedene være økt risiko for å få innslag av arter som sild, makrell og hestmakrell i fangstene. Sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter øyepål ble innført fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for uønsket innblanding av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster i fisket etter øyepål må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff er ikke tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale og faktiske fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangstene ved landing og forsøk har tidligere vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter enn målarten. Cellen får verdien 3.

- Kolmule: Det er påbudt med sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter kolmule, fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sei og lysing kan være bifangst i kolmulefisket, men det synes ikke å være problemer med uønsket bifangst av yngel. Dette på grunn av at kolmulefisket pågår i områder dypere enn 200 meter. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn målarten. Kystvakten har observert en økning i bifangst av vassild og strømsild i fangstene. Det er tillatt med inntil 10 % bifangst av vassild i fisket, og av denne grunn blir det ført bifangst av strømsild, selv om undersøkelser viser at det i all hovedsak er vassild. Det er oppmalingsforbud mot vassild, dette er også en grunn til å kalle bifangsten strømsild. Cellen får verdien 2.
- Tobis: I tobisfisket kan en få innblanding av småmakrell i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Vassild, IIa: I trålfisket etter vassild med bunntål kan en få bifangst av breiflabb og andre konsumarter (hvitfisk). Disse fartøyene har ikke konsesjon til å fiske hvitfisk. Omfanget er usikkert. Cellen får verdien 0.
I fiske med flytetral kan innblandingen bestå av arter som sei, hyse og uer. Hvor mye innblanding som tas av disse artene foreligger det ingen kunnskap om. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: Her kan en få innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite i fangstene. Det er et problem at en ikke har teknologi til å sortere bort yngel. Stenging av felt er reguleringsverktøyet som benyttes for å redusere uønsket uttak av yngel. Denne cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Innblandingsproblemet er større i Nordsjøen og Skagerrak enn i områdene nord for 62°N, fordi det ikke er påbudt med sorteringsrist i fiskeriet sør for 62° N. Denne cellen får verdien 5.
- Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: I fiske med pelagisk trål etter artene makrell, hestmakrell og nordsjøsild kan det ofte forekomme større innslag av andre arter i fangstene enn selve målarten det fiskes etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene ofte kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på art før trålen settes ut for å fiske på en gitt registrering. For å hindre eller redusere faren for utkast av andre arter enn den arten som det fiskes etter er det i Utøvelsesforskriften gitt begrensninger i dette fisket i perioden 1. september – 31. desember. Cellene får verdien 3 pga. faren for innslag av andre pelagiske arter enn målarten.
- NVG sild: I fisket med pelagisk trål etter NVG sild kan det i områder og perioder være fare for relativ stor innblanding av andre arter som sei, torsk og hyse i fangstene. Cellen får verdien 3.
- Lodde Barentshavet: I fisket etter lodde med pelagisk trål er det stor fare for innblanding av arter som torsk og sild (både små og stor sild). Cellen får verdien 3.

For fisket med not er følgende vurderinger gjort;

- Makrell, nordsjøsild, hestmakrell: I fiske med not i Nordsjøen (IVa) etter makrell, hestmakrell og sild kan det forekomme at det kastes på andre arter enn selve målarten en er ute etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på

art før notkast foretas på en gitt registrering. Imidlertid overlever all fangst som i slike tilfeller slippes ut av noten forutsatt at dette gjøres i henhold til forsvarlige fangstoperasjoner. Cellene får verdien 2, da en er usikker på om all fangst slippes innenfor sikre rammer.

- Havbrisling: I dette fiskeriet kan en få innblanding av sild. Dersom slipping foregår forsvarlig overlever silden. Imidlertid har det historisk sett foregått en del leveranser av sild som senere er bokført som havbrisling. Cellen får verdien 2, da en er usikker på om det som landes til en hver tid gjenspeiler den reelle målarten (brisling).
- NVG sild: I fisket med not etter NVG sild er det i områder og perioder fare for innblanding av torsk, hyse og sei. Denne fartøygruppen er heller ikke utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter. Cellen får verdien 2.
- Seinot, I og IIa: I notfiske etter sei i områdene I og IIa kan det verre fare for innblanding av undermåls sei, innblanding av andre arter som hyse og torsk. Cellen får verdien 3.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse En har ikke registrert et bifangstproblem i dette fiskeriet, fordi flåten har anledning til å lande alt de får i fangstene. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske For den norske flåten har en generelt ikke et bifangstproblem i dette fiskeriet fordi den kan levere mesteparten fangstene. Cellen får verdien 1. EU-flåten har ikke kvote på alle bifangststartene (og kan ikke levere) og cellen får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse I dette fiskeriet tas lange og brosme som bifangst, men dette er bifangst som er uproblematisk i reguleringssammenheng. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks Geografisk avgrenset til Finnmark, kan fiskeren få betydelige mengder av kongekrabbe som uønsket bifangst i garnene. Cellen får verdien 3.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I dette fiskeriet får en fangst av torsk, hyse, sei, enkelte flatfiskarter, breiflabb og lysing. Cellen får verdien 1 for norske fartøy og 3 for utenlandske fartøy.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Kystvakten ser ytterst sjelden bifangst av sjøpattedyr i de forskjellige fiskeriene. Havforskningsinstituttet har informasjon om at bifangst av nise i IIIa og IVa til tider kan forekomme.

Kolonne 9: SJØFUGL

I fiskeri med redskapene bunntrål, flytetral og not har en ingen eller helt ubetydelige problemer med bifangst av sjøfugl.

For garn og line er følgende vurderinger gjort;

Garnfisket foregår med ulike maskevidder og på ulike dybder, noe som har betydning for innblanding av sjøfugl i fangstene. Størst mengde av garn er brukt på dyp hvor en ikke er kjent med bifangst av sjøfugl, da sjøfuglene ikke dykker i garna på disse dybdene. En er heller ikke kjent med at det er problemer med bifangst i sette- og innhalingsfasen.

I linefisket er utfordringen å unngå at fuglen forsøker å ta agnet når linen settes. Fuglen prøver i mindre grad å ta fisken som er på vei opp. Omfanget av bifangst av sjøfugl på line avhenger av årstid. Erfaringsmessig er måkeartene mer aktiv i settefasen med linen når det er lyst (vår/sommer). I enkelte fiskeri på enkelte områder, på denne årstiden kan bifangst av sjøfugl vil være et problem i linefisket.

Torsk, sei, hyse nord 62°N:	Garnfisket etter torsk, sei og hyse får verdien 2 i cellen pga. innblanding av sjøfugl jfr. undersøkelse gjennomført av DN.
Rognkjeks:	Rognkjeksgarn settes i grunne farvann, slik at det er mulig å få tilfeldig bifangst av sjøfugl i garnet. Denne cellen får derfor verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IVa:	Dette garnfisket får verdien 2, jfr. garnfisket etter torsk, sei, hyse nord for 62°N.
Hyse:	Fiske etter hyse med fløyline. Cellen får verdien 4.
Torsk, hyse:	Dette linefisket pågår på vinteren, slik at det er relativt lite tilfeldig bifangst av sjøfugl i linefisket. Denne cellen får verdien 3.
Lange, brosme:	Cellen får verdien 4.
Kveite:	Krokene som benyttes i fisket etter kveite er store, slik at sjøfuglen er for liten til å bite på denne. Denne cellen får verdien 1.
Torsk, hyse m.m.:	I fisket med annen krokredskap benyttes ikke agn, og får dermed ikke problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.
Makrell:	I dorgefisket etter makrell benyttes ikke agn, slik at en ikke vil få et problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET**For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;**

Torsk, hyse, sei, I og II:	I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 2. Ved bruk av pelagisk trål/ eller semipelagisk trål øker faren for innblanding av småfisk i fangstene.
Flatfisk, IIIa og IV:	Det foreligger liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i trålfiske etter flatfisk i Skagerrak (IIIa). Dette fisket utøves i hovedsak av svenske fartøyer i dette området. Når det gjelder fiske etter flatfisk i område IVa er aktiviteten av bomtrålere redusert de siste årene, men samtidig har aktiviteten av fisket med ordinær stormasket trål økt noe. Dette skyldes nok at det er forbundet med høye kostnader å drive bomtrålfiske. Fangstene består i all hovedsak av flatfisk regulerte/ikke regulerte, men det er også bifangst av torsk, samt områder med innblanding av flatfisk under gjeldene minstemål. Cellen får verdien 0.
Blandingsfiske, IVa og IIIa:	I blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Nordsjøen og Skagerrak (NØS) inngår en rekke arter i den totale fangstsammensetningen. Gjeldene regler om minste tillatte maskevidde er 120 mm. Foruten om gitte krav til minste tillatte

maskevidde er det også gitt en egen seleksjonsparagraf i Utøvelsesforskriften (§11) som beskriver tillatt oppbygging og konstruksjon av selve fiskeposen og forlengelsen foran denne. Det er ikke stilt krav om bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med stormasket trål i disse områdene. I hovedsak er det fartøyer fra EU land som bedriver dette fisket. I henhold til EU's eget teknisk regelverk er det gitt en rekke unntak fra hovedregelen om bruk av minste tillatte maskevidde på 120 mm. Det kan periodevis fremstå en noe høy prosentandel undermåls fisk i fangstene fra disse områdene. I henhold til gjeldende tekniske reguleringer kan det ved fiske etter sjøkreps i Skagerrak, område IIIa, benyttes maskevidde helt ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. Dette vil ikke gi en god nok seleksjonseffekt (utsortering) i henhold til gjeldende minstemål for torsk, hyse, sei og hvitting. Kystvaktens observasjoner har vist at det periodevis fremstår en relativ høy prosentandel undermåls fisk i dette blandingsfisket ved bruk av maskevidder lavere enn 120 mm. Sluttseddeldata for landet fangst fra Skagerrak viser at andelen sjøkreps i fangstene utgjør bare 20- 30 % i vekt av landinger hvor det er enn 100 kilo sjøkreps i fangstene. I forbindelse med arbeidet med harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak er det foreslått at det ikke lengre skal være tillatt å benytte så lave maskevidder som 70 mm. i dette fisket. Samlet sett får cellen får verdien 4.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål og Kolmule, IIa, IV: Fisket etter øyepål og kolmule i NØS foregår i hovedsak i område IVa. Fisket etter øyepål foregår på grunnere dybder enn 200 meter, mens fisket etter kolmule foregår i hovedsak på dybder over 200 meter. Fisket foregår med småmasket trål som i utgangspunktet er et ikke selektivt redskap. I dette fisket er det relativ stor fare for innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av blant annet torsk, hyse, sei, hvitting, lysing etc. Problemene med innblanding av yngel og småfisk har historisk sett vært størst i fisket etter øyepål da dette foregår på grunnere vann der oppsamlingen av yngel og småfisk har vært størst. Videre kan det i perioden september- desember være fare for innblanding av sild og makrell i disse fangstene. Påbud om bruk av sorteringsrist i NØS innført i 2010. Ved bruk av sorteringsrist sorteres ut tilnærmet all gytemoden fisk (over 40 cm lengde). Utsortering av yngel og småfisk fra fangstene vurderes som lite mulig ved hjelp av sorteringsinnretninger, da disse har samme størrelseslengde som målarten. Beskyttelse av yngel og småfisk må gjøres ved hjelp av et RTC regime. Fangstsammensetningen vil være noe ulik i NØS og i EU farvann (Fladen). I NØS vil innblandingen kvantumsmessig sett i hovedsak være sei med noe mindre innblanding av torsk, hyse, hvitting, lysing etc. I EU sonen vil innblandingen i stor grad være sild, og småfisk av hyse og hvitting. Cellen får verdien 4.
- Tobis IVa,b: Det er ikke gitt minstemål på tobis (målarten). Cellen får verdien 3.
- Vassild, IIa: Fisket etter vassild foregår med bruk av småmasket trål (minste tillatte maskevidde er 16 mm) og må regnes som et ikke selektivt redskap. Det er heller ikke gitt minstemål på vassild. Generelt sett er det lite innblanding av små vassild i fangstene. Imidlertid kan det periodevis være en del innblanding av strømsild som er noe mindre av størrelse enn vassild. Problemstillingen i

- dette fisket er i tillegg innblanding av andre arter som breiflabb, uer og hyse. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er heller ikke etablert et regime med RTC i disse områdene. Cellen får verdien 5.

For not¹ er følgende vurderinger gjort;

I utgangspunktet er not ikke et størrelsesselektivt redskap, men i praktiske fiskeri er det ikke et gjennomgående problem med innblanding av undermålsfisk, med unntak av i seinotfisket. I seinotfisket gis cellen verdien 3, i øvrige notfiskeri gis cellene verdien 2.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

I perioder og områder kan det være fare for å ha innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av fiskepose med kvadratmasker i de nordlige områdene, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt er etablert. Cellene får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er størrelsesselektivitet i fiske med garn knyttet til maskestørrelse og innfellingsgraden av garnene. Garnfisket etter rognkjeks, blåkveite og kveite gis celleverdien 1. De øvrige garnfiskeriene gis verdien 2.

For fløytline/line er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er liner og annen krokredskap å regne som ikke selektive redskaper. Imidlertid kan det påreges en viss selektivitet knyttet til bruk av agn og krokstørrelser. Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse.

- Hyse, I og IIa: Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse. Cellen får verdien 4.
- Torsk, hyse: Her er innblandingen av småfallen hyse større kystnært. Cellen får verdien 2 utenfor 12 og innenfor 12 mil 3.
- Kveite, IIa: I dette fiskeriet kan en ha små kveite i fangstene. Minstemålet på kveite ble økt fra 60 cm til 80 cm fra 1. januar 2010. Cellen får verdien 0.

For annen krokredskap er følgende vurderinger gjort;

Fiske med redskapet **juksa** får verdien 2, og en tar på denne måten høyde for noe tilfeldig innblanding av småfisk i fangstene. I **dorge**fisket etter makrell kan en ha innblanding av pir. Dette er problematisk i forhold til forvaltningsmålet en har for makrell om maksimalt langtidsutbytte.

¹ Direktefangst

For ruse og teinefisket er følgende vurderinger gjort;

I teinefisket etter hummer og taskekrabbe er det påbudt med fluktåpning, og cellene får verdien 2. I fisket etter torsk, leppefisk og ål med **ruser** kan en få innblanding av småfisk. Denne kan imidlertid i stor grad settes ut igjen, og cellen får verdien 2.

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM**For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;**

Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, I og II	Det er i hovedsak to faktorer som kan påvirke faren for dumping av fisk. For stor innblanding av fisk under det kommersielle minstemålet (salgbar fisk med best mulig pris), og store fangster hvor en ikke har produksjonskapasitet som samsvarer med fangstnivået. En retning i mer bruk pelagisk trål/ eller semipelagisk trål (spesielt i fiske etter torsk og hyse) stiller forvaltningen overfor større utfordringer i henhold til kontroll med at fisket utøves på en bærekraftig måte. Pelagisk trål/semipelagisk trål er å regne som et mye mer fangsteffektivt redskap enn ordinær bunntål i gitte situasjoner. Det foregår per dato flere forskningsbaserte forsøk med å finne frem til selektive løsninger og fangstreduserende tiltak ved bruk av disse redskapene. Hvor stort problemet med utkast er i fiskeriet med bunntål er omstridt. Cellen gis verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IV	Trålfisket etter hvitfisk og skalldyr i Nordsjøen og Skagerrak (unntatt er direktefiske etter sei og flatfisk) fremstår som et blandingsfiske hvor det tas en rekke arter. Dette fiskeriet er per dato ulikt regulert i Nordsjøen og Skagerrak. Det er også store ulikheter i de tekniske reguleringene mellom Norge og EU. Blant annet er det gitt regler med forbud mot utkast av navngitte arter ved fiske i NØS, mens EU's regelverk tilsier at det ikke er lov å lande fisk under en gitt landingsstørrelse. Fisket utøves i hovedsak av EU fartøyer, hvor britiske og danske trålere er i flertall. Det er bare et mindre antall norske trålere som driver dette blandingsfisket. Problemstillingen knyttet til utkast av fisk og skalldyr kan ha flere elementer i seg. Utkast av yngel og småfisk, utkast av fisk under kommersiell størrelse, utkast av fisk hvor fartøyene ikke har tilgjengelig kvotegrunnlag for de arter som tas, eller eventuelt på grunn av ulike reguleringsbestemmelser. Cellen gis verdien 3 for norske fiskefartøyer og verdien 5 for utenlandske fiskefartøyer.
Flatfisk, IIIa og IV:	Direktefiske etter flatfisk med trål foregår i hovedsak i område IV etter rødspette og sjøtunge. Fisket utøves i all hovedsak av EU fartøyer. I område IIIa tas rødspette og andre flatfisk arter som smørfllyndre i et blandingsfiskeri med stormasket trål. Problemstillingen knyttet til utkast har lignende elementer i seg som for blandingsfisk nevnt ovenfor. Cellen får verdien 5.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Øyepål, IIa, IV:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Tobis, IVa,b:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Reker, I og II:	I dette fiskeriet kan det periodevis og i områder være fare for innblanding av yngel torsk, hyse, uer og blåkveite. Denne yngelen antas og bli dumpet. Cellen får verdien 3.

Reker, III og IV: I fisket med reketrål i disse områdene er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er således fare for innblanding og utkast av yngel, fisk under kommersiell størrelse og ikke kommersielle arter. Cellen får verdien 4.

For flytetrål er følgende vurderinger gjort;

Nvg-sild: I dette fiskeriet kan det være fare for utkast av andre arter som torsk, hyse og sei. Fartøyene kan enten ikke være utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter, eller mangler kvotegrunnlag for disse artene. Cellen får verdien 2.

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: Ved fiske etter disse artene kan det forekomme større innslag av andre arter enn målarten i fangstene. Fangstene kan leveres både til konsumleveranser som til mel/ oljeproduksjon. Utkast vurderes som lavt da en antar at tilnærmet all fangst blir tatt på land. Cellen gis verdien 1.

For not er følgende vurderinger gjort;

Sei, I og IIa: I seinotfisket kan en få torsk og hyse som bifangst. Cellen får verdien 2.

For snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Blandingsfiske, IVa og IIIa Utenlandske fartøy som får fangst de ikke har kvote på og dermed ikke kan levere, kan løse problemet ved å kaste fangsten ut igjen. Cellen får verdien 2 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.

I garnfisket **kan en ha** problemer med utkast på grunn av dårlig kvalitet på **fangsten**. Generelt graderes disse cellene med verdien 2. I garnfisket etter rognkjeks settes garna grunt (4-15 meter) og **fangsten er stort sett** levende. Denne cellen får derfor verdien 1. Utlandske fartøy sitt blandingsfiske får verdien 5.

For fløytline og line er følgende vurderinger gjort;

Hyse, I og IIa: Høy andel av småhyse i fisket etter hyse med fløytline. Cellen får verdien 4.

Torsk, hyse, I, IIa: I linefisket etter torsk og hyse kan en få småhyse som bifangst. Cellen får verdien 3.

Kveite: Kveite fanget på line er i hovedsak levende. Kveiteline på kysten, som drar annenhver dag. Cellen får verdien 2.

Torsk, hyse m.m. I fisket med annen krokredskap, kan det forekomme utkast av små fisk. Cellen får verdien 2.

I fisket med **ruser** og **teiner** representerer ikke utkast et problem fordi fangsten er levende og kan settes ut igjen.

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I fiskeri med redskapene **bunnetrål** og **flytetrål** gis cellene verdien 2. Bidødelighet som følge av tråling er større enn null, men generelt sett liten. Noe fisk går gjennom seleksjonsinnretningene og dør. Tilsvarende vurdering er gjort for **snurrevad**. **Notfiskeriene**

gis i utgangspunkt verdien 3. Dette på bakgrunn av problemstillinger knyttet til sprenging og slipping av fangst. Enkelte fiskerier hvor dette problemet er mindre er gradert ned.

I tilknytning til **garn**fisket er spøkelsesfiske et problem. Cellene har i utgangspunktet fått verdien 2. Garna på grunt vann fisker kortere tid enn garna som er satt på dypt vann. En har erfart at problemet kan være større med blåkveitegarn enn torskegarn, og blåkveitefisket er derfor gradert opp til verdien 4. Uer- og langegarn står også dypt, og bidødelighet i dette fiskeriet er gradert opp til verdien 3. På garnoppyrddingstokt finner en mest fisk i blåkveitegarna. Men en må her ta hensyn til tidsrommet garnoppyrddingen foregår på. Kveitegarn står også dypt, men disse garna er stormasket.

I **line**fisket viser undersøkelse at bidødeligheten er mellom 5 % og 10 % (en antar at trålfisket kan ligge på samme nivå). Cellene får verdien 2.

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

I denne kolonnen har en ut i fra kunnskap om fiskeriene vurdert redskapenes bunnpåvirkning. Generelt har en gradert redskapens bunnpåvirkning i den rekkefølgen som er gjengitt i tabellen nedenfor, hvor en i fiskeri med bunntrawl har størst problemer med potensiell bunnpåvirkning. For fiskeri hvor en har mer spesifikk og inngående kunnskap om bunnpåvirkning, justeres den generelle innplasseringen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Generell gradering av bunnpåvirkning	
1	Flytetrål, partrål, not og annen krokredskap
2	Garn, line, ruser og teiner
3	Snurrevad
4	Bunntrawl

Partrål har liten eller helt ubetydelig påvirkning på bunnen fordi trålen holdes åpen av de to fartøyene, slik at det ikke er behov for å benytte tråldører.

Sak 5

Beskrivelse av åpen gruppe i de ulike fiskeriene

5. BESKRIVELSE AV ÅPEN GRUPPE I DE ULIKE FISKERIENE

5.1 INNLEDNING

I forbindelse med Reguleringsmøtet høsten 2012 kom Norges Fiskarlag med innspill om differensiering av kvoter for fartøy i åpen gruppe avhengig av om fartøyeier står på blad A eller blad B i Fiskermanntallet. Forslaget omfattet fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N, norsk vårgytende sild (NVG-sild) og makrell. For ytterligere beskrivelse av innspillene, se vedlegg 1. Representanter fra Norges Kystfiskarlag og Sametinget uttrykte også sympati for forslaget i møtet.

Forslaget om differensiering av kvoter i åpen gruppe ble diskutert på Reguleringsmøtet høsten 2012. Norges Fiskarlag viste til at tanken om et skille mellom blad A og blad B ikke er ny da man har en slik form for differensiering i beregning av kvoter i fangsten av kongekrabbe. Hensikten med differensiering er å gi de som har fiske som hovedyrke rammebetingelser som gjør det mulig å leve av fisket selv om man ikke er i lukket gruppe.

Fiskeridirektøren pekte på at forslaget til Norges Fiskarlag kan være en løsning, men at det også finnes andre mulige tilnærminger som vil ivareta hensynet bak forslaget. En utfordring med Norges Fiskarlag sitt forslag er at definisjonen på "heltidsfisker", som fiskere registrert på blad B i Fiskermanntallet, også inkluderer fiskere som arbeider på andre fartøy i tillegg til sitt eget. Fiskeridirektøren konkluderte med at det var behov for en nærmere gjennomgang av forslaget herunder hvilke konsekvenser forslaget vil få i praksis.

Formålet med dette dokumentet er å gi en beskrivelse av åpen gruppe i de aktuelle fiskeriene slik at man på den bakgrunn kan diskutere ulike tilnærminger til hensynet bak forslaget om differensiering av kvoter i åpen gruppe. Gjennomgangen er avgrenset til de fiskeriene som har en *egen gruppekvote eller avsetning* til åpen gruppe, det vil si fiskeriene: torsk, hyse og sei nord for 62°N, NVG-sild, makrell og sild i Nordsjøen og Skagerrak. I tillegg inkluderes erfaringer fra kongekrabbefangsten som reguleres med en differensiering av kvoter på blad A og blad B i Fiskermanntallet.

Saksdokumentet inneholder følgende punkter:

- Kvoteregulering av fiskerier med åpen gruppe
- Kvoteutnyttelse i åpen gruppe for perioden 2008-2012
- Fiskermanntallet
- Fangststatistikk for åpen gruppe fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet
- Oppsummering
- Konklusjon

5.2 KVOTEREGULERING AV FISKERIER MED ÅPEN GRUPPE

5.2.1 TORSK NORD FOR 62°N

Åpen kystgruppe for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter torsk har i perioden 2008 til 2012 disponert 10,9 % av kvoten til konvensjonelle kystfiskefartøy. Gruppekvoten justeres i forhold til endringer i TAC. Fisket i denne fartøygruppen har blitt regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn etter fartøyets største lengde. I tillegg har åpen gruppe fisket torsk innenfor andre kvoteordninger:

- Felles bifangstavsetning med lukket kystgruppe i årene 2008 til 2010, og egen bifangstavsetning i 2011 og 2012
- Fartøy i åpen kystgruppe som omfattes av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning har i tillegg hatt ekstrakvoter i årene 2011 og 2012 (kystfiskekvoter)
- Kvotebonusordning ved levende lagring

Det markeres ikke på landings-/sluttseddelel hvilke ordninger de enkelte fangster fra et fartøy skal bokføres på. Det er derfor vanskelig å lage presis statistikk over kvoteutnyttelse på fartøynivå og dermed også i henhold til status i Fiskermanntallet.

5.2.2 HYSE NORD FOR 62°N

Åpen kystgruppe for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter hyse har i perioden 2008 til 2012 disponert 8 % av kvoten til konvensjonelle fartøy. Kvoten har dermed blitt justert i forhold til endringer i TAC. Fartøygruppen har hatt anledning til å fiske hyse uten begrensning i kvoten i hele perioden, men med garanterte kvoter (5/6 tonn) i tilfelle stopp i fisket i årene 2009-2012. Fisket har ikke blitt stoppet.

5.2.3 SEI NORD FOR 62°N

Åpen gruppe for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter sei har i perioden 2008-2012 disponert 14 % av kvoten til konvensjonelle fartøy. Det har vært en nedgang i kvoten til åpen gruppe i takt med nedgangen i totalkvoten på sei i denne perioden. Fartøy i åpen gruppe kunne fiske sei uten begrensning i kvoten i hele perioden, men med garanterte kvoter (8 tonn) i tilfelle stopp i fisket i årene 2009-2013. Fisket har ikke blitt stoppet.

5.2.4 NVG-SILD

Åpen gruppe i fisket etter NVG-sild har i perioden 2008-2013 kunnet fiske og lande innenfor en årlig avsetning på 2 000 tonn. Inntil 2011 ble fartøy i åpen gruppe tildelt kvote etter samme kvotestige som lukket gruppe, men basert på fartøyets største lengde. Fartøyene kunne imidlertid ikke ha større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Siden åpen gruppe ble tildelt kvote etter gjeldende kvotestige i lukket gruppe fikk åpen gruppe i 2008 og 2009 økte kvoter ved evt. refordeling/ opphevelse av maksimalkvoten på lik linje som fartøy i lukket gruppe. I 2010 ble fiske i åpen gruppe stoppet på maksimalkvoten, men fartøy kunne fiske videre innenfor garantert kvantum.

På grunn av økt deltagelse de siste årene ble det fra og med 2011 bestemt at fartøy i åpen gruppe tildeles fartøykvote etter garantert kvoteenhet i lukket gruppe (ikke et maksimalkvotetillegg), dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Fartøyene blir tildelt 50 % av kvoten for fartøy i lukket gruppe.

5.2.5 MAKRELL

Åpen gruppe i fiske etter makrell har i perioden 2008-2013 kunnet fiske og lande innenfor en årlig avsetning på 400 tonn. Fartøy i åpen gruppe kunne fiske og lande inntil 5 tonn makrell per år.

5.2.6 SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Åpen gruppe i fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har i perioden 2010-2013 kunnet fiske og lande innenfor en årlig avsetning på 150 tonn. I årene 2008 og 2009 var avsetningen på 200 tonn.

Hvor stort kvantum fartøy har kunnet fiske i åpen gruppe har variert i perioden 2008-2013. I 2008 kunne fartøy fiske og lande 5 tonn sild, men fartøy som deltar med garn kunne fiske og lande inntil 10 tonn sild. I 2009 kunne alle fartøy i åpen gruppe (etter en økning i løpet av året) fiske og lande 10 tonn sild. I 2010 ble kvoten økt til 12,5 tonn sild, for så å bli redusert til 10 tonn sild i årene 2011 og 2012. I 2013 er kvoten 12 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

5.2.7 KONGEKRABBE

Fartøy kan delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område i lukket eller åpen gruppe. Åpen gruppe har ikke egen kvote. Fangsten har vært regulert med maksimal- og garanterte kvoter siden 2008, men i inneværende sesong 2012/2013 er fangsten regulert med overregulerte garanterte fartøykvoter.

Uavhengig av om fartøy er i åpen eller lukket gruppe, tildeles fartøy hel eller halv kvote på bakgrunn av eiers status i Fiskermanntallet.

For mer informasjon og fangststatistikk viser vi til høring om fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område i sesongen 2013/2014, se våre hjemmesider.

5.3 KVOTEUTNYTTELSE I ÅPEN GRUPPE FOR PERIODEN 2008-2012

5.3.1 FORUTSETNING FOR DATAUTHENTING

Åpen kystgruppe er definert som de fartøy som har fisket det aktuelle fiskeslaget som ikke har hatt deltakeradgang og deltatt i lukket kystgruppe. Fartøyene må være merkeregistrerte og kan heller ikke ha hatt konsesjon/deltakeradgang i havfiskeflåtens fiske etter det aktuelle fiskeslaget.

5.3.2 TORSK NORD FOR 62°N

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter torsk nord for 62°N i perioden 2008 til 2012. Fangsttallene inneholder fangst på alle kvoteordninger. Kvoteutnyttelsen med hensyn til gruppekvoten er høy selv om vi justerer for fiske på andre kvoteordninger, og fisket har vært stoppet på maksimalkvotene allerede i april/mai i enkelte år. Fisket har da fortsatt på garanterte kvoter, bifangst, bonusordningen ved levendelagring og kystfiskekvoter etter. Deltakelsen ligger på ca. 2 200 fartøy årlig.

Tabell 1: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe sitt fiske etter torsk nord for 62°N 2008-2012

År	Gruppekvote ¹ (t)	Fartøykvote ² (t)	Fangst ³ (t)	Antall fartøy som har deltatt	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
2008	12 510	-	15 625	2 439	125 %	243 720
2009	14 683	-	11 683	2 109	80 %	132 584
2010	16 323	-	17 584	2 208	108 %	157 488
2011	20 120	-	22 702	2 182	113 %	231 473
2012	19 613	-	24 680	2 281	126 %	247 353

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret pr. 6. mai 2013

¹I tillegg kommer bifangstordning og andre kvoteordninger

²Fartøy-/maksimalkvoter avhenger av fartøyets største lengde, og det kan i tillegg fiskes på andre kvoteordninger. Fisket har blitt refordelt/stoppet i fartøygruppen i noen år, og det har vært fritt fiske i deler av kvoteårene.

³Fangsttallene inneholder all fangst og er ikke justert for fiske på ulike kvoteordninger.

5.3.3 HYSE NORD FOR 62°N

Tabell 2 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter hyse nord for 62°N i perioden 2008 til 2012. Vi ser at kvoteutnyttelsen er lav, og fangsten ligger stabilt på ca. 2 000 tonn hyse årlig uavhengig av svingninger i TAC. Antall fartøy som deltar ligger på rundt 1 600 pr. år i gjennomsnitt, og få fartøy tar garantert kvote.

Tabell 2: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe sitt fiske etter hyse nord for 62°N 2008-2012

År	Gruppekvote (t)	Fartøykvote ¹ (t)	Fangst (t)	Antall fartøy som har			Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
				deltatt	tatt 50 % av garantert kvote	tatt 100% av garantert kvote		
2008	3 794	-	2 090	1 882	-	-	55 %	16 266
2009	4 714	5	1 590	1 468	141	78	34 %	10 046
2010	5 873	5	2 076	1 584	169	90	35 %	13 797
2011	7 612	6	1 939	1 582	137	74	25 %	13 256
2012	7 745	6	2 298	1 631	131	61	30 %	15 720

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret pr. 6. mai 2013

¹Fartøy i åpen gruppe kunne fiske hyse uten begrensning i kvoten i hele perioden, men med garantert kvoter i tilfellet stopp i fisket i årene 2009-2013. Fisket har ikke blitt stoppet.

5.3.4 SEI NORD FOR 62°N

Tabell 3 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter sei nord for 62°N i perioden 2008 til 2012. Vi ser at kvoteutnyttelsen i perioden har ligget mellom 55-65 %. Antall fartøy som har deltatt har gått fra ca. 2 100 per år til ca. 1 800 per år. Få fartøy tar garantert kvote.

Tabell 3: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe (konvensjonelle fartøy) sitt fiske etter sei nord for 62°N 2008-2012

År	Gruppekvote (t)	Fartøykvote ¹ (t)	Fangst (t)	Antall fartøy som har			Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
				deltatt	tatt 50 % av garantert kvote	tatt 100 % av garantert kvote		
2008	11 970	-	6 289	2 128	-	-	57 %	32 692
2009	10 800	8	5 995	1 712	324	181	56 %	31 318
2010	9 629	8	5 647	1 748	333	187	57 %	34 347
2011	7 980	8	5 136	1 740	330	184	64 %	36 573
2012	7 554	8	4 940	1 782	334	177	65 %	36 375

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret pr. 13. mai 2013

¹ Fartøy i åpen gruppe kunne fiske sei uten begrensning i kvoten i hele perioden, men med garanterte kvoter i tilfelle stopp i fisket i årene 2009-2013. Fisket har ikke blitt stoppet.

5.3.5 NVG-SILD

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter NVG-sild i perioden 2008 til 2012. Vi ser at kvoteutnyttelsesgraden har økt i perioden. Videre viser tabellen at denne gruppens fiske består av få fartøy sammenlignet med åpen gruppe i fisket etter andre arter. Det har imidlertid kommet til flere fartøy i gruppen i løpet av perioden 2008-2012. Dette er en utvikling som dels må sees i sammenheng med at fisket i de senere år har blitt mer kystnært, samt at mange etter hvert kan ha sett mulighetene som ligger i de relativt høye fartøykvotene i denne gruppen.

Tabell 4: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe sitt fiske etter NVG-sild 2008-2012

År	Kvotet (t)	Fangst (t)	Antall fartøy som har			Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
			deltatt	tatt 50 % av garantert kvote	tatt 100 % av garantert kvote		
2008	2000	764	8	2		38 %	1 513
2009	2000	1707	21	4	2	85 %	3 542
2010	2000	2777	29	12	7	139 %	5 035
2011	2000	2070	35	26	15	104 %	6 952
2012	2000	2282	52	31	10	114 %	10 036

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret 27. mai 2013

5.3.6 MAKRELL

Tabell 5 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter makrell i perioden 2008 til 2012. Kvoteutnyttelsen har i perioden ligget mellom 80-90 %. Deltakelsen

ligger på ca. 80-90 fartøy årlig. Mellom 10-20 % av de deltakende fartøyene har tatt 100 % av kvoten.

Tabell 5: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe sitt fiske etter makrell 2008-2012

År	Kvote (t)	Fangst (t)	Antall fartøy som har			Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
			deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten		
2008	400	353	179	60	36	88 %	3 697
2009	400	346	173	61	25	87 %	4 395
2010	400	348	170	60	30	87 %	3 899
2011	400	329	189	59	20	82 %	3 921
2012	400	350	190	59	25	88 %	3 718

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret 21. mai 2013

5.3.7 SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Tabell 6 gir en oversikt over kvoter, fangst og deltakelse i åpen gruppes fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i perioden 2008 til 2012. Det har vært en betydelig variasjon i utnyttelsesgraden i perioden 2008-2012. Deltakelsen ligger på ca. 60-100 fartøy årlig. Et svært begrenset antall av de deltakende fartøyene har tatt 100 % av kvoten.

Tabell 6: Kvoteutnyttelse i åpen gruppe sitt fiske etter sild sør for 62 ° N 2008-2012

År	Kvote (t)	Fangst (t)	Antall fartøy som har			Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr.)
			deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten		
2008 ¹	200	87	64	141	81	44 %	417
2009	200	89	70	9	3	45 %	388
2010	150	161	95	12	2	107 %	653
2011	150	193	83	16	12	129 %	725
2012	150	109	69	9	3	73 %	679

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret per 16. mai 2013

¹ Det er tatt utgangspunkt i en fartøykvote på 5 tonn. Dette året kunne fartøy fiske og lande 5 tonn sild, men fartøy som deltar med garn kunne fiske og lande inntil 10 tonn sild

5.4 FISKERMANNTALLET

5.4.1 OM FISKERMANNTALLET

Formålet med Fiskermanntallet er å være et pålitelig register for offentlige etater over fiskere som helt eller delvis har fiske eller fangst i havet som levevei. Forskrift om manntal for

fiskarar og fangstmenn er fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2008 med heimel i lov av 28. juni 1957 om pensjonstrygd for fiskarar § 4.

Manntallet består av et blad A som omfatter de som har fiske som binæring, og et blad B som omfatter de som har fiske som hovednæring. Tabell 7 viser antall fiskere registrert i Fiskermanntallet etter yrke og år. Vi ser at det har vært en nedgang i perioden i både antall registrert med hovedyrke og biyrke.

Tabell 7: Fiskere, etter yrke og år for perioden 2008-2012

	2008	2009	2010	2011	2012 ¹
Hovedyrke	10 619	10 465	10 325	10 220	9 825
Biyrke	2 918	2 764	2 668	2 548	2 226

Kilde: Fiskeridirektoratets Fiskermanntall

¹ Tallene for 2012 er per 20. februar 2013 og er foreløpige

Offentlige etater som bruker Fiskermanntallet mye er Fiskeridirektoratet (nærings-/deltakerretter), Garantikassen for fiskere (sosiale retter og driftstilskudd) og NAV (sykepenger).

Ved slutten av året gjennomføres det en revisjon av Fiskermanntallet som skal være gjeldende fra og med 1. januar påfølgende år (rullering). Det kan gjøres strykinger fra Fiskermanntallet gjennom året. Nye opptak blir registrert etter hvert fra søknadsdato. Ved særlige tilfeller kan opptak tilbakedateres inntil 1. januar året før. Manntallet føres av Fiskeridirektoratets regionkontorer, med Fiskeridirektoratet sentralt som klageinstans.

Tabell 8 viser endringer av manntallsstatus for perioden 2008-2013. Tabellen viser at det har vært en nedgang i endringer totalt, fra blad B til blad A og motsatt.

Tabell 8: Endringer av bladkode for perioden 2008-2013

År	Totalt	Endring fra blad B til blad A	Endring fra blad A til blad B
2012-2013 ¹	73	58	15
2011-2012 ¹	125	77	48
2010-2011	158	106	52
2009-2010	145	114	31
2008-2009	187	148	39
2007-2008	262	210	52

Kilde: Fiskeridirektoratets Fiskermanntall

¹ Foreløpige tall per 8. mai 2013

Tabell 9 viser antall personer som er innmeldt i Fiskermanntallet det enkelte år og som ikke har vært i registeret for tidligere år. Videre viser tabellen antall personer som er utmeldt fra Fiskermanntallet det enkelte år. Statistikken inkluderer personer som er meldt ut i forbindelse med rulleringen, og som skal ha virkning fra og med neste år.

Tabell 9: Innmeldinger og utmeldinger i Fiskermanntallet for perioden 2008-2013

År	Innmeldinger			Utmeldinger		
	Totalt	Blad B	Blad A	Totalt	Blad B	Blad A
2013 ¹	159	127	32	123	107	16
2012 ¹	563	483	80	1 033	700	333
2011	608	495	113	1 711	1 181	530
2010	526	444	82	1 253	837	416
2009	516	449	67	977	667	310
2008	459	378	81	1 142	748	394

Kilde: Fiskeridirektoratets Fiskermanntall

¹ Foreløpige tall per 8. mai 2013

5.4.2 BRUK AV FISKERMANNTALLET IFM. REGULERINGER

Som nevnt ovenfor var formålet med Fiskermanntallet å være et register for offentlige etater med hensyn til sosiale og trygderettigheter. Etter sammenbruddet i sildebestanden på 1970-tallet var det behov for å regulere adgangen til å delta i fisket. Fartøy som drev ervervsmessig fiske var allerede registreringspliktig med hjemmel i lov av 5. desember 1917 om registrering og merking av fiskefartøy, men det var dertil behov for å identifisere den enkelte fisker som skulle få delta. En grep da til Fiskermanntallet, som er frivillig, og definerte manntallførte fiskere som dem som, kombinert med andre kriterier, var berettiget til deltakeradgang. Denne bruk av manntallet førte til at manntallet fikk en endret og utvidet rettslig betydning. Bruk av informasjon fra Fiskermanntallet generelt, og spesielt i forbindelse med reguleringer, er utfordrende på grunn av måten registeret er bygget opp og føres.

5.4.3 ERFARINGER FRA BRUK AV FISKERMANNTALLET IFM. FASTSETTING AV KVOTE FOR KONGEKRABBE

Vilkår for å delta i åpen gruppe i fangsten av kongekrabbe innenfor kvoteregulert område er i hovedsak samme vilkår som for deltakelse i åpne grupper i andre fiskerier, men i tillegg er det et vilkår at fartøyet må være merkeregistrert i Øst-Finnmark, og eier må være ført i fiskermanntallet i Øst-Finnmark de siste tolv månedene, jf. 41 i deltakerforskriften (J-206-2012). I tillegg må fartøy som skal delta i åpen gruppe i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område fremstilles for godkjenning for Fiskeridirektoratets regionkontor Finnmark.

Til forskjell fra andre åpne fiskerier er fartøy som har tillatelse til fangst av kongekrabbe i åpen gruppe registrert med en deltakeradgang i Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet. Søknader blir saksbehandlet og registrert av regionkontoret i Finnmark. Uavhengig om fartøy er i åpen eller lukket gruppe, tildeles fartøy hel eller halv kvote på bakgrunn av eiers status i Fiskermanntallet. Fartøy med eier på blad B i Fiskermanntallet per 1. januar tildeles hel kvote, mens øvrige fartøy med eier på blad A eller blad B tildeles halv

kvote. For å tildeles hel kvote er det nødvendig at fartøyeier faktisk var registrert på blad B per 1. januar. Det er ikke tilstrekkelig at fartøyeier faktisk fylte vilkårene og/eller på et senere tidspunkt har fått opptak på blad B tilbakedatert til 1. januar.

Deltakeradgangene gjennomgås og kvalitetssikres en gang i året av regionkontoret før sesongstart, ettersom regulering av fangsten av kongekrabbe ikke følger kalenderåret. Regionkontoret finner da hvilke fartøy som skal oppjusteres til hel kvote eller nedjusteres til halv kvote.

For å ha kontroll og oversikt over rettigheter, kvoter og deltakelsen i åpen gruppe i kongekrabbefangsten, er det en forutsetning at dette føres i register. Det krever også betydelige ressurser til saksbehandling.

5.5 FANGST I ÅPEN GRUPPE FORDELT MELLOM BLAD A OG BLAD B I FISKERMANNTALLET FOR PERIODEN 2008-2012

5.5.1 FORUTSETNINGER FOR DATAAUTHENTING

Det er en rekke forutsetninger som er tatt ved dataauthenting for å kunne fordele fangsten i åpen gruppe mellom blad A og blad B i Fiskermanntallet. Fangst i åpen gruppe som er fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet er lavere enn hva åpen gruppe totalt har fisket (tall presentert i avsnitt 5.3)

Forutsetninger:

- Fartøy må være i Merkeregisteret og ikke ha konsesjon/deltakeradgang med hensyn til det aktuelle fiskeslaget i andre reguleringsgrupper.
-
- For å kunne si noe om fangst i forhold til manntallsstatus må en ta utgangspunkt i eier. Vi har valgt å se på majoritetseiere. Bakgrunnen for dette er at ellers kan en lett få dobbelttelling av fangst da det er flere eiere per fartøy. Det er dermed kun fartøy som har majoritetseier som har fått sin fangst plassert på bladkode. Dette kan innebære at samlet fangst blir noe lavere enn hva åpen gruppe totalt har fisket.
- Eierforhold er per 31.12 hvert år. Vi tar kun tak i fartøy, med tilhørende fangst, for de registreringsmerker som er aktive. Dette betyr at vi ikke sjekker eierforhold for fartøy med registreringsmerker som er utgått, men kan ha fangst. En vil derfor miste noe fangst her. En forutsetter også at eierforholdene er lik for et registreringsmerke som er aktivt per 31.12 hvert år for hele perioden det har vært aktivt. En tar dermed for eksempel ikke hensyn til at et fartøy kan være omsatt innen kommunen og dermed ha skiftet eier uten at registreringsmerket er endret.

- Manntallsstatus er per 31.12. hvert år.

5.5.2 TORSK NORD FOR 62°N

Tabell 10 og 11 nedenfor viser fangst og deltakelse fordelt på fartøyeiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. Vi ser at fiskere på blad A i Fiskermanntallet lander ca. 30 % av torskefangstene, mens fartøy med eiere på blad B lander ca. 60 % av torskefangstene i åpen gruppe pr. år. Ca 10 % av fangsten kan ikke knyttes til noen status i Fiskermanntallet jf. punkt 5.5.1. Rundt 40 % av alle fartøy som deltar i åpen gruppe i fisket etter torsk kommer fra eier(e) på blad A, mens 50 % av fangsten fra fartøyene i åpen gruppe kommer fra fartøy med eier(e) på blad B i Fiskermanntallet.

Fordelingen av fangst og deltakelse fra fartøyeier på blad A og B i Fiskermanntallet ser ut til å være stabil i perioden.

Tabell 10: Fordeling av fangst (tonn) i åpen gruppes fiske etter torsk nord for 62°N fordelt på blad A og B i Fiskermanntallet for i årene 2008 til 2012

År	Kvote	Fangst	Blad A		Blad B		Rest	
			Fangst	Andel	Fangst	Andel	Fangst	Andel
2008	12 510	15 625	5 375	34 %	9 125	58 %	1 125	7 %
2009	14 683	11 683	3 959	34 %	7 117	61 %	607	5 %
2010	16 323	17 584	5 774	33 %	10 555	60 %	1 255	7 %
2011	20 120	22 702	7 153	32 %	13 834	61 %	1 715	8 %
2012	19 613	24 680	7 559	31 %	15 122	61 %	1 999	8 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret pr. 12. mai 2013

Tabell 11: Deltakelse¹ i åpen gruppes fiske etter torsk nord for 62°N fordelt på blad A og B i Fiskermanntallet for i årene 2008 til 2012

År	Antall	Blad A		Blad B		Rest	
		Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
2008	2 439	1 076	44 %	1 159	48 %	204	8 %
2009	2 109	924	44 %	1 036	49 %	149	7 %
2010	2 208	961	44 %	1 016	46 %	231	10 %
2011	2 182	905	41 %	1 057	48 %	220	10 %
2012	2 281	885	39 %	1 149	50 %	247	11 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret pr. 12. mai 2013

¹ Antall registreringsmerker

5.5.3 HYSE NORD FOR 62°N

Tabell 12 og 13 nedenfor viser fangst og deltakelse i fisket etter hyse nord for 62°N fordelt på eiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. Vi ser at fiskere på blad A i Fiskermanntallet lander ca. 20 % av hysefangstene, mens fartøy med eiere på blad B lander ca. 70 % av hysefangstene i åpen gruppe pr. år. Ca 10 % av fangsten kan ikke knyttes til noen status i Fiskermanntallet.

Tabell 12: Fordeling av fangst (tonn) i åpen gruppes fiske etter hyse nord for 62°N fordelt på blad A og B i Fiskermanntallet for i årene 2008 til 2012

År	Kvote	Fangst	Blad A		Blad B		Rest	
			Fangst	Andel	Fangst	Andel	Fangst	Andel
2008	3 794	2 090	429	21 %	1 464	70 %	197	9 %
2009	4 714	1 590	294	18 %	1 153	73 %	143	9 %
2010	5 873	2 076	424	20 %	1 435	69 %	217	10 %
2011	7 612	1 939	433	22 %	1 275	66 %	231	12 %
2012	7 745	2 298	415	18 %	1 705	74 %	178	8 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret pr. 12. mai 2013

Tabell 13: Deltakelse¹ i åpen gruppes fiske etter hyse nord for 62°N fordelt på blad A og B i Fiskermanntallet for i årene 2008 til 2012

År	Antall	Blad A		Blad B		Rest	
		Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
2008	1 882	822	44 %	902	48 %	158	8 %
2009	1 468	601	41 %	752	51 %	115	8 %
2010	1 584	656	41 %	780	49 %	148	9 %
2011	1 582	653	41 %	803	51 %	126	8 %
2012	1 631	629	39 %	856	52 %	146	9 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret pr. 12. mai 2013

¹ Antall registreringsmerker

5.5.4 SEI NORD FOR 62°N

Tabell 14 og 15 nedenfor viser fangst og deltakelse i fisket etter sei nord for 62°N fordelt på eiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. Vi ser at fiskere på blad A i Fiskermanntallet lander ca. 30 % av seifangstene, mens fartøy med eiere på blad B lander ca. 60 % av seifangstene i åpen gruppe pr. år. Ca 10 % av fangsten kan ikke knyttes til noen status i Fiskermanntallet.

Tabell 14: Fordeling av fangst (tonn) i åpen gruppe (konvensjonelle fartøy) sitt fiske etter sei nord for 62°N fordelt på blad A og B i årene 2008-2012

År	Kvote	Fangst	Blad A		Blad B		Rest	
			Fangst	Andel	Fangst	Andel	Fangst	Andel
2008	11 970	6 289	1 876	30 %	3 914	62 %	499	8 %
2009	10 800	5 995	1 487	25 %	3 974	66 %	534	9 %
2010	9 629	5 647	1 550	27 %	3 876	69 %	221	4 %
2011	7 980	5 136	1 352	26 %	3 238	63 %	546	11 %
2012	7 554	4 940	1 408	29 %	3 172	64 %	360	7 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret pr. 15. mai 2013

Tabell 15: Deltakelse¹ i åpen gruppe (konvensjonelle fartøy) sitt fiske etter sei nord for 62°N fordelt på blad A og B i årene 2008-2012

År	Antall	Blad A		Blad B		Rest	
		Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
2008	2 128	930	44 %	1 034	49 %	164	8 %
2009	1 712	727	42 %	876	51 %	109	6 %
2010	1 748	758	43 %	863	49 %	127	7 %
2011	1 740	671	39 %	851	49 %	218	13 %
2012	1 782	700	39 %	957	54 %	125	7 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret pr. 15. mai 2013

¹ Antall registreringsmerker

5.5.5 NVG-SILD

Tabell 16 nedenfor viser fangst og deltakelse i fisket etter NVG-sild fordelt på eiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. I denne gruppen er det i stor grad fiskere på blad B i Fiskermanntallet som deltar. I løpet av perioden har disse fisket 92 % av gruppens samlede fangst. Veksten i deltakelsen i åpen gruppe ser også ut til å bestå av fiskere på blad B i Fiskermanntallet.

Som en følge av de forutsetningene som er listet opp i kapittel 5.5.1 forsvinner noe av fangsten når eierforhold og mannskapsstatus kobles opp mot fangsten i åpen gruppe. Dette blir spesielt tydelig i 2008 hvor det kun var åtte fartøy som deltok i åpen gruppe. Tre av disse, med en totalfangst på ca 500 tonn, faller vekk fra oversikten ovenfor som følge av at de ikke var aktive ved årets slutt i 2008.

Tabell 16: Fangst i åpen gruppes fiske etter NVG-sild fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet for perioden 2008-2012

År	Kvote (t)	Totalfangst (t)	Blad A				Blad B			
			Fangst (t)	Antall fartøy som har			Fangst (t)	Antall fartøy som har		
				deltatt	tatt 50 % av garantert kvote	tatt 100 % av garantert kvote		deltatt	tatt 50 % av garantert kvote	tatt 100 % av garantert kvote
2008	2 000	260	0	1			259	4	1	
2009	2 000	1 375	27	4			1 348	15	3	2
2010	2 000	2 443	406	5	2	1	2 037	21	8	6
2011	2 000	1 953	147	3	2	1	1 805	31	23	12
2012	2 000	2 143	52	3	1		2 090	45	28	9

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret per 27. mai 2013

5.5.6 MAKRELL

Tabell 17 nedenfor viser fangst og deltakelse i fisket etter makrell fordelt på eiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. Fiskere på blad A i Fiskermanntallet lander ca. 30-40 % av makrellfangstene, mens fartøy med eiere på blad B lander ca. 50-60 % av makrellfangstene i åpen gruppe pr. år. Ca 10 % av fangsten kan ikke knyttes til noen status i Fiskermanntallet. Et begrenset antall har tatt 100 % av kvoten.

Tabell 17: Fangst i åpen gruppe sitt fiske etter makrell fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet for perioden 2008-2012

År	Kvote (t)	Totalfangst (t)	Blad A				Blad B			
			Fangst (t)	Antall fartøy som har			Fangst (t)	Antall fartøy som har		
				deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten		deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten
2008	400	334	148	68	25	16	186	102	32	19
2009	400	329	123	61	21	8	206	99	34	13
2010	400	332	116	62	18	8	216	96	40	21
2011	400	301	101	65	17	3	200	111	38	14
2012	400	314	93	62	14	4	221	112	40	18

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret per 24. mai 2013

5.5.7 SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Tabell 18 nedenfor viser fangst og deltakelse i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak fordelt på eiers manntallsstatus i Fiskermanntallet for årene 2008 til 2012. Vi ser at hovedparten av sildefangstene er landet av fartøy med eiere på blad B. Fiskere på blad A i

Fiskermanntallet lander ca. 10 % av sildefangstene, mens fartøy med eiere på blad B lander ca. 55-85 % av sildefangstene i åpen gruppe pr. år. Ca. 10-30 % av den totale fangsten kan ikke knyttes til noen status i Fiskermanntallet i perioden. Et svært begrenset antall har tatt 100 % av kvoten.

Tabell 18: Fangst i åpen gruppe sitt fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet for perioden 2008-2012

År	Kvote (t)	Totalfangst (t)	Blad A				Blad B			
			Fangst (t)	Antall fartøy som har			Fangst (t)	Antall fartøy som har		
				deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten		deltatt	tatt 50 % av kvoten	tatt 100 % av kvoten
2008	200	57	10	14	1	1	47	41	8	3
2009	200	68	8	16	1	0	60	47	6	2
2010	150	149	17	19	1	0	132	65	10	2
2011	150	153	12	18	1	1	141	52	11	10
2012	150	95	3	13	0	0	92	50	8	2

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret per 22. mai 2013

5.6 OPPSUMMERING

Dokumentet inneholder en beskrivelse av åpen gruppe i de fiskeriene hvor der er en særskilt gruppekvote eller avsetning. Dette vil si fiskeriene: torsk, hyse og sei nord for 62°N, NVG-sild, makrell og sild i Nordsjøen og Skagerrak.

Hensikten bak Norges Fiskarlag sitt forslag om differensiering av kvoter i åpen gruppe basert på manntallsføring var å gi de som har fiske som hovedyrke rammebetingelser som gjør det mulig å leve av fisket. Forslaget innebærer også at gruppen heltidsfiskere (manntallsført på blad B) som har sin hovedinntekt som mannskap fra annet fartøy eller lignende også blir tilgodesett. Særskilt statistikk med hensyn til denne gruppen har ikke latt seg fremskaffe.

Statistikk som viser kvoteutnyttelse i åpen gruppe generelt, samt fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet er presentert. Kvoteutnyttelsen varierer fra fiskeslag til fiskeslag. I fisket etter torsk nord for 62°N er det vanskelig å gi noen god indikasjon på kvoteutnyttelse da reguleringsopplegget har vært kjennetegnet av fiske på en rekke ulike kvoteordninger og stopp/refordeling/fritt fiske underveis i de enkelte kvoteår. Fangst og deltakelse fordelt på hvorvidt eier befinner seg på blad A og B i Fiskermanntallet viser at andelen som fiskes og deltakelsen er stabil innenfor de enkelte fiskeriene i perioden. En vesentlig andel av fangsten fiskes av fartøy registeret på blad B.

Bruk av informasjon fra Fiskermanntallet generelt, og spesielt i forbindelse med reguleringer, er utfordrende på grunn av måten registeret er bygget opp og føres.

Erfaringer fra differensiering av kvote i reguleringer av fangsten av kongekrabbe viser at det krever en betydelig manuell saksbehandling når kvoter skal differensieres på blad A og blad B i Fiskermanntallet. Videre viser erfaringer fra kongekrabbefangsten at det er avgjørende at deltakeradganger og kvoter registreres i et register for å ha oversikt og kontroll med fisket. Videre påpeker Fiskeridirektoratet at det er tatt en rekke forutsetninger med hensyn til dataauthenticeringen i forbindelse med fordeling av fangst fordelt på blad A og blad B i Fiskermanntallet. Dette gjør at fangst i åpen gruppe hvor det skilles mellom blad A og blad B i Fiskermanntallet blir noe lavere enn hva åpen gruppe totalt har fisket. For noen fiskeslag, hvor reguleringen for fartøy som deltar i åpen gruppe er meget komplisert, er det vanskelig å fremskaffe statistikk som viser kvoteutnyttelse på fartøynivå. Dette gjelder torsk nord for 62°N.

Per i dag kan det synes å være lovmessige skranker med hensyn om kriteriene manntallsføring på blad A /B alene kan brukes som grunnlag for å fastsette kvotens størrelse.

5.7 KONKLUSJON

Etter Fiskeridirektørens oppfatning illustrerer fremstillingen at en eventuell regulering av åpen gruppe med differensierte kvoter basert på manntallsføring, vil innebære en rekke utfordringer og et betydelig arbeid uten at den ønskede gevinst kan garanteres.

Ut i fra dette ser ikke Fiskeridirektøren noen hensikt med å jobbe videre med dette forslaget opp mot høstens Reguleringsmøte.

Vedlegg 1: Utdrag fra Norges Fiskarlag sine innspill til Reguleringsmøtet høsten 2012 vedrørende differensiering av kvotene i åpen gruppe

Torsk, hyse, sei nord for 62 • N

”Norges Fiskarlag vil gå inn for at det for 2013 gjennomføres endring for fisket i åpen gruppe etter torsk, sei og hyse, der fiskere som står på blad A gis en kvote som er 50 % av det som tildeles fiskere på blad B. Samtidig reduseres det garanterte kvantumet for alle som deltar i åpen gruppe.”

Norsk vårgytende sild

”Norges Fiskarlag går inn for at fiske i åpen gruppe i 2013 reguleres innenfor en gruppekvote på 2 000 tonn. Videre tilrås at en benytter samme kvotestige som i 2012, men båteiere som er manntallsført på blad A gis halvparten av kvoten til båteiere manntallsført på blad B.”

Makrell

”Norges Fiskarlag går inn for at fartøy i åpen gruppe reguleres innenfor en avsetning på samme nivå som de siste årene. Videre tilrås at kvotene til fartøy i åpen gruppe differensieres ved at fartøyeiere som er manntallsført på blad B gis en kvote på 6 tonn, mens fartøyeiere som er manntallsført på blad A gis en kvote på 4 tonn.”

NOTAT

Saksnummer: 13/4473

Dato: 02.07.2013

Side 1 av 2

Fra: Ida K. Omenaas Flaageng

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 98088595

E-post: ida.flaageng@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2013, SAK 5. BESKRIVELSE AV ÅPEN GRUPPE I DE ULIKE FISKERIENE

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 5/ 2013.

Fiskeridirektøren vurderte det slik at det ikke var hensiktsmessig å arbeide videre med forslaget til Norges Fiskarlag om differensierte kvoter basert på manntallsføring. Hun viste til at en slik kvotemodell innebærer en rekke utfordringer og at den neppe er egnet til å oppnå formålet.

Norges Kystfiskarlag var enig i Fiskeridirektørens konklusjon, blant annet under henvisning til at kostnadene ved å holde et fartøy er omtrent likt, uavhengig av om fiskeren er manntallsført på blad A eller blad B i Fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren viste til at det er lagt inn en del forutsetninger for dataauthenting som kan være riktig i noen sammenhenger, men ikke i andre. For eksempel har det vært nødvendig å knytte fangst til fartøyenes majoritetseiere for å få tall på relasjonen mellom fangst og manntallsstatus. Dette innebærer at fartøy uten majoritetseiere kan falle ut. Videre poengterte Fiskeridirektøren at det ikke er like lett å sortere etter blad A og blad B i Fiskermanntallet i alle fiskerier. I torskereguleringen er det for eksempel veldig mange ulike ordninger som kommer i tillegg til det som er fartøyets ordinære kvote, noe som gjør dette ekstra vanskelig. Fiskeridirektøren pekte videre på at fiskere på blad B i gjennomsnitt har større fangster hos fiskere på blad B. I gjennomsnitt finner vi faktisk den fordelingen som Norges Fiskarlag er ute etter, selv om det ikke nødvendigvis er slik på individnivå.

Norges Fiskarlag takket for arbeidet Fiskeridirektoratet har gjort, og noterte at gjennomgangen kan tyde på at en ikke kommer helt i mål med forslaget. Norges Fiskarlag ønsket å vurdere dette litt nærmere før organisasjonen ville konkludere, og eventuelt komme tilbake til saken til høsten.

Norges Fiskarlag stilte spørsmål til de lovmessige beskrankningene som var omtalt i saksdokumentet og lurte videre på hvordan dette var i sammenheng med at en skiller på blad A og blad B i Fiskermanntallet i kongekrabbereguleringen.

Fiskeridirektoratet viste til at det etter saltvannsfiskeloven kunne tildeles kvoter etter bestemte parametere, slik som fartøystørrelse, lastekapasitet mv. Dersom manntallsstatus alene skal være avgjørende for kvotestørrelsen, bør ordningen vurderes opp mot havressurslovens bestemmelser for kvotetildeling.

For øvrig var det ingen kommentarer til saksdokumentet.

